

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ελευ
ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

120
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΤΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἡς τῇ ΕΓΓΡΑΦῇ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριδῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤῃ.

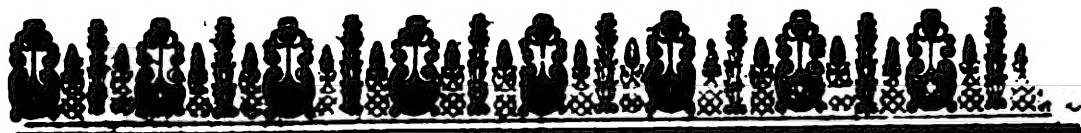

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

3
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889-

4597

M H N

N O E M B P I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

Τῇ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, Κοσμά
καὶ Δαμιανοῦ.

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἀγίους τούτους, ἔρα τὴν ἑορτά-
σιμεν αὐτῶν καὶ πλήρη Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Α'. τοῦ
Ἰουλίου.

Εἰς ΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων
τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι. Αὐτόμελον.

Ὁλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα,
Θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐ-
θησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι,
τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσόν, ἢ ἄργυρον,
εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτέσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ
κτῆνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ
πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρη-
σίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθεγομένην,
οὐρανοπολίται δέ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι
ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκητος, ξυνωρίς
ὁμότροπος, τῶν Ἀγίων καὶ ὁμόψυχος. Διὸ
τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν,
ἀναργύρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς
χρηζουσιν· οὓς ἐν ἑτησίαις, ὑμνήσωμεν ἀξίως
ἑορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα,
δυὰς ἡ αἰοίδιμος, Κοσμάς καὶ Δαμιανός

οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς
νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λεί-
ψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα
τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι·
πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελῶντες, τῷ
Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις,
ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ἔθεν αὐ-
τῶν, καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διη-
νεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀ-
νόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀ-
νιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι· δι' ὧν Κύ-
ριε καὶ ἡμᾶς τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, πα-
θῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῷ τυ-
ράννῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σε, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος.
Διό με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων,
καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπι-
θέσεων, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ προσκυνῶ,
καὶ ἀνυμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
ἀιμακάριστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν,
τὴν σὴν διεληλύθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε
ἔβλεψας, τὸν ἐκ σὲ λάμπαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ,
ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον,
ὄξος καὶ χολὴν ποτιζόμενον, πλευράν δέ ὀρυτ-
τόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ

ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τῆτο
Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Η πηγή τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἔθε-
ράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναρ-
γύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούν-
των· ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος,
ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις
Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῷ.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρα-
κτικῶς πολιτευσάμενοι, ταῖς σωτηρίους
ὁδοὺς διηγύσατε. Ὅθεν τὸν καθαρὸν τῆς ψυχῆς
ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως
ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ Θεῷ χρυσωθέντες, ἀ-
χρύσως ταῖς ἰάσεις, τοῖς νοσήσι παρέχετε, δυαῖς
ἱερά, φωταυγῆς ξυνωρίς, πεφωτισμένων θείον
ζεῦγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπι-
σκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ταῖς
νόσοις, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι,
ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύ-
σασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν
νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὦφθητε Ἀγγέλων
συνόμιλοι. Κοσμά· σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ,
ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς
εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑ-
μῖν Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε
ἐν κόσμῳ, ἀσθενῶντας θεραπεύοντες· καὶ γὰρ
τὸ ἱατρεῖον ὑμῶν, πηγή ὑπάρχει ἀνεξάντλητος·
ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεο-
μένη περισσεύεται· καθ' ἑκάστην κενωμένη καὶ
πληθυνομένη, πᾶσι χορηγῶσα καὶ μὴ λειπομένη·
καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη
διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν;
θεράποντας ἱατροῦς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων,
ἱατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅ-
παντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τῷ Σωτῆ-
ρος Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκε-
τεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναρ-
γύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά
σε ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἀγνή, καὶ
Μήτηρ σου ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ
σπλάγχνα Σῶτερ ἐτίτρώσκετο.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αγιοὶ Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπι-
σκέψασθε ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· δωρεὰν
ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τῷ Ψαλτηρίῳ,
ἀναγινώσκομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου,
καὶ τοὺς δύο παρόντας τῶν Ἀγίων.

Κανὼν πρῶτος οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υμνοὶς γεραίρῳ τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ἀσωμεν πάντες λαοί.

Υπό τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ
δυαῖς ἡ θαυμαστή καὶ σεβάσμιος, φωτι-
ζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς
παρέχει ἀεννάως, ἀναβλυστάνουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις,
ὡς φωστῆρες, ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν
τῶν παθῶν ὀμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες,
τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν,
ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς
ἀρεταῖς ψυχὰς δὲ, φανότατα καταλαμπρύναν-
τες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ Ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώ-
σας, Θεομήτορ ἀπορρήτως ἐμφιάσατο, ὁ
ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως, ὁ ὑπέρ-
θεος· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Κανὼν δεύτερος, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴνδε·
Δυαῖς με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Δυαῖς φωτοειδής, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων,
Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς,
παρεστῶσα ἱκέτευε, μνήμην σου τὴν φωτοφό-
ρον, τοὺς τελῶντας φωτίσσεσθαι, ταῖς τοῦ Πνεύ-
ματος θείαις λαμπρότησιν.

Υπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνύν-
τες ταῖς αὐλοῦς ἀστραπαῖς, τοῦ Πνεύμα-
τος σοφοί, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι· ὅθεν σκότος νο-
σημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θείαις
Ἀνάργυροι.

Ανύστακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν, ἐνδοξοὶ πρὸς εὐρωστίαν, διϋπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς Θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα καὶ Θεόν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἀγνή, τὸν δείξαντα ἡμῖν, ἱατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἄχραντε σωτηριώδεις, καὶ θερμούς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ὡδὴ γ΄. Στερέωσόν με Χριστέ.

Ιάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ αὐτοῦ φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἱατροῦντες πάνθ᾽ ἐν ταῖς ἀρρώστιάς, τῶν προσιόντων ὑμῖν ἡμισεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γιονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμήμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ καλλεῖ ἀνενδότως ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Εν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὦφθη Θεογεννητορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σὺ τῆς παναγίας Θεόνυμφε.

Κανὼν δεῦτερος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρων εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θείος ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἱερῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τῷ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Επουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν αἰεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἄγιοι, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῷ χαλινώσαντες, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε· ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ωραιοτάτην, ἐν γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σὺ σωματικῶς, Ἀγνή τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῇ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν
» Ἄγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Οὐρανόθεν θαυμαμάτων τὴν δωρεὴν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θερα-

πεύετε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὦφθη, ἡ χάρις τῷ Πνεύματος, χορηγῶσα θείων, ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι. Θεοφόροι Ἀνάργυροι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ὁμοιον.

Ιαμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμασίων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τῷ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θαλπέτε· ὅθεν ἱατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ παρρῆσίαν, οἰκτεῖραιν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἐώρα κρεμάμενον ἢ Ἀγνή, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Οἶμοι! φῶς τοῦ κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε, τίνος χάριν ταῦτα, ἐκὼν νῦν ὑφίσταται; θείων πάντως σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. Μεγαλύνω τὰ πάθη σου· αὐτὰ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ὑπῆνεγκας, τὰς τῶν ἀπάντων ὁδύνας, ταῖς σαῖς ἐξιώμενος.

Ὡδὴ δ'. Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ρῆσει θείᾳ σαφῶς ἐπόμενοι, οὐ χρυσῇ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργυρίου Θεοὶ ἐκτήσασθε. Ἀπασιζέοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετῇσι χάριν βραβεύοντες. ἱατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν ταῖς ὁδύναις, ἀλεξικάκους χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ραπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μὴ σὲ Θεοτόκον ὁμολογούντων, πάντα θεία Δέσποινα.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὀλικάῃς ἐπιδόσεις, τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε, φωτοειδέσαστο στύλοι, πύργοι ἄσειστοι, τῆς ἀμπέλου, τῆς ἀληθινῆς θείας κλήματα.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἱαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι, οἱ διατρέφοντες πάντας θείοις βρώμασιν, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Ιατρεῖον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν χειμαζομένων, ἄκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες κοιμίζομεθα, τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με Παρθέने, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον, ἡ τεκοῦσα Λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαρέστατον, τὸν συμπαθεῖς τῆς Ἁγίης ἀναδείξαντα, ἱατῆρας, καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ως κρηνοὶ θεόρρυτοι, πηγάζετε πιβοῖς, εὐεργεσίας νάματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἐνδοξοί.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοί, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανῶσαντες, ἐν μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων Ποιητὴν τὸν τῷ Πατρὶ συνἀναρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι, πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον, πάντας ἀνθρώπους καταφωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Δύω φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑφήλιον, πνευματοκινήτως θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίναῖς ὀδυνῶν, προσεπισκεπτόμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Προσοῦσιν τὴν ἴασιν, παθῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως, πάντων προστάται, μέγιστοι ὦφθητε, πάντων βοηθοί

μετὰ Θεόν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας, Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἄχραντε Παρθέने θεοτόκε, τὴν τοὺς Ἁγίους πανσόφους ἀναδείξασα, δι' ὧν τοῦ κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

Ὡδὴ ε'. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θαλάσσας, εὐεργέτας θεόφροντας, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσας κοσμήμενοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι, Χριστῷ συναγᾶλλονται.

Ομοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Πάναγνε, τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Κανὼν δεύτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ τέχνη, ἀνθρωπίνη ἐν θείᾳ δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων Ἐνδοξοί· διὰ τοῦτο, ἡτὰ χρέος, εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλία, πρὸς Χριστὸν θεοφόροι συνδύμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θεία χάριτι· διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Ως ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἱαμάτων, τοῖς ἐν κατηφείᾳ τῶν νοσημάτων, κεραννύντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ὁ καθαρῶτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν Ἀναργύρων, μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.

Ὁ Εἰρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἱαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἐνδοξοί· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράσθη καταβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἱατρῶν· τοῦ γὰρ Ὑ-

φίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥώσιν δω-
ροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καί μοι, διηγήσεως χάριν δε-
δώρηται, ὑμῆσαι ὡς Θεοφόρους, εὐαρέστους
Θεοῦ καὶ θαυμάσιους, ἰαμάτων πλήθι παρέ-
χοντας· ἀληθδόνων γὰρ πάντας λυτρῶνται, τὸν
κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι., καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ'.
Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ
Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρήκαν γῆν Ἀνάγυροι δύο,
Πληρῶσιν ὡς πρὶν, καὶ πάλιν γῆν θαυμαμάτων.

Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἑκπτατον
ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι εἰλον τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιάτιδος γῆς,
πατὴρ μὲν ὑπάρχοντες Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιαν-
νῆς, τοῦνομα Θεοδότης· ἥτις χηρεῖαν ἐκ τοῦ ἀνδρός ὑπο-
στάσα, καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν ἀρε-
τῆς τελείας αὐτοῦς ἐξεπαίδευσε. Πᾶσης δὲ ἐπιστήμης ἐν
πεύρᾳ γενόμενοι, ταῖς λοιπαῖς χαίρειν εἰπόντες, τὴν ἰατρειάν
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ὑπάσαντο, θεραπεύοντες
πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ οὐκ ἀνθρώποις
μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσιν. Ἀνάγυροι δὲ
ἐκλήθησαν, διότι οὐδὲν παρά τινός τι λαβεῖν ἠνέσχοντο πώ-
ποτε, ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατροῦντες διετέλουν. Οὕτως
οὖν καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράσαντες, ἐτελειώθησαν
ἐν εὐρίᾳ. Τὰ δὲ τίμια αὐτῶν λείψανα κατετίθησαν ἐν
τόπῳ καλουμένῳ Φεριμάν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχ. Καὶ Κυρίαίνα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.

Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανῇ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Αὐταὶ ᾤλησαν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως· ὑπῆρχε
δὲ ἡ μὲν Κυρίαίνα ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίων ἐπαρ-
χίας, ἡ δὲ Ἰουλιανῇ ἐκ πόλεως Ῥώσου· καὶ συλληφθεῖσαι
ὑπὸ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἀναγκασθεῖσαι, οὐκ ἠρνή-
σαντο τὸν Χριστόν. Ὅθεν ἡ Κυρίαίνα ξυράται τὴν κε-
φαλὴν, καὶ γυμνὴ ὑπὸ ἀτάκτων στρατιωτῶν τὴν πόλιν
περιάγεται· καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ πόλει Ῥώσῳ, μετὰ τῆς
Ἀγίας Ἰουλιανῆς, τῷ πυρὶ παραδίδονται· καὶ οὕτως ἐπλη-
ρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Καيسαρίου, Δασίου, καὶ ἐτέρων πέντε.

Στίχ. Σὺν ἑξ συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι Καيسάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι κατασχεθέντες ἐν Δαμασκῷ, καὶ δια-
φόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, τέλος τὸν διὰ ξίφους
δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἱερομαρτύ-
ρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσ-
βυτέρου.

Στίχ. Σὺν Ἰακώβῳ τῷ Θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος
Ἰωάννης ἠνεγκεν ὁ Χριστοῦ Θύτης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, τὸν τῆς
πίστεως διδάσκοντες λόγον, καὶ ἀλείπται γινόμενοι
πολλῶν πρὸς εὐσεβίαν· οἱ καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ
βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαν-
τες, ὕστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν, τῷ Κυρίῳ τὰ ἑαυ-
τῶν παραθέμενοι πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἑρμηνιγγέλδου.

Στίχ. Ἑρμηνιγγέλδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης,
Σφαγὴν ὑποσαῖς, βάπτεται λύθρῳ κόχλῳ.

Οὗτος πατὴρ μὲν ἔφην Λιουβιγγίλδου, Ῥηγὸς τῶν ἔσω
Γότθων (*), Ἀρειανοῦ σὺν παντὶ τῷ ἔθνει τυγχά-
νοντος. Μυηθεὶς δὲ τὸν ὀρθόδοξον λόγον παρὰ Λεάνδρου
τοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ
τὴν μεταβολὴν χαλεπήναντος, ποικίλας ἦν οὗτος ἐξ αὐτοῦ
θωπείας καὶ ὕβρεις δεχόμενος· καὶ καθ' ἑκάστην τούτων
αὐτῷ προσαγομένων, ἀκλινὴς ἦν ὁ παῖς καὶ ἀκαταγωνί-
στος. Ὅθεν στερεῖται μὲν τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς, χεῖ-
ράς τε καὶ πόδας δεσμευθεὶς, εἰρκτῇ ζοφῶδει ἐγκλείεται.

Ἐφιστῆκε δὲ ἡ τῆς Πάσχα ἑορτὴ, καὶ τὸν αὐτὸς Ἱερεὶς ἀ-
ποστείλας ὁ πατήρ, πείθειν ἐπεχείρει, μετακαλέσασθαι ὄναι
τῶν μυστηρίων. Ὁ δὲ οὐκ ἐπέσθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος
αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν προστάττει ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐν τῇ
εἰρκτῇ, οὗ ἦν δεδεδμένος, ἀποτμηθῆναι. Οὐ γενομένου, ῥοδαὶ
καὶ μελωδίαὶ ἀσωμάτων Δυνάμεων μετὰ λαμπάδων περὶ
τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Ἑρμηνιγγέλδου καταπέμπονται.
Καὶ τὸ ξένον τοῦ θαύματος τοὺς πιστοὺς εἰς εὐχαριστίαν
ἐκίνησε, τὸν δὲ σφαγία κατέπληττε, καὶ συνετάρττε, καὶ
μεταμέλεισθαι, ἐπὶ τῷ μιάσματι ἐδιάζετο.

Οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νέσος ἐπελθοῦσα, πολλοὺς ἐξ
ἀνθρώπων ἀπῆλυνεν. Ὅθεν ὁ Λιουβιγγίλδος καλεῖ Λεάν-
δρον τὸν τῆς εὐσεβείας Ἐπίσκοπον· καὶ τὸν νεώτερον παῖ-
δα Ῥεκχάρედον Βασιλέα ἀναγορεύσας, ἀξιοῖ τοῖς ἰσοῖς τε-
λείσαι τὸν παῖδα, οἷς καὶ τὸν Μάρτυρα Ἑρμηνιγγέλδου
προτελέσατο. Καὶ ταῦτα εἰπὼν θνήσκει. Ῥεκχάρედος δὲ
τῆς ἐρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ
τὸ ὑπἄκουον ἔπεισε. Καὶ σκέπει μοι Θεοῦ πρόνοιαν· Ἑρ-
μηνιγγέλδου συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ
ἅπαν τὸ γένος τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει προστίθεται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοτήν.

Οἱ Θεοῦ Θεοφρόνως ὠφθητε, ὅλοι Θεοῦ
χωρητικοί· τὸν γὰρ κόσμον διὰ Θεόν,
πάντα κατελίπετε, ἔχνεσιν ἐπόμενοι, τοῖς τοῦ
Σωτῆρος Πανένδοξοι, Θεοπρεπῶς, τὸν τῶν Πα-
τέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

(*) Οἱ τινες καὶ Οὐίσιγότθοι, ἢ Βισιγότθοι, ὁ ἑσ το
Δυτικοὶ Γότθοι, ἐκαλοῦντο.

Υπερφύως, Ἱατροὶ πανάριστοι, τῶν ἀσθενούντων ταῖς πληγαῖς, χειρουργαῖς ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι, τῶν θείων, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, βασιλείας Δέσποτα, καὶ δαδήματι λαμπρῷ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος τὸ ἀμήχανον, Χριστέ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέται κοινούς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πάναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης πανευπρεπῆς, πύλη καὶ ὁλόφωτος, κόσμον καταυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδάνας αἰεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Αναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν Θεόσδοτον Ἅγιοι, πᾶσι ποταμούς ἐκβλύζετε καθαρῶν, ἱαμάτων ἀποπλύνοντες, παθῶν μιάσματα, καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νενευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, ῥῶσιν ἀσθενοῦσι πάντοτε χορηγεῖ, ἡ δυνὰς τῶν Ἀναργύρων σου, ἡ ἀξίεπαινος, Δόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Αγίος μόνος, εἰ ὁ δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου· κόσμον δὲ αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἐκ ρίζης, Ἰεσσαὶ σὺ ἀνεβλάστησας, ἄνθος, τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριάμ, τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι, καθωραΐσαντα, τοὺς αὐτοὺς Ἀναργύρους θαράποντας.

Ὡδὴ ε'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νεκρωθέντες κόσμου τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοί, τοῖς πᾶσιν Ἀνάργυροι, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγόνατε προδηλῶς· ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης, κατελίπετε τερπνὰ, συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῦσαι πάντας Δέσποτα Χριστέ, δεινῶν ἀρρώστημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξίωσον αἰεὶ, συμφώνως κραυγάζειν σοι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοί, καὶ χάριτι ῥωσθέντες οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῷ, ἀπαύστως κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Γυμνοὶ πάσης ὥφθητε ἐχθροῦ, κακίας Ἅγιοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, ὑμῖν γενόμενοι ἔνδυμα, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολὴ καὶ τῶν δεινῶν, ἀπαλλοτρίωσις τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ, Δαμιανέ, καὶ Κοσμά, πίστει γενόμενοι, πατρῶον κληρὸν νῦν εὗρατε, τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν φαιδρὰν, ὄντως ἐνέργειαν, καὶ βεῶτε· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ραΐσιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνετε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπώδυνα Ἅγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμαῖς ἀποδιώξατε, ὡς ἱατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ὡς κρίνα ὡς ἄνθη νοητὰ, ὡς ῥόδα Πνεύματι, ὠραϊζόμενοι, ἡμῖν ἐδείχθητε Ἅγιοι, εὐωδίαν ἀποπέμποντες, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοί· ζωὴν γὰρ ἔτεκες, τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἀχραντε, τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀναργύρους ἱατροὺς, βοώντας δείξαντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα.

Υμνοῖς τὴν σοφὴν δυάδα, τῇ φωτὸς τῇ νοητοῦ ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδιδούσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ρώμην ψυχικῆς υἱείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πῖστοις, καὶ σωμάτων ἰᾶσθαι, πεπιστευμένοι, πάθη οἷα σωτῆρες, ἀξίως ἀνυμνεῖσθε αἰεὶ.

Οἱ Θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανὸν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῦν δαδουχοῦντες ἀπαύστως καταυγάζουσιν.

Υπὸ τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἡ Θεόκλητος δυάς, σθενεμένη προχέει, τῶν ἱαμάτων πᾶσι τὰς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς νεφέλην, καὶ ἀγίαν κιβωτόν, τὴν ὁλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν φησιν· ἀλλ' ἢ μόνον τὸ εἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφεὲς ἐν ὁμοιοίᾳ, εἰς τόπους φωταυγεῖς, εἰς σκηνώματα οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμάραντον· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ος μέγιστος οὗτος ὁ ναὸς τοῖς θαύμασι, καθ' ἐκάστην σεμνυνόμενος· ἐνθα αἰεὶ ἐπιδημοῦντες, Κοσμᾷ Δαμιανὲ ἀξιάγασται, τὴν ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον συγκαίρουσιν ἡμῖν Μακάριοι, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν Ἀγγελοι, Θεῖοι Ἀπόστολοι Προφῆται, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες· μεθ' ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Ηθεῖα δυάς καὶ φωταυγὴς Ἀνάργυροι, Θεοφόροι πανσεβάσμιοι, ἄφεσιν τῶν ἀμαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε, καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἀγνὴ γεγένησαι, τοῦ τὰ πάντα καταυγάσαντος, καὶ φωτοφόρους τοὺς Ἀγίους, δεικνύντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίροντας, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι, Ἀχραντε μόνῃ πολυῦμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους, καὶ ἰᾶσθε ἅπαντας, τοὺς πιζῶς προσρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε

πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάργυροι· ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαρίζομενος, φωστῆρας ἀπλανεῖς ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ· αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἱαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι· ὑπερφυῶς γὰρ τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ Πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς κáμνουσι θεραπεύετε· ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγόνότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς τὴν κατοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Αγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Γῇ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγονάσι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἱαμάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε· σὺν τῇ Θεοδότῃ, ἱκετεύοντες, Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα Ἦχος δ'. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσταγμασιν, αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κρα-
ταίωμα· χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· χαῖρε τὸ
κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ
κιβωτὸς ἡ λογικὴ· τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ
καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα· τῶν πε-
πτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ὁλόφωτος, ἡ ἁ-
γία καὶ πάγκαλος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπousα, καὶ τὴν πλευράν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος,
Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί
τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταπο-
δίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύ-
δεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτ-
τομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει; τίς μὴ ὑ-
μνήσει πισῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀ-
ναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἁγίαν
αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προσ-
τρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα· καὶ τὰ τίμια
καὶ ἅγια κείψανα αὐτῶν, βρύουσι τὴν χάριν
τῶν ἰάσεων. ὦ Δυναῖς ἁγία! ὦ τίμια κάραι!
ὦ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν
χάριτος! Διὸ ὕμνοις ἄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ
τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατροίαν τῶν ψυ-
χῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρή-
γορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα,
ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ,
ὑπνῷ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον
ἐγρήγορσιν παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρη-
νωδοῦσα· ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων
ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πη-
γασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμ-
ποδίστου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῶν Ἀγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν Μαρτύρων
ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον καὶ Πη-
γασίον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀνεμ-
πόδιστον, τοὺς γενναίους ἀθλητάς, καὶ θερμούς
ἀντιλήπτορας, τοὺς πηγάζοντας, ἀνεμπόδιστον
χάριν καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως, τοῖς
εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνα-
τος, οὐ λεβήτων βράσματα, ἢ γῆς χάσμα-
τα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι δεδύνην-
ται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑμῶν καρτε-
ρόφρονες, γενναιοσύνη· πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύ-
στως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθῶντες, τῆς
δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες καὶ φωτὸς ἐμφορε-
μένοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμενοι, τῆς
πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων λυτρώσα-
σθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ παντοίας
κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ
κεχηρμένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνύντες, τὴν
ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀντωνίου.

Σήμερον ἡ πενταυγὴς τῶν Μαρτύρων ὁμή-
γυρις, ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις,
τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐ-
φροσύνην ἐκάλεσε. Οὗτοι καὶ γὰρ, ὡς τῇ νοη-
τοῦ Ἡλίου θερμάποντες, καὶ τῶν Περσικῶν κα-
θαιρέται δογμάτων, τοὺς τῷ αἰσθητῷ Ἡλίῳ
προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ,
ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν· ἐμέρασαν δὲ
πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ τοῖς
διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἔστεψαν, ἡμᾶς
προτρεπόμενοι, τῆς εὐσεβείας ἐραστάς. Δεῦτε
λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐστίαθιτε, καὶ τῆς
στεφάνης καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε· ὁ γὰρ ὑ-
πομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ
ἀλήθεια ἀπεφάνητο· ἵνα κοινωνοὶ γένησθε τῶν
στεφάνων ἡμῖν, καὶ πρεσβευτὰς ἡμᾶς, πρὸς
Κύριον ἔχητε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον· χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἀγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν αἰμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἀμναῖς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατέκρινέ σε, θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ὧ φιλέορτοι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτοὺς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες· Χαίροις Ἀκίνδυne, χαίροις Πηγάσιε, χαίροις Ἀνεμπόδιζε, χαίροις Ἐλπιδοφόρε, χαίροις Ἀφθόνιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τρανῶς κηρύξαντες. Διὸ παμμακάριστοι καὶ πολυάθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμέ τὴν τεκοῦσαν, μόνην Φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχῃσι θείας, οἱ τὰ θεία πάσης σου δοξάζοντες.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πλανήσασα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ταῖς σαῖς λιταῖς με Μαρτύρων πληθὺς σκέπε.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ἰσαριθμοί (*), τῆς Παναγίας πανόλβιοι, Τριάδος ἐδείχθητε, προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρίστασθε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προστρεχόντων ἡμῖν.

Ακίνδυνον Ἄγιοι, ἀνεμπόδιστως πηγαίετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, πάντα κίνδυνον, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραΰνοντες.

Ισχὺν τὴν ἀνίκητον, περιζωσάμενοι, Ἄγιοι, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε· ἀλλ' ἀπτόητον, τὸ φρόνημα δεικνύντες, πυρὸς καὶ κολάσεων, κατετολμήσατε. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκαλίσαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφνησας ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερεωθέντες, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει πανάριστοι, διανοίᾳ σταθῆρά, διὰ πυρὸς τε καὶ ὕδατος, ἀθλοῦντες δηλήθετε, πρὸς τὰ οὐράνια.

Αρράγεσταται, τῶν μελλόντων ἐλπίδι νεύομενοι, τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι Μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ισα φρονῶντες, τοῖς τρισὶ Νεανίαις πανεύφημοι ἀπονοίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σθεννύντες ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν, ἀσφαλῆ Θεομήτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Ο Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔ-
• στιν Ἄγιος πλήν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ τῶν ἀνομούντων οἱ λαοὶ, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες

(*) Ἐννοεῖ ἐνταῦθα ὁ Ἱμνωδὸς τοὺς τρεῖς πρώτους Μάρτυρας, τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον καὶ Ἀνεμπόδιστον. Ὅρα ἔμπροσθεν τὸ Συναξάριον αὐτῶν.

Μάρτυρες ὑμῶν, καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἀνεκραύγαζον· Δόξα σοι Χριστέ, παντοδύναμε· σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ ἕτερον οὐκ οἶδαμεν, ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμασία, ἐν τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ακινδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλπίδι διήνυσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι· τοὺς γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλος ὤλεσαν, ἀνεμπodίστως τὴν νίκην, αὐτῶν περαιώσαντες· ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγαῖζουσι πάντοτε, τὴν πληθύν τῶν ἰάσεων· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεῶ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μὲ, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μὲ. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ αἰμναῖς θεωροῦσα σὲ ἐν Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἐβόα σοι· Ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθημένης ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαεινοὶ λαμπτήρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαεινοτάταις ἀκτῖσι καταυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τελαστήριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων γεγέννηται, καὶ εὐωδестаτή, ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμπodίστως διδοῦσα τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρύουσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελήντων ἐν πίστει τὴν πανίερον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν Ἀξιάγαστοι.

Ανατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, τὴν ζωοποιῆσαν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύντες ἐκραυγάζετε, ἀεισέβαστοι· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ισχυρότατόν σε ὄπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερίας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἱρέσεων, Μήτηρ Θεοῦ διαφεύγομεν.

Ῥδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Σεαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικὴν, διελέγξας ἐνδοξέ, γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μνηθεῖς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπετμήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον, εὐφροσύνην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Επὶ τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηριχθεῖς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε Ἐλπιδηφόρε, ἐπτερώθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὠραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν οὐρανοῖς, ἡξιώθης ἐνδοξέ, Μάρτυς Ἀκίνδυne· ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ανατείλας Ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητός, τηλαυγῶς τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ῥδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρέοντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες, τὰ ἄφθαρτα, κατηξιώθητε βλέπειν· πειρασμῶν οὖν ῥύσασθε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους Ἀήττητοι.

Τριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλύσαι, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Υπὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτὴρ μου οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες, τῶν ἐν ζάλῃ, καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον μου, τὸ τῶν πταισμάτων Κόρη χειρόγραφον, τῆς συνεχέσης με λύπης, καὶ παύων τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα, διηνεκῶς ἀλώβητον Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνέστεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῇ τῆς Τριάδος καλλοῦ λαμπρυνθεῖσα, ἡ πενταυγὴς τῶν Ἀθλητῶν θεία φάλαγξ, τῆς τῶν τυράννων ἡμέλει δεινὰς προσβολὰς, Ἀφθονον Ἀκίνδυνον, Ἀνεμπόδιστον χάριν, ἀπασι πηγάζουσα, τοῖς ἐλπίδι καὶ πόθῳ, ἐν θείῳ προσιοῦσι δι' αὐτῶν, τῷ πάντων Κτίστη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ ρείθρῳ τοῦ ἐλέους τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον Οἰκτίρμον, καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ αὐγασον ὑμῆσαι τὸν πεντάριθμον χορὸν τῶν Μαρτύρων σου Ἀκίνδυνον καὶ Θεῖον Πηγασίον, σὺν Ἐλπιδηφώρῳ καὶ Ἀφθονίῳ τὸν γενναῖον Ἀνεμπόδιστον, τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους· οἱ πᾶσαν προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς τρέψαντες Λόγε, θυμὰ λογικὸν πρᾶσῃ χαγόν σοι ἑαυτὲς σα, τῷ πάντων Κτίστη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφώρα, καὶ Ἀνεμπόδιστου.

Στίχοι.

Ἀκίνδυνον πῦρ· τῶν δὲ λοιπῶν τεττάρων,
Θὺς μὲν τὸ πῦρ ἔκτενεν, οὗς δὲ τὸ ξίφος.

Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέτρασι, πῦρ ἄορ,
ἄθλος.

Οἱ οἱ Ἅγιοι, τῆς Παρθένου ἡμεῖς ὄντες, τὰ πρῶτα παρὰ Σαβωρίῳ βασιλεῖ Περσῶν ἔφερον. Ὁ σὺν Ἀκίνδυνῳ, Πηγασίῳ καὶ Ἀνεμπόδιστῳ, ἄκρως τὴν εὐσέβειαν ἀγαπῶντες, ὁμολόγουν τὸν Χριστὸν· δι' τὴν αἰτίαν συλληφθέντες, τέπτονται κρεμασθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς πορὶ καταρλίγνεται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς Χριστὸν ἤρξατο, ἀφώνια τοῦτον καταδικάζουσιν οἱ Ἅγιοι, καὶ αὐτοὶ λύουσιν. Ἐἴτα ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πεφυρακτωμένων ἀπλύνται· καὶ ὁμβροῦ καταρλίγνεται, πᾶσι δὲ σβέννεται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εὐχὴ καταβάλλουσα· διὰ τοῦτο ὑποχαλῶνται λίθῃσι μεστοῖς μελῦσθαι καχλῶντος· καὶ ἀνίπαφοι μέναντες, Ἀφθονίον πρὸς τὴν τοῦ

Χριστοῦ ἐπισπῶνται πίστιν, ὃς καὶ παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν ἀφῆρθε. Καὶ ἐν βουδαῖς θυλάκοις βληθέντες, καὶ τῇ θαλάσῃ ριφέντες, ἀνασῶζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφώρον, πρῶτον ὄντα τῆς Συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλεῖνται πίστιν, μετ' ἐτέρων ἑπτακισχιλίων, οἱ τινες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνον, Πηγασίον καὶ Ἀνεμπόδιστον, εἰς βόθρεν ρίπτονται μεστὸν θηρίων· καὶ ἀδελφεῖς διαμείναντες, τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν πίστιν εἰλκυσαν. Ὄθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες, τέλος εἰδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου βουλῆς Ἄγιοι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἀφθαρτον γέρας,
Συγκλητικὰ τμηθέντες ἀρνοῦνται γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ἀγαπίου, καὶ κοιπῶν Ἀγίων ὁκτώ.

Στίχ. Τὸ πῦρ ἀρίστεις καρτερήσαντες δέκα,
Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν ἦκον οἱ δέκα.

Οἱ τοὶ ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν Σεβαστίᾳ ἐπὶ Λυκινίου βασιλέως. Ἐξετασθέντες δὲ ὑπὸ Αὐξανίου ἀρχόντος τῆς πόλεως, καὶ Μαρκελλοῦ δευκό, καὶ Μάρκου τοῦ Ἀγρικολάου, καὶ ἀνυπερβλήτοις βασάνοις ὑποβληθέντες, πυρὶ παραδίδονται· ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γίνους περιφανείας, τῆς ἐρήμου καταλαμβάνει τὸν ὀμφαλόν. Καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεισθαι, καὶ τριχίνοις ῥάκιςιν αὐτὸ περιθεῖς, καθιέρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. Σιτίον δὲ τὴν αὐτῷ ἐκάστη ἐσπέρα, τρεῖς αὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δὲ τινα διελθελυθότος, θυμὸν φοιτητὰς εἰδέξατο, καλύδας μικρὰς πῆξαντας.

Οὗτος σὺν ὁ μακάριος, αἰὶ ἐγκεικλισμένος ὢν, οὐδέποτε λύχνον ἐκτίεσσε, ἀλλὰ φῶς Θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν ταῖς νυξί, καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπιδίκνυν· εἶχε γὰρ μικρὸν Ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καὶ ποτε δὲ μεγίστου δράκοντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρήμου καὶ ὀλεθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροῦθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν Σταυρὸν ἐτύπωσε, τῷ δὲ στόματι τὸ θηρίον ἐνεφύσησε· καὶ ὡς περ καλάμη ὑπὸ πυρὸς, οὕτω τὸ θηρίον εὐθὺς εἰς πολλὰ διελύθη.

Φλαβιανὸς ποτε, ὁ τῆς Ἀντιοχείων πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, καὶ ἑτεροὶ τινες τῶν Ἐπισκόπων ἐπισημοί τε, καὶ λόγισαι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτόν, καὶ πολλὰ παρακαλῶντες, ἐτι δὲ καὶ τῆς θείας Γραφῆς πλείστα καταυτλήσαντες εἰς αὐτόν, προέτρεπον αὐτόν εἰς τὸ ἐξελθεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν· ὁ δὲ οὐδὲ ἀκοῦσαι ἠνέσχετο. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἰρίσεων ὁ θαυμαστός οὗτος ἀνὴρ μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθὴ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν.

Ποτὶ αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, τινα βρώσιμα λαβοῦσα, τοιῷδε Ἀσκητῇ πρόσφορα, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, πρὸς τὸν Ὁσίον ἀφίκετο· ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἔθεάσατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο, μηδὲν ἐξ αὐτοῦ εἰληφώς. Ὡς δὲ ἐνεκίετο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθῆντα, ὁ Ἅγιος ἔφη· Ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι, πόσα διήλθετε Μοναστήρια; καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ τούτων μετεδώκατε; Τοῦ δὲ εἰρηκότος· Οὐδέ τι τὸ οἰο-

κοῦν δειδῶκαμεν. Ἀπίτε λοιπὸν, ἔφη, μεθ' ὧν ἐκομίσαστε φυσικῆς γὰρ συγγενείας, καὶ οὐ θεραπεύας τῆς πρὸς Θεόν, ταῦτα ἀνεγκατε.

Οὗτος, μέγας καὶ διαδόχτος τοῖς πᾶσι γινόμενος, καὶ τοῖς ἑγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητός, ἐπεὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τοῦτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἄνω θείας μονὰς αὐτοῦ μεταστάσιν, θύκας ἐτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον, τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν, ὁρκίως κατήσφαλίσατο, τὰ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρύψαι τόπῳ, μήποτε τῆς καλύβης αὐτοῦ· καὶ οὕτω διαθέμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐκέλευσεν, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ος ἐλυτρώσω τῆς φλογός, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς. Νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς Ἀθλητάς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας, ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νεμεῖς ἀφθόνους δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς Ἀθλοφόροις σου Χριστέ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὐαπλαγῆς, καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκροτημένων τῇ πίστει, προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν Πρωπατόρων κατάρτας, καὶ πρὸς αἰδίδιον τρυφήν, μεταστάντες τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἡ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Η εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων, πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδήμησε, κόσμον καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασιάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε Μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον, καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον, ὃν νῦν κραυγαῶμεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶμας τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ἀνιδυνον Πηγάσιον Ἀφθόνιον, αὐθις Ἀνεμπαδίστον, καὶ τὸν παναοίδιμον, Ἐλπιδηφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκράδαντον, τὸν Κύριον ὑμνοῦ-

μεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πόν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς αὐράκος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἰχορεῖται, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ἀμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Εκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν Πανολβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἀγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἐρτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰταύμενοι, καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ καὶ χάριτι. Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, ἅμα ταῖς σὺν ὑμῖν ἀριστεύσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὐὰ μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισταί, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζῶν τὴν πρὸ αἰώνων ἐκύησας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέρχειαν, χαρίζομένη διὰ πίστεως. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πόν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ακίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἀνεμπαδίστως ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδι.

τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι· ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζετε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι, πενταρίθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Πλάστην πάσης φύσεως· ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου· εἶτα τὸ ἰδιόμελον τοῦτο.

Ἦχος β'.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς, τὸ σῶμα βάψας, ἀκινδύνως διήλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδόν, Ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε· ὅθεν καὶ ἰσχύν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Η πενταφεγγής τῶν Ἀθλητῶν λαμπάς, ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη, δαυϊτικῶς ἐξέκοψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφάρπασσας, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνωσεῶς· ὑμνολογῶ σε Θεάνυμφε, τὴν ἀειμακάρισον, καὶ δοξαῖζω σου σεμνή, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρρας, ἡλευθέρωσας Παρθέने, προγονικῆς τὸ ἀνδρώπινον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἑώρα σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο καὶ· Τὶ τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσεν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα...

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδῃ, ἥτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριάς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρά καταγώγια, κρατῆρες τὸν θείον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες· μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἱαμάτων πηγάζοντες· ἄσρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα· καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα Μάρτυρες μεγαλῶνυμοι, οἱ νύκτα μελώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερέ, Ἀειθαλᾶ καὶ Ἰωσήφ ἀξιάγαστοι, τῷ θείῳ πυρὶ τὴν πλάνην, πυρσολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θείᾳ κατασθέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκευόντες, παρανόμως τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἡμαυρώθησαν, καὶ κατήρηται, ἡ τῶν Μάγων ἐπίνοια. Μάρτυρες αἰσεβάστοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, φῶς τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκατε, ἀλόγοις τε ὥσπερ φορτος, ἐπιτεθέντες σοφοί, πρὸς βασάνων πλείῳ πείραν ἤγεσθε· διὸ συγκοπτόμενοι, καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπανώμενοι, οὐκ ἐκάμφητε, σὺ Θεὸν ἐξηγήσασθε· ὅθεν προσαπηνέγκατε, τῆς νίκης τὸν στέφανον, καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠριθμήθητε· μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁμοῖα.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς, πρὸς τοὺς ἁγῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας, καὶ πᾶσαν ἐκπλήξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ, τῶν τυράννων θράση κατεπάτησας· λαμπραὶν πρὸς Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας, περιχορεύων, αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σῶζων πάντοτε, τὰς

πιστῶς σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπιστάσις σε, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ συμπαθεία πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλόμενος, Χριστὸν ἱκετεύεις, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιθι τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμῖν, καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γεννησάμενος, τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ βάρος τούτων ἀφαιρούμενος, φρουρῶν καὶ φυλάττων, καὶ διασώζων Γεώργιε, διαβιβάζων, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, καὶ προσταγμασιν, ἐμβιβάζων τῇ Κτίσαντος· ὅπως δι' ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντες, τύχωμεν πάντες τῶν θείων, ἐν οὐρανοῖς ἀντιδόσεων, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὰ κλέος ἐνδόξε Μάρτυς· ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεύς, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, πλείστα· ὄντως κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ ταῖς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου· ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμόν σε γινώσκουμεν, καὶ εὐεργέτην παμμάκαρ, τοὺς αἰχμαλώτους ρυόμενον. Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος πλ. β'.

Αΐως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδῶλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξης πίστεως, κλῆμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀναδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κηρύσσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον, ὃ ὀρῶ, μυστήριον ὕψους; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκεὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγός;

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, ἑτέρα, εἰς μὲν τοὺς τρεῖς Μάρτυρας, πρὸς τὸ, Ὁ τοῦ παρὰ δόξου θαύματος· εἰς δὲ τὸν Ἁγ. Γεώργιον, τὰ ἐν ταῦθα τοῦ Ἀποστόλου. Ὁσαύτως καὶ οἱ ἐκεῖ Κανόνες εἰσὶν ἄλλοι, τῶν μὲν τριῶν, ἀνώτερος καὶ χωρὶς Ἀκροστιχίδος, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· τοῦ δὲ Ἁγ. Γεωργίου, πρὸς τὸ, Τριστάτας κραταιοὺς μετ' Ἀκροστιχίδος τοιαύτης· Γεώργιον Θεοῦ σε δοξάζω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκησε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἐκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι καί μοι, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωὴν μου, ὅπως πῖσται ἀδιστακτῶ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγωνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῷ.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ὁδήγησον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὖροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ καταφεύγων ἐν σκέπῃ σου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραζάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θείος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φαλαγγας, τροπώσας, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἀγιαζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισσαφεγγοῦς ὑμῶν ὁμοιοῦς, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηράτου Τριάδος, καὶ ὑπερουσίου Μονάδος· Ἀθληταί, οἱ ἐν Περσίδι ἀφλεκτοὶ συντηρηθέντες, τρεῖς Παῖδες γεγόνασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς θανεῖν οὐ παρητήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ. Ἀλλ' ὡς ἐκεῖνοι ὃ φανείς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστὸς, ὃ εἷς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. Ἀνεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾷ θεοληπταί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκοθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η Πάναγνος ὡς εἶδε σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· ὕψους μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπανειδιστόν;

EIS TON OPΘPON.

Σωτῆρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἔκ-
πτωσιν, ἐπηνωρθώσω Ἀγαθή· τὴν γὰρ

Τὰ θεία σοφὲ, σεπτῶς ἐμυσταγωγῆσας, θυ-
σία δεκτὴν, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ
Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως Ἄγιε,

Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν πολλοῖς πταισμασιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁμβροῖς τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· καὶ παρασχοῦ φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου, ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος, τὸν Ἱεράρχην καὶ Ἀθλοφόρον, Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν, σὺν Ἀειθαλᾷ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωσήφ τῷ πανολβίῳ· ἐν σοὶ γὰρ θαρρόυντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν· διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἱασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιωσήφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστής, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὁλοθρευτής, Ἀειθαλᾶς ὁ ἐνδοξος, ἀθλητής καὶ ἀήττητος, οἱ φαῖδροι ἀσέρες, τῆς πίστεως ἄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνεῖσθωσαν σήμερον· οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἠλίῳ ἐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεῖς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος· τὴν ἀθείαν πᾶσαν, εἰδώλων διήλεγξας· καὶ τοὺς πιστοὺς Θεόφρον, τῇ πίστει ἐστήριξας· ὅθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου. Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα, ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἶέ με ἐξαίρεσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ ὠλόλυξε θακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν

κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίπαικε Κύριε. Ἡ πῖς ὡς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Ρῆμασι σοφῇ Ἀκεψιμᾷ θείας γνώσεως, τοὺς ἀγνώστιας σκοτασμῷ, κεκρατημένους δυσμενεῖς, στερόνως κατεπαλαισας, τὰς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε, προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Πυρί σε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατηνάγκαζον, σέβας προσάξαι δολερῶς· ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τοῦ Θεοῦ, ἀγάπῃ πυρούμενος, πυρσολατρεῖν ἀπέπας ὅλως δεχόμενος, ἀναψυχὴν Ἰωσήφ δυναμοῦσάν σε.

Ναμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος, Ἀειθαλᾶ τὰ θολερά, τῆς ἀπιστίας καὶ πικρὰ, ἐξέφυγες ὕδατα, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας.

Θεοτοκίον.

Αγίων Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, ὠφθης Παρθένε ἀληθῶς, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγή, τεῖχός τε καὶ στήριγμα, καὶ παντελὴς ἀπολύτρωσις· μεγαλοφώνως διό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Νέμοις πᾶσι σοῖς ὑμνηταῖς, τὴν εὐκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν, ἀρωγὴν σου καὶ ἀντίληψιν, παμμακάρε Γεώργιε, ὡς παρρήσίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Εχὼν ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, δεδορημένην σοι ἐξ Ἀγίου, τῶν Ἀγίων ἀκροθίνιον, τὴν βαρβάρων ἔφοδον, σαῖς προσευχαῖς ταχέως καταλύσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολάζει καὶ ἀνενδότως, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν, τῶν παθῶν Γεώργιε· ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ κόσμου· μόνη τοῦτον ἀπεκύησας, Θεοτόκε Πάναγνε, τὸν ἀκαταληψία νοούμενον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε, Λόγον μακάριον, κηρύξαντες ἐν σταδίῳ, ἀνδρείως Ἀοίδιμοι, τὸν ὑμᾶς συνάψαντα, τῶν μακαρίων ταῖς χορείαις, πανευκλεῶς ἀριστεύσαντας.

Απόρρητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως, ἐλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ, παντελῶς ἀφανί-

σαντες, Ἰωσήφ Δεσπέσιε, Ἀκεψιμᾶ ἱερομύστα, Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε.

Ρηγνύμενα ταῖς πληγαῖς, τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα, διέρρηξεν ἀθείας, ἀνίσχυρον δύναμιν, καὶ ἐδήλου ἄριστα, τὴν ἀρράγῃ ψυχῆς αἰγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου, παρθένον ἀκήρατον, Πανάμωμε ὁ οἰκήσας, ἀσπόρως ἐν μήτρᾳ σου, διπλοῦς προελήλυθε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος Δεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ατίθασσον παρατάξιν, δαιμόνων τροπώσαμενος, καὶ σταυροῦ τῷ ὅπλῳ χρησάμενος, ὡς Δεῖω ἀκοντίῳ, τούτῳ ἐξεκέντησας, καὶ εἰς γῆν κατέρράξας, φαλαγγάρχας ζοφερούς.

Ρώμη τῇ Παντοκράτορος, ῥωννύμενος Γεώργιε, καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγέμενος, τῇ πάντα κυβερνώσῃ, τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τί με Δωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ Ἀγίε, τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἔψειν ἔοικας, γράφειν τε εἰς θάλασσαν, καὶ τοξεύειν οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Υψαύχενας κατάβαλε, αἵρετικούς Πανάμωμε, τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ ὀρθοδόξῳ· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ Δεληήσει σύνδρομον, οἷα μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ 5'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Υψούμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα, ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὐτονον Σοφοί· Δεῖα κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὄρμον γηθόμενοι.

Ρανίσιν ἱερῶν αἱμάτων Ἀγιοι, φοινίζαντες μακάριοι, περιβόλαιον τὸ Δεῖον ἑαυτῶν, τοῦτό σε ὁσίως ἐνδυσάμενοι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.

Ωραῖα καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε, νυμφῶνος ἔνδον Ἀγιοι, ἐχωρήσατε Δεούμενοι φαιδρῶς, Δέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι, πανευκλεῶς Πατρός τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, Παρθένε τόκῳ ἄχραντε, καὶ ἐζώωται Ἀδάμ παρακοῇ, πάλαι νεκρωθεὶς καρπῷ γευσάμενος· ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε Παναμώμητε.

Τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Σῶμά σου παραδούς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας, ἀπήμαντον Δεομάκαρ· τὴν

ἄνωθεν γὰρ ἔσχες ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

Γλεων τὸν Δεσπότην, ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὁρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων, ἀπήμονας διαφύλαττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὀρῶντες, τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν, πῶς ἀγχεμάχοις ὅπλοις κατεπαλίσας ἄσαρκον ἐχθρὸν, τὸν πάλαι τῆς γενναρχας, ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντα.

Θεοτοκίον.

Υφανας ἱστουργία τῇ ἀρρήτῳ, ἀλουργίδα Πάναγνε, Πατρός καὶ Πνεύματος Δείου, εὐδοκία τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, κυβέρνησον προφθάσας, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφῆρε, τῶν σκανδάλων τῇ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνῶντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε. Ὁ Οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου Δεράπων καὶ φίλε· τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων, σῶζεις αἰεὶ ἐνδοξε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ βοῶμέν σοι Πολύαθλε·

Χαῖρε, δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος· χαῖρε, δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.

Χαῖρε, τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἡ λύτρωσις· Χαῖρε, δεσμωτῶν ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις.

Χαῖρε, ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι Δερμῶς· χαῖρε, πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέων τὸ τεῖχος· χαῖρε, ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νίκος.

Χαῖρε, ἀστήρ φωτίζων τοὺς πλείοντας· χαῖρε, λυτὴρ παντοίας κακώσεως.

Χαῖρε, εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει· χαῖρε, δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.

Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχοι.

Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ράβδισμάτων·

Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους, ἐκ λευσμάτων.

Τύψαν Ἀκεψιμᾶν τριτάτη, λεῦσαν δὲ συνά-
θλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλείῳ Περσῶν· καὶ συσχεθίντες, παρίστανται Ἀδραχοσχάρ τῷ ἀρχιμαγί-
ρῳ εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθὺς ὁ Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ράβδοις
ρόϊναις τύπτεται· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωσήφ τείνεται καὶ μαστι-
ζεται, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστέων,
καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀειθαλᾶς, δισμει-
δεῖς χεροὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἱεραροῦται τὰς ἀρ-
μονίας μαστιζόμενος, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐγκλείεται. Μετὰ ταῦ-
τα ὁ μὲν Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριάκοντα τυφθεῖς στρα-
τιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε· κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσήφ
κρεμασθεὶς κατελεύσθη· ὁ δὲ Ἀειθαλᾶς, ὑπὸ τεσσαράκοντα
στρατιωτῶν ταθείς, κρεμάται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ
οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ
ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν
Λύδῃ, ἥτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώμα-
τος αὐτοῦ.

Στίχ. Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια, Μάρτυς, καὶ Θέσιν.

Τῶν λειψάνων σου νῦν γεραίρει ἡ κτίσις.

Οὗτος ὁ ἑνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος
ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς πατρός μὲν
Καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος. Ἀγωγῆς δὲ Θεῖας
καὶ φύσει τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ῥίξης εὐκλεοῦς, τῶν γεννη-
τόρων ἄνωθεν εὐγενείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ κεκοσμημένων, πρὸς
πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὄθεν
καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἑβδὸς τῷ τηνικάδῃ ἀρξάμε-
νος, Τριδούνος νομῆρου ἐπιστημότατος, εἶτα καὶ Κόμης διὰ
τὸ ἀήττητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λαυθάνων τὸ μέχρι
τοῦδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν.

Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, ὀρφανὸς
ἀπὸ πατρὸς ἐγεγόνει, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκείνου
τὸν βίον ἀπολιπόντος. Ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ
μητρὶ, πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτὴ ὤρμητο, μετοικίζεται·
εἰς ἣν ὅντα γῆν κτήματά τε πολλὰ καὶ κληροὶ αὐτῷ ἐτύγ-
χανον. Τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῆδε
ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν αὐτῷ χρήματά τε καὶ περιου-
σία πραγμάτων πολλή· ἃ καὶ λαβὼν, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς
αὐτῷ προσιοῦσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται (πι-
θανῶς εἰς Ῥώμην), μέζονος ἀρχῆς, τυχεῖν ἐφίεμενος. Ἐκ
πρώτης δὲ ἰωρακῶς τὴν τοσαύτην αὐτοῦ κατὰ Χριστιανῶν
μανίαν, μηδὲ οἷός τε ὦν τοιαῦτα ὄραν, βούλεται τέως ἃ
παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυ-
τὸν δὲ ἐνώπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς Βουλῆς Χρι-
στιανὸν κηρύξαι· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς
πένησι διανεῖμας, τοὺς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας, καὶ
περὶ τῶν ἀπόντων τὰ δοκοῦντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ
τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ (βουλὴ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὡς τε
τοὺς Χριστιανούς ἐκ μέσου ποιήσασθαι) αὐτόκλητος ἐν
μέσῳ τῆς Βουλῆς παραγίνεται, ἐκεῖσε τότε καὶ τοῦ Διο-
κλητιανοῦ τυγχάνοντος.

Λαμπρῶς σὺν τῷ Χριστῷ Θεῷ τε καὶ Θεοῦ Υἱὸν ἀ-
νακηρύξας, παρρησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Διὸ κρατηθεὶς,
παντοίαις καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδεται· κοντῷ
γὰρ τὴν γαστέρα κεντᾶται· τροχῷ καὶ βενεύροις πολλάκις
προσομιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. Ἀσινὴς
δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθεὶς, τὴν

ὁμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ
Γλυκερίον τινα, καὶ ἕτερον, Ἀθανάσιον τοῦνομα, τὸν μὲν
ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, θάτερον δὲ τὸ κτῆνος ζώσας καὶ
ἀπειρον, ἀπλῶς εἰπεῖν, πλήθος ἀνθρώπων μετηγάγετο πρὸς
Χριστὸν, θαύματα παντῶν τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργα-
σάμενος.

Τούτων οὖν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσμους,
Διοκλητιανοῦ προτάξει, πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυ-
κτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὄραματι φαίνεται, εὐαγγε-
λιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθὰ. Ἐξυπνος σὺν γεγο-
νῶς, ἀσμένως ἐπνυχαρίσκει τῷ Θεῷ, τὸν τε δεσμοφύλακα
ἠντιβόλει, συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακεκυν-
τα οἰκέτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος εἰσῆλθεν
ὁ οἰκέτης· ἔξωθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμίνων ἦν, ἐς
καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον ὑπομνήματα σὺν ἀκριθείᾳ πάσῃ
ἐξίθετο. Τὸν αὐτοῦ οὖν Δισπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν,
καὶ προσκυνήσας, ἐπ' ἰδάφρυσ ἐκεῖτο κλαίων. Ἀναστήσας
δὲ τοῦτον ὁ Ἅγιος, εὐθυμεῖν παρεκελεύετο, εἶτα καὶ τὸ ὄ-
ραμα διεσαφεί· προσέειπε δὲ καὶ ἐπίσκηπτεν αὐτῷ, μετὰ τὴν
ἐξοδὸν αὐτοῦ, τό, τε σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸ τῆς κατα-
σχίσεως αὐτῷ ἐκτεθείσαν διάταξιν λαβεῖν, καὶ πρὸς τὸν
τῆς παροικίας αὐτοῦ οἶκον τὸν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαί-
ρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε Θεοῦ
φύβου μηδαμῶς τοῦτον ἀπελίπessθαι. Τοῦ δὲ συνθεμένου,
ἀπελύθη παρὰ τοῦ Ἁγίου.

Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἀχθεὶς αὖθις ὁ Μάρτυς εἰς ἐξέτασιν,
καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν
τῷ ναῷ ξόανα οἶονεῖ χεῖν ἐκλεπτύνας, ὡς εἰκὸς δὲ εὐχῆς,
ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ μὲν τει θανάτῳ ἐκεί-
νος, τὸ κενὸν τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Ἁγίου ἀναλαβόμε-
νος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει,
ἐνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο σκῆνος σὺν ἄλλοις Χριστιανοῖς,
εὐλαδῶς πάνυ καὶ ἐντίμως κηδεύει, τὰ τε ἄλλα πάντα τὰ
παρὰ τῷ Ἁγίῳ διαταγέμενα αὐτῷ, μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμψάσης,
καὶ Κωνσταντίνου τοῦ αἰοιδίμου μεγάλου Βασιλέως καὶ
ἰσαπεστόλου, τὴν βασιλείαν ὑποζωσαμένου, καιροῦ δραξά-
μενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ Μάρτυρος ἐρασταί, ναὸν
τῷ Ἁγίῳ χαριέστατον ἅμα καὶ κάλλιστον ἐν Λύδῃ ἀνε-
γείρουσι· τό, τε πολυάθλον καὶ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ
Μάρτυρος ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου, οὗ ἐκεῖτο, ἀνελόμενοι,
εἰς τουμφανὲς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτός, καὶ πολλῷ πλεον
ἐμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθέασιν· καὶ
δι' αὐτοῦ τῷ τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνεγνηγμένῳ τῷ δε
ναῷ, τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι, τρίτην ἄγοντος τηνικάδῃ τοῦ
Νοεμβρίου μηνὸς ἡμέραν, ἀενάους κρουνοῦς θαυμάτων
παρέχοντος τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ· δοξάζειν γὰρ
οἶδε Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Ἐκτοτε τοίνυν ἡ τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν
ἀνακομιδὴν ἐορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν
Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ Μεγαλο-
μάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

Στίχ. Τήξας ἑαυτὸν ἐγκρατεία καὶ πόνοις,

Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν, ἐνθα μὴ πόνοι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· ὃς ἐν οἰκίσκῳ
καθεῖρξας ἑαυτὸν, ἐξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μήτε ὀρώ-
μενος, μήτε φθειγόμενος· ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν
Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο.
Τὸ δὲ ὄρυγμα δὲ εἰς ἣν κατ' εὐθὺ κατωρρόρρυγμένον, ἀλλ' ἐγ-
κάρσιον ἐλικοειδῶς κατεσκευασμένον. Τροφή δὲ αὐτῷ ἐκμι-
ζετο φακὸς διάβροχος ὕδατι. Ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος, νύ-

πτωρ διεξιὼν, τὸ ἀρκούν υἱὸν ἀπὸ τῆς πελαζούσης ἀνιμάτο πηγῆς, παρὰ μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυμάτων γινόμενος αὐτουργός, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βίαν καταδειξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Δασίου, Σεβήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Σύμμαρτυς ἔστω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι, Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἡλίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἄρμα προβάς Ἡλίας, Πόλῳ προσῆλθεν, ὡς περ ἄλλος Ἡλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαῖς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλά-
νων,

Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι κή. Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δις καὶ δις δύο, Οἷς συμφλέγουσι πέντε καὶ δις καὶ δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀχεμενίδου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρδης, τοῦ υἱὸς Γοροράνη βασιλέως Περσῶν, γέγονε τις ἀνὴρ θαυμαστός, Ἀρχεμενίδης καλούμενος, υἱὸς Ἐπάρχου τῆς πόλεως γεγονώς. Οὗτος, καταλείψας τὴν Πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλὰ καμῶν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτόν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτόν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιομάτων, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἔλκειν τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλας, διαζώματι χρώμενον μένον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ βασιλεὺς τῆς στοᾶς, εἶδε τὸν ἄριστον ἄνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον, καὶ κόνεως οὐκ ὀλίγης ἔμπλεων· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνηθεὶς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. Εἰτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πένου, καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνῃς αὐτόν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν· Νῦν γοῦν τῆς ἐριδος ἐκείνης ἀπαλλαγείς, ἀπέθου τοῦ τέκτονος τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, ζήλου πληθεὶς, διέρρηξέ τε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέρριψεν ἐπειπών· Εἰ διὰ τούτῳ με οἶε τῆς εὐσεβείας ἐκστῆναι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. Ταύτην αὐτοῦ τὴν παρρησίαν ὁ βασιλεὺς θαυμάζων, γυμνὸν οὕτω τῶν βασιλείων ἐξήλασεν. Ὁ δὲ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, οὕτως εὐσεβῶς καὶ θαρσύνως διαβιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Εἰκ Περσικῆς, χώρας ἀναλαύψαντες, ὡς περ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶς, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, κόσμον κατεφώ-

τισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πόνοις πολλοῖς, ζωὴν ἐκληρώσασθε, ἄπονον Μάρτυρες Χριστοῦ· πάντα πόνον καὶ πειρασμόν, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντοτε κουφίζετε, τῶν ἐκβοώντων πανένδοξοι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀ' κεφιμαῖν, νῦν τὸν ἱερώτατον, καὶ Ἰωσήφ τὸν θαυμαστόν, καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλᾶν, τοὺς Ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν, ἱερωτάτοις κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἱεραρχῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἀθλοφόρων εὐκλεῶν, Παναμώμητε ἀληθῶς, στέφανος γεγέννησαι· πάντων τε κραταίωμα, τῶν μελωδούντων ἐκάστοτε· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἀγίου Γεωργίου· Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητὰ, μόνοις τε γαννύμενος Μάκαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, τὰ παρόντα ὡς ὄναρ λελόγησαι, ἐκβοῶν· Ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Ἐνδοξε ἐποίεις ὡς νόμος, Θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστίν, ἰσχυρὸς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐκνικᾶν τὸν βελτίονα, τῶν χειρόνων τὰς κινήσεις χάριτι Δεία.

Ὡ τοῦ θέρμου σου, πρὸς Θεὸν ἔρωτος Παμμάκαρ! πῶς ὄλβον, ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν· Τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων ἀντάξιον, τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα, κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι, καὶ χρυσὸς πέλη.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ δράση, καὶ τὰς βουλας τῶν ἀσεβῶν, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ καθυπόταξον, καὶ τὸ κέρας αὐχήμασι, τῆς ἀνδρείας μεγαλύνον τῶν Ὀρθοδόξων.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νομισθέντες ἔναντι ἐχθρῶν, Σοφοὶ ἐβδελυγμένοι μετήγεσθε ἀπὸ τόπων, ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν, πείραν μασιγῶσεων, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς, πληγαῖς προσομιλῶντες, ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον, Πανεύφημοι ἐχθρόν, λόγχῃ καρτερότητος, μελωδῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντες λίθοις ὡς ποτε, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρνήσασθε,

τὴν ὄντως ἀρράγῃ, Χριστὸν μεγαλύνουμι, με-
λωδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ος Μονάδα φύσει μὲν ἀπλῆν, Τριάδα δὲ
προσώποις, δοξάζωμεν τὸν Πατέρα, τὸν
προάναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, με-
λωδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιακώβ σε κλίμακα ποτέ, ἐώρακε Παρθένε,
δίῃς μὲν ὁ Θεὸς Λόγος, κατῆλθεν ἐπὶ γῆς,
ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος· τοῦτον ἀπαύ-
στως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἁγίῳ Γεωργίῳ. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.
Ράβδω λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμό-
νων τὴν πληθύν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν,
τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῷ μελω-
δούντων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ομμα τείναντ' εἰς οὐρανὸν, ἀνέτειλέ σοι
πρωῖμον τὸ φῶς, ὥς περ ὑπέσχετο Θεός·
ἔτι γάρ σε προσευχομένου, παρέστη βοῶν σοι·
Ἐπιτάρροθος ἦκω σοι· πτόησιν, πᾶσαν ἀπορ-
ρίψας, ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας.

Φοβερὰν σου τὴν προσβολὴν, ἀνέδειξε Χρι-
στὸς τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀλαζόσι λοχα-
γοῖς· τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας, ἰστὸν ὡς
ἀράχνης, ἐξηφάνισας κράζων Γεώργιε· Ὑπερ-
ευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρύμην ἄστατον καὶ φθοράν, ὁ τόκος σου
κατέλυσεν Ἁγνή, τὴν τοῦ θανάτου καὶ
ζωὴν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε, τοῖς τοῦ-
τον ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρα-
» νῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
» ριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Οσπερ ἄνοδοι καὶ κλίμακες, πρὸς οὐρανὸν
ἀνάγουσαι ὑμᾶς ὤφθησαν, μάκαρ Ἰωσήφ,
Ἀειθαλᾶ τε πανένδοξοι, αἱ τῶν λίθων νιφάδες
πανεύφημοι, δι' ὧν θανατωθέντες, ἀθανασίας
ἠξιώθητε.

Στῶμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, Ἀκεψιμᾶν τὸν
θεῖον Ἱερομάρτυρα, τὸν ἱεουργόν τε Ἰω-
σὴφ τὸν πανάριστον, καὶ Χριστοῦ μυστηρίων
Διάκονον, Ἀειθαλᾶ τὸν μέγαν, τοὺς εὐκλεεῖς
Θεοῦ θεράποντας.

Ηδη πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες, καὶ φωτισμῷ
ἀρρήτου καταξιούμενοι, καὶ ἀγγελικαῖς
χοροστασίαις ἐνθήμενοι, καὶ συνόντες Μαρτύρων
στρατεύμασι, σὺν τούτοις Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡ-
μῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε. Θεοτοκίον.

Φράσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ
σου γλῶσσα ὅλως οὐ δύναται· τὸν γὰρ
οὐρανοῦ καὶ πάσης κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτω-
σας σάρκα πτωχεύσαντα, ἀγνή Παρθενομήτορ·
ὅθεν συμφώνως σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ορεῖ μαρτυρίου προσεπέβης, καὶ στέφος
ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου·
τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν
σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ νό-
σους διώκεις Ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώμα-
τος πόρρω, καὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδεικνύεις·
διό σου, πόθω τὴν ἐμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ος πόλον πολεῶν Ἀθλοφόρε, καὶ θρόνῳ
τοῦ πάντων Βασιλέως παριστάμενος αἰ-
γλην, τὴν σκεδάζουσιν νέφος ἀμαρτημάτων,
πέμψον τῷ πόθῳ, τὴν ὥδην σου ἐξυφάναντι.

Θεοτοκίον.

Σύμμορφος Υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, Πατρός γεν-
νηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὐ-
θις, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσας τῇ Παρθέ-
νῳ, σάρκα πτωχεύσας, τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς
» ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέσρα-
» φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ακεψιμᾶς ὁ ἐνδοξος, Ἰωσήφ ὁ γενναῖος,
Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος, τοῦ Χριστοῦ τῇ
ἰσχυΐ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν
καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ Ἁγίᾳ
Τριάδι· οὓς εὐσεβῶς, ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφη-
μοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπράν
τούτων μνήμην.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης
τὴν φλόγα, ἀπέσβεσας μακάριε, καὶ τυ-
ράννων τὰ θράσκη, εἰς τέλος ἐξηφάνισας, καὶ

Χριστὸν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀθλοφόρε· ὅθεν σέφος ἐδέξω, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἐκ δεξιᾶς τῆ Ὑψίστης.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία Παρθένε· ὅτι κακῶς εἰσπέπτωκα, βάθος ἀμαρτημάτων, καὶ προσδοκῶ τὴν ἀπειλήν, τῆς φρενὸς κολάσεως, καὶ τῶν ἐρίφων τῆς μοίρας· οὐκτειρόν με πρὸ δίκης, ὡς ὑπάρχουσα θερμῇ, ἀντίληψις Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἁγίης Γεωργίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ αἰείζων, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ως ἀστέρα πολὺφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι σὲ γνωσκομεν, ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον αὐγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε, καὶ ἀξιώσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὖροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθον τὸν ἐραστὴν διαβῆναι πρὸς τὸν ποθοῦμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὃ τοῦ θανάτου Θεό-
νυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾷ καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει Ἀγαθὴ· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ

πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἀγίων κατὰταξον.

Εἰ βούλει,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ε'γκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φαλαγγας ἐξεπόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστῇ ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς, καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβαῖς Παμμακάριστε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες· καὶ αὐλὸν, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοίδιμε, θείῳ Πνεύματι, ὀδηγούμενος· ὅθεν μοναζόντων, ὀδηγὸς κανὼν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περιδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννικιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου (*).

Στιχηρὰ τῶν Ἱερομαρτύρων.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, Μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας· πολέμιων γὰρ σύστημα, καὶ στίφος τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας· ὅθεν νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγazes, Δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου Φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐωδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἱαμάτων ἐκβλύξεις, σήμερον Νικάνδρε, ἐν τῇ θείᾳ

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, πρὸς τὸ, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τῶν Ἱερομαρτύρων τάττει ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσις.

μνήμη σου, καὶ ἀπελαύνεις σοφὴ, δυσωδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτος, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων τῶν Χριστῷ ἐκβιώντων. Σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰχων, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, Ὅσιε Νίκανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα, ὅπως τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.

Ανδρειοφρόνως τελέσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν διάυλον τῶν ἀρετῶν διηλθες προθύμως· τοὺς τῶν παθῶν θῆρας τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώθητον διέσωσας. Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόρρω ὡς ἀνεστῶτα προεῖδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκε· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παριστάμενος, πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Αλλὴν κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτῆμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πάνους ὑπομείνας πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀνακραίζουσα· Οἶμοι Τέκνον γλυκύτατον; ἀδίκως πῶς θνήσκες, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδαμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἔλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὅρος ὑψηλόν, ἀνῆλθες Ἰωαννίκε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὧς σεμνὴ πάναγνε· σὺ γὰρ ὡφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διό σε δέομαι,

τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τῇ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε γήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκρὸς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσι τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τοῦ ζῆν ἐν στεναγμοῖς· ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος· Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς δύο παρόντας τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀναίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγωγήσον, καὶ σκότους ἀμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκε.

Οδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν οὐράνιον, Ἰωαννίκε· τὸ γὰρ Ἅγιον, ὠδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Υψοῦσαν ταπείνωσιν, Ἰωαννίκε ἐσχηκας· διό σου δεόμεθα, αἵκτειρον Ὅσιε, τὴν ταπείνωσιν, ἡμῶν καὶ τὰς οἰκτάς, πάσας ἐπικέφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἵσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε· ὅθεν σου δέομαι, συμπεσόντα μου, τὸν νοῦν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἱερομαρτύρων. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτὴν, Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελωδίαις, νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ἄσμασι κατατέρπεται, τούτους γεραίρουσα.

Σέπτῳ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς, Ἱεράρχα Νίκανδρε, τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οὐδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπληθήσατε χάριν, θαυματουργῶν, καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ο ἀπεριγράπτως κολποῖς τῆ Πατρὸς, κολποῖς τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας, ὧς μεγαλοφώνως βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ρέόντων τὰ μένοντα ἡλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, σταυρὸν Ἰωαννίκιε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Οὐδὸν σοὶ τὴν λίσαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυάς, ἣν εὗρες χρόνους πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῶ χαρίσματι, λελαμπρυσμένος Μακάριε.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπη Ἰωαννίκιε· ἀγίαις μεσιτείαις σε, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον. Θεοτοκίον.

Ρανίσιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἀνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν, παθῶν θαυχαρίτωτε, καὶ ἐσβεμένον ἀναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῇ λυχνίᾳ Πανάμωμε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ταῖ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὁψῶνιον πολυτελές, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμπαντι, τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφορώτατον, Τίτου φυτείας ἐγένου, τῆ τῶν Κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρον λογικοῦς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριοι, Νίκανδρε μακάριε.

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ, κατενεώσατε σοφοί, καὶ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε· ὅθεν μακαρίζεσθε. Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ ἑράνιος, τὴν ὑπὲρ νῦν σε λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνὴ συνέλαβες τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἑθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
» Συναγωγὴ· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσωμεν·
» Ἅγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα τῆ Ὁσίᾳ, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότη σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς Ἰωαννίκιε· ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις νῦν, τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, τῶν Ἱερομαρτύρων.

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἐνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νίκανδρε ἠφάνισας, ἔχων συναθλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἐνδοξον, πᾶσάν τε ὑπῆνεγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον· καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Απας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διήλθε Πάναγνε· καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδοικα τῆς ἐχθρῆς μου, μὴ διασπαράξῃ, τὴν ψυχὴν με Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου Κόρη, καὶ ῥύσαι με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διασταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεικας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο· σπλάγχχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ορὴ ὑψηλότατα καταλαβὼν, κορυφὰς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπείνωσας Σοφὲ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος Μοναστῶν καὶ ἐδραίωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὀπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς Μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλειζόμενος.

Ολος θείῳ Πνεύματι πυρακτωθεὶς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θείᾳ συνθάλποντα.

Υ* πὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, Πάτερ δονούμενους καὶ πίστει σε, προσκαλουμένους, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν δεήσῃς, ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει ἵκετεύω καὶ δέομαι· Εὐλογημένη, ἱλεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αῖμα ὠφθήτε τοῦ Λόγου, νοητῶς τοῦτον φέροντες· ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀπηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρνήσασθε τοῦτον, οὐχ ἡττήθητε, πρὸς οὐράνιον, νύσσαν σαφῶς ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμᾷ περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης συνεδήσατε, τοῦ δεθέντος, σαρκὶ δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι ἐδόξαζον, οὐρανίῳ ἄρτῳ, οἱ πανευκλεεῖς ἐκτρέφόμενοι· ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνων οὐκ ἐφρόντισαν, δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Επὶ θρόνου ἐπηρμένου, φοβερῶς ὁ καθήμενος, μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, τὴν συμπεσοῦσαν εἰκόνα ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ χαριζόμενος.

Τοῦ Ὁσίου· Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εβάδισας Ὅσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεωρίαις ἐμπλατυνόμενος, καὶ θέσει θεούμενος, σαφῶς πόλιν τὴν οὐράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας Ὅσιε, χάρις σοι ἐδόθη πραφητείας, ὡς ἐνεστῶτα λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόρρω ὡς ἐγγὺς, ὧς Ἰωαννίκε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Οδύνης με λύτρωσαι, ἀμαρτιῶν καὶ θλίψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα, τῶν σεπτῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Νοός μου θεράπευσον, τὰς ἐκτροπὰς Πανάμωμε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ῥαθυμίας σκότος ἀπέλασον· ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὑμνῶ, τὴν ἀειμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Εἰς φωτισμόν τῆς πίστεως, ὠδήγησας λαοὺς, ἐλπιδόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ φωτὸς γεγεννημένους, μεσιτεία σου Νίκανδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, αὐγάζοντες αὐγαῖς, βασάνων σκότος διήλθον ἀβλαβῶς λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθείας, αἱ φωστῆρες οἱ ἐνδοξαί.

Παύλου ναμάτων ἐμπλεως, ὁ Τίτος γεγονώς, σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμόν, ρεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθείας, κατακλύζοντα Νίκανδρε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον, κηῖσασα σαρκὶ, Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνή, θεία κιβωτὲ, σεπτὴ λυχνία, τὴν ψυχὴν με καταύγασον.

Τοῦ Ὁσίου· Ὡδὴ 5· Τὴν θείαν ταύτην.

Μαραίνας πάθη τοῦ σώματος ὡς δένδρον καθωράθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θάυματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως φέρων Ἰωαννίκε.

Ιάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ Μάρτυρος, ἰὸν ὀλέθριον, καταπιόντα πανόλβιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου, καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὠμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθενῶς διακείμενος, Ἰωαννίκε· ὅθεν ἐν πίστει κραυγάζω σοι, τὰς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον.

Η μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὀρεξον, καὶ πρὸς λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη θεοχαρίτῳ.

Τῶν Ἱερομαρτύρων· Ἐβόησε, προτυπῶν.

Η λούμενοι, ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρτυρες, παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος ἐδείκνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ φθορᾷ κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαιος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἁγίου πανεύφημοι Πνεύματος, καὶ πρὸς θείον ὄρμον, κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι.

Ενίκησας, φερωνύμων ἀνδρῶν πᾶσαν ἐνστασιν, μαιφόνων, Ἱεράρχα αἰοῖδιμε Νίκανδρε, καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Η φάνισας, τῆς Προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος εὐλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κηῖσασα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν Ἀγαθὴ μετενήνοχας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει

δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
λεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Αστήρ ἐφάνης παμφανής ἐπὶ γῆς λάμπων,
καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιουγά-
ζων, ἱατρὸς δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσούντων·
ἀλλ' ὡς χάριν εἰληφώς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς
αἰτοῦσί σε παράσχου πᾶσαν ἱασιν, ἵνα κράζω-
μεν· Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε. Ὁ Οἶκος.

Ηστραψεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ Θεόληπτος βίος
τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμάκαρ, καὶ
ἀπῆλθε πᾶσαν ἀχλὺν ψυχικῶν παθημάτων,
καὶ φῶς αὐτὸν κατηύγαγε τοῖς πίστει σοι καὶ
πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαίροις τερπνὸν Μοναζόντων κλέος· χαίροις
φωστήρ διαυγῆς τοῦ κόσμου.

Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις·
χαίροις εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαίροις ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν·
χαίροις ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τῶν
φθαρτῶν.

Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίης· χαί-
ροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργὸς θαυμασίων.

Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεσις· χαίροις
ἡμῶν προστάτης θερμότατος.

Χαίροις πασῶν ἐτοιμότατος ῥύστης, χαίροις
παντὸς καταφύγιον κόσμου.

Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ΄. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωαννικίης τῆς Μεγάλης, τῆς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.
Στιχοί.

Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει·

Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πῆξας Λόγος.

Σημά σοι ἐν γε τετάρτῃ Ἰωαννίκε χεῦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει
τῆς τοῦ Σηριωνύμου Λέοντος τυραννίδος, χώρας μὲν
φύς τῶν Βιθυνῶν, πατὴρ δὲ Μυριτρίκη, καὶ μητὴρ Ἀ-
ναστασοῦς. Οὗτος, εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακώς, τῷ τρι-
σαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, κατὰ Βουλγάρων ἐκ-
στρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας,
καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύ-
λους περισώσας ἐπ' ὄψει τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπώσάμενος
τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμὴν τε καὶ δόξαν,
καταλαμβάνει τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος· ἐν ᾧ θείως φωνῆς
αὐτήκοος γεγονώς, τὰ τῶν ὁρέων ὑψηλότερα φθάνει· ὅπου
δύο περιτυχῶν Μοναχοῖς, οὐχ ὁραθεῖσι παρὰ τινος πώποτε,
τρίχινά τε περιβεβλημένοις, καὶ βετάναις ἀγρίαις τριφεμέ-
νοις, περὶ πάντων ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν ἤκουσε, καὶ πε-
ριβόλκιον ἐξ αὐτῷ ἔλαβεν εὐχῆς χάριν. Ἐκεῖθεν τε ἀπο-
λυθεὶς, τὸ τοῦ Τριχάλικος ὄρος καταλαμβάνει· εἴτα τὴν
τῶν Ἀγγάρων Μονήν, εἴτα τῆς Κοντουρίας τὰ ὄρη. Καὶ

μαθὼν τριάκοντα ψαλμοὺς, ἔφαλλε μετὰ τινος Τροπαρίου,
ἔτω συντιθεμένου· Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεός, καταφυ-
γὴ μου ὁ Χριστός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον.

Οὗτος ὁ μακάριος, πολλὰς τόπους διαμειψάμενος, καὶ
μέγιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων
προειπὼν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου Μονὴν ἐλθὼν, καὶ πλή-
ρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἔτων ὑπάρ-
χων ἐνενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσασι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἱερομαρ-
τύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρ-
μαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ
Ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στίχ. Χριστὸν ποθέντας ζῶντας Μάρτυρας δύνω·

Καὶ ζῶντας ἐνθάπτῃσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὗτοι, οἱ Ἅγιοι πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποσπῶντες, καὶ
τῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς πόλεως Κόμητι Λι-
βανίῳ διεβλήθησαν. Ὁ δὲ, τῆς ἀμιλλιτηρίας αὐτοῦ προσ-
δήσας ἵπποις, τοὺτους ἐλαύνων ἐτιμῶρει. Ἐλκυοθέντων
σὺν τῶν Ἀγίων ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν,
ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινηχθῆναι τῷ τούτων αἵματι. Εἴτα
πάλιν ἐκέλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ εἰς κάμι-
νον πυρὸς ἀπορρίφῃναι. Καὶ ἐπεὶ θείᾳ ῥοπῇ ἀβλαβεῖς διέ-
μειναν, ἐκέλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν
καὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῶν σπλάχνων ἧλους ἐμπαγῆναι,
καὶ ἔτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι· καὶ οὕτω κα-
τακλεισθέντες, τῇ σκληρᾷ καὶ ἀνυποκρίστῳ βίᾳ, τῷ Θεῷ πα-
ρίδωκαν τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Πορφυρίου.

Στίχ. Ὁ Πορφύριος εὐστόλιστος ἐκ ξίφους,

Λαμπράν σολισθεὶς πορφύραν ἐξ αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ, ἐκ τῆς
Ἐφείων πόλεως ὁρμώμενος, καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας
μίμοις καὶ θεάτροις ἐπτραφεῖς· ὅς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
τῷ Κόμητι Ἀλεξάνδρῳ παραστάς ἔχαιρε. Τὰ τῶν Χρι-
στιανῶν δέ ποτε ὑποκριθεὶς, ὑφ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν Ἐ-
πίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαιζόν-
των δὴθιν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. Οὐ γενομένου,
καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδύς, αὐτὸς μὲν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ
τίλειον Χριστιανισμόν ὑπεδέξατο. Ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν
προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες, οἱ καὶ κατὰ
ἀνατολὰς προσεύχεσθαι τοῦτον ἐδίδαξαν, καὶ τῷ μετώπῳ
καὶ παντὶ τῷ σώματι τὸν Σταυρὸν διαγράφειν· ἔθεν καὶ
πολλοὶ προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει· οἱ καὶ διὰ νε-
φέλης ἐβαπτίσθησαν, καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ προσ-
ῆλθον. Εἴτα τοῦ Κόμητος τὸν Ἅγιον προσκαλεσαμένου,
καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀρνήσθαι κελεύοντος, αὐτὸς
μὴ βουλευθεὶς, προστάξει τοῦ Κόμητος, τὴν διὰ ξίφους
δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις εἰς τὸν θῆνον τοῦ
Προφήτου Ἱερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
εἰς τὴν ἄλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως
Ἀβιμέλεχ.

Ιερεμίας οὗτος ὁ μέγας Προφήτης, ἐξ Ἀναθὼ τυγχά-
λων τῆς κώμης, περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ
προηγόρευσεν, ὡσαύτως καὶ περὶ θείας σαρκώσεως, ἐν οἷς
τὸ κραταῖον τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τοῦτον ποτὶ Πα-
σχῶρ, ὁ υἱὸς Ἐμὴρ ὁ τοῦ οἴκου Κυρίου ἡγούμενος, τύ-

φας σφεδρῶς, εἰς τὸν καταρράκτην (*) ἐνέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλήμ πενθοῦντα τὴν ἄλωσιν. Ὡς δὲ τοῦτον ἡ Θεία δίκη ἐν τῷ καταρράκτι οὐκ εἶσεν, αὐτὸς τῷ Πασχωρ ἀπεφθέγγετο. Τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μέτικόν σε διαγορεύει, καὶ ἐν ταυτῷ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σε· διότι ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶς.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως Ἰωακείμ ἐθρήνει τὴν Ἱερουσαλήμ Ἱερεμίας, οἱ δὲ ψευδοπροφῆται τοῦτον διολίσαι τοὺς ἱερεῖς ἐπειθον. Ὁ δὲ υἱὸς Σαφᾶν Χηραχηκάμ, τῷ Ἱερεμίου συνῶν, τὸν φόνον διεκώλυε. Τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἔφη· Ποίησον σεαυτῷ δεσμούς, ἥτοι κλοιοὺς ξυλίνους, περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν Βασιλέα Μωάβ, καὶ Ἰδουμαίας, καὶ Τύρου, καὶ Σιδῶνος· ἅτινα καὶ ποιήσας, ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. Ἀναστὰς δὲ Ἀνανίας, ὁ υἱὸς Ἀζῶρ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ περιελὼν τοὺς κλοιοὺς ἐξ αὐχένος τοῦ Ἱερεμίου, ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε, λέγων, Οὕτω, πρὸς με Κύριος εἶπε, συντρίψω τὸν ζυγὸν Βασιλέως Βαβυλωνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας· Δόλια σου τὰ χεῖλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγομένης, τάδε τῆς ἀληθείας διασαφούς. Κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροὺς ποιήσω, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω· σὺ δὲ τάχιον, Ἀνανία, τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις. Καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπηκολούθει· ἐν γὰρ ἑπτὰ μηνὶ οὗτος τοῖς τεθνεῶσιν ἀπαίρει.

Τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου, βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίας πενθῶν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν εἰρκτῇ ἐναποτίθεται, ἡδὴ τῶν Χαλδαίων ταύτη προσεγγισάντων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ Προφήτης, καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμὴν, χρεῖας αὐτὸν κατεπειγούσης, κατασχεθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, τῶν Χαλδαίων ὡς πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὲς ἦν, ὅμως τύπτεται, καὶ ἐν εἰρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. Καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκεῖσε διατρίψας, ἀποστείλας Σεδεκίᾳ κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἰρκτῆς, καὶ φησιν· Ὡς εὖ πεπονθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἶπέ. Καὶ ὁ Προφήτης· Οὐκ ἐγὼ, Βασιλεῦ, ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ ἡ γέγραφα, γέγραφα· καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν ἡ φρουρά τοῦτον δέχεται. Οἱ δὲ διαβολαῖς κατ' αὐτοῦ πάλιν ὄχλουν τῷ βασιλεῖ, λέγοντες· Ἰνα τί οὗτος, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ὢν, τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταρασσών; κρεῖσσον ἵνα ἀναιρεθῇ ὑπὲρ πολλῶν. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. Τότε ἔρριψαν ἐν λάκκῳ Μελχίου τὸν Ἱερεμίαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν τεθνεῶτων. Ταῦτο γινούς Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ βασιλεῖ· Διὰ τί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ; Καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν· Οὐχ ἐκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν· λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἀνδρας ἰσχυροὺς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργία Θεοῦ ἀσινῇ τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Πρὸς δὲ ὁ βασιλεὺς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη· Μὴ κρύψης ἀπ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. Καὶ ὁ Προφήτης· Διὰ τί ἀπωθῇ τὴν ἀλήθειαν, βασιλεῦ; ψεύδους ἐγὼ διαγγελεύς οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακρίνεις με. Τότε ὁ βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων· Ζῇ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενῶ σε, εἴτι ἂν εἶπες μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκδοτὴν σε ποιήσω. Τότε Ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ· Ἐὰν τὴν βουλὴν μου κρατήσῃς, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεται σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεί-

ται· εἰ δὲ τούτοις προσεναυτιγόμενος στήῃς, γινώθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφεύξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη πυρὸς γενήσεται· παρανάλωμα. Ἀἶψα δὲ τὰ τοῦ Προφήτου Σεδεκίᾳ ἡγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τὴν ἐφοδὸν οὐκ ἐπέφυγε. Περιστοιχισαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικατασχόντων τὰ σῖτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει προσήγαγον. Σεδεκίᾳ δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ἐν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ Χαλδαῖοι· καὶ ἐπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπτεμένουςι μαχαίρᾳ, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παῖγνιον τοῦτον ἐκεῖσε εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δὲ γε Ναβουζαρδάν τοῦ βασιλέως ὁ ἀρχιμάγειρος, τὴν Ἱερουσαλήμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κονιορτὸν ἀπέτελλε, κατὰ τὴν Ἱερεμίου φωνήν, πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγε. Μετὰ δὲ χρόνους ἐβδόμηκοντα πάλιν ἀνῆκτο εἰς Ἱερουσαλήμ ἡ αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως τίνα εἰσὶ τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἄλωσις, ῥητίον.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων· Ἱερεμία, ἀναστὰς ἐξελθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ Βαρούχ, ἐπειδὴ ἀπολῶ αὐτήν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν ὡς στύλοι ἰδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινον περικυκλοῦσιν αὐτήν. Νῦν οὖν ἐξελθε ἐξ αὐτῆς, πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Κύριε, παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ἵνα καυχῶνται οὕτως, ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου, εἰ θέλημα σόν ἐστι, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Σὺ ἀναστὰς ἐξελθε· αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχῶνται· εἰμὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Ἀπελθε πρὸς Βαρούχ, καὶ ἀνάγγειλον αὐτῷ, καὶ ὦραν ἔκτεν τῆς νυκτὸς, δεῦτε ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ βλέπετε, ὅτι, ἐὰν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπίστη ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπελθὼν Ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαρούχ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναόν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐθρήνουν ἐπὶ πολὺ. Καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἔκτεν ὦραν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπύγγων, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν, κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἐκλαυσαν, καὶ εἶπον· Νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. Καὶ παρεκάλεσαν τοὺς ἄγγελους, λέγοντες· Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολείσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ. Τότε ἐλάλησεν Ἱερεμίας, λέγων· Δέομαί σου, Κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Ἰδοὺ, Κύριε, ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαίρει ὁ λαός σου εἰς Βαβυλῶνα· τί ποιήσωμεν τὰ ἁγία σου σκεύη; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Παράδος αὐτὰ τῇ γῇ, λέγων· Ἄκουε, ἡ γῆ, τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὠραιότητά σου· φύλαξον τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας ἕως τῆς συντελείας τοῦ ἡγαπημένου λαοῦ. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι; ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου· ὅτι αὐτὸς με ἀνείλκυσε ἐκ τοῦ

(*) Γράφεται καὶ Καταράκτης, δι' ἐνός P. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις ἐνταῦθα τὸν ὑπόνομον, δι' οὗ ἔρρεον αἱ ἀκαθαρσίαι.

λάκκου τοῦ βορβόρου, οὐ ἐνέβαλόν με, καὶ οὐ θείλω αὐτὸν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως καὶ ἀποπαγῇ, ὅτι μικρὸς ἐστὶ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἱερემίαν· Ἀποστείλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρουσ σκιπάσω αὐτόν, ἵως οὐ μέλλει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν ναὸν, καὶ λαβόντες τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος. Πρωτὰς δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Ἱερემίας· Λαβὼν τὸ κόφινον, τέκνον, ἀπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρουσ καὶ ἐνεγκε σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου ἡ δόξα αὐτῶν. Καὶ εὐθὺς ἐπορεύθη. Τούτου δὲ ἐκείσε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. Ἐσαλπίσει δὲ ὁ μέγας Ἀγγελος, λέγων· Εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων· ἰδοὺ γὰρ ἠνεώχθη ὑμῖν ἡ πύλη. Τότε Ἱερემίας, λαβὼν τὰς κλεῖδας τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ῥίψας αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε· Λάβε αὐτὰς, καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας, ἵνα ἡ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν· διότι ἡμεῖς οὐκ ἐρέσθμεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτάς. Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ, λαβὼν τὰ σῦκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὑπνώσει ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα. Τούτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον, ὃν εἶπε τῷ Ἱερემίᾳ, ὅτι ἐγὼ σκιπάσω αὐτόν. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτόν, ἠδύως ὑπνώσα, εἶρηκεν, ὀλίγον δὲ, καὶ διὰ τοῦτό ἐστι βεβαρημένη ἡ κεφαλὴ μου, ὅτι οὐκ ἐκορίσθην ὑπνου. Ἀνακαλύψας δὲ τὰ σῦκα εὗρε στάζοντα γάλα, ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτά· καὶ εἶπεν· Ἦθελον κοιμηθῆναι· ἔτι ὀλίγον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπέστειλεν Ἱερემίας, ἵαν τοῦτο ποιήσω, βραδύνα· ἔχω, καὶ ἀνιαθήσεται· μὴ γὰρ οὐκ ἐστὶ κόπος καὶ καύσων καθ' ἡμέραν; ἀπέλθω μᾶλλον συντόμως, κἀκεῖ κοιμηθῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σῦκα, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὔτε τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ· καὶ εἶπεν· Εὐλογητός Κύριος, ἑκστασίς μοι ἐγένετο σήμερον· οὐκ ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη· πεπλάνημαι, μὴ κορεσθεῖς ὑπνου. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ κατανέσας τὰ σημεῖα, λέγει· Αὕτη μου ἐστὶν ἡ πόλις, πεπλάνημαι. Καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας, οὐδὲνα εὗρε τῶν φίλων, ἢ συγγενῶν· καὶ εἶπεν· Εὐλογητός Κύριος, μεγάλη μοι ἑκστασις γέγονε. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεινε λυπούμενος, μὴ εἰδώς ὁ ποιήσει. Καὶ θεῖς τὸν κόφινον, λέγει· Ὡς ἔχω καθῆσθαι, ἕως οὐ ὁ Κύριος ἄρῃ τὴν ἑκστασιν ἀπ' ἐμοῦ.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιὸς, ἐρχόμενος ἐξ ἀγρῶ, καὶ λέγει αὐτῷ· Σοὶ λέγω, πρεσβύτετε, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἱερουσαλήμ, τέκνον. Καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ· Ποῦ ἐστὶν Ἱερემίας ὁ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαρούχ ὁ Ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως; ὅτι οὐκ εὗρον αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτερος· Οὐκ εἰ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης; σήμερον ἐμνήσθης τοῦ Ἱερεμίου, καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσούτους χρόνους; Ὁ λαὸς ἐστὶν ἐν Βαβυλῶνι χρόνους ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ αἰχμαλῶται γεγένεσιν ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως· καὶ πῶς σὺ, πῶς, ὦν, καὶ μήπω τότε γεγεννημένος, ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε ἰθεῖάσω; Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ, λέγει· Εἰμὶ γὰρ γηραιός, καὶ ὅτι οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑδρίσαι τὸν μείζονα αὐτοῦ, κατεγίλων ἄν σου, καὶ ἔλεγον, ὅτι μαίνῃ, λέγων, ὅτι ὁ λαὸς αἰχμαλῶτος ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα. Εἰ οἱ καταρράχεται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτούς· μετὰ δυνάμει καὶ

ἐξουσίας, οὕτω εἶχον ἄν ἀπελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· πόση γὰρ ὥρα ἐστὶ, ἀφοῦ με ἀπίλυσεν ὁ Πατήρ μου Ἱερემίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα δι' ὀλίγα σῦκα, ἵνα δώμην τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ; καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον, ἀπὸ τῆς καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα· καὶ νομίζων, ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα, καθὼς συνείλησαν· καὶ σὺ λέγεις, ὅτι ἠχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γνῶς καὶ αὐτός μὴ διαψευδόμενόν με, λάβε τὰ σῦκα, καὶ ἴδε. Καὶ ἰδὼν ὁ γηραιός, εἶπεν· Ὡς τέκνον, δικαίου ἀνθρώπου υἱὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς δεῖξαι σοὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἠνεγκεν ἐπὶ σὲ τὴν ἑκστασιν ταύτην. Ἰδοὺ ἔτη ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠχμαλωτίσθη. Καὶ ἵνα μάθῃς, υἱέ μου, ὅτι ἀληθῆ εἰσιν ἅπερ σοὶ λέγω, ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε, ὅτι οὕτω ἐφάνη αὐξήσις τῶν γεννημάτων· ἴδε καὶ τὰς συκάς, ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἐστὶ· καὶ γινώθι καὶ αὐτός, καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὡς περ ἐκ μέθης ἀνανήψας, καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν· Εὐλογητός ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ· Ποῖος μὴν οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δωδίκατος. Καὶ λαβὼν ὁ γηραιός παρὰ τοῦ Ἀβιμέλεχ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐτόν (*).

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τὴν καρδίαν τῆς Τριάδος οἰκητήριον, ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἑδομήσω ναὸς, ἐν οἷς θεία χάριτι, Ἰωαννίκε, μύρα βλύζῃσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Η ψυχὴ σου φωταυγεία θείου Πνεύματος, ἐλλαμπομένη αἰεὶ, ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοι Ἰωαννίκε τὰ βουλευματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με Μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἰκεσίαις σου, συντόμως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποιήσον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Αναλλοιώτον τεκοῦσα μόνη Κύριον, Θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ τῇ αὐτοῦ, Ἀγνή ἀλλοιώσαί μου, τὸν νοῦν ἱκέτευε, πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

(*) Ἡ περὶ τῶν σῦκων τούτων ἱστορία, μὴ ἀναφερομένη ρητῶς ὑπὸ τῆς θείας Γραφῆς, δηλὸν ὅτι ἐλήφθη ἐκ παραδόσεως. Ὁ δὲ ἐνταῦθα ὀνομαζόμενος Ἀβιμέλεχ, ἐν τῇ Ἱερεμίας λέγεται, Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, ἀνὴρ εὐνοῦχος καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως (Σεδεκίου) (Κεφ. μέ. 7). Πρὸς τὸν Ἀβδεμέλεχ τοῦτον εἶπεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Ἱερεμίου· Οὐ μὴ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν (τῶν Χαλδαίων δηλ.)· ὅτι σώζων σῶσω σε, καὶ ἐν ρομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς, ... ὅτι ἐπεπίθης ἐπ' ἐμοί (μτ'. 17-18).

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν, προσεπιχρώσας μάκαρ, βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νίκανδρε, ἀνακραυγάζων· Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρὶ, ἀνενδοιάστῳ πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἐτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετετρέψατε, εἰς δρόσον ἐν Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βοῶντες· Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα Λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκεις, ἀγνή Παρθένε τοὺς κραυγάζοντας, θανάτου λυτρούμενον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος Ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα, Ἰωαννίκε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων, τούτους θείῳ λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοὶ ἀπαθεία καθαρθέντι, ὠμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι· ὑφ' οὗ τὰ ἀπορρήτα, Ὅσιε μυθμενος, προφητικῶς προέλεγες, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος παμμάκαρ προφήτης· ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Επὶ πᾶσι μοι μαστίγες βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι· τούτων με ἀπάλλαξον, Πάτερ ἱκετεύω σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξάμενος, Ἰωαννίκε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη, καὶ τὰς ἀλγηδόνας, πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικόν.

Σὺν πάσαις ταῖς ἄνω στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἄκτιστον Θεότητα, ὑμνολογοῦντες Ἅγιος, Ἄγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ωράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα· τοῦτον οὖν ἱκέτευε, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με, νοὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμνολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ιεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας, οὐδαμῶς ἀλλοτριῶ ἐν αἵματι, τῷ δὲ οἰκείῳ Νίκανδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω ναόν, καὶ μέλπων· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, Πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἐνδοξος, καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι, μαρτυρίου κραυγάζει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιερώς προτελῶντες τὰ ἅγια, ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὁσμὴν προσήχθητε, εὐωδίας Κυρίῳ ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, εὐσπλαγχνίας κυήσασα πέλαγος, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Κύριον, ὃ βοῶμεν Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ισχυσας Θεῷ, τὸν νοῦν σου κρατύναντος, κατακρατῆσαι παθῶν· Ἀγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν Πάτερ σὺ ἐχρημάτισας, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τοὺς οὐρανούς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ωσπερ οὐρανὸν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ὥκησας Ὅσιε· ὅθεν σοι εἰρήνευσαν, ἄγροι θῆρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκάρηκτα Ἰωαννίκε, καὶ δικαίῳ, ἤδη χρηματίσαντι· διὰ τοῦτο πιστοὶ σε γεραίρομεν.

Σοὺ τὸ ἱερόν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφὲ Ἰωαννίκε, τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναθλύζον, πᾶσι τὰ ἰάματα, τοῖς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζουσιν.

Πῶς τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων τρανότερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστει σου, μνημονευόντων Ἰωαννίκε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή, ψυχῆς με τὰ ὄμματα φῶς ἢ κυήσασα, καὶ μὴ καταλάβῃ με, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ικρίῳ σοφὲ καρτερικῶς τεινόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόμον οὐράνιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ Μάρτυς Νίκανδρε· τοὺς φλέ-

γοντας νεκρούς δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωνφόροις σου ἐντεύξουσιν.

Οράθητε θείον φρικτὸν γυμνούμενοι, καὶ ἀλόγοις συνδεσμέμενοι, καὶ ἐπὶ πλεῖστον Ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶαι δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἀφλεκτοί, Πνεύματι θείῳ συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερὰ μητρόπολις, ἐορτάζει, πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγκαλεῖσα, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ Πανεύφημοι, ἐν ἣ τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλήσιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ενοίγη ὑμῖν ὁ οὐρανὸς καὶ Ἄγγελοι, τῇ ἀνόδῳ ἐπεκρότησαν· τάξεις Ἀγίων καὶ Δικαίων, ὑψοφάνθησαν, ἐσκίρτησαν Μάρτυρες· μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Φωτίμε καταύγασον τῷ σὺ Πανάμωμε, ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον· λύσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκότους με ἐξάρπασον δέομαι, καὶ θείας σωτηρίας ἀξιώσον, ἵνα ὑμνῶ σὲ τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
• τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εμφρόνως καθυπέταξας, σοφὴ Ἰωαννίκε, τῷ αὐτοκράτορι Πάτερ, νοῖ σαρκὸς τὰς ὀρεξεις· ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες, καὶ θείας δόξης ἔτυχες· ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων, μὴ διαλίπῃς παμμακάαρ.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Φυτεία τοῦ παμμακάαρος, ἐδείχθης Τίτου Νικάνδρε, ὑφ' ἧς τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης Ὅσιε Πάτερ, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος· ἐν ἣ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνῃσιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζῃσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως,

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γαλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήντησας, ἡλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, τῇ αὐθαιρέτῳ ὁρμῇ πανόλβιε. Ὡ τῆς ἐδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως! δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεούμενος, νῦν τελεώτερον.

Επιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα Θεομακάριστε, καὶ καθελοῦσα στερόραῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, θείον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολυάθλε.

Δύα φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, Ἀνατολῆς νοητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἁθλῶν λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων, θείοις πυρσεύμασιν· ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἐορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχῆμου στεναίχουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῇ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβεράς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ Μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαιε λέγουσα· Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος, καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχῃ, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἡπείρῳ (*).

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικοὺς, οὐρανοὺς τοὺς λάμπαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῇ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους ἀθληταίς, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμήσωμεν.

Ελληνικῆς ἀπὸ ρίζης στειρωτικῆς, εὐθαλῆς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστός, Γαλακτίων κόσμῳ τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Επιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστόν, ἐκζητοῦσα ἑδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ· καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Θεοτοκίον.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σέ τὴν ἀγαθὴν, καταφεύγω Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ διάσωσον.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Εφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ῥευστῶν πάντα τερπνὰ, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἐπόμενος.

Ρυσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέσθητε Χριστοῦ· θυσία δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσενέχθητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅς τις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφυγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει λαμπρύνας σε, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτῖσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστοὺς, Γαλακτίων μακάριε· ὅθεν σου τὴν ἀ-

γίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελῶμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες· Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡκυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύτως ἰκέτευε, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δῆναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνῶσί σε κατὰ χρέος, μόνη Πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψέμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖ τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρευέσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρπούς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνῦντα, παραινέσεις τὴν σύζυγον.

Χριστόν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἡλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἵχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἐνδοξε· διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τε σώματος· Παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον, καθαρὸν ρύπου με παντός, τῶν παθῶν με ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὡδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθεῖς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεῖς Γαλακτίων σοφῇ, ἐπείσας ἀγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρόν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φληδονίας καὶ πυρᾶν, πολυθεῖας ἐσθέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ' ὧμων τὸν σταυρόν, εἴλεσθε βίον τὸν ἄμειπτον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε, ἀσκήσει καὶ νομίμοις, ἀθλοῖς ἐκλάμπαντες.

Θεοτοκίον.

Ηλίου ὄχημα φωτεινόν, καθαρὸν τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς, κάμου τοῦ δούλου σου δέο-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσῃ, φέροντα καὶ Ἀκροστιχίδα. Ζυγὴν Ἀθλητῶν ἀζύγων μέλπειν θέμις. Ἰωσήφ.

μαί· τὰχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγγνίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα, Κόρη Θεόνημφε.

ᾠδὴ 5'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σαφῶς, εἴλεσθε βίον ἄμεμπτον, ὡς βιασταὶ τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμπαντες, ἐν διττοῖς τοῖς στεφάνοις ἐκοσμήθητε.

Σωματίων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἐνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθεῖλετε δυσμενεῖς· αὐθις ὀρωμένους δέ, κατεβάλετε, σθένει Θείου Πνεύματος.

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινός, καὶ ἡ Θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς· αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχὴν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, ἀγῶσι στερόοις, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἐνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συνάθλῳ σου, Ἐπιστήμη, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἅμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐκ Μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ἁσμάτων ὠδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδῶλῶν τὸ ἄθεον ἠλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχοι.

Ἀσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.

Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκαύδου ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων υἱὸς ἦν Κλειτεφῶντος καὶ Λευκίππου, ὁ μὲν τῶν

Ἑλλήνων. Κατηχήθησαν δὲ τὴν εὐσέβειαν παράτινος Μοναχοῦ, Ὀνουφρίου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα δέχονται. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, καὶ αὕτῃ γεννήτορας Ἑλληνίαν ἔχουσα, ἐπὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἀμφοτέρω τὴν παρθενίαν ἄτρωτον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. Πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν διενεγκύντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ Ἀρχοντος Οὐρσου. Καὶ ἐρωτηθέντες, τύπονται σφοδρῶς, καὶ καλάμοις ὀξείσι τοὺς ὀνυχας ἐμπεύρονται, καὶ μαχαίρᾳ χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἅγιος ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ Ἁγία Ἐπιστήμη ἐτῶν δέκα ἕξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἑρμᾶ, Πατρόβα, Λίνου, Γαῖου καὶ Φιλολόγου.

Στίχ. Ἑρμᾶς, Πατρόβας καὶ Γαῖος τρεῖς ἅμα
Ἀπόστολοι θνήσκουσιν, οἷς Τριαὶς φίλοι.

Καθεὶς Ἰησοῦς γνώσεως θείας λίνον,
Ζωγρεῖ σε Λῖνε, καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.

Φιλολόγος φιλῶν σέ τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σου, καὶ θανῶν σύνεσί σοι.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Πατρόβας, οὗ καὶ ὁ θείας Ἀπόστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μέμνηται ἐπιστολαῖς, Ἐπίσκοπος Ποτιόλων ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόν. Ὁ δὲ Ἑρμᾶς οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Φιλίππων γέγονεν. Ὁ δὲ Λῖνος, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπος ἐ χρημάτισεν. Ὁ δὲ Γαῖος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, μετὰ τὸν ἀγιώτατον Τιμόθειον, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐγένετο. Ὁ δὲ Φιλολόγος (καὶ τούτου μέμνηται) ὑπὸ Ἀνδρίῳ τοῦ Πρωτοκλήτου, Ἐπίσκοπος Σινώπης κατέστη. Οἱ καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῆδε πῦρ ἐφριττε οὐ μένουσιν ὅλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθλητὰς δύω,
Κτείνουσι πυγμαί, καὶ Θεοῦ τιμᾷ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτερὸς ψυχῶς φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σαββανός, εἰς μέταλλα βληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν τοῖς μεταλλοῖς Σιλβανὸς βεβλημένος,
Λεῖπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεὶς
καὶ φυλακισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φρουρᾷ δαμασθεὶς, καὶ πρὸ τῆς φρου-
ρᾶς ξέσει,

Διπλῆν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, καὶ Οὐρ-
βανοῦ τοῦ Παλαιστίνης ἄρχευντος. Πολλὰ γοῦν καὶ
πρὸ τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως ὁ μακάριος Δομνῖνος
ἐναθλήσας, πλείστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει, ἔτι καὶ τῇ
τοῦ πορὸς κολάσει κατακρίνεται. Τιμόθειον δὲ, καὶ Θεό-
τιμον, καὶ Θεόφιλον, τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας,
καὶ ὠραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας
καταδικάζει ὁ τυράννος. Δωρόθειον δὲ σεμνόν τινα καὶ
ἱερὸν πρεσβύτερον, Σηρίους πρὸς βορὰν δίδωσι. Τὸν δὲ
Καρτέριον καὶ Εὐφύχιον, τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλι-
κίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τῷ τῶν εὐνούχων με-
ταφέρει γένος. Τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς κατὰ φανῶν μεταλ-
λοῖς ἐγκρίνει. Καὶ παρθένους τρεῖς πορνοτρόφοις ἀκολά-
στοις ἐκδίδωσι· καὶ ἑτέρας δεσμοῖς καθείργνυσι· καὶ ταῦ-
τα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐπράττετο, τῷ δικαστῇ. Ὁ δὲ
Πάμφιλος, πάση σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφοδρότα-
τα αἰκισθεὶς ἅπαξ καὶ δις, καὶ τῇ εἰρκτῇ σὺν ἑτέροις ὁ-
μολογηταῖς ἐναπορρίφεις, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας εὐραν-
το, τελειωθέντες ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας,
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ νεα-
ρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν
ἑαυτὸν, πάσαις ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς. Ὅθεν μετὰ τὴν
τελευτήν τοῦ ἀγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας
προνοίας, χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθότων Ἐπισκό-
πων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξαν-
δρείας. Καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβής,
πρᾶος, ταπεινός, ἐλεήμων, ὀρφανῶν πατήρ, χηρῶν ὑπερα-
σπιστής, ὁδηγὸς τῶν πειπλανημένων, τῶν νοσούντων ἰα-
τρός, τῶν θλιβομένων παράκλησις· καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας
χαίροντας καὶ εὐφραινομένους. Ἀλλ' ὁ σκανδαλουργὸς διά-
βολος, τῷ τότε Διόντι ὑποβαλὼν εἰκονομαχίαν, πείθει τὸν
Ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστεῖλαι εἰς ἐσμίον ἐν Κων-
σταντινουπόλει. Καὶ τούτου γενομένου, παραστάς ὁ Ἅγιος
ἠλεγξεν αὐτὸν ἐνώπιον πάσης τῆς Συγκλήτου, αἰρετικὸν
καὶ ἄθιον καὶ ἀσεβῆ τούτον ἀποκαλίσας. Ὁ δὲ, μὴ φέ-
ρων τὰς ὕβρεις, βουνεύροις κατέβηκε τὰς σάρκας αὐτοῦ,
καὶ καθεῖρξε λιμαγχονήσας. Ὁ δὲ Ἅγιος εὐχαρίσως πάν-
τα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας· Ὑπὲρ τῆς τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ Θεοῦ μου ἀγίας εἰκόνης ἐτοίμως ἔχω μεληθὲν
καταταμηθῆναι. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἀλιτῆριος ἐκεῖνος βα-
σιλεὺς, τούτον ἐξορισθῆναι προσέταξεν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ μα-
κάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶν ἐκεῖσε διαρ-
χίσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστάγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγέλῳ

Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.
Ταῖς τῶν Ἀγίων σου, πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ δ'. Δροσοβόλον μὲν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος,
πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους
πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ
τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὐθις
ὑπέστητε.

Τῆς ἀγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως,
στεργετε τὴν διάστασιν· ἐν ὁμονοίᾳ δὲ
ψυχῆς διὰ πίψεως στερρόας, συνδύμενοι πρὸς ἀ-
θλητικὰς, αὐθις ἠνώθητε λαβαῖς, Ὅσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θρασπίσμασι, πειθή-
σας τοῦ Παντανακτος, τὰ θρασπίσματα ὡς
ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἠγήσατο· ὅθεν οὐρα-
νῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κληρὸν ἀπέειληφεν.
Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρᾳ ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοε-
ρῶν Δυνάμεων· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι ἢ τολμῶσιν
ὄλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάξασας ταῖς σαῖς·
χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν.

ᾠδὴ ἡ'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον,
πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες, σαρκὶ καὶ αἵ-
ματι ὄλῳ τῷ νοῦ προσανέχειν ἀπείπασθε, σχέ-
σεως ὑλώδους ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς
ἀγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἠνώθητε, καὶ
τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε, κλέος
συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς θρασπέσιε, κα-
τοικῆσαι σπουδάζων, ταύτην κατέλαβες,
αἵμασι τοῖς σοῖς, Γαλακτίων ὠνούμενος, σὺν
τῇ Ἐπιστήμῃ τῇ σῇ καλῇ συνάθλῳ.
Θεοτοκίον.

Ὅσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν
ἐν κόλποις πατρώοις ἀναπαυόμενον· ὃν ὑ-
πὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε ἰκέτευε, ὅπως αἰωνίου, ρύ-
σθῳμεν καταδίκης.
Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας·
ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βέλεσθαι.
Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θερμῶς σομούμενοι, σχέ-
σιν ψυχρὰν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς
φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρήξατε,
διὰ τὴν ἐν Τριάδι, μίαν Θεότητα, Μάρτυρες
δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργεγόμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν
οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος,
σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν ἡ-

μῖν βραβεύεις, νίκας τῷ Ἀνακτι, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στερρώς ἐν πίστει εἰς ἐν ἐνούμενος, πανευκλεῶς ὁ Δεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, συνήθλησε γενναίως· τούτων δεήσεσιν, οἵκτειρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σὲ τυχόντες ἀληθῶς τῆς Δεώσεως, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Πανάμωμε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ· χαῖρε Μητρόθεε. Ὁ Εἰρμός.

«**Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, [ὃν οὐ
«τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
«διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὥραθη βροτοῖς, Λόγος
«σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
«οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τραφεῖς τῷ γάλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήθλησας μέχρι τέλους· ὑμῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ῥυσθείημεν τῆς γεέννης. Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ Θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῦ Παμμάκαρ, καὶ Θεοσεβεία, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε· ὧ καὶ νῦν συνδεδόξασαι, οὐρανίοις σκηνώμασιν.

Αρειὸν τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνην, ταῖς στερῶν ταῖς δογματικῶν σου, νευραῖς ἀπηγχόνισας· τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκα-

λίας, τῶν Ὁρθοδόξων τὴν πληθύν, Ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας· διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, βασιλείας ἐνέδειξε, κοινωνὸν ὁ Φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε· διό τὴν ἐπεράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε, προστατῆς γεγόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἀμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος Πατέρ διασώσον· ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παρρησίαν σὺ κέντησαι, πρὸς Χριστὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Αρχιερατικὴν εὐλογίαν ἐνδυσάμενος, Ὅσιε Πάτερ, τὸν ὁμῶνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατέβαλες· παθῶν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον καθεῖλες Μακεδόνην· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι τρανώσας πίξιν, τοῖς αὐλοῖς συναυλίζῃ Ἀγγέλοις· μεθ' ὧν καὶ νῦν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Υπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱὸς σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε· ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Πανύμνητε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ασκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὔρα, τὸ τῶν παθῶν κλυδώνιον ἐξέφυγες Ὅσιε· ὅθεν τῇ ὁμῶνυμίᾳ φερωνυμήσας τοῦ Δεῖου Παύλου, διωγμοὺς ὑπήνεγκας καὶ περιστάσεις, κακουχούμενος ἐν ταῖς τῶ· αἵρετιζόντων γλωσσαλγίας. Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰς αἵρέ-

σεις στρεψάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡφθης ζηλωτής. Αὐτὸν ἰκέτευε, Ἰεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὡσπερ ἐν λιμένι προσδραμῶν, ὑπὸ τὴν ἀγίαν σου σκέπην, Παρθενομῆτορ ἀγνή, δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀπορρίψῃς με· ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δούλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, σοῦ ἐκβλαστήσαντα, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ ζηλωτὴν ἐν Ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἀβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου ἀναγινώσκομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα τοῦ Ἀγίου τοῦτον οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὕμνῳ προφρόνως.

Παίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδασκαλον, καὶ στύλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, Τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἱρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Νομίμως ἠγώνισαι προκινδυνεύων Θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός· καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα τὸν Ἀρειον, τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν

ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μέινασαν, ἀδιαλώβητον.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Υιοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παύλε δόγμασι, τοῦ Θεοφόρου ἐπόμενος.

Στόματι καὶ γλῶσση καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε Θεόφρον ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἀρειον.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Θεοῦ, δι' οὗ Θεοποιούμεθα, κρίσει δικαίᾳ Πάνσοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ανάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἀγνή ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γεγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
• θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ὁς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον· ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπειληφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας τὸν Ἀρειον. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε Θεόφρον κατήσχυνας Ἀρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκράυγαζεν· Οἶμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ῥδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Γέρας πολυτίμητον σὴ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν σέφανον, ὡς νικηφόρῳ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὁ Πλαστουργὸς ἐπέθηκε, Παῦλε θεοφάντορ μακάριε.

Ωσπερ προηγώνισαι τῶν εὐσεβῶν, Πάισοφε δογματῶν ἀπειληφας, τὰς ἀντιδόσεις, νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκῶς μακάριε, Παῦλε θεοφάντορ θεισπέσιε.

Γῆν τὴν ἐπουράνιον χοροβατεῖν, ἣν πόδες πραέων χορεύουσι, κατηξιώθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστής, τῆς ἀληθείας πάντιμε, Παῦλε γεγονῶς καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ομοουσιότητι τῇ τοῦ Πατρὸς, Σῶτερ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῶν, σωματωθεὶς γεγέννησαι, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἱρέσεως, καὶ σπηεδόνα ἔστησας, βαλὼν δραστηκώτατον θεόφρον, φάρμακον Πάτερ ὁμολογίαν τὴν σὴν, καὶ τῶν σῶν, δογματῶν τὸ λαμπρὸν, νοῦ τε καθαρότητα καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται, ἡ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, χάρις σου τοῖς χεῖλεσι Παμμάκαρ, πρῶμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας στερόν, εὐροῦσά σε καὶ προασπιστήν· ὅθεν κατεφώτισας, Ὀρθοδόξων συστήματα.

Αρείου τὸ ἄθεον, Μακεδονίου βλάσφημον, Παῦλε θεοπνεύστων σου δογματῶν, καὶ διδαγμάτων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαυτὶδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας, καὶ στερόνως κατεδίκασας. Θεοτοκίον.

Υπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθέने, ἔμψυχον ἔνουν, Λόγος ὁ ἀναρχος, ἐκ σοῦ ἀπεφρόγαμε Ἀγνή, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος.

Ῥδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Αλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν, καταγαγὼν ὑπὸ σοῦ ὁ δαίλαιος, Θεοφόρε κατακέκριται.

Ο ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, ὁ ἀθετήσας Πάτερ, Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα, διὰ τῆς σῆς καρτερᾶς ἐνστάσεως, θεοφάντορ καταθέβληται.

Νεκροῦται συρόμενον ὡς ὄφεις, τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις, προσβαλὼν αἱρέσεων τὸ στίφος, Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ πανόλβιε, θεορρήμον ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Παρθέने Θεομήτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἀγνείαν· καὶ γὰρ ἐν σοὶ, θαυμαστὸς συνέδραμε, παρθενία, τόκος ἄφθορος. Ὁ Εἰρμός.

Ηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἀβελ τρανῶς, βοᾷ σε τὸ αἶμα πρὸς Κύριον. Ὁ Οἶκος.

Ομολογίας στύλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστήρος τῆς γῆς, ὁμότροπος τε καὶ σύναθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαζάζων ἐν τῷ σώματι, Παῦλε ἱερομύστα· καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον βασιλέων κακοδόξων ὥφθης ἰστάμενος, καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. Ὅθεν τρανώτερον βοᾷ σε τὸ αἶμα πρὸς Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λύει φάρυγγι ρευμάτων τὴν ἀγχόνην.

Οὕνεκα ὁμολόγει Παῦλος Θεόν, ἀγγεταὶ ἔκτη.

Παῦλος ὁ μέγας Ὁμολογητής, ὑπᾶρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοτάριος γινόμενος καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας· ὃν περ οἱ Ὀρθόδοξοι, μετὰ τὴν τελευταίαν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνσταντῖος δὲ ὁ βασιλεὺς, Ἀρειανὸς ὢν, ὑποστρίψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἀντ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, εὗρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβελημένον καὶ κείνον ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων εὖν τοῦ βασιλέως Κωνσταντος, ἀπολαμβάνουσιν ἀμφοτέρωτες τοὺς οἰκείους θρόνους· καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῇ τῶν Ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κωνσταντῖος

πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντίνον, ὅτι εἰμὴ ἀπολάβει τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμειος κατὰ σοῦ. Ἀπ' ἡλθε οὖν τὸν θρόνον ὁ Θεὸς Παῦλος μικρὸν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον Κωνσταντίνου, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας· καὶ ὑποκλίσθεις, ἐν οἰκῇματι λειτουργῶν, ἀπεπνίγη παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὁμοφροῦ, παραδοὺς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Στίχ. Φλέγειν ἀπεικεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις, Ὁργὴ κεράσας μακροθυμίαν Λόγε.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος τοῦ μεγάλου, πέμπτῃ τῷ Νοεμβρίου μηνός, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς συννεφῆς γεγωνῶς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρώδην θείαν μεταβαλὼν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Ἐὶς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὥς τε καὶ ἐκ μόνῃς τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὥς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἴσται καὶ φλόξ κατακαίουσα, ὥς πάλαι τὰ Σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν, πάντων τοῖς ἱεροῖς οἰκοῖς μετ' οἰκωγῶν, καὶ ἄλλης ἱεσίας προσπεφυγῶν, ὁ Φιλάνθρωπος κερασάμενος, τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα, ἐκίλευσεν ὕειν τοῖς νέφεισιν ἀσυνήθη ὑέτον καὶ ξέον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Ἀπὸ γὰρ ἰσπερινῶν ὥρῶν ἀρξάμενος, παριτάθη μέχρι μισουνοκτίου. Τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μίλαινα καὶ σφοδρότατα ζίουσα, καὶ παράπλησία τῇ καμινιαίᾳ αἰθάλῃ, καὶ πλείστη, ὥς εὐρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθείσα πλέον ἀνδρικῆς σπιθαμῆς. Κατίκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα, βοτάναις τε καὶ φυτά. Ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πάνυ, τὴν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ καὶ ῥαγδαίων ἔμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὶ ἐδυνήθη ἐκπλυθῆναι· δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὥς τῆς ἐν ἡμῖν ἀμαρτίας, καθάπερ πυρίνης καὶ μελαίνης κόνεως ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστήματα κατεσθίουσας ὥς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρύων, σφοδροῦ τοῦ θρήνου κάτωθεν, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἀναδιδόμενων· ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοῦς πικανθεῖσαν, καρποφορεῖν τὰ θεία παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γείνῃ τιμωρίαν ἐκφύγωμεν, καταφλέγωνσαν τῶν ἐμπίπτοντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς βασιλείας τῆς οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Στίχ. Ἀρεστὰ, Λουκᾶ, τῷ Θεῷ πράξας Λόγω, Τῆς εὐαρέστων ἐκθανῶν μαίρας γίνῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος Λουκᾶς ἐκ πόλεως ὄρμητο Ταυρομενίας, τῶν Συκελῶν ἐπαρχίας· νῆαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαιδεκα, νουνηχῶν ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Θεοῦ, τῶν θείων λογίων ἀκροατὴς καὶ ποιητὴς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλεύσαντο τοῦτον γυναικί συζυῆσαι, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστὰς καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ὤκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας καὶ ἀγγελικῆς ἡξιώθη ὀφίως τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ καταλαβὼν Μονὴν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑπεβαλλόμενος (διὰ τριῶν γὰρ ἡμερῶν, γευόμενος ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ

μηδὲως σωματικῶς ἀναπαυόμενος), διετίλει μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ.

Ἐκείθεν ἀπάρας, ἔρχεται μετὰ τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἵτνης ὄρει, ἐκ τῶν εὐρισκομένων βοτανῶν ἐκείσε τρεφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος, μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπίδilos. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἡκριθωμένος, μὴ ἐξίεναι τῆς κίλλης μέχρις ἂν τὸ ὅλον ἐπισυναψῇ Ψαλτήριον. Εἴτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτίλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἤπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἑκτῆς ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἑκτην, τοῦ μικροῦ σιτηρεσίου ἐφρόντιζε καὶ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας.

Ἐν τούτοις ὧν, χάριτος ἡξιώθη θεῶν μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων, ὥς καὶ τινες ἀποροῦντας λέγειν· Πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; Καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινα δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπιμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν Μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς Πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου· καὶ ἐν τινι κόμῃ οἰκήσας οὐ πλείους μηνῶν ἑπτὰ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παῦλος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν,

Χορῷ θανῶν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρον πρὸς οὐράνια, Παῦλε σικηνώματα· καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεόμενος, ἐνθεος γέγονας, ψάλλων Ὅσιε Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **Ν**αυθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε, ὥς ἐν ἡλίοις τρισὶν, ἁμέριστον ἄτρητον, σέβειν Θεότητα, ἥ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ πανίερος ἡ θεία καὶ θεάρετος, ὁμολογία σὲ ὥς γὰρ χρυσὸς καθαρθεὶς, Θεῷ προσενηνεξαι, θύμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλάμενος, τῇ ἐκμιμήσει Ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Ἡ ᾧσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐναπέφηνας, θείας λυτρώσεως, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα Πανάμωμε, ᾧ πάντες ψάλλομεν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ παῖσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσι· σὺ δὲ Πάτερ αἵματι, πάντας καθηγίασας τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ῥμω γαληνῶ σύ προσωμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπώσαμενος· εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε πανόλθιε, τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιοῦντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Φῶς τὸ τριλαμπές τῆς ὑπερθέου, Τριάδος ἐν σοὶ σκηνώσαν φῶς σε δεύτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθόδοξον, αἰρετικὴν δὲ φαλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις Προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένε σέ Θεοτόκον καταγγέλλομεν τέτοκας παιδίον γάρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλούμενον, ὃ καὶ κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπάσαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ΄. Ἄπας γηγενής.

Ο ἴλον ἐμαυτὸν, προσάγω Θεσπέσιε, τῇ Δείᾳ σκέπῃ σου· ὡς Ἱερομάρτυς δέ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα, παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, ἐμῶν σφαλμάτων σειρᾶς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ Δείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Νέος πεφηνῶς, τῷ ζήλῳ πυρούμενος, Παῦλος πανάριστος, τῶν ἐν Παραδείσῳ νῦν, ἀρρήτων λόγων Πάτερ ἀκήκοας· ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γὰρ, τῆς ἀναρρήσεως, συμμετέσχεις, στέφανον δεξάμενος, βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ως τις ἀριστεύς, ἐφάνης κατήγορος πάσης αἰρέσεως· τῆς ὀρθοδοξίας δέ, Ἱερομάρτυς Δείος συνήγορος, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἡ-γλαῖσμένος σαφῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε πανααίδιμε, τῆς ἀκτίστου Τριάδος λαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Σάρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ Λόγος Πανάμωμε περιεβάλετο· σεσωματωμένος δέ, συνανέστροφῆ κόσμῳ ὡς εὐσπλαγχνος, μεμενηκὼς ἔκ ἐλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος, καὶ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, Δεῖκῃ δυναστείᾳ κατέβαλε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπάδοχούμενος· πανηγυριζέτω δέ,

» αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρεσα, τὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» πανμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή· ἀειπάρθενε.
Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως, τῆς ἀνωτάτω σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἰρέσεις ἡμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλαῖσμα, Παῦλε μακαριώτατε· διὸ καὶ στυλὸς ἐφάνης, ὀρθοδοξίας θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, Μαρία θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σέ ὑμνούντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σε Πάναγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀναγκῶν αἰωνίων, τοὺς σοὶ θερπῶς ἐγκειμένους. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος βαρύς. Ἀνατολίου.

Ενέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας· καὶ κείθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς Δείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίας σου, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οὐκέτι κωλύομεθα.

Τεκοῦσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με, καὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου λύτρωσαι Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώρακεν ἡ Πανάμωμος, θρηνηδοῦσα ὑμνεῖ τὸ κράτος σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῇ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεοσυλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στρατεύμα, Ἐκκλησία ἐνθεος, δῆμος ἅγιος, φαλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὡραία ὁμήγυρις, ἀρράγῃς συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε,

ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολῖται ἐπαξίως, μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον, Μάμαντα, Δεῖον τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγῖνον, Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν, Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ Δεῖῳ Θεοδόχῳ, καὶ Ὁσρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἰέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλκίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν Δεῖον Γεγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀπαθέμενοι.

Ο ἄνθρωπε ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανὼν, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἀγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα· καὶ νῦν τὸ ἀρρήτον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾷς αἰεὶ ταῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι· ὅθεν συνελθόντες, ἀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ὠδαῖς, τὴν σὴν σεπτήν καὶ πανίερον, μνήμην ἐορταίζομεν.

Τῆς ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γηϊνῆς σχέσεως πᾶσαν ἔφεσιν, ὑψηλῆς ὠδεύσας, παλιταίας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρόρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, αὔλον ἐχθρὸν ὕλη σώματος· ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, αὐλοῖς συγκατείλεξαι χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπώσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὅσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυξάμενος, ἀκριβοῦς γέγονας, τηρητῆς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἄριστος· ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μόνῃ ἐν σοὶ πεποιήται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοι πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ρύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ο ἅγιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφαροῖς σου νυσταγμόν, ἕως αὐτὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγωγίον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μόνῃ παρὰ σοὶ ἐποιήσα-

το· καὶ τῆς ὁμοουσίῳ Τριάδος, Θεράπων γεγόμενος, μεγαλοκλήρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμὸν σου ἐμοί, τῷ τῶν παθῶν σκότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως, ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα. Δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας Δαίμονας· παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρης καρδίας μου, ἐλπίς τῶν περράτων, ἢ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Στάσα ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνηδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· Οὐ φέρω τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου ὃν περ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνθρωπος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται, ὃ εἶρηκε Συμεῶν· ὅτι ῥομφαίαν καρδίαν, ἐμὴν πικρῶς διελύσεται. Ἀλλ' ὦ νῦν Ὑιέ μου, ἐξανίστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ο ἅγιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὣν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ· Δέσποινα, μὴ παρίδῃς τὸν πικρόν μου σенаγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Ὑἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νεκρῶμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός· ὡς δὲ Θεός, ὦ Μήτηρ, νεκροὺς ἐξαναστήσω, καὶ σέ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὁχετοῖς δακρύων, τὸν στύλον κατέβρεχες· καὶ τοῖς

ἐκ βάθων στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους
ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς προσ-
ιοῦσι νέμων συγχώρησιν· Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν
Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, οἱ
ἐφεξῆς δύο.

Οἱ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Δόξα κροτείσθω Χριστὸς ἡ τῶν Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ, ἅπαντες Χεῖρας κροτήσωμεν,
καὶ Θεοφθόγοις ἄσμασι, πανηγυρίσωμεν,
τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολο-
γοῦντες, ὅτι δεδοξασται.

Οπλον ἡμῖν, Θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ
τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος,
τῷ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι, στέ-
φονται Μάρτυρες.

Εἶφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνα-
τον, τοῖς αἰοιδίμοις Μάρτυσιν, ἐπανετείνον-
το, οἱ τοῦ Θεοῦ διώκται, ζωνὴν πρὸς τὴν ἀμεί-
νω, τούτους ἐνάγοντες. Θεοτοκίον.

Αῖνον ζωῆς, τὸν ἐπεράνιον τέτοκας, σεσαρ-
κωμένον Πάναγνε, τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐ-
νυπόστατον Λόγον, ὃν περ οἱ τῶν Μαρτύρων,
ἄνθρωποι δοξάζουσιν.

Ο Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα.

Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτήρ Θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λά-
ζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας
μου, λαμπηδόσι με φωτὸς αὐγάσας Θεοῦ, ὅ-
πως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Αστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφή-
λιον, φωτὸς οἰκητήριον, φῶς Θεῖον Λάζαρε,
ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωτοφόρος, γεννήσεως
θαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος,
εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους Κανόνες παρὰ τοὺς ἐνταῦθα.
Καὶ ὁ μὲν τῶν Μαρτύρων, πρὸς τὸ Ἰγρὰν διοδεύσας,
μελουρηθείς, φέρει Ἀκροστιχίδα, Σοφοῖς ἐπαινοῦν τὸν δε
Μάρτυσιν φέρω, Ἰωσήφ. Ὁ δὲ τῷ Ὁσίῳ, πρὸς τὸ, Δεῦτε
λαοὶ, ἀκροστιχίζει οὕτω· Δέησιν ἄδω δευτέραν σοι
τῆς μακάρι.

μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ συν-
νεκρούμενος, καὶ συζωούμενος.

Θεοτοκίον.

Αγνὸν εὐραμένη σε, ἡ πανυπέραγνος Δέσποι-
να, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σέ,
ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε· μεθ' ἧς
τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν ἰλέωσαι.

Τῶν Μαρτύρων· Ὡδὴ γ'. Ἐκ πέτρα με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ πάθει
σε τῷ θείῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν
πολύθεον ἀθεῖαν, Οὐκ ἔσι κράζοντες, ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ρανίσι Θεοῦ αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵ-
μασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ
ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κράζοντες, Οὐκ
ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δί-
καιος, πλήν σου Κύριε.

Ολον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι ταῖς ἐαυ-
τῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τρανῆντες τὴν
εὐσέβειαν ἀνεβόων, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθελεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς
πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τι-
μῶντές σε, κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σε, Οὐκ ἔστιν
Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλήν σου Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου· Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ρωννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότη, νηπίων
τοξεύματα Σοφέ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας,
τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα· οὐ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυ-
σον, ἀποφυγεῖν μηχανήματα.

Εν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῷ σὺν Ἀγ-
γέλοις λειτουργῶν, πάχης σαρκὸς καὶ φύ-
σεως, ὑπερηρμένος Λάζαρε, Θεουργικῶς λαμπό-
μενος, καὶ θαυμαστῶς κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ προσταίτις, γενοῦ μοι
Γεννήτρια Θεῶ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα, ἐχ-
θροὺς ἀποτεριχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζου-
σα, καὶ σὺ Υἱῷ καταλλάττουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ιέρων ὁ ἐνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς, Μαρ-
τύρων ὁ ἐνθεος, τῆς ἀθεΐας πυρὰν, τοῖς αἵ-

μασι σθέσαντες, τὰς διακονίζουσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατροῦνσι πόνους. Αὐτῶν Χριστέ πρεσβεΐαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν λαμπτήρα τὸν μέγαν καὶ φαινόν, τὸν πραότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσαντα πάντα, αἰοίδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπείρω, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενος ἅπαντες, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρεσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύεσσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἦ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα. Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εμιμήσαντο Κύριε, οἱ Ἀθληταί, τὸ πάθος σου τὸ θείον, ἐαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ικετεύοντας Κύριε, τοὺς Ἀθληταίς, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεσιώπηται Κύριε, δαιμόνων πλάνη· ὅντως γὰρ Θεὸν σε, ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σὲ σέβοντες, οἱ Ἀθληταί, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγγέλλουσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Απὸ πηλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἥρτημένης σοι, καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς εὐγνώμων ἐδούλευσας, συντονωτάτῃ ἀσκήσει, λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας, παθῶν θείῃ Λάζαρε.

Καταρράττεται πρὸς Ἀθῆν, συρρήγνυμενος Λάζαρε, ἐπικρήμνοις πέτραις, σῶν ὑποθηκῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους, ἀντιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου, πικρίαν ὁ δειλαιος.

Αννέχθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρόρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγενόμενος, ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, ὦν τὴν εὐκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας, αὐτῶν ἐναπείληψας.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη σου τὴν ποιμήνην, Θεοτόκε ἐπίφανον καταδυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν κληρὸν σου, δίδου νικᾶν τὸν ὀρθόδοξον. Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ωραιοτάτην στολὴν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῶ καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ, σοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστέ ἡμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι, τοὺς Ἀθληταίς, πόθῳ καταλλήλως, τοῦ νέμοντος ἰσχύν· δι' ἧς νικηφόροι, ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ράβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρόν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτούς· διό σου ὑμνοῦμεν, Χριστέ τὴν Θεότητα. Θεοτοκίον.

Ιερουργὸν ἐκ Δαυὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας· ὅθεν Ἀγνή τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου, μετάθεσις γίνεται.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα· ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεῖς, θαύματα ἐξαίσια, αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

Οδοῖς ἐφεπόμενος, τοῦ Βαπτιστοῦ κατῴκησας, ἔρημον εἰς ἀβάτον θεόφρον· οἰκείοις δ' αὖθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκείνος, Ἰσραὴλ, πάλαι τῷ ἀγνώμονι, ὁδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Υπήρεισε Λάζαρε, στύλοις ἐπτά τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἐπταρίθμοις ἐπιπνοίαις, οἶνον οἰκεῖον σὲ ἡ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία

τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐπανεπαύσατο, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Στενούμενος θλίψεσι, καὶ πάθεσι χωννύμενος, σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καδικετεύω Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ 5. Ἀβυσσος ἀμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἡχος κροτεῖτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τῆς ἁθλῆς.

Σήμερον ἡ οἰκουμενή, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, πίστει δοξάζουσα, τὸν τῇ χειρὶ, στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία. Χριστὸς γὰρ ἐντείνας τὸν Σταυρόν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα. Θεοτοκίον.

Οὕτως σε Θεοῦ Μητέρα, οἱ Ἀθλοφόροι εἰδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς θάνατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Εῤύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἀγνείας ἐραστήν ἀδιάφθορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον· διὸ καὶ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥύσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν δυάδα διέσωσας, γυναιῶν τῶν αἰσχυρῶν ἐπιθέσεων· τὸν μὲν φωνήματι, Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Οστήσας ὕδασιν ὄρια, ὁ θρέψας δι' Ἀγγέλων θραύοντα, Ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβαλλούσῃ δόξῃ, αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε, δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ, παντὶ βραβεύσασαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντακίον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγῆς καὶ φωσφόρος, ἐξαναστείλας νοητῶς κατεφαιδρυνε, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς· ὅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτοῦ-

μέν σε Σωτὴρ ἡμῶν· Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τοῦς ὑπὲρ φύσιν σου σοφὲ πόνους καὶ σκῆματα, αὐτοὶ οἱ Ἀγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἰληφᾶς θεόθεν καὶ τοὺς στεφάνους. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἁσώματοις χοροῖς ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὁσίε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε κανὼν ἀπλανῆς μονοτρόπων· χαῖρε λειμῶν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.

Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε· χαῖρε χορευτὰ τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν· χαῖρε ὅτι σὺ διέσωσας προίμνην εἴσω τῆς Ἑδέμ.

Χαῖρε τῆς αὐταρκειᾶς σὺν Θεῷ δεῖς τὸν ἄρτον· χαῖρε τῆς αὐθαδεῖας τῶν δαιμόνων διώκτη. Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀένναε· χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε.

Χαῖρε λαμπτὴρ τῆς Ἀσίας ἀπάσης· χαῖρε φωστήρ Μοναστῶν ποδηγέτα.

Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, Ἰέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι.

Ὡ πῶς Ἰέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας,

Ἀτολμον εἶδεν, οὐδ' ἀγενὲς πρὸς ξίφος!

Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρεῖς δέκα,

Ἄνδρες πονηροὶ, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Οὐδ' ἔλαθ' ἐβδομάτῃ Ἰέρων ξίφει αὐχένα τμηθεῖς.

Οἱ οἱ ἅγιοι ἔθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανῷ καὶ Μαξιμιανῷ τῶν βασιλέων. Ἦν δὲ οὗτος ὁ Ἰέρων ἀπὸ δρεῖος κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβὴς κατὰ τὴν ψυχὴν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδειμα. Τοῦτον ἐν τινὶ τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θραπευταί· καὶ βουλόμενοι τοῦτον εἰλεῖν ληστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν. Οὗτος γάρ, τοῦ γεωργικοῦ ἔργου τοῦ σιδήριον ἀπὸ τοῦ σιδήρου ἐκβαλὼν, ὅπλῳ κατ' αὐτῶν τῷ ξίφει χρησάμενος, αἵματι περιρρέομένους καὶ ἰδρῶτι, πάντας ἀπεδίωξε τρεψόμενος. Ἐκὼν δὲ παραγεγνημένος εἰς τὸν Ἀρχεῖον, καὶ παρ' αὐτῷ ἐρωτηθεῖς, εἶ-

αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ριφθέντες, βουνεῦροι κατεξαίνοντο. Τῇ δὲ ἑωθεν πάλιν, ἐφ' ἱκανὰς ὥρας ραβδισθέντες τὰ σώματα, ἐξωτὴς πόλεως Μελιτινῆς τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἐτοίμασον τὸν κόλπον, Ἀβραάμ Πάτερ, Οὐχ ὑστεροῦντι Λαζάρῳ σου Λαζάρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μελασίππου, Κασίνης, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις, Ὁ Μελασίππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.

Στὰς Ἀντώνιε, τὴν τομὴν χαίρων δέχου, Καὶ δεῖξταί σε τῆς χαρᾶς Θεῖος τόπος.

Οὗτοι ἠθλήσαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ πόλει, τὴν πίστιν ὄντες Χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἐβλήθη εἰς φυλακὴν· Μελασίππος δὲ καὶ Κασίνη, κριμασθέντες ἐξέιοθον, καὶ πυρὶ κατεφλέχθησαν. Εἴτα τέμνεται τοὺς μαστοὺς ἡ Κασίνη· ὁ δὲ Μελασίππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ Ἀντώνιος ἀναρτηθεὶς ἕζεται, διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας μακαρίσαι, Μελασίππον καὶ Κασίνην, ἔτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κριμαμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντες τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς ἀστραγάλους διαπερωνᾶται, καὶ βάρει λίθων τοὺς πόδας ἀλγύνεται, καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύεται λίαν ἐκπυρωθέντος, καὶ περιάγεται, ἔχων λίθον ἀπηρωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ αὖθις κρεμάται καὶ ἕζεται, καὶ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ Δουκί· καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβαλλεται, καὶ θηρίοις βορὰ προτίθεται· ἐξ ὧν ἀβλαβὴς διατηρηθεὶς, τεσσαράκοντα ἀνδρας ἐπισπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἐπειτα ἐπὶ κραββάτου πεπωρωμένῳ ἀπλοῦται, καὶ ράβδοις ἀνωθεν τύπτεται, καὶ τὰς χεῖρας τέμνεται· καὶ εἰς κάμινον βληθεὶς, ἀφλεκτος ἔμεινε· καὶ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφελκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐφεῦρον Αὔκτος, Ταυρίων εὐκτόν τέλος, Εἴφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.

Φυγὴν κατακριθεῖσα Πατρώου πέδου, Πέδον χλόης ὤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἠθλήσαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινός, ἱερέως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον καὶ πλούτῳ κωμῶντος. Ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἐχαύνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπίστησαν πίστεως· πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατήρ, οὐδὲν ἔγνωσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὡμοῖς δέρμασι τύπτεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλάται, καὶ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσέντων αὐτῇ πάντων, ὑπερέριος γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεισιν.

Αὔκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ κατειπόντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ ὡμοτάτου, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς

Θορύβιον Ὑπατικόν ὡς Χριστιανοί· καὶ ἀντίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες τύπτονται ῥοβδοῖς, καὶ λίθοις βάλλονται, καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθεῖσθαι ἐναπερρίπτονται· καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες, τοξεύονται συχνότερως. Καὶ ὡς δειμνιαν ἀτρωτοί, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκείσε λίμνῃ ἐναπορρίπτονται· ἀλλὰ καὶ πάλιν Θεῖα ῥοπή ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. Ὁ δὲ τύραννος ἀπορίᾳ κατασχεθεὶς, εἴφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκίλευσιν· οὐ γνομένου, τέλος εὗραντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχ. Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες, Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, εἴφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φῦς κλάδος,

Ἀθλήσεως ἥπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείᾳ, ἐκ τῆς Θεσσαλονικίων ὁρμώμενος πόλεως. Παραστάς οὖν τῷ αὐτοῦ βήματι, καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ λαβὴν ἐντείνας, καὶ ἀνατρίψας τὰς ἐν αὐτῷ κείμενας τῶν δαιμόνων σπονδάς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνοιο χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, καὶ ἀνακραῖζουσι χαίρουσαι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φλόξ τοῖς τρισὶν, ἐδροσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολὺθεος, κατεμαραίνετο κάμινος· ὅθεν τὴν ἀπάτην ὀρώντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ, ἐκκαίόμενοι τῷ σῶ οἱ Ἀθλοφόροι σε, ὥσπερ ἀνάλητον περικείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασάνων πικρῶν κατεφρόνουν, σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ εὐπλοκος ὦν, καὶ ὠραίος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις, Πνεύματι τῷ σῶ κροτουμένη, ἐν ῥυθμῷ ἀνακρούεται· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θρασυκαὶ ἐγκωμίων, μόνη Παρθένη ἀπειρόγαμε· σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν αἰδίδιον· ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγαλλοῦ οὐρανέ, συνευφρανέσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, βροτὸς ἐπουράνιος, Ἄγγελος γῆϊνος, ἐορτάζεται, νῦν ὁ θεόφρον Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Ποσειδάμων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφε Λάζαρε, τῇ πολιτείᾳ τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινός, ὑπὲρ ἅπαντας. Θεός σε καὶ ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετὰ πείραν φανεράν, ἥτταν τε πρόδηλον, Σατὰν ὁ δόλιος, ἐκ δεξιῶν σε συλαῖν, ἐπείρα ὡς Ἄγγελος, ὑποῦλως Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἥσχυνας, τὰς αὐτοῦ μηχανουργίας.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου ῥύμην ἔστησας, σεμνή τῷ τόκῳ σου· τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ Κτίσῃ μέλποντας. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἀρρήτῳ σοφία.

Μνηστῶν τυράννων, τὴν δυσκάθεκτον ὀρμὴν καταβαλόντες, οἱ Ἀθλοφόροι μελωδοῦντες, διαπρυσίως ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους οἱ Ἀθληταί, μελωδοῦντες ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήτορεύειν μηδόλως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος Θεοῦ δ' ἐμπλησθέντες φαιδρῶς ἀνεβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἀναρχον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή.

Οφίς ποτὲ τὸν γενάρχην Ἀδὰμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἑδῆς, ἀπάτη Εὐᾶς· σοὶ δὲ Σοφὴ προσβαλὼν, δολίως τῇ τῆς αἰσχροῦς ὀρμῇ Μοναχῆς, κατησχύνθη καὶ νενίκηται, τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου· διὸ νῦν χαίρων βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υδαίνην τὴν κάτω προσνεύειν αἰεὶ, φιλοῦσαν δὴ ὡς γεραίαν, εἰς πόλον ἔλκων τῷ σῶσι συνανυψώσας, ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως Σοφὴ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε, ἐνθέρμως τῷ

Δεσπότη σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοᾷν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτὶ, τῶν θείων Πάτερ ἐντολῶν τοῦ σοῦ Δεσπότη· σὺ γὰρ τηρήσας αὐτάς, διώδεις αὐτῶν ὁδὸν τὴν στενὴν, εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτίσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλπων διηνεκῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Δέξαι Παρθένε δεσμίῳ φωνᾷ· ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἰρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῷ, καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ· ἰκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ
• ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν
• ἀληθινὴν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεῷ.
• Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
• πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Υλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστέ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, καταφλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἡθροίσας χοροὺς, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ρευστὴν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστέ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὗρον τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ως ἐλευθέρα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ, σοῦ τῇ σαρκώσει γεγέννηται τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότη· ὃν ἐπιγνοῦσα κήρυκας τοὺς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, τὸν σὸν Υἱὸν ἰκέτευσον ἀγνή, πάντων ἡ μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὕμνοῦσί σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἄλῳ ποιεῖς, ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδοτῖν· θῆρας θανατοῖς τετολμηκότας, βεβρωκέναι σοφὴ, Μαθητῶν σου τὸ ὄναριον· ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦσαι, θῆρας κατ' ἐμοῦ φονῶντας, σαῖς προσευχαῖς θανκτῶν.

Χειροῦθεις, ὡς ἄρνες ἐν σοί, καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρουν, Λάζαρε κρηπὶς καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὀσίων· διὸ ἱκετεύομεν τὰ τέκνα σου, ὄρμημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν λεόντων δίκην, ἐπεμβαινόντων ἡμῖν.

Οὐ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανῶν, ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, τὰς διαταγὰς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχειροῖς, ταῖς σαῖς ἐνσημειώσεσι πιστούμενος, Λάζαρε Πατέρων ἀκρότης· ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου, ῥῦσαι τὰ τέκνα σου.

Θεοτοκίον.

Υπεφθάρη ποιμέσι πολλοῖς, ἡ ἄμπελος τῆς ποιμένης σου Παρθένε, πάναγνε Ποιμένα, τὸν καλὸν ἢ τετοκυῖα· αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὔσα, σεμνὴ καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
» τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
» Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργαι, τῆς ἀρράγοῦς Ἐκκλησίας, ἡμῶν πρεσβεῖαις Ἄγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελούντας πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὀσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκηνώμα τοῦ Ἀγίου· ὅθεν φωστήρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ, ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον.

Οὐ ποτὲ ἐώρακεν, ὁ Προφήτης σε Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἀνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στηλάς, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε· ὃν δυσώπει συντρίψαι, τὰ ἐμπαθῇ τοῦ νοός μου εἶδωλα καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγεῖραί μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὀσίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ο τοῦ Κυρίου τὴν ζωσαν ἐζωσμένος, μυρίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἰδρώτων, αὐτῇ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσαν, σολὴν περικείμενος νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν. Δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Ως ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στύλῳ παρέμεινας, ὃ ἱερώτατε· κύκλῳ δὲ τούτου παρέστησας, ὥσπερ ἐνόπλοις, ὑπασπιστάς τὰς πράξεις σου Ὅσιε, ἐναποτεχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν· ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παρρήσίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὠραιότητι· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ Ὅσιος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. Δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρήσίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἶτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῶδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μιχαήλ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότα-
τας, Μιχαήλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε,
μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος·
Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος
Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασι-
λεία μία φύσις, μία Θεότης καὶ δυνάμεις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος
θαυμασίον, Μιχαήλ πρωτάγγελε· τῇ αὐλῷ
γάρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προσ-
τάγματα τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν
ἰσχυί σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων
τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ
ἀγία τιμώμενον.

Ο ποιῶν τῆς Ἀγγέλους σου, ὡς περ γέγρα-
πται πνεύματα, καὶ τῆς λειτουργούντάς
σαι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύον-
τα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν,
Μιχαήλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, κα-
θυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισά-
γιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Τοῦ Γαβριήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ πρακῶνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον,
Γαβριήλ σε μεθέξουσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα,
πᾶσαν οἰκωμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύ-
πτοντα ἡμῖν, θείον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον,
ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώμα-
τον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν
ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος,
καὶ πλοσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμ-
πρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεί-
θεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατῶντας
καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι,
καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριήλ Ἀρχι-
στράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἁγαρ
τῇ ποιμνῇ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα· κό-
πασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας· πράϋ-

νον τὸν σάilon, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· ῥύ-
σαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε-
γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχον-
τας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ὑμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων
ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ἡμῶν,
καὶ ἡμέτερος προστατής, ὁ μέγας Ἀρχιστράτη-
γος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ
τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει.
Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσω-
μεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύ-
γων σου, μέγιστε Μιχαήλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων
χοροσασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ
μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον,
τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμέ-
νει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἀγιάζει. Ὅθεν
κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν·
Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, ἀναβλέψας
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἐ-
στηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ
ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ, καὶ προσελθὼν Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναν-
τίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος
δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰη-
σοῦς ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰ-
κέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς
Ἰησοῦν· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου·
ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἁ-
γίός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε
Μαδιαμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐ-
σ. 11.

(*) Τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Γαβριήλ Προσόμοια ἐλλείπουσιν ἐν
τῷ χειρογράφῳ· ὁμοίως καὶ τὸ Θεοτοκίον Συγχαίρητε, με-
τὰ τὸ ἐφεξῆς Δοξαστικόν. Ἀντὶ τοῦ β'. καὶ γ'. Ἀναγνώσμα-
τος, ἔχει ἕτερα ἐκ τῆς προφητείας Ἡσαΐου καὶ Ζαχαρίου.
Ἀντὶ τῶν Προσομίων τοῦ Ἀποστόλου, ἔχει τὰ τρία πρῶτα
Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς· τὰ δὲ λοιπὰ πέντε ἔχει εἰς τοὺς Αἴ-
νους. Ὁσαύτως ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα δευτέρου Κανόνος, ἔχει ἕ-
τερον ἀνώμυμον, εἰς Ἦχον πλ. δ'. καὶ αὐτόν, πρὸς τὸ, Τῷ
ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσῃ. Ἐκ δὲ τῶν Καθισμάτων οὐκ
ἔχει οὐδέν. Τοσοῦτον φειδωλὸν ὑπάρχει τὸ χειρόγραφον Μη-
ναῖον εἰς τὴν λαμπράν τῶν Ἀσωμάτων ἑορτήν.

τοὶ ἐδόθησαν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρυῖν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθᾶ, τὴν τοῦ Ἰωᾶς· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυροὺς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιαίμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχυί. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπίσταντο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαίμ; Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχυί σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιαίμ· ἰδοὺ ἐξαπέστείλαί σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιαίμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἶσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἶφι ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτόν ὑπὸ τὴν δρυῖν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τὰς ἄρτους τοὺς ἄζυμους, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἄζυμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄζυμους· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστὶ, καὶ εἶπε Γεδεὼν· Οἶ μοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλε-

σεν αὐτό, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ἔτει τρίτῳ Κυρίου τοῦ Βασιλέως Περσῶν, Κεφ. ι. 1. λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δυνάμεις μεγάλῃ, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἐβδομάδος ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἤλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἐβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνῆρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιζωσμένη χρυσίῳ Ὠφαί· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ' ἡ ἐκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανευγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στηθὶ ἐπὶ τῇ στάσει σε, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτόν πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἥς ἔδωκας τὴν καρδίαν σε συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαι μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἀρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ

ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσῃ τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου, ἤψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου, καὶ ἰσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἰσχυσα καὶ εἶπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἀρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἀρχὼν τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ ἔκ ἐστιν εἰς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν. Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ο Ἱερεὺς τῶν ἁγίων Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθ' ἐκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι εὐστάθιμῳ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς αὐτοῦ οὐσίας, τῶν νοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς, φωτοδοτοῦντες τὴν οἰκουμένην, Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτω φωνῇ, τὸν τρισά-

γιον ὕμνον ἐξάδετε· διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ αὐτῷ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι, θεοὶ ἄσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρῦτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἄδετε· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος· Ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνἀναρχος· Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Α ἄσώματοι χεῖλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε· καὶ νόες καθαροί, καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης, αἰνοῦσί σε Δέσποτα. Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἄσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἁγίων Δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων ἐστιάτω ἡμῖν, σήμερον γέγονεν, τὰ τῶν ἄσωμάτων ἅσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς ἄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ Φιλάνθρωπε, ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ δ'. Ἐφραίμ Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος τοῦ θείου φωτός, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν αὐτῶν καταυγάζετε ταξιαρχίας· ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου Θεότητος· ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἀκαταπαύστως ἄδετε· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Ἀγγελοὶ σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ αἰεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὕμνωδοί σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Πυρίνοις χείλεσιν, ὕμνεῖ σε τὰ Χερσὶν, Χριστέ ὁ Θεός· ἄσώματοι δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορὸς· Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἁγίων Δυνάμεων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγαγε, πρὸς πανήγυριν φαιδρᾶν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πηλίνοις χείλεσιν· ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτῆς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναϊδὸς Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστὼς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς. Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγείας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης· σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἐνδοξε· ἐναργῶς ὡς ἄϋλος, τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότης δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρωπῶς, σὰρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσεῖληψε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωπῶμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς ἀϋλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς, προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκείθεν λάμπεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἵτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁὕσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποτα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἀγγελοι Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωπῆσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. Μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστέ πολυέλεε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὡς Λειτουργοί, Δεσπότης ὑπὲρ τῆς κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεος καὶ χάριν εὐρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν θαυσπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους

συγχώρησιν, καὶ ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτῷ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζήτηι τῇ β'. τῆς Πεντηκοστῆς. Ὁ Ν'. Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον, προσασίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ ψάλλομεν Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'. Τῷ αὐτῷ θρόνῳ.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς σ'. καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀσωμάτων εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀσωμάτων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν πάσας διευθύνουσαν, τὰς αὐλούς τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐκβοῶντες. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ, Θεὸς παντοκράτωρ.

Εθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ, Θεὸς παντοκράτωρ.

Χαίροις Γαβριήλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαήλ τε ταγμάτων, αὐλῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ, Θεὸς παντοκράτωρ.

Θεοτοκίον.

Εὐα ἡ προμήτωρ τῇ ἁρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει ποτέ, τὸν τῶν ἀνθρώπων. σὺ δὲ Παρθένε Θεόνυμφε, ὅλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Κανὼν δεῦτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῖς Ταξιαρχαῖς τῶν ἀσωμάτων Νόων.

Εἰν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Κλήμεντος (*).

Ῥδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀρματηλαίτην Φαραώ.

Τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χορούς ἐν ἁσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς θείους, δεῦ-

τε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ ταξιαρχαὶ φαῖδροι, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἐόρπον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ. ὁ Γαβριήλ αὐθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἑνωσιν, καὶ καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἀχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήσειν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μιᾷ, ἧς καὶ τὴν μορφήν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ισχυῖ κατέστησας Ἀθάνατε, δυνατοὺς ἐξανύοντας, τὸ πανάγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, αἰεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Αγγέλους ἐπέσησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνεδειξας Χριστέ, τῆς σωτηρίας τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοκίον.

Αρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Κανὼν δεῦτερος. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρῶτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεῦτερον, ὠφθης ἡμῖν, Μιχαήλ ὁ Ἀρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Αἶγλη θείας χάριτος, ὁ Γαβριήλ πιστῶς ἐπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι καθοδόν.

Ευνωρίς αἰοίδιμε, καὶ φωταυγὴς δυαὶς αὐλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελούντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Ησεν Ἡσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἀγνή κύησιν. ἄδω καὶ γὰρ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑκδοσὶς οὕτως ἐπιγράφει τὸν παρόντα Κανόνα. Ἔστι δὲ ὁ Κανὼν, κατὰ τὴν Ἀκροστιχίδα, ὁλοκληρῶς τροπαρίων ἐξ.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἀγιότητα, νεκρῶντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκὸς, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτοὺς, ὅπως εὐρώμεν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύτως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως· μὴ αἰσχυρθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ωδὴ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβης Ἀγγέλοις, ὥσπερ ἐφ' ἵπποις Φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς ἀπαύτως βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετὴ σου Φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοώσης· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ· συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας Δυνάμεις σου, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρυσία σου, τοῖς πιζῶς σοι βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὥφθης Πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε καὶ ἄνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα, ὧς μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν δεύτερος. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Γερχῶ, ὥφθης δυνάμειος Ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῇ, νικοπιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων ὁ ἑξάρχος· ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θειάπων Κυρίου, δορυάλωτον εἶλε τὸ φρούριον.

Αρχὼν ποτὲ, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, ὥφθης φέρων, τέκνου εὐαγγελία, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, ὁ θείος ὢν τως, Ἀρχάγγελος· διὸ φωνὴ τῆς Λόγου, γεννηθεὶς Ἰωάννης τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾷ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἐορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τῷ θεόφρονος· συγχαίρει δὲ καὶ πᾶ-

σα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σῶζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Μὴ ἀγνὴ, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν· μὴ ὥφθης, ἄνανδρος θηλάζουσα τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἀγίῳ, λαβόντα διελθὼ μορφὴν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε· οὗ τὴν θέαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ωδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνώστιας.

Ανεπιτρέπτω τῷ πόθῳ, αἰεὶ πρὸς τὸ ἄναγτες, πρὸς σέ Χριστέ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἀπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύτως σε δοξαζοῦσιν.

Σὺ νοεροὺς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χαρίτι τῇ σῇ Χριστέ κατέστησας, ὑμνωδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σέ ἐγγύτητι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ημετὰ τόκον Παρθένος, μὴ ἀπειρόγαμε ἀγνὴ, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὁδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν δεύτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Απειθοῦντι τὸ πάλαι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄρρητα καὶ θεία θαύματα, Βαλαάμ τῷ Μάντει, ἐν ἀμφοδῷ ὁ Ἀγγελος ὄνῳ φανείς, φοβερῶς ἠλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἠμειψε γνῶρισμα.

Συσχεθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἰρικτῇ προσμένοντι ἄγγελος ὥφθης Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρώδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυρούμενος· διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς, ἐν-θέους, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς εἰσεις, Ἀγγελοι Ἀρχάγγελοι θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἰρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν αἰεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἓνα σε γινώσκουμεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείαις ἅμφω, καὶ θελήσεσιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σὰρκα λαβόντα· ἥς τὴν θέαν τιμῶμεν τοῖς πῖναξιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ ε'. Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτοειδείς αὐταῖς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε Ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων, τάξεις νοεραὶ σε, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, αἰνοῦσι ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς Ποιητὴν καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις ἄχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπανακλῖναι ἠξίωσαι, ὃν ἡμῖν δίδου Ἀγνὴ, τοῖς δούλοις σου ἱλεων.

Κανὼν δεύτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς Ἀσώματος τοὺς ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλαίοις ἐν χεῖλεσι, τοὺς αὐλοὺς φόβῳ, ἐν τοῖς ἄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταιγίδας Ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, Ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Αρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἑξαρχοί, τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἰρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὠφθης ἐκὼν, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστέ σαρκοφόρος δέ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας· οὐ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδες σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Εφης Φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σε, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοῶντι, Ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, Ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκείστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ

πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχοι.

Ἐβουλόμην σοι, Μιχαὴλ, ἄσμα πρέπον ἄσαι πρεπόντως, ἀλλ' αὐλον, οὐκ ἔχω.

Ὁ γδὴ οὐρανὸς κυδαίνει τᾶξις Ἀρχοῦς.

Εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σαραφὶμ, Χερουβὶμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ἐπάξιόν τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα,

Τίς ἂν γόνος φθέγγαιτο μηνῶν ἐννέα;

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξίαρχος τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων, ἐν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἐν τῇ νῦν χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ ἐργασίας τῷ ἀνδρῶν γίνετι παρίδειξί τε καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος, τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καὶ, Τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θρόσμαι, νεινευσάμενος εἶπεν, καὶ, Τῷ ὑψίστῳ ὁμοῖος ἔσομαι, καυχησάμενος, τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ, ὡς φησὶν ὁ Κύριος, ἐξέτισεν ἀξιώματος. Ἐξείωρον, φησὶ γὰρ, τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα, τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν τάγμα ἀλαζονευσάμενον πίπουν· οὗτος ὁ παναοίδιμος, τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην, ὡς πιστὸς οἰκίτης, διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν Ἀγγέλων χοροὺς, καὶ εἰπὼν, Πρόσχωμεν, ὕμνησι μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων· ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπίνθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις ὀνομάσθη Σύναξις τῶν Ἀγγέλων, τουτέστι προσοχή καὶ ἀμένοια καὶ ἑνωσις.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριώδεις ἐργασίας πρὸς πάντας πλειονάζων καὶ ἑξαπλῶν, πολλοῖς ἀπαυμένους καταφαίνεται. Ὤφθη γὰρ τῷ Ἀβραάμ καὶ Λωτ ἐν τῇ τῶν Σοδὸμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ Ἰακώβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προειπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτε τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαάμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπίοντι καταράσασθαι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη πυθόμενον· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμούς, παρὰ τῶν δυσσεδῶν κατὰ τοῦ ἀγιάσματος καὶ τοῦ νύκτεριου ἀπολυθίντας, τελεῖα χωνεῖα παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἑτερα ἴσθιν ἐν τῇ θειοπνεύστῃ Γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διάτοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς, προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν ταῦν ἰορτάζομεν, ἐξαιτούμενοι, ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὖρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ ταξίως καταξιοθῆναι. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ο παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὁρᾶν μὴ φέρουσαι τὴν θείαν, Εὐλογητὸς εἴ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας Οἰκτίρμον, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν αὐλὸν οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἴ ἡράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθύν δημιουργήσας, ἀγιάσας δὲ θείῳ Πνεύματι, Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα βοῶντες, Εὐλογητὸς εἴ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σαφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ, Εὐλογητὸς εἴ Θεέ, βοῶντες τῶν Πατέρων.

Ος φιλόξενοι παῖλαι, Ἀβραάμ ὁ θεόπτης καὶ Λὼτ ὁ ἐνδοξος, ἐξένισαν Ἀγγέλους, καὶ εὖρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβίτ τῷ πανσόφῳ ὥφθησαν Ἀγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἄθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν· καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἀγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνου ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὄλον, ἐκ Παρθένου λαβόντα, δίχα τροπῆς Ἰησοῦ, ταῖς φύσεσι διπλοῦν σε, ἀλλ' ἓνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν· ἥς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ.

Τῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας, πτερῶσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς αὐλῶς ἀναμείψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανοῦ, οἱ τὸν θρόνον ἀμφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἀγγελοι ὑμνοῦσι καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν αὐλὸν, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργήντας, καὶ τὰς Ἀγ-

γέλους πνεύματα δεικνύσαν, Τριάδα προσκυνούμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ο ἐν πόλῳ, παρειστήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι· τούτῳ Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Αρχὼν Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότατα, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστῳ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν, Ἰεζεκιὴλ προῖστορῶν ἐκήρυττεν· ἐν οἷς ἐξαπτέρυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυομμάτως ἐκύκλουν· μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἡλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος φοβεράν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καὶ θόδου σου, ἐκδηλοποιῶν ὁ Δανιὴλ προέλεγεν· Ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισεν· καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεστῶσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοῶσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοῦσιος Λόγος ἐκὼν, ὥφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἐνώσεως· εἰς γὰρ ὁ αὐτός, ἐν ἑκατέροις δεικνύται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ ὑποστάσει· ἥς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνούμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ'. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα, τοῖς ἐπουρανόις Χριστέ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αγγελοὶ τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαὶ τε καὶ Δυναμεις, Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην, καὶ πε-

στῶς ἀνυμνοῦντας, σῶζεσθαι παντοίας περι-
στάσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἀναρχον, φύσιν τὴν ἐμὴν,
ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρ-
κωθέντα, Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσούντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀ-
νάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθη-
τε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ
Γαβριήλ.

Δυνάμεων καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορεύων,
ὡς Στρατηγὸν τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης
Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριήλ πρέσ-
βευε.

Ως φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας, καὶ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων,
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σέ δοξολογοῦμεν, ὅτι
παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ
ταῖς ἡμῶν ἱκεσίαις, ἐπ' ἀγαθοῖς ἐκπληροῖς.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου
σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχι-
στράτηγε Δεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητής, καὶ Θεός,
καὶ δόξη σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τοὺς προσ-
φωνεῖν ἀνενδότως, τὸν τρισάγιον καὶ Δεῖον,
ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς Δεῖκαῖς ἐλ-
λάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη
πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε,
πληρῶν τὸ Δεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστρα-
πόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τὴς
σέ παιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εξουσιῶν Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέ-
λων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν
πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεσταθῆς, Ἀρχι-
στράτηγε Δεῖε, Μιχαὴλ ὑπερένδαξε· τῷ ἀστέ-
κτῳ οὖν θρόνῳ, παρεστηκῶς, σκέπε φραυρεῖ
φύλαττε σῶζε πάντας, τοὺς πίστευσε γεραί-
ροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστατήν.

Θεοτοκίον.

Τμιωτέρα πέφυκας, Χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων,
καὶ Σεράφίμ Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν
ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν Ἀ-

γίων Ἀγγέλων ἁγιωτέρα Πάναγνε· τὸν γὰρ
Κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς, ἀπορρήτως
τέτοκας Θεοτόκε· ὃν αἶτησαι τοῖς δούλοις σου,
λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα,
καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε
προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πι-
στῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες
πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνης ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ο ταξιάρχης τῶν ἄνω Δείων Δυνάμεων,
σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν ταῖς
χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἐορτὴν,
συγκροτῆσαι Συνάξεως, αὐτῶν τῆς Δείας, καὶ
ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Υπὸ τὴν σκέπην τῶν Δείων ἡμᾶς πτερύ-
γων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ
Δεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντὶ,
καὶ ἐν ᾧρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ Θανάτου σὺ
πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε,
ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύνα-
μις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ
πεσὼν Ἑωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρ-
φόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀ-
πόσβeson, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς,
ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιῶμνητε Μιχαὴλ
Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δο-
ξαζώμεν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν
πόλιν τὴν ἄσειον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν
ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν
Κανόνων ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφαί, εἰ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαληθεῖς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀ-
κούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Κοινωνικόν.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα..

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὁνησιφόρε Χριστόν, τὸν Θεὸν ὡμολόγησας, ἐναθλῶν στερρότατα, ἀνομούντων πρὸ βήματος· πληγὰς μαστίγων, καὶ γὰρ ὑπῆνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντὸς τοῦ σώματος· ὅθεν στεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης ἔστεψε, ζωαρχικῇ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφυρίε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἦν περ φορέσας, ὥφθης λαμπρότατος, συμβασιλεύων, τῷ βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἐνδοξε· ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζούσης ἠπλώθητε, καὶ προσδεθέντες, ἵπποις συρόμενοι, τὸ θείον τέλος, καθυπεδέξασθε· ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ συμμακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, Ἀειμακάριστοι.

Καὶ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφώτατα καθυπέταξας· καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, Ματρῶνα οἰκήσασα, Ἀσκητῶν πανευσεβῶν, μέσον κατασθενύουσα, ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν θείοις ὄμβροισιν τῶν δακρύων, καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Γερὸν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναὸς τοῦ Πνεύματος Πάνσοφε, ψυχῆς καθαρότητι· καὶ ὠδήγησας λαοὺς, πρὸς ἐκίπωνα σκάμματα, τῆς ἀσκήσεως· καὶ προσήγαγες τούτους ὡς περ προῖκα, σεσωσμένους, τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει καὶ ἑτέρας Ὁσίας ὄνομα, Θεοκτίστης τῆς Λετθίας, εἰς ἣν ἔχει καὶ τρίτην Ἀκολουθίαν, ψαλμωμένην ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσι· ἀνώνυμος ὁμοῦς ὁ Κανὼν αὐτῆς, καὶ ἄνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα δύο Ἀκολουθιῶν προελάττεται ἡ τῆς Ὁσίας Ματρῶνης ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Αἱ νεάνιδες ἔστερξαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πειθαρχήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι, προθυμία τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν, καὶ εἰσήχθησαν, μετὰ σὲ εἰς νυμφῶνα τῆς Νυμφίου, τὸν οὐράνιον Ματρῶνα, διὰ παντὸς εὐφραίνόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσασα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σὲ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πανηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἑώρα σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μητήρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ, Τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις, Μάικαρ. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Φέρουσα ταῖς πίστεϊ σε εὐφημοῦσιν, ὄνησιν θείαν ἢ σεπτὴν, ἐφέστηκε μνήμη σου, ἐν ἣ σε ἱκετεύομεν, Παμμακάαρ ἡμῶν μνήσθητι.

Εχῶν παρρησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμόν, ἀλόγου προστάγματος, ἠλάγησας Θεόπνευστε, καὶ χαίρων μάκαρ ἠθλήσας.

Ρώμη δυναμούμενος ἑβρανίῳ, Ὁνησιφόρε πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βάσανα, καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας, ἰσχὺν τοῦ παλεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Εστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανασίαν καὶ ζωὴν, τῷ κόσμῳ κυήσασα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸ τῆς Ματρῶνης πραφρόνως ἄδω κλέος. Ἰωσήφ.

Ωδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξουσιν οὐρανίαις, πάντοτε συνοῦσα καὶ μεθέξουσι, θείκῃς θουμένη, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Οὕτω τῷ θείῳ πόθῳ, περικαιομένη ὑπεικκαύματα, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, ἐγκρατείας τοῖς ὁμῆροις κατέσθειςας.

Τίμιον τῷ Δεσπότη, σκεῦος ἀνεδείχθης ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ηκυήσασα κόσμῳ, θείαν σωτηρίαν καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας Ἀχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ωδή γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ισὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐν σταδίῳ, ὁμολογοῦντες οἱ Μάρτυρες, τρικυμίαν τὴν τῶν βασάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τῆς πόδας σε, Μάρτυς ἐπὶ πέτρᾳ, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μαρτυρίαις Ὁνησιφόρε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Οὕτω τῷ νοῦ μακάριε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθήμενον, οὐκ ἡσθάνη τῶν ἐκ μαστιγῶν, ἀλγηδόνων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Πάναγνε σωθῆναί με· τὸν γὰρ θείῳ Πνεύματι, τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Τῆς Ὁσίας. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ράβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διέτεμες θάλασσαν, θείαις ψυχαῖς, προσδοκιοῦσα, τὴν ἐσθίαν διάβασιν.

Οφθης ἐγκαλλώπισμα, Μοναζουσῶν σαφῶς Πάνσεμνε, καὶ Μοναστῶν βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νέκρωσιν ἐνδεδυσαι, φθοροποιῶν παθῶν Ἐνδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν διὰ πολιτείας, εὐσεβεὺς ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ηῶνται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Πλαστουργὸς σαρκὶ Πάναγνε, μέινας ὃ ἦν, ὅπως τὸ εὖ εἶναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρήσεται.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πρὶ τοῦ θείκου, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψαύσει οὐδόλως, μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε.

καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόροι, τὸ αἰοίδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα, Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ανδρειοφρόνως λαθοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδείας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωὴν, χαίρουσα προσέδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι· καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρον τελέσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ τὰ ρείθρα, τῶν ἱαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην αἰοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, περασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρεσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὸς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβεήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ωδή δ'. Δι' ἀγάπην.

Ηἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία, Ὁνησιφόρε Μάρτυς, ἐφειλκύσατο πόθῳ, πίστει συναθλῆσαι σοι, τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθῆσαντες ἐσχάρα πυρακτωθείση, προσεφαπλοῦσιν ὅμα, τῆς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ τύραννοι, καὶ ζέοντες πνεύματι.

Ιερεῖα ὡς ὁλόκληρα Ἀθλοφόροι, καὶ καθαφαὶ θυσίαι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, χαίροντες προσήχθη· διὸ μακαρίζεσθε.

Νυνεχῶς σε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότη, προσλαλῶν αἱ δόλια, ἀπατῆσαι ἐδόλως, ἰσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, ὁμοιω-
σθῆναι Κόρη, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, βρο-
τοῖς εὐδοκήσαντα, πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρύων σε, ἤρδευσας καρ-
δίαν καὶ ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἐκατοσεύον-
τα Μακαρία στάχυν θεία χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα, τὰς τῆς διανοίας
βάσεις διέμεινας, ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος,
πονηρῶν δαιμόνων Ἀξιάγαγε.

Ρωμαλέω φρονήματι, σύζυγον λιποῦσα καὶ
βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθη-
σας, καὶ αὐτοῦ ὀπίσω ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, Ἀχραντε κενοῦται
Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μετρεῖται ὁ ἀμέ-
τρητος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄ-
σειστοι, μοχλεύσεσι τῶν βασάνων, ἀπερί-
τρεπτοι σθένει, τοῦ Πνεύματος ἐδείχθησαν.

Ινδάλματα θεῶν, μιαρῶν ἐλεπτύνετε, καὶ
ὥφθητε εὐσεβείας, καὶ ἀνδρείας εἰκόνες,
σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στρατεῖαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν
πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πί-
στει, καὶ χαίροντες ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐν σοὶ, χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος,
καὶ ἔδειξεν οὐρανῶν σε, πλατυτέραν Παρ-
θένη· διό σε μακαρίζομεν.

Τῆς Ὁσίας. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον, ὦ Ματρῶνα,
ἐχθρόν τὸν ἀλάστορα, ἀσχημοσύνην ἐνέ-
δυσας.

Ρεόντων ἀντηλλάξω τὰ μένοντα, καὶ συζύ-
γου, μνήστορα ἀθάνατον, φωταγωγὸν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ολόνυκτον προσάγουσα δέησιν, τῷ Δεσπό-
τῃ Ματρῶνα ἐκοίμισας, τὰς ἡδονὰς τὰς
τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων Δεσπότην, ἀπο-
τεκοῦσα, τὰ Πάθη Πανάμωμε, τὰ τῆς
σαρκὸς μου θανάτωσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Πόνοις αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὀνησιφόρε
Μάρτυς, δρόμον ἤνυσας τοῦ μαρτυρίου,
καὶ νικητὴς, γεγονὼς ἀπειλήφας, τὰ βραβεῖα
τὰ οὐράνια.

Αλλήλοις συνδούμενοι τῇ πίστει, προσδεδε-
μένοι ἄμφω, καὶ συρόμενοι λύσιν τοῦ
σκήνους, οἷα στερόοι, Ἀθληταὶ ὑπέστητε, τῷ
Κυρίῳ συναπτόμενοι.

Ιπποῖς προσδεθέντες καὶ βιαίως, διασυρθέντες
γνώμη, τῷ δικάζοντος βιαιοτάτῃ, οἱ εὐκλεεῖς,
τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, θείου τέλους ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Νόμων δίχα φύσεως Παρθέने, τὸν νομοδότην
τίκτεῖς, ἀναπλάττοντα τὴν συντριβεῖσαν,
φύσιν ἡμῶν· ὃν δυσώπει σῶσαί με, ἁμαρτίαις
συντριβόμενον.

Τῆς Ὁσίας. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ως ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκή-
σεως ἡδὺ προσφωνοῦσα, ὡς νοητὰ, ἐφειλ-
κύνω σρουθία, ἱερωτάτων γυναικῶν συνάθροισιν,
τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς, διαδράσα Ματρῶνα
ἐν Πνεύματι.

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφία κρατοῦσα, καὶ δα-
μάζουσα τὰ πάθη Ὁσία· τῆς δὲ ψυχῆς,
τὸ τερπνότερον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ
εὐτρεπίζουσα, ὠραία τε καὶ εὐπρεπὴς, ἐγνωρί-
σθης Ματρῶνα Θεόσοφε.

Αγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἐπεπόθη-
σας ὑμνοῦσα ἀπαύστως, τὸν δι' ἡμᾶς, ἐξ
ἀγίας Παρθένου, ὑπερβολῇ σαρκωθέντα χρη-
στότητος, τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ' ἐχ-
θροῦ τοῦ δολίου νευρώσαντα.

Θεοτοκίον.

Δεδούλωτο ἁμαρτία ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώ-
πων· ἀλλὰ ταύτην ἐρρύσω, τῆς πονηρᾶς
Θεοτόκε δουλείας, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην
κυήσασα, τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν, τῆς ζωῆς
τὰς εἰσόδους Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχῇ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῇ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων δυὰς, ἀθλήσαντες στερότάτα,
ἐχθροῦ τὴν ὄφρυν, εἰς γῆν κατηδάφησαν,
ἐλλαμφθέντες χάριτι, τῆς ἀκτίστου Τριάδος οἱ
ἐνδοξοὶ· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων αὐτῇ, πρεσβεύ-
σιν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστεύεις κατατήξασα, ἐν
μέσῳ ἀνδρῶν, Ματρῶνα κατοικήσασα,
προσευχᾷ σχολάζουσα, τὸν Δεσπότην ἐνθέως

ἐθεράπευσας· δι' ὃν πάντα κατέλιπες, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα. Ὁ Οἶκος.

Ανοιζόν μου τὸ στόμα Χριστέ μου, ἀνυμνήσαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας τῆς σῆς Ὀσίας φιλάνθρωπε· ὅπως τὰ πάντα καταλιποῦσα, καὶ πόθήσασα μόνον σέ τὸν Νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσαστο ἅπαντα· καὶ τὸν τύπον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Στίχοι.

Ἴπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων,

Ἐχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτη ὧ Ἀθληταί.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Πορφύριος καὶ Ὀνησιφόρος, διωγμοῦ καταλαβόντες, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί· καὶ ἀχθεῖντες ἐπὶ τοῦ βήματος, ἕστησαν ἰδραῖοι καὶ ἀπτόητοι, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητήν. Διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Εἰδ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζούσης ἀνέπεσον. Ἐν παῖσι δὲ τούτοις, τῶν αἰώνιων αγαθῶν ἐνοπτριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν, εἰ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῶν ἀθίων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκουφίζοντο. Οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκείνοι, ἰδόντες τοὺς Ἁγίους ἀσινεῖς, εἰς μανίαν περισσοτέραν ἀνήφθησαν· καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πέδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν· καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι, ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχείσι τόποις, τὰς σάρκας αὐτῶν κατίξαναν, οἱ καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. Τότε Χριστιανοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθεντο ἐν κώμῃ Παγκιανῶν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης.

Στίχ. Ζωῆς μεκλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,

Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Αἰόντος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Καὶ συναφθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ μιᾷ παιδὶ μήτηρ γενεμένη, ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, δεκαπέντε ἐτῶν οὖσα. Καὶ γενομένη συνήθης παρθενεύουσας Εὐγενίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἀσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστείας καὶ ἀγρυπνίας ἐσχόλαζε. Τὸν δὲ εὐσεβῆ περὶ Θεὸν ἔρωτα θερμότερον διανάψασα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικί, τοῦνομα Σωσάννῃ· αὕτη δὲ παραγίνεται, ἀνδρικὴν στολὴν ὑποδυσάμενη, εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Μοναστήριον. Καὶ ὑποκριθεῖσα τὸ τῶν Εὐνούχων σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ παραδέχεται, καὶ συνῆν τοῖς Μοναχοῖς. Τοῦ δὲ Ὀσίου Κασσιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως μαρτυρόντος τὰ κατ' αὐτήν, περιπέμφθη ἐν Ἐμέσῃ τῇ πόλει εἰς Μοναστήριον γυναικῶν· καθεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα μετα-

βαίνει· ἔπειτα εἰς τὸ Σίναιον Ὅρος· εἶτα εἰς Βηρυτόν, ἐνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Ὑποστᾶσα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἔκτινος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὐθις ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὀφθεῖσα δὲ αὐθις τῷ Ἀγίῳ Κασσιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπιτράπη μένειν ἐν τῇ Μονῇ, ἥτις κατ' ἐπωνυμίαν αὐτῆς λέγεται, τὰ Ματρῶνης, μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδόν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη,

Κτίστη Θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μειθύμνης, τὸν βίον Μοναχή· καὶ παιδιόθεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἐδόθη εἰς παρθενίαν, καὶ τὸ μοναχικὸν περιβάλετο σχῆμα. Ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξέδραμε κώμην, τὴν ἰδίαν ἀσπασομένην ἀδελφὴν. Ταύτη δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιδραμόντες Κρήτες, ὧν ἡγεῖτο ὁ Νήσιρις ἐκεῖνος, πάντας τοὺς ἐγγχωρίους ἐκείνους κάκεινεν συνέλαβον. Ἐωθεν οὖν προσώρμισαν τῇ νήσῳ Πάρῳ· καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμύματα διετίθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη λάβρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνέυρετος ἦν. Αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκεῖσε μέινασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ καὶ καύσῳ πολλῷ προσπαλαίεσσα, θέρμοις καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφομένη, καὶ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριάκοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα (ὧ καὶ ἔζη), καὶ τῇ πανάγῳ Θεοτόκῳ.

Τοῦ δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντας, κατὰ τινα θείαν οἰκονομίαν, κυνηγός τις θηρέων θήραν, εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῶν ἐταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἐν τινὶ τῆς Θεοτόκου ναῶ ἱστορίας χάριν· ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος· καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀνανεύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἀγίας τραπέζης μέρος, ὥσπερ κρόκην ὑπὸ ἀνέμου ῥιπιζομένην, ἥ ὡς ἰστὸν ἀράχνης. Ὡς δὲ προβάς διαγινῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαινόμενον ἰδουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης· Στήθι ἀνθρώπε, καὶ μὴ πλησιάζης· αἰσχύνομαι γὰρ, γυνὴ οὖσα, θαυτῇναί σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγείς, καὶ τρόμῳ ληφθεὶς, ἐβούλετο φυγεῖν· ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀκάνθης ἦσαν ἐξύτεραι. Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα· Τίς, καὶ πόθεν εἶμι. Ἡ δὲ, Ρίψον, ἔφη, χιτῶνίον, δέσμαι, καὶ καλυψαμένη, λέγειν οὐκ ἐκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κλειυθὲν ταχέως ἐποίησεν· ἡ δὲ, ὡς ἔλαβε τὸν ἐπιδύτην, τοῦτο περιβάλετο, καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγῇ. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικεῖον, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἀνθρώπων· ἡ θρίξ λευκὴ, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρμα μόνον συνέχον τὴν τῶν ὀστέων ἀρμονίαν· τὸ δὲ ὅλον, σκιά ἦν. Ἐξεπεῦσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιόουσα τὸν κυνηγῆτην δι' ἱερίως κομίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτως ἀπηλλάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι.

Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε οὖν ἱερεῖ, φέροντι τὰ θεία μυστήρια, αὕτη ἐπευξαμένη, μετέλαβεν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμφασα. Αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν καὶ θηρεύσας, καὶ ταχὺ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἐπανελθὼν, εὗρε κειμένην ταύτην νεκράν· καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατόν, ἀνορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δειθείς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ κειμένην εὗρεν αὐτήν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Γυναικῶν, Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Στίχ. Ὁλη καλή σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία'.

Σωπάτρα Πατὸς Πνεύματός τε καὶ Λόγου
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

Η Ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ βασι-
λέως, γονίων εὐσεβῶν, καὶ τὴν Ῥώμην οἰκούντων.
Ἐν ἀπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνείῳ ἑαυτὴν ἰκδοῦσα, νη-
στεύειαι καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Θεῷ δὲ πυρπολουμένη
ἔρωτι, καταλιποῦσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν
καταλαμβάνει. Καὶ περιελθοῦσα τοὺς σεβασμίους οἴκους,
καὶ τὸν πέθον ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρα, τῇ τοῦ Μαυρι-
κίου θυγατρὶ, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου
ἀπιούσῃ, περιτυγχάνει. Καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρυβῆναι οὐ δύνα-
ται, ἰκίτευεν ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν, ἔχειν
αὐτὴν μητέρα πνευματικὴν, καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύ-
λακα. Καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τὸν μονήρη
βίον ὑπέδυ, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους ἐχώρησεν. Αἰ-
τησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ βασιλέως τόπον τινα
ἐπιτήδειον, καὶ δειμαμένη οἶκον εὐκτήριον, ἐκείσε ἅμα τῇ
Ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διήγε. Πολλοὶ δὲ πρὸς αὐτὰς φοιτῶσαι
παρθένοι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς, τὸν σκληρὸν καὶ ἐπί-
πονον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλεί-
στοις ἔτεσιν ἀγωνισαμένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης ἀνέρ-
χεται, διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μακαρίαν Σωπάτραν.
ἥτις τὰ ὅμοια τῇ πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη Μητρί, καὶ
εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν Θεῖον ξύλοις.

Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς Θεὸν πλάνοι.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σύρων χώρας, λιθοτόμος τὴν τέχνην.
Ἰδὼν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀπερχομένους εἰς τὸν ναὸν
τῶν εἰδώλων, καὶ θύοντας, παρήγειν αὐτοῖς ἀποστῆναι
αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς
ἔρημον τόπον, καὶ εὗρίσκει δοῦλον Θεοῦ ἀναχωρητὴν, ὀ-
νόματι Τιμόθειον· καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ
λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατῆλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλα-
νημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ. Καὶ εὐρὼν αὐτοὺς ἐορ-
τὴν ἐπιτελοῦντας τοῖς Δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἰδωλα· διὸ κρατηθεὶς, καὶ
τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς Ἀπάμειαν τῆς Συρίας. Καὶ
δειθεὶς τοῦ Ἐπισκόπου, τὴν κλήσιν Ὀσίου, λαβεῖν ἐξου-
σίαν τοῦ κτίσαι ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος,
ἤρξατο κτίζειν. Καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ ἐγχωρίται αὐτοῦ,
νυκτὸς ἐπιελθόντες, τοῖς ξίφεσι μεληδὸν τοῦτον κατέκοψαν,
καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χριστοφόρος καὶ Μαῦ-
ρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει.

Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὁρᾷ Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,

Ὃς, κἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης Ἑλλάδιε, τοῦ βίου,

Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εὐγενεστάτης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρό-
πους, ὑποδεικνύων ὡμολόγησας, τυράννων
ἐνώπιον, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τὴν δὲ αἰῶνος θείαν, ἐλευθερίαν στέργων, τῷ
σῷ δεσπότη ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συνήθλη-
σας, καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε παμ-
μάκαρ.

Αἵμασι θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα,
τῆς ἀθείας κατασθέσαντες, βοᾶτε Πανεύ-
φημοι Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἰνα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἀξιω-
θῇτε τὸν μακάριον, ὑπέστῃτε θάνατον, θεο-
φεγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, σὼν ἐξ αἱμάτων τίκ-
τεῖς, βροτοὺς θεῶσαι εὐδοκήσαντα, Παρ-
θένε τοὺς μέλποντας Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τῆς Ὀσίας. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὡσπερ τρυγῶν ὠραιότατη, διετήρησας Θεῷ
τὴν σωφροσύνην, εὐτεκνίαν, παθὼν στει-
ρώσει Μακαρία, ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, διὰ
σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλεί-
ψασα ἐνθέῳ πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον νῦν,
κληροῦσαι κληρουχίαν, Μοναζουσῶν ὑπάρχου-
σα, ἀληθῶς Ματρῶνα κόσμος.

Θεοτοκίον.

Λύουσα Εὐας τὴν κατάραν, παναμώμητε ἐ-
γέννησας Παρθένε, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, ἀ-
φράστως συλλαβοῦσα, καὶ ὑπὲρ νοῦν κυήσασα,
σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μέλη σπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες, κατεσπά-
ραξάτε ἐχθροῦ, ἀσύνετον καρδίαν, μεί-
ναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν, μεγαλῶνυμοι στε-
φανηφόροι.

Αἵμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσθῆσθη, τῆς ἀγνώ-
σίας Ἀθληταί· πιστῶν δὲ κατηρδεύθη,
πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχὴ, ἀναθαλλουσα
θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων, τῇ κυβερνήσει
τῆ Χριστοῦ, διήλθετε καὶ ὄρμῳ, θείας βα-
σιλείας οὐρανῶν, προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ανθρακες πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, προσανα-
πτόμενοι σαφῶς, οἱ Μάρτυρες δειχθέντες,

ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην.

Θεοτοκίον.

Ρόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι, Κόρη τῇ βίῃ εὐρηκῶς, ἠράσθη σε τῇ κάλλει, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ σαρκωθείς, εὐωδίασε τὴν οἰκουμένην.

Τῆς Ὁσίας. Νικηταὶ τυράννου.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Ματρῶνα θεῖον, τῷ Χριστῷ προσῆξας, μελωδοῦντα πάνσεμνε χορὸν Παρθένων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἰδρώτων, ὄμβροι θεία χάριτι τῶν παθημάτων, τοὺς ὄμβρους Ματρῶνα, θολεροὺς ξηραίνουσι, καὶ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς φοιτῶντων πάντοτε ἀρδεύουσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὅπλοις, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας, οὐκ ἐτρώθης βέλει, ἡδονῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ· τὸν τὴν Εὐὰν πάλαι τρώσαντα δὲ ἔτρωσας, λόγχῃ σωφροσύνης, Ματρῶνα μακαρία.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς φησιν ἐν Πνεύματι ὁ Ἡσαΐας, ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον Ἀδου κοιλίας, εὐσεβῶς βοῶντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτι
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, νευρούμενοι, τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος, καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι, ἀδάμαντες, οἱ στύλοι τῆς πίστεως, καὶ νῦν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ος ἄρμα τῇ Λόγῳ ἱερὸν, γενόμενοι, τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε, Μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς νύσσαν, ἑράνιον ἐφθάσατε χαίροντες, καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν Παγκρεανῶν, περίδοξος, νῦν κατέχει κώμη Μάρτυρες, θεῖους πλουτήσασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας, σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀρρώστηματα, τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Ηθεῖα δυὰς καὶ φωταυγής, Πορφύριε, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε, Ὀνησιφόρε γενναίῳ φρον, Τριάδι τῇ Ἀγίᾳ πρεσβεύσατε, εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται, ὡς νυμφίος Παναμώμητε, θείων αἱμάτων ὁ Δεσπότης, καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, εὐλογημένη ἀειπάρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ως θεία σὺ περιστέρα, ἀρετῶν κεχρυσωμέναις ταῖς πτέρυξι, Ματρῶνα ἐνδοξε, ἀνεκουφίσθης, καὶ νῦν κατέπαυσας, ἐνθα Ὁσίων οἱ χοροὶ, Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ ἡ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλάλητος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικὸς, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα, ἄδυτον Ἡλίον, τὴν καυστικὴν τε καὶ δυσδιόδευτον, ῥαδίως ὥδευσας Σεμνὴ, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, δαίμονας φλέγουσα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα.

Ηθεῖα μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγέστερον, ἡλίου ἀνέτειλε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς διανοίας καὶ τὰ νοήματα· ἐν ἡ μνημόνευε ἡμῶν τῶν μνημονευόντων σου, Ματρῶνα πάνσεμνε, παρρήσιαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Κόρη ταῖς χερσὶ, τὸν τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα, χειρὸς με λύτρωσαι, τοῦ ἀλλοτρίου τῇ μεσιτείᾳ σε· καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμὴν, διάνοιαν φώτισον, καὶ ἀλλοτριώσον, τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπο
» γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς Μάρτυρας τιμήσωμεν, τοὺς ἐν ἀθλήσει λάμψαντας, καὶ καταυγάζαντας κόσμον, μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις, Ὀνησιφόρον τὸν μέγαν, καὶ τὸν σεπτὸν Πορφύριον· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, αὐτῶν τελούντων τὴν μνήμην.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ολον ὑψώσασα τὸν νοῦν, τῆς σχέσεως τῶν γηγενῶν, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὥδευ-

σας τρίβον Θεόφρον, τῶν ἐντολῶν τῆ Σωτῆρος·
διὸ ἡμῶν ὑπερέυχου. Θεοτοκίον.

Ιερωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ Προφῆται Παρ-
θένε, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ Μητέρα·
διὸ σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν
Θεοτόκον,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Ὀλυμπᾶ,
Ροδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ
Κουάρτου καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ὁρέστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθὰ, αἰετοὶ ὑπὸ
πτέροι, περιφανῶς περιθέοντες, Ἱεροκή-
ρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος,
εἰλκύνετε πρὸς πίσιν ἀμώμητον· διὸ πρεσβεύ-
σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον Σωσίπατρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσω-
μεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα, σὺν τού-
τοις Ἐραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν Θεῖον
Κουάρτον, δοξαζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ ἱκετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακά-
ριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδο-
κῆσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ
θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφοι· ὧ
νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοια (*).

Ορέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος, σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἦν στο-
λισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδησάμε-
νος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι· ὃν κα-
θ' ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου Σοφὲ, πλάνην κατε-
νέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵμα-
τος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ

(*) Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος οὐχ ὑπάρχει ὅλως ἐν τῷ χει-
ρογράφῳ.

πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας
εὐσέβειαν· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων
ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου,
Ὁρέστα ἐνδοξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς
ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι· διὸ
ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἁ-
γίον τοῦ Παραδείσου Θεόφυτον· χαῖρε ἐξ-
ἀλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστο-
μον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ
τόκῳ σου· Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡ-
μᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ αἰμναῖς, καὶ ἄμωμος Δέ-
σποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἐώρακεν, εἶδος
οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμοι! θρηνωδοῦσα
ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδω γλυκύτατε; ποῦ
ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς
μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ
τῶν Ἀγίων τοὺς δύο παρόντας.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θεοφόρους Μαθηταῖς ὑμνῶ συντόνως. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος
δι' οἴκτον Θεοῦ ἡμῶν, τῆτον δυσωπήσατε,
ἁμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτε-
λοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην Μακάριοι.

Εσοπτρα Θεῶ φωτοειδῇ, χωρητικὰ τῶν αὐ-
τοῦ διαδόσεων, ὦφθητε μακάριοι, πᾶσι πι-
στοῖς ἀγαθοδότως νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις,
αὐγὰς θεόπται Ἀπόστολοι.

Ηὔγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν, ἀπαυγασμά-
των πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἐρατος καὶ Τέρ-
τιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος
ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.
Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ, κυοφορίᾳ Παρθέ-
νε ἀνέπλασας· Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν
τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀ-
θανασίας, οὐδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς Ὁρέστα Μάρτυς, ἄθλους, αἰνέσω.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ταῖς θεῖκαῖς, καταστραπτόμενός πάντοτε,
μαρμαρυγαῖς Πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον
σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ
σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ο τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε,
καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρη-
στον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας,
Μάρτυς πανάριστε.

Υπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας, τοὺς
παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας.
Ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἁ-
ψυχα ξόανα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρώτατον σκηνῶμα,
καθικετεύω Ἀχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν
μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθαίρισον καρδίαν,
τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Οἱ λόγον ὡς λύχνον νοητῶν, προφέροντες Ἀ-
πόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν
δηλήθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ
υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτός ἐν χάριτι, τοὺς
νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ρημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελή-
λυθε, τὴν οἰκημένην φθόγγος σωτήριος, καὶ
ἡ τῶν ἔργων λαμπρά ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέ-
δραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυ-
ρίου Ἀπόστολοι.

Οἱ κῆσαν ψυχὰς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ
Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο·
ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατεσρέ-
ψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας
ἐδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρό-
τερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα,
Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κηύσα-
σαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μα-
ρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, πα-
ρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦ-
τον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, Παμμάκαρ
ἡσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν
Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Ος λόγος σε, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος
σε, τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς πρὸς
φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πολὺάθλε,

μεθ' ὧν καὶ ἔφαλλες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν
σου Κύριε.

Υψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοία κατέρράξας
ἀνδρείᾳ καὶ καρτερίᾳ· ὑψώθης δὲ πρὸς
Κύριον ἀθλοφόρε, Ὁρέστα ἐνδοξε, καὶ ψάλλων
ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σε Θεομήτορ, τὸν Πλά-
την σε καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦ-
τον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον·
διό σοι κράζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν
σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῖς με·
» ὑψοράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου,
Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην,
συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζον-
τες· Θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασιάνου, εὐχαῖς
ὑμῶν ρύσασθε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ
τοῦ πυρός τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυ-
ρικῶς ἠγωνίσαι πανόλβιε· σέφος ἀνεπλέξω δέ,
ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριζάμενος, τῆς
Ἀγίας Τριάδος· ἣν ἐκδυσώπει ρύσασθαι κακῶν,
Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν με τὰ πλήθη, καὶ
τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξει-
πεῖν δυνησεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις
δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται,
καὶ τὴν τέτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ
Ἀγαθῇ, τέτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἱ μοι! πο-
θεινότετε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος,
ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶν σε μακρόθυμε.
Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στηρίγματα τοῖς πάλαι ἀστηρίκτοις γενό-
μενοι, ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις

διδασκαίς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, παντοδαπά, καὶ ἀφανεία δεδώκατε, Θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τοὺς σμικρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτοῦς, μεγάλως φωτίσαντες, περιφανεῖς τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος, ἀπετελέσατε θεῖοι Ἀπόστολοι.

Αινεῖσθω ἐνθέοις Ὀλυμπᾶς μελωδήμασι, καὶ ὁ Ῥοδίῳ συν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντες, μαρτυρικῶς, συν Πέτρῳ τῷ Θεοκήρυνκί, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἀπάντων πανάμωμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινουργηθὲν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, σωματικῶς, βροτοῖς δι' οἶκτον ἐνέμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐληλυθας ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σε τὸν πύργον συρρέυσαντες, βασάνων οἱ χεῖμαρροι, Μάρτυς Ὁρέστα μακάριε· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, τῆς τῆ Κυρίου ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ρημάτων σου, ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος, νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἔσχυσεν· ὅθεν κατακίζων σε, υἱὸν φωτός καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ενεύρου σε, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θεία χάριτι, βασάνοις θλιβόμενον, καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον, καὶ κατατεινόμενον, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόρε παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Σέ Ἀχραντε, Ἀβθακούμ ὅρος γράφει κατὰ σκιον, ἐξ ἧς ἐπεδήμησε, μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος, ἄνθρωπος γενόμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας ὁ φιλόανθρωπος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Η σοφία τοῦ Πατρὸς, ἡ τὸ πᾶν οὐσιώσασα, διδασκάλους εἰς τὸν κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέστειλεν, ἐν σοφίᾳ Πνεύματος, καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβάλλοντες Πάνσοφοι ἄγκιστρον, ἀνιμᾶσθε ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι, τοὺς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρους καὶ Κυρίῳ, πεπιστευκότας προσήξατε.

Αινέσωμεν Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, καὶ Τέρτιον καὶ Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἐρασον, καὶ τὸν θεῖον Κέαρτον, τοὺς Χριστοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες διὰ λόγου τὸν Λόγον Πανάμωμε, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἄνθρω-

πον, Θεοτόκε Δέσποινα· διό σε, λόγοις Θεοπνεύστοις, διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τοῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας εὐσθενεστάτην, τὴν καρτερίαν ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγάζων Ὁρέστα ἐνδοξε· Ἐτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αφανισμῷ, τοὺς Θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παρὰ πέμψας, ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην, εὐχαῖς Ὁρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέξης, σφοδροτάτης κατακίζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκός σου, δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, τρισυπόστατον σέβων μίαν οὐσίαν, μίαν κυριότητα καταγγέλλων, τῆς ὑπερθέου καὶ ἀκτίστου Τριάδος, ψευδωνύμους Θεοὺς συνέτριψας, καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης Μήτηρ ἐδείχθης, Κόρη ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης, γεγεννημένου ἀπωσμένης οὐσίας, καὶ τὴς πάντας καταφωτίζοντος, πάντας ἐκ νυκτὸς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσαν ἡμᾶς.

Υπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῇ κατεκυλίσατε, πρὸς εὐσέβειαν τοὺς γνώμη πονηρᾶ, λίθοις ἀναισθήτοις ἐπιθύοντας, Θεοειδεῖς, τοῦ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολύθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς, πλάνην ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς ἀνοηταίνοντας, τοὺς ἄφρονας οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαίωσαν Θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεῖκαῖς, φωτοχυσίαις καταφαιδρύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ως ἄλλον οὐρανὸν τοῦ πρώην Δέσποινα, διεχθεῖσαν ὑψηλότερον, σὲ δοξάζομεν τὸν Ἡλίον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλασαν, καὶ τὸ βαθύ, τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξασαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν ἀθύσσω πταισμάτων.

Ραντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λυθρον ἐναγὲς ἀπεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναϊότατε.

Τῶν ψυχῶν ἱατρὸν καὶ σωματῶν σε, Μάρτυς εὐμοιρήσαντες παθῶν λυτρούμεθα, καὶ

πειρασμῶν καὶ θλίψεων, εὐπροσδέκτοις καὶ
θεαίαις πρεσβείαις σου.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἁνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀπεκ-
δύσει τῆς σώματος ἔνδυμα, ἀπολαβὼν ἐγύ-
μνωσας δυσμενῶν παρατάξεις Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπα-
θῆ καὶ κακία κρατούμενον, καὶ ἡδοναῖς
προκείμενον, Παναγία Παρθένε θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυλιόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
• με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, πο-
λύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἐν
μέσῳ ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδασκαίς υ'-
μῶν· ὅθεν εὗρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων,
αἰωνίζουσιν, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λα-
βόντες Ἀπόστολοι.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τῆς αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀπο-
στόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίω-
νος, Σωσιπάτρης, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Στίχοι.

Ἐξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγοις,

Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Ἐξὰς Ἀποστολέων δεκάτῃ βίον ἐξεπέρησεν.

Οἱτοὶ εἰσὶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα· καὶ ὁ μὲν Ὀλυμ-
πᾶς καὶ Ῥοδίῳ, ἀκολουθοῦντες τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλῳ
Πέτρῳ, ἀμφοτέρω ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει ὑπὸ Νέρωνος τὰς
κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Σωσιπάτρης, οὗ τινος πρὸς
Ῥωμαίους γράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνη-
ται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη·
καὶ πολλὰ ἴστιν εὐρεῖν πολλαχού τὸν Ἀπόστολον μεμνη-
μένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἐραστός, οὗ καὶ
αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκο-
νόμενος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γηγενὴς, καὶ μετὰ
ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανιάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ
Κουάρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ πα-
σῶν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέ-
ψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ὁρέστου.

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἱππασμάτων,
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πέλειος Τυάνων, χώρας Καπ-
παδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν, ἐκρατίθη πα-
ρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ·
καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρρησίᾳ τὸν
Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς
τοσαῦτον, ὥς τε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἀποσπα-
σθῆναι, καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τὸ αὐτὸ ἀπήχθη
εἰς τὴν ναὸν τῶν εἰδώλων· τοῦ δὲ, ἰμψυθήσαντος εἰς τὰ
εἰδωλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κενιορτές. Εἶτα παρι-
δέθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας παρίστη τῷ βή-
ματι τοῦ Μαξιμίνου· καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι, καὶ
μὴ πεισθεὶς, ἡλοῖς μακροῖς ἐτρυνήθη τοὺς ἀστραγάλους·
καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ, μετὰ ἀλύσεων ἐλαυνομένῳ βίᾳ
πολλῇ, καὶ ἰλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτίσσεσιν ἀπὸ τῆς πόλεως
Τυάνων, παρίδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θεοστηρίτου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου Ἐπισκόπου, τοῦ
κατηχήσαντος τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν
Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Στίχ. Βίου διαστάς, οὐ βραχὺς τις ὁ δρόμος,

Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Μίλων Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσαις Μίλον,

Σφαγῇ μὲν αὐτόν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς
λίθοις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν
Περσῶν τευχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερὰ γράμματα
ἐξεμάνθανε. Μίλλοντα δὲ αὐτὸν στρατευθῆναι τῷ ἐκείνῳ
Βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντα, ὁπτασία διεκώλυσε τοῦτον
νυκτερινῇ καὶ φεβρᾷ· καὶ ἔκτετε ἐν παρθενίᾳ τὴν καὶ
ἀσκήσει, ἐξιλιούμενος τὸν Θεὸν ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ, καὶ παντὸς
τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν δὲ τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ
χρόνους τινὰς, γίγνετο Μενάχης· καὶ οἰκίσας ἐν ᾧ τόπῳ
ὁ Προφῆτης Δανιὴλ τὰς ἐπτασίας ἐώρακεν, ἀξιοῦται τῆς
ἐπισκοπῆς τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, διὰ χεῖρας Γενναδίου
Ἐπισκόπου, Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενόμενου. Καὶ
πολλὰ κοπιᾶσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργῳ καὶ λό-
γοις τοὺς ἀνεμούντας. Εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διω-
κόμενος, ὥς ἔγνω ταύτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς
τὴν μίλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ἐργίην, ἀνιχνεύειν.

Ἦδη δὲ τριμηνιαίῳ παραδρομέντος καιροῦ, καὶ τῶν
ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἀμαρτίας τινὲς, συμῶ
περιπεσόντων βασιλικῶ, τὴν μὲν πόλιν ὁ Βασιλεὺς στρα-
τιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακσίων ἐλεφάντων, τελείως
κατέστρεψε, τοῖς δὲ ταύτης οἰκίστας ἀπέκτεινεν ἐκ μα-
χαίρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλαβὼν τὰ ἱεροσέλυμα, ἀπῆλθε
πρὸς Ἀρμώνιον, μαθητὴν τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου· καὶ ποιή-
σας ἐκεῖ χρόνους δύο, ἐπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ
ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς Μενάχην τινα, σπηλαιὸν οἰ-
κοῦντα· καὶ ἰδὼν δράκοντα φεβεῖν, εἰσιόντα ἐν ᾧ τὴν
καὶ αὐτὸς σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πύχων ἔντα, λέγει
πρὸς αὐτόν· Ἐφθασε, δράκον, ἐπὶ σὲ ἡ ῥεμφαία τοῦ Κυ-
ρίου· καὶ ὡς εἶπε, τὴν τεῦ τιμίῳ σταυροῦ σφραγίδα δε-
ξάμενος ὁ δράκων, καὶ φεγεθεὶς διεβρόχη.

Ὁ δὲ Ἅγιος, ὁπελθὼν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ὡκοδόμησεν
ἐκκλησίαν, εἰς συγγιγμένῳ τεῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ
πικρῶ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγίνας. Καὶ χρόνον ἐκεῖσε

(*) Τὸ μὲν Συναξάριον διαλαμβάνει περὶ τῶν πέντε μόνων Ἀποστόλων, πλην τοῦ Τερτίου· ὁ δὲ Τρυφῶδης ἀναφέρει καὶ τοῦτον ἐν τῷ Κανόνι. Ὅθεν καὶ οἱ ἀνωτέρω στίχοι μετεποιε-
θησαν κατὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ, καὶ οὐχὶ τῶν πέντε.

ικανόν διαβιβάσας εἰς τὴν Κτησιφώντα πόλιν ἀφίκετο· ἐν ἣ καὶ σύνοδον εὐρὴν Ἐπισκόπων, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. Τοῦ δὲ, ἐξυτελίζοντος τὸν Ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχώμενου, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος, φησί, μένων, ἀλαζονεύῃ γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὓς ἐπισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἥδη ἐφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ἐργὴ τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστῶσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους, ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπὼν, πάλιν εἰς ἑτέραν πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν Ἀρχὼν τῆς πόλεως, χαλεπῇ μαστιζόμενος νόσῳ ἐπὶ χρόνοις δυοῖ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μηνύσας, ἐκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτόν· εὐχῆς μεταδύναι, καὶ ἐπισκέψασθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήπειγε τὴν ἀφίξιν ὁ ἀποσταλεὶς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἀπελθε, φησὶν, καὶ εἰπὲ τῷ ἀποσείλαντί σε ἀσθενεῖ, μεγάλη τῇ φωνῇ. Τάδε ὁ Ἐπίσκοπος σοὶ δηλοῖ· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ εὐτελής, ἀποβαλοῦ πᾶσαν περιέχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὁσφύν σου, ἐλθέ τοῖς ποσὶ σου περιπατῶν, καὶ ἔφομαί σε. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ εἰρηκότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἀγίου λόγον, ὁ Ἀρχὼν ἀναρρώσθεις καὶ ἐνδυναμωθείς, ὡς μηδοτιοῦν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, οἰκείοις βαδίζων ποσίν· οὐ τοῖς τιμίοις ἑαυτὸν προσρίψας ἰχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλλόμενος, ἐκυλινδοῦτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παραδόξον θαῦμα πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο.

Ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἅγιος ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγους· καὶ γυναῖκα, κλινήρην οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνίστησιν ὑγιῇ· καὶ ἀδίκως τινὰ παρ' ἐτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ἔρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον, καὶ τοὺς λόγους τῆς Ἀγίου παρ' οὐδὲν δέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ' ὅλου τοῦ σώματος σχεῖν παρυσκεύασεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν. Ὡς ἐκ τούτου πλῆθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ Ἀγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι· καὶ ἑτέρα σημεῖα ἐν διαφόροις τοποῖς οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἀλλ' ὁ Βασιλίσκος, τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν Ἅγιον· καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυοῖ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινῇ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδειξάμενος, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν Ἅγιον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλίσκου, τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κατὰ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀθλητῆς, ἔτι ἐμπνέων· Ἐπειδὴ συνεφωνήσατε, φησὶν, ἀναίτιον ὄντα με ἀποκτείνειν, αὐρίου ταύτη τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἀτεκνος ἔσται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύο μαθητάς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἐξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβὴς, καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, εἰς Θῆραν, οὐδὲν λογιζάμενοι τὸ τοῦ Ἀγίου πρὸρρήμα, ἔλαφον ἐμεγίσθη καταφθάσαντες μωνώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὐρεθίντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς· αἱ δὲ, ὡς ροίζω τινὶ κατ' αὐτῶν ἐλθοῦσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορρήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες

ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ αἰδίου ζωῆς ζῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Καλλιωπίου, Νίρου, καὶ Ὠρίωνος.

Στίχ· Εἴφει τράχηλον, Καλλιῶπιε, κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.
Ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλὴ σου, Νίρε,
Θείου κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους.
Κὰν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὠρίων,
Ὑπὲρ τὸν Ὠρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Σὲ ἱερὸν, οἰκονόμον Ἐραστε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ, γράφων ἀνεκήρυττε, Παῦλος ὁ Ἀπόστολος· μεθ' οὗ τιμῶντές σε ψάλλομεν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰπομονῇ, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ διωγμῶν δοκιμασθεῖς, καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, Ἐραστε πανόλβιε, μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγεγελεύς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφισῶν, τοὺς ἀλλοτριόφρονας, καὶ πρὸς ἀνακαίνισιν, ζωῆς μετὰ γων κραυγάζοντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον συναῖδιον, ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς, ἐσωμάτωσας καὶ σαρκί, Κόρη ἀπεκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰκόνης χρυσῆς.

Αἱμάτων κρουναῖς ἀθείας τὴν πυρὰν ἐναποσθέσας, ὁμῆροις θαυματῶν Ἀξιάγαξε, τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι, πάντοτε δροσίσεις βοῶντας, καὶ πιστῶς ἀναμείποντας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα, πᾶσαν ὑγείαν πᾶσαν ἄφεςιν, τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται, Μάρτυς ἀθλόφορε Ὁρέστα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου· ἦν προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Λυθεῖς τῶν παθῶν, τῶν τοῦ σώματος σοφὲ διὰ βασάνων, ζῶν δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος, καὶ ὡμοτάτως συρόμενος· ὅθεν τῆς σαρκὸς ἀπελύθης, καὶ Θεῷ καθαρώτερον, καὶ τελειώτερον σαυτὸν, Μάρτυς συνέδησας.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει Θεός, φύσιν εἴληφεν ἐκ σοῦ Ἀγνῆ βροτεῖαν, καὶ σὰρξ ὠράθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, σῶσαι βουλευθεὶς τοὺς ἀνθρώπους· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Οἱ ἀρράγεις πύργοι τῆς Χριστοῦ, δειχθέντες Ἐκκλησίας, κατέστρεψαν δυσσεβείας τεύχη, ἅπαντας πιστῆς, ὡς λίθους δομήσαντες, ἐπὶ πέτραν τοῦ θεμελίου Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ὦφθητε ὑμεῖς, τοῦ Πνεύματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, Παμμακάριστοι πιστῶν· δι' οὗ φωτιζόμενοι ἀνεβόων· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οῤαιώθης μάκαρ Ὀλυμπᾶ, καθ' ἣν ἡμέραν Πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, σαφῶς τελειωθείς, ἅμα τῷ Ῥοδίῳ διὰ ξίφους, Νέρωνος προστάξει ἀνόμου Βασιλέως, καὶ ταῖς οὐρανίαις, συνήφθητε χορείαις.

Θεοτοκίον.

Σπάμνος πάλαι φέρουσα Ἀγνῆ, ἐτύπου σε τὸ μάνα· Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμόν, ἡμῶν ἐδάστασας γαστρί, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαιρουντας πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Υπὲρ τὴν προδσκαιρον ζωὴν, τὴν αἰώνιον σοφὴ ἐπιποθήσας, τῆς θνησκούσης Ὁρέστα, καὶ φθειρομένης σαρκὸς, ἐδόλως ἐφείσω πανόλβιε· ὅθεν τὰς βασάνους, ὑπέμεινας γενναίως.

Σὲ τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ, ὥσπερ λύκος πονηρὸς κατασπαράττων, αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦμα δεκτὸν ἱερὸν, καὶ θεῖον εἰργάσατο σφάγιον, ἄξιον τῆς ἁνῶ, δεσποτικῆς τραπέζης.

Αρμα τοῦ Λόγου γεγονώς, ἐποχοῦμενον αὐτὸν ἔσχε Παμμακάκαρ· ὅθεν δεθεὶς ἀλόγοις ἀπαγωγῇ πονηρᾷ, συρμῶ τε βιαίῳ ἐξέπνευσας, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, νύσσαν ἐφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ιῆρωτάταις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, ξενοπρεπεῖ τοκετῷ, τῇ πάντων κτισμάτων δεσπόζοντος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-

» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ισον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τοῦ Δεσπότη λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιοθέντες τοῦ Πνεύματος, καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε, Ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Οσπερ οὐρανοὶ κατὰξεροι, θεοσημεῖαις πᾶσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθὺ τῆς ἀγνοσίας διώξαντες, καὶ ἡμέρας νύους ἀναδείξαντες, τοὺς πάλαι δουλωθέντας, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στίφος δυσμενῶν ὠλέσατε, τῇ ἀπωλείᾳ πάλαι παραπεμφάμενοι, ἔθνη καὶ λαοὺς· δῆμον Θεῷ δὲ προσήξατε, σεσωσμένων πληθύνειν ἐνούμενον, Δυνάμεων αὐλῶν, πανευκλεεῖς σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ηρθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγας καὶ ὁ Σωσίπατρος, Τέρτιος ὁμοῦ καὶ ὁ Ῥοδίῳ καὶ Κούαρτος, καὶ ὁ Ἐραστός ὁ ἱερώτατος· καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὸν Λυτρωτὴν καθικετεύουσιν. Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτρούμενος, καὶ ἀμαρτιῶν καὶ πεφασμῶν καὶ κολάσεως, αἰωνίου, εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, Παρθένου παναγίας, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νενικηκὼς τῆς τυράννης, μετὰ πλείστας βασάνους, μετῆλθεν πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, νίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὀπλίτης γενναῖος, ὡς μέγας ἀριστεὺς ὡς ἐκλεκτός, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Ὁρέστα παμμακάριστε.

Εν ἑβρανοῖς συγχορευεῖς, τοῖς Ἀγγέλοις παμμακάκαρ, καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρί, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις, Ἀποστόλων Μαρτύρων, Ὁσίων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Μάρτυς σὺν τούτοις δεθήητι, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δοθῆναι ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, Ὁρέστα ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ος τοῦ Κυρίου Μητέρα, Χερουβὶμ ὑπερτῆραν, πανάχραντε Παρθένε δυσωπῶ· Τῆς τάλαιπώρου καρδίας μου, τὰ ἐπώδυνα πάθη, θεράπευσον καὶ ῥύσαι με πυρός, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σφίγα, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν. Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρ'οδίων καὶ Σωσίπατρος, καὶ Ὀλυμπᾶς καὶ Τέρτιος, καὶ Ἑραστος σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην. Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ νυδόκησεν, ὃ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου· καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Στεφανίδος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια, Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμήμενος, τῇ ἀπαθῆς σεαυτὸν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἐκούσιον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε· θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας· σαρκὸς αἰκίσσεις οὐ κατενάρκησας. Ὡς τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιγι καταξαινόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρὶν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, καὶ σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, ἢ ἐξηρνήσω Χριστῷ τὸ ὄνομα, πρὸς τῆτον ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα· ᾧ συντονώτατα, ἀτενίζων Ἄγιε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε, σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀχλὺν, καὶ βρατεῖαν ἐπίκηρον, καὶ εἰδῶλων σκότησιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, στρατολογία συναριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ

ἀήττητος, παναληθῶς, Μάρτυς ἀναδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν (*).

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθέσι Θεόδωρε· καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον καλῆσθαι σε, τῇ νυμφῶνος· ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ Μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονὼς χριστομίμητος, διδασκαλίαις ἀγλαϊζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς· ᾧ νῦν παριστάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλῆς τοῦ Πνεύματος ἱερομύστα σαφῶς ἐξεχύθη σοῖς χεῖλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδασγμάτων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον, στύλον ἐδραίωμα, ὀρθοδόξου πίστεως, μοναδικῇ, βίᾳ ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωσφῆρων ἀνέσειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι· διὰ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτοὺς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἡξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντα σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ ἐτίτρώσκετο.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρ. προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐλλείπουν τὰ παρόντα Προσόμοια τῶν Μαρτύρων· ἀντὶ δὲ τούτων, ἔχει τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ἐνταῦθα ψαλλόμενα. Ἐχει δὲ καὶ ἕτερον αὐτῶν Κανόνα, πρὸς τὸ, Χοροὶ Ἰσραὴλ· ἀνώνυμον ὅμως, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος.

σωτήριον, ἔχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐ ξοάνοις ἐπέ-
δυσας· ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον θῦμα καὶ
θυσία, καθαρὰ τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ
τῷ Δεσπότῃ σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ
κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλο-
γιζόμενος, καὶ ἀπηνεία δικάζοντος, τὰ νεῦρα
τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμε-
νος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἐνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σω-
τῆρος, ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις,
τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Εστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνῳ
σε, Στεφανὶς πολὺάθλε· ἐκουσίως γάρ,
σαντὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναιό-
τητι· προσδεθεῖσα δὲ δυσὶν, ἐμερίσθης τοῖς
φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρεβλὸν
τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσα, τῶν θηρα-
τῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οςιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.
Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγ-
γέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμ-
πτως ἐζήλωσας. Παρρήσιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν
τὸν Θεόν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ
Δέσποινα, μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου
στεναγμόν. Ἐν ᾧ ὥρᾳ ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς
τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κυή-
σασα, ἀνεθόα· τί τὸ ξένον ὃ ὀρῶ, μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρ-
κὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Απολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε
καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ,
τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα,
Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντα ἐφώ-
τισας· Αὐρά τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκον-
ται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ πα-
ρόντες δύο τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τιμῶ σε, Μάρτυς Μηνᾶ, πίστεως λόγοις.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους
ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἴγλην ἐξ
ὑψους μοι, φωτοδοτίδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει,
τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ιδεῖν ἐφιέμενος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν,
θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας, τῷ
τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ πάθος
μιμούμενος, Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων Ἀοίδιμε, Θεὸν ὁρᾶν ὑβριζόμενον,
ἐμάκρυνας ὅρεσιν ἐνδικοιτῶμενος, καὶ πρὸς
ἀθλήσιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων
οὓς ἤνυσας, γνώμης στερόντητι.

Θεοτοκίον.

Ως ἐμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς
ἡμῶν· ὡς βάτος βαστάσασα οὐ κατεφλέ-
χθης τὸ πῦρ· καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλα-
στάνεις, τὸν βότρυ Πανάμωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·
Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ἄσμασι τοῖςδε γεραίρω.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος,
καταλαμπόμενος, ὀλοαμπῆς στῦλος, Πά-
τερ ἐχρημάτισας, καθοδηγῶν θεσπέσιε, πρὸς
τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς σπεύδον-
τας, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεόδωρε.

Ολοσχερῶς ταῖς ἀνενδότοις νεύσεσι, πρὸς
τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὥφθης,
ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Ὅσιε, καὶ ζῶντι
τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπείληφας, Πάτερ
θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκῶς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ταῖς
τῶν τυράννων ὁρμαῖς, νεανικῶς μάκαρ,
πάσας ἐξεφαύλισας, πεπαρρήσιασμένη ψυχῇ,
τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων Θεό-
δωρε, καὶ τὰ τῶν Ἀγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε, ταῖς θεο-
πνεύστοις Γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦτον,
ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δόγματα
θεωρίαν πλουτίσας, καὶ βίου μάκαρ λαμπρό-
τητα, λάμπας ἀμφοτέρωθεν Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, Θεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σεσοβημένος, ταῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὡμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τίτῃς κατακάμπτειν σε, Μηνᾶ μακάριε.

Ενατενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὰ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζήλου Θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων· Μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοκίον.

Αἴτου πυλῶν με, ὁ ἐκ σου σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλῳ βρώσει πονηρᾷ, θανατωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, Παμμακάρε τῇ παντευχίᾳ, τῶν πληγῶν ταῖς ἀλγηδόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει καθειργνύμενος· ὡς κοινωνῶς δὲ παθούς, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλῳ πεπυρσχυμένος, τὰς βεβήλους διδασκὰς τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις Πάνσοφε· τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν, Θεόδωρε κατεπλήτησας.

Εν θεωρίαις πρακτικῶς, ἐν πράξεσι Θεολόγος, ἐχημάτισας Θεόδωρε Πάτερ, ἀσκητῆς διδασκτικῶς, ἱερομάρτυς ἐνδοξος, ὀρθοδοξίας ατύλος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Θεοτοκίον.

Ο συναῖδιος Πατρί, καὶ Πνεύματι Θεός, Λόγος, ἀναπλάσαι βουλευθεὶς τὸν γενάρχην, καθ' ὑπόστασιν αὐτόν, ἐκ σου Ἀγνή συνέλαβεν, αἰγιωτέραν πάντων, σὲ Θεομήτορ εὐράμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Ο στερεώσας κατ' ἀρχαῖς, τοὺς οὐρανούς· ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων· ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Κοντόκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικόν, ἱσαγγελόντε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, Θεομάκαρ ὥφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Η τὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῶ, κρατούμενη Θεάφρον, Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα, συντόνως ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶν θείων ἀγώνων σου· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἐορταίζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταίζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα δόγματα καταπλουτήσας, πίστιν ἔσωσας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μαστιξίν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάνταγενε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γυνεγόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἁμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Ραντισμῷ σου τῶν αἱμάτων, κατεσθέσθησαν ἄνθρωκες, τῆς πολυθείας· φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται· ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατηρδεύθη δέ, Ἀθλοφόρε παμμακάρε, Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Τῇ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσει, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ Σταυρῷ τὸν ὄφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος· τοὺς δὲ ξεσμούς ὑπομένεις, προξενούντάς σοι, ἀπολαύσεις ταῖς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

Υπὲρ φύσιν ἀλγηδόνων, Ἀθλητὰ πείραν ἔλαβες· ὁ γὰρ Θεῖος ἔρως, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ ἐνεποιεῖ ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι, πρὸς αἰκισμὸς ἀγαλλόμενον.
Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύνσας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις καὶ Θελήσει, γνωρίζόμενον, Θεοπρεπῶς Ἀπειρόγαμε.
Τοῦ Ὁσίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμε, ταῖς πλυσίαις, χάρισι λαμπόμενον, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῇ δε μάρκα, Θεόδωρε· ἐντεῦθεν Διδασκάλων, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων, συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἡξίωσαι.

Οτῆς στερόας, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως! ἡ τυράννων, θράσος κατεπάτησας· δι' ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, ἀσωμάτοις συμπάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ρῆμα Θεῶ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανότατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμούς, βρῦει δαψιλῶς· οἷς νῦν ἐντρυφῶντες, οἱ φοιτηταί σου Θεόπνευσε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς αἰσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὅλῳ, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικὸς, πόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος· ὁ πλῆτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου ἡστράψας, παιδρῶς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφεράν, ἀθεΐαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας, τῶν Πιστῶν πληρώματα, Ἀθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

Ηφανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῇ στερόῃ σου ὑπομονῇ· οὐ λιμὸς οὐ μᾶστιγες, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ τριβόλων κάκωσις, σοῦ τὰ πρόθυμον ἡμαύρωσεν.
Θεοτοκίον.

Νευργεῖ φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτὴς, παλαιᾶς κατάρσας με, ἐκλυτρωσάμενος, Θεομῆτορ ἄχραντε, ὃν ἐκέτευσεν σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ναῦν ψυχὴν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων,

ἐχρημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, εὐωδίας θυμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ θυσίαν γενόμενος.

Ελλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλη τῇ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας, Θεολόγῳ γλώσση, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόρρητον Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς ταῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας· καὶ τὴν σὴν τιμώντας, πανευκλεῆ καὶ Θεῖαν μνήμην, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ανεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ ἐνοικῆσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψας τὸν δ' ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανάγει ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανάλγητος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τριχίνοις, τὰς πλευραῖς προστριβόμενος ῥάκεσιν· ἡ γὰρ Θεῖα χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σὲ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ παναοίδιμε· σεαυτὸν δὲ στηλὴν, εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ιδρῶτι σου, τῶν ἀφώνων τὴν πλάνην ἐξήρανας, τῶν εἰδῶλων σεαυτὸν δὲ ναὸν ὠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κηύσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Θεόδωρε μάκαρ ἡνυσας, δικαιοσύνη σαφῶς, ἀνδρεία, φρονήσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἡμόσῳ, σεαυτῷ Θεόφρον Ὅσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων οἱ Θεῖοι λόγοι σου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, αἵρεσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι Πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Αγέτειλέ σοι τὸ φῶς, καὶ τούτου Πάτερ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς· ὡς φοινῖξ γὰρ ἦνθησας, παμμακάκαρ Θεόδωρε, καὶ καθαίπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ σοῦ, Θεογεννήτορ Πανάμωμε, καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς Δείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε ἄχραντε, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράσως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

«**Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, τῆς ἐπικήρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, σὲ ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχει Συμηδίας, ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρίαν, καὶ ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπιδεικνυμένη, ἐν φαίδρα· καὶ προσηνεὶ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς πρσκαίρου εὐφροσύνης, τὴν κρείττονα καὶ τελεωτέραν, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελούντες, καὶ λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν· τῆτων δὲ δοτὴρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυσείῳ.

Στίχοι.

Αἴγυπτος ὄντως, εἴ τέκη, τίκτει μέγα·

Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.

Μηνᾶς ἐνδεκάτῃ ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κῆρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, στρατιώτης ἐν τοῖς Νουμέροις (στρατιωτικοῖς τάγμασι), τοῖς λεγομένοις Ρουταλικοῖς, ὑπ' Ἀργυρίσκῳ ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυσείῳ Φρυγίας Σαλουταρίας (ὑγιεινῆς). Μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾶν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀπῆλθε, νηστείας ἑαυτὸν καθαίρων καὶ προσευχαῖς. Ἰκανῶς δὲ στομώσας ἑαυτὸν, καὶ τῷ Δεῖῳ πέθῳ τοῦ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατήλθε. Καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν αἰκισθεὶς, καὶ τριχίνους ὑφάσματα τὰς σάρκας καταξανθεὶς, καὶ καυτῆσαι προσομιλήσας πυρὸς, καὶ τριβόλοις, ἐν τῷ ἀφειδῶς ἔλκεσθαι, ἅπαν τὸ σῶμα διελωθῆθεις, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Διήγησις τινῶν ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Ποτὶ τις ἀπερχόμενος ἐν τῷ ναῷ τούτου προσεύξασθαι, εἰδέχθη παρά τινος εἰς μονήν. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλπιον φέρειν χρυσοῦν, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, φονεῖα χεὶρὶ τοῦτον ἐπέθετο· καὶ μελῆδόν κατακέψας, εἰς σπυρίδα ἐνέβαλε, καὶ ἀπηώρησε, πᾶν ἔω, ἐκδεχόμενος· καὶ ἦν, λοιπὸν ἐναγώνιος, ὅπως τε

καὶ ποῦ ἀπαγάγῃ, ἐν ἀφανεί τῷ κατακρύψαι βουλόμενος. Καὶ ὡς ἐν ταῦτοις ἦν ἡ μελέτη, ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἵππος, ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανείς, περὶ τοῦ ἐκείσε καταλύσαντος ἡρέυνα ξένου. Τοῦ δὲ φονεῖως μηδὲν γινώσκων διαβεβαιούμενος, τοῦ ἵππου ἀπέβας εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκήματι. Καὶ καταγαγὼν τὴν σπυρίδα, τί ἐστὶ τοῦτο φησὶν; (1) δὲ, ὡς περ ἐκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἀγίου πτόμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. Τὰ γοῦν κατατμηθέντα μέλη ὁ Ἅγιος συναρμολογήσας, καὶ προσευχόμενος, ἀνέστησε τὸν νεκρὸν, εἰπὼν· Δὲξάμενος τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ, ὡς ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, καὶ κατανοήσας ὅσα καὶ οἷα ἔπαθε παρὰ τοῦ ὑποδεξαμένου, εἰδέξασκε τὸν Θεόν. Καὶ τῷ φαινομένῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνησιν, ἐδίδου. Ἀναστάντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος τὸν χρυσὸν ἀπὸ τοῦ φονεῖως λαβὼν, δούς αὐτῷ ἔφη· Τὴν ἐδὸν σου πορεύου. Τὸν δὲ φονεῖα ἐπιστραφεὶς, τύψας ὡς εἰκός, καὶ κατηχήσας, προσέτι καὶ τὴν ἄφεσιν τοῦ ἐγκλήματος χαρισάμενος, καὶ ὑπὲρ ἐκείνου προσευξάμενος, τοῦ ἐπιφαινομένου πάλιν ἵππου αὐθις ἐπιβας, ἀπῆλθε ἀπὸ τῶν ἐφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἄλλος δὲ τις, δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ Ἀγίῳ ἐπαγγελία, παραδελὼν τῷ τεχνίτῃ, δὲς τούτῳ κατασκευάσαι δίσκους ὑπέθετο, καὶ ἐπιγράψαι ἐν μὲν τῷ ἐνὶ τῷ Ἀγίου ὄνομα, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ. Κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριέστερός τε καὶ λαμπρότερος ὁ τοῦ Ἀγίου εἰδέκνυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μεθοπωσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τοῦτον προσήρμοσε. Τοῖνον καὶ κατὰ θαλάσσαν διὰ τοῦ πλοῦς τὴν πορείαν ποιούμενος, καὶ ἐν τῷ νηὶ τοῦ θείπου διὰ τοῦ ἐξυπηρετοῦντος αὐτῷ εὐτρεπισθέντος, τὰ παρατεθέντα ἐν τῷ τοῦ Ἀγίου δίσκῳ ἀτυποστόλως ἤσθιε. Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γενομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δούλος, λαβὼν τὸν δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦναι τοῦτον, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθιζεν. Ἐποσυρεῖς δὲ ὁ δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς ἂν τις εἴπῃ; ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίφη. Ὁ γοῦν δούλος, σύντρομος γενόμενος, καὶ δειλία καὶ φόβῳ συσχεθεὶς, ἐτι δὲ καὶ καταναρκωθείς, ὑποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπερρίφη καὶ αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ θαλάσῃ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐλεηνολογούμενος, ἔλεγεν· Οὐαὶ μοι τῷ ἀθλίῳ· ὅτι ζηλώσας, τὸν τοῦ Ἀγίου δίσκον, προσαπώλεσα σὺν αὐτῷ καὶ τὸν δούλον· ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην πεποίημαι ἐνώπιόν σου, ὅτι εἰάν τὸ λείψανον καὶ μόνον τοῦ παιδὸς εὐρήσῃ, δίδωμι τῷ Σεράποντί σου Μηνᾶ καὶ τοῦτον τὸν δίσκον, καὶ τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παραλίαν, караδοκῶν, καὶ ὑπορώμενος ἐν ἐφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητούμενον· καὶ διὰ τοῦτο ἀγωνιῶν, εἰπὼς δυνηθεῖν Θεάσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον. Καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δούλον ἐξερχόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ δίσκου, καὶ ἔφριξε· καὶ κράξαντος μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὡς εἶδον τὸν δούλον κατέχοντα τὸν δίσκον, ἐξίστησαν ἅπαντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Πυνθανομένων δὲ τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσάφησεν ὁ δούλος λέγων· (1) ὅτι ἅμα τῷ ἀπορρίφῃναι με ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνὴρ εὐειδὴς μετ' ἐτέρων δύο κρατήσαντές με, ὠδυσαν σὺν ἐμοὶ χθὺς καὶ σήμερον μέχρι τὸν ὥδε.

Ἄλλα καὶ γυνή τις, ἀπερχομένη εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ βιασθεῖσα παρά τινος εἰς αἰσχρὰν μίξιν, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο· ὁ δὲ οὐ παρεῖδεν αὐτήν, ἀλλὰ τὸν βιαστήν παραδειγματίσας, ἀβλαβὴ ταύτην διεφύλαξε. Δῆσας γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχολεῖτο. Ὁ δὲ ἵππος, ἀγριωθείς, κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου, οὐ μόνον εἰς περικοπήν τῆς αἰσ-

χρᾶς μίξεως ἐγγόνει, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔλκων κατὰ γῆς, ἀχρὶς οὐ τὸν τοῦ Ἁγίου ναὸν κατέλαβεν οὐκ ἔστη. Αὐτίκα δὲ μεγάλα καὶ πικρά ἐπιχρεματίσας, ἱκανὸς ἐξήγαγε πρὸς Σιῴριαν. Ἐορτῆς γὰρ ἀγεμένης, πλήθος λαοῦ ἐκεῖσε συνέτρεχεν. Ὁ δὲ τοῦτο πεπονθὼς, ἰδὼν τὴν τοῦ λαοῦ συνέλευσιν, τὸν ἵππον δὲ ἐπὶ πλείον ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, πτοηθεὶς μήποτε ὀλεθριώτερόν τι ὑποσταίῃ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου, ἀνερυθρίαστος ἐνώπιον πάντων ἐστηλίτευσε τὸ ἑαυτοῦ ἀνέμνημα. Καὶ εὐθὺς ὁ ἵππος παυσάμενος, ἔστη ἐν ἡμερότητι. Καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιδάτης, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ προσπεσὼν ἐδέετο τοῦ Ἁγίου μὴ πλείω πειρασθῆναι ἐτι.

Καὶ χωλοῦ ποτε, καὶ ἐτέρας γυναικὸς ἀλάλου, παραμυνόντων ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου μετ' ἐτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπευθῆναι, μέσης νυκτός, πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ ἀσχολουμένων, ἐφάνη ὁ Ἅγιος, καὶ φησὶ τῷ χολῷ· Ἀπελθε, ἐτι ἡρεμίας οὔσης, κράτησον τὸ παλλίον τῆς ἀλάλου, καὶ θεραπευθήσῃ. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ κρατήσαντος αὐτό, ἐκείνη σπασθεῖσα, ἀνέκραξε κατεγκαλοῦσα δῆθεν τοῦ χολοῦ, καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ χολὸς αἰδεσθεὶς, εὐθέως ἀνίστη, φυγὴ μέλλων χρῆσασθαι. Καὶ ἐπιγινόντες ἀμφοτέροι τὴν τοῦ Ἁγίου εἰς αὐτοὺς γενομένην θαυματοποιῖαν, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Ἑβραῖος δὲ τις, ἔχων Χριστιανὸν προσφιλῆ, εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν, πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσοῖον ἱκανόν. Τούτῳ ποτε παραθέμενος βαλάντιον διακοσίων νομισμάτων, ἀπεδήμησεν. ὁ δὲ Χριστιανὸς ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὴν παρακταθήκην, ὃ καὶ πεποίηκεν. Ἐλθόντος γὰρ τοῦ Ἑβραίου καὶ ζητήσαντος κατὰ τὸ εἶθος, οὐκ ἐδίδου αὐτῷ, λέγων· Μηδὲν παρακατατίθηκάς μοι τῇ φορᾷ ταύτῃ ὧν ἐπιζητεῖς. Ὁ δὲ Ἑβραῖος, ἀπροσδοκῆτως τοῦτο ἀκούσας, ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε. Καὶ εἰς ἑαυτὸν ἔλθων, φησὶ πρὸς τὸν Χριστιανόν· Ἐτέρου μὴ βλέποντος, ὅρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον· καὶ ἐξήτει διὰ τοῦ Ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ ἀληθεύοντα. Ἀφίκοντο οὖν, ὡς ἐκ συνθήματος, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Καὶ παρευθὺς ὁ Χριστιανὸς, μηδὲν μελήσας, δι' ὅρκου τὴν οἰκίαν ἑνστασιν ἐβεδαίωσεν.

Ὡς δὲ, τοῦ ὅρκου ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντες τοῦ ναοῦ ἀμφοτέροι, τῶν οἰκείων ἵππων ἐπέβησαν, ὁ τοῦ Χριστιανοῦ ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου ἀτακτῶν ἦν· καὶ τὸν χαλινὸν ἐκδακὼν, πικρὸν ἠπέιλει τῷ ἐπιδάτῃ τὸν θάνατον. Καὶ τέως μὲν ἔρριψε κατὰ γῆς· διτηρηθῆναι δὲ αἰσινῆς, μόνον τοῦ ἐγχειρίου (μανδηλίου) αὐτοῦ ἀπολεσθῆναι, σὺν κλειδίῳ καὶ βουλλωτηρίῳ χρυσεῷ ἐνί· εἴθ' οὕτω καὶ αὐθις ἐπιβὰς, ἐπορεύετο, συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ Ἑβραίου, στυγνάζοντος καὶ ἐκ βαθους στένοντος, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέροντος. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἑβραῖος λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος ἐπιτήδειός ἐστιν, ὧ φίλτατε, καταβάντες τῶν ἵππων, ἀπολάβωμεν τροφῆς.

Ἀρξαμένων δὲ αὐτῶν ἰσθίειν, μετὰ μικρὸν ἀτενίσας, ὁ Χριστιανὸς, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δούλον ἐστῶτα, καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγχειρίῳ· καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη, καὶ, Τί τοῦτο; πρὸς τὸν δούλον φησὶν. Ὁ δὲ, φοβερός τις ἐφιππος, ἀπεκρίνατο, εἰς τὴν κυρίαν μου ἐλθὼν, καὶ ἐπιδούς αὐτῇ τὸ κλεῖδον μετὰ τοῦ ἐγχειρίου σου, πρὸς αὐτὴν εἴρηκεν· Ἐν σπουδῇ ἀπόστειλον τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἵνα μὴ ὁ ἀνὴρ σου κινδυνεύσῃ· καὶ ἰδοὺ λαβὼν τοῦτο ἦλθον πρὸς σέ, καθὼς ἐπέταξεν. Ὁ δὲ Ἑβραῖος περιχαρὴς γινόμενος, ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον. Καὶ οὗτος μὲν ἡντιδόκει βαπτισθῆναι, ὡς ταιεῦτε τοῦ θαύματος αὐτόπτης γινόμενος. Ὁ δὲ Χριστιανὸς συγχώρησιν ἤτει λαβεῖν, ὑπὲρ οὗ τὸ Θεῖον παρώργισεν. Ἀμφοτέροι σὺν λαβόντες,

καθὼς ἠτήσαντο, ἔ μὲν τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὃ δὲ τὴν συμπαθειαν, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος.

Πᾶσαν μακρὰν πρὸς καρδίας θεῖς δειλίαν.

Οὗτος ἠγωνίσαστο ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ δουκὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀναγκασθεὶς γὰρ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται, εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται· καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πρὸς αὐτὸν ἀναγκάζεται· ὧν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὁ ταῦτα κερασάμενος, τῷ Χριστῷ προσήλθε πιστεύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκοπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ πυρῶνται· εἰς αὐτὸν ἐμβάλλεται. Καὶ ἀναρτηθεὶς, λαμπάσι καταφλέγεται· καὶ κονίαν μετ' ἔξους ἀναγκάζεται τῷ στόματι δέξασθαι· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τότε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει.

Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς, ἄνω τρέχει.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βικέντιος, ἐν Αὐγουστοπόλει τῆς Ἰσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαόν μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Ἰλαρίου (ἢ Οὐαλλερίου), Διάκονος ὢν, κρατηθέντες ἀμφοτέροι, ἠχθησαν παρὰ τὸ Βῆμα Δατιανοῦ τοῦ ἄρχοντος. Ὃς αὐτίκα σιδήροις αὐτοὺς περιθεὶς, εἰς πόλιν Βαλεντίαν ἀχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι. Μετὰ δὲ τινος ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν Βικέντιον, κελεύει ξείσθαι, καὶ σταυρῷ καταπήγνυσθαι, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεσθαι· ἐκείθεν τε ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται, καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται. Ἐξαρθρὸς δὲ γινόμενος ὅλος, ῥάβδους σιδηρὰς πυρῶθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται. Καὶ ἀπορρίφεις ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας θείας καὶ ἀγγελικῆς ἀξιούται, καὶ αὐτίκα τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων, τῶν Μαρτύρων ἠνθήσεν ὡς φοῖνιξ μέσον.

Αὕτη, στρατευομένη τινὸς ὑπάρχουσα γαμετή, καὶ τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη, ἐν τῷ βλέπειν τὸν Ἅγιον Βίκτωρα ὑπὲρ ἀνθρώπων πάσχοντα, ἠδὴ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἀποβαλοῦσα, καὶ ἐν χηρείᾳ τυγχάνουσα, ἐμακάρισε τῆς καρτερίας, καὶ τῶν στεφάνων, ὧν ὁ Θεὸς ἐμελλε δωρῆσασθαι αὐτῷ· δι' ἣν αἰτίαν τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν προαιώνιον ὡμολογήσεν, ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, καὶ δυοὶ φοινίξιν βίᾳ καμψθεῖσι προσδεθεῖσα, ἀφίεται. Ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν ἀποκλινάντων ὁρμὴν, αὕτη διαιρεῖται, καὶ εἰς δύο μερίζεται τμήματα, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν ἀποδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου τῶν Στουδίου.

Στίχ. Πολλὰς ἀμειβάς, Θεόδωρε τρισμάκαρ, βίου μεταστάς, ὡς βίου εὖ, προσδόκα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κερω-
νύμου, γενέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης. Παιδισθὲν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἐλέμενος, γράμμασιν ἐκ-
παιδεύεται, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀ-

νήθη. Τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπελθὼν, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς κατορθώσας, χρίσματος τῆς ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου Ταρασίου ἀξιοῦται. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πλάτωνος τνικαῦτα Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνοντος, καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν ἡγεμονίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον ὁδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομᾶς σωτηρίους ποιμαίνων.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ Ταράσιος ὁ ἐν Ἀγίοις, ὁ μὲν ἀπωθεῖται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ, μαστιχθεὶς, ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ περιορίζεται, παρὰ Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης τῆς Βασιλείας, διὰ τὸ τὴν μὲν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγέσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγθῆναι παρ' αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος τοφλωθεὶς τῆς Βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας Θεόδωρος. Ἀλλὰ καὶ αὐθὺς ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ παρὰ Λέοντος Ἀρμενίου τοῦ Εἰκονομάχου. Ἐκεῖθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν Ἀνατολικῶν θίματι, ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μάλιστα περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος, γενναίως ἐνεκαρτέρει. Καὶ αὐθὺς παρὰ τοῦ Στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μαστιξὶν αἰκίζεται. Κακῆθεν ἐν τῇ Σμύρνῃ παραπεμφθεὶς εἰρκτῇ δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα ἰδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος. Καὶ μικρὸν ἀνθεὶς, τοῖς φίλοις συνῆν, εἰτα μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν κατάξηρος, ὡχρὸς τὴν ὄψιν, μισοπόλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Συναπεβάλου ταῖς πληγαῖς, σοῦ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἀμαρτίας· καὶ στολὴν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαιώσιν, δεχομένην Μακάριε, ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῇ πυρπολήσει τῶν πολλῶν, Μάρτυς καὶ σεπτῶν σε ἀγώνων, ἡ ἀκανθώδης πονηρὰ, ἀδεία τεφρεῖται αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται, ἀγνωσίας ἐπηρμένη πυρὰ Παμμακάρι.

Εἰχων ἀφθόρους δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτήν σου ἐορτήν, ἐκτελοῦσι Μηνᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογῶσιν ἕρανῶν, αἱ Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρχεις τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου. Θεοῦ συγκατάθασιν.

Ιδὼν ὁ προγνώστης σου, τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα, λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται· ὃ νῦν παμμακάρι, κραυγάζεις Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Δεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμακάρι τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιταττόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλων Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγος σου ἄλατι, διηρτυμένος ὥφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος σε Πάτερ, λελαμπρυσμένους αἵγλη τοῦ Πνεύματος· ὃ νῦν ἀστράπτων, βοᾷς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδὼν νῦν πεπλήρωται, Δαυὶδ τοῦ Δείου ἡ Δεία πρόρρησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ Θεογεννητορ ἀγνή, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεόν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Οράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἀπτομένης ἐξαπτώμενος, θυμὰ ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἐμψυχον ὀλοκαυτούμενος, καὶ Δείαν εὐωδίαν ἐκπέμπων, ἦν Θεός ὡσφράνθη, Μηνᾶ Θεοῦ Δεράπον.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας, κέντρα τοῦ ἀλάστορος, ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκτάσει πίστεως, ὅπλοις διέκοψας, ἀνόμων κεφαλὰς Ἀθλοφόρε, μέλπων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους, στοργῇ συνεδέθης τελεώτερον, Μάρτυς τοῦ Δεσπότη σου· πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν δὲ ὁρᾷς Θεούμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἶκεῖ ἐν γαστρί σου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν· βρέφος καὶ θοράται δὲ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰώνων ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς, ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοβημένης ἔδειξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδάσκων τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα Χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότη· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου σου, θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας ὁδηγὸς γεγέννησαι, φωστὴρ

φαινότατος, Θεοειδής διδάσκαλος, τύπος Μοναστῶν, καὶ ἀκριβὴς νομογράφος, διδάσκων ἀναμέλπειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσεβείας διδάσκαλος, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδὴς συνήγορος, Παμμακάρι γενόμενος· ἐν οὐρανοῖς δὲ Δῶρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνη τὴν ἔφεσιν, καὶ τὸ θυμικὸν δὲ τῇ ἀνδρείᾳ ἔζωσας, ἰθύνας Θεόδωρε, δικαιοσύνη πάνσφα, ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικὰς σου δυνάμεις, συμφῶνως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἢ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**πταπλασίως κáμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
- Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
- καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
- τούτους ἰδὼν, Τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν
- ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
- τε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὡδὴ Σ'. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρόν Μακάριε, ἐναθλῆσαν κατεκάλυψε· φέρει τὸ πνεῦμα οὐρανὸς δὲ, σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμενον, καὶ φαιδροτάτῃ δόξῃ λαμπόμενον· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Οἱκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσάγγελον πολιτείαν ἀσπασάμενος· βλέπεις νοῖ κεκαθαρμένῳ, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα, πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυσίαις ἀξιάγαστε.

Ιδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν, πανεύφημε, ἀπολαύεις τῆς Θεώσεως· ἔστις τοῦ πόθου ἐπιφθάσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· ἡμῶν δὲ μνημονεύοις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τελούντων τὴν πανίερον.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Μητροπάρθενε· ὅθεν κυρίως Θεο-

τόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλῶσση κηρύττοντες, φωνὴν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, Χαῖρε βοῶντες πάντων Δέσποινα.

Τοῦ Ὁσίου· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ροαῖς σου τῶν δακρύων ὡς Ἀσκητῆς, καὶ πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ἐκλάμπρυνθεις, λάμπεις ἐκατέρωθεν τηλαυγῶς, δικαιοσύνην Ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς Ἱερεὺς, τῶν Θείων ἀνακτόρων, χορεύων ἐνδοτάτῳ, περὶ Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Αγίως σου τὸν δρόμον διαδραμὼν, ἐν Ἀγίων ἀγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφώς, καὶ βασιλείας ἐνδυμα, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἱερόν· ἐν οἷς ἠγλαῖσμένος, Θεόδωρε παρέστης, τῷ σῷ Δεσπότῃ ἀγαλλόμενος.

Ιδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν Θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς· καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώσας, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, γεγεννημένος ὡφθῆς ἄριστος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος Δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ πάσης ἠκούσθη πανεύφημε, οἷα βροντῇ, τὰς τῆς οἰκουμένης ἐσχατίας· ὡς ποταμοὶ δὲ βρύουσι, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαί· Θεόδωρε διό σε, ὡς Θεῖον Θεηγόρον, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
- κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
- φθῆ τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοὺς οὐρανούς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰκτίρμον, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βίκτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στεφανὶς, δι' ὧν σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Τοῦ Ὁσίου.

Υπὲρ τῶν Θείων εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶσαν θλίψιν, βασάνους καὶ ἐξορίας· διό

διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τῆς Ὑψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦσιν, ἐνθα χορεῖται Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἀγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.
Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγὴ τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν· διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν· Οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων· οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ καὶ γηίνῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ αἰεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὸν ἀριστερά τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν αἰοῖδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωσμίσις μαρτυρικοῖς, καὶ ὥδαῖς πνευματικαῖς εὐφημώμεν· Οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθὼν, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένη εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τῇ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμπαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῷ Ἱεράρχου. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότη· διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἀγίε· ἥν πίστει ἐορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περισώζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοῦς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐνθεον, ὃ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ σε σοφὲ, καὶ τελειώσας, καὶ ποιμένης οἶακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἥν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τῇ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε· πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας· διὰ τοῦτό σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἀγίε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ· ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν· πλημμύραν, διδασμάτων τῶν τῆς χάριτος· κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως· προσεκτικὸν συντονώτατον· διδασκτικὸν πρακτικώτατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν· φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν· νομίμων, θεοσδότων ἐμπειρότατον· δογμάτων, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· ἐρμηνευτὴν εὐφύεστατον, καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω θαυμάσιε; ὀριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτὴν· παι-

δευτὴν τῶν Μοναζόντων, παρθενίας ὁδηγόν, δι-
καίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, ὡς πείρα,
διελθόντα τὰ ἑκάτερα. Πολλὰ τὰ σὰ προτερή-
ματα, καὶ ἔνθεός σου ἡ ἀσκησις. Ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Η' τοῦ ἐλέους πηγὴ, τοῖς ἐνδεέσι πλημυ-
ρεῖ, εὐσυνπαθήτους οἰκτιρμούς, Ἰωάννης
ὁ Χριστοῦ μιμητὴς, ὁ μέγας Ποιμὴν τῶν Ἀλε-
ξανδρέων καὶ φωστήρ. Δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ
πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν
ἰλαρότητα· φιλευσπλάγχυν γὰρ στοργῇ, Χρι-
στὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀβ-
ραάμ, τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παρρησίᾳ
πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τῇ κό-
σμῃ προσοίσω; εἰμὴ δακρύων πηγὰς, καὶ
ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μου· ἀλλ' ἰλέω
σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθέ-
νειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον, τῶν πα-
θῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος,
δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλῶ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτη-
θέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ
ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες,
ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ
Προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι
ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πά-
θη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. προσόμοια τῇ Ἱεράρχῃ.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἴκου-
μένης τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος
Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς, ἐγκρατείας
στάθμη, καὶ ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζαίῃ,
κινδυνευόντων ἡ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ
φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐ-
ποιῖας τὸ πέλαγος· δότης ὁ ἰλαρώτατος, ὁ πᾶσι
τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως Παμμακάρι, τοῖς
σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώ-
πει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.
Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ τῶν πεινῶντων τροφεὺς, τῶν δεο-
μένων παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἡ βρύσις
τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καταπο-
νουμένων ἡ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν
ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφα-
λὲς περιβόλαιον, ἡ ὀξυτάτη, τῶν πιπτόντων ἀ-

νόρθωσις. Πάτερ ὑπερῃάνιε, ἐλέω σου ὄμματι,
ἄνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιланθρωπίας με-
τάδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία
τῆς νεότητος ἐνδοξε, τοῦ γήρως ἡ βακτη-
ρία, τῶν πλανωμένων ποιμὴν, τῶν ἀμαρτανόν-
των ἡ διόρθωσις, λειμὼν εὐωδέστατος, μυροθήκη
τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιῖας, ποταμὸς ὁ ἀέν-
ναος, καταγώγιον, τῆς Ἀγίας Τριάδος σεπτόν.
Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ρύόμενος θλίψεων,
καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κο-
λάσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ
κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ος Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.
Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγ-
γέλων ἐφθασας τὰ ταῖγματα, ὧν τὸν βίον ἀ-
μέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χρι-
στὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κη-
σασα, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπόμονῃ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου,
Πάτερ Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλεί-
πτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας,
καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, ὡς ἑκατὸν τοὺς πόρους ἐκαρποφό-
ρησας· καὶ γέγονας φωστήρ τὴν οἰκουμένην
λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν Ὅ-
σιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων τὸν τόπον ἀναπληροῦσι τὰ τῆς
Ὁκτωήχου Ἀπόστιχα ἐν τῇ χειρογράφῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκει-
ται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο πα-
ρόντες τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
ἐν τῇ Δ'. Ὡδῇ. Ἰωσήφ.

Ὡδῇ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Τῇ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ
τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσευόμενος,
ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τῇ
μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον,
Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δὲ αἰῶνος αἰεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῶ
λογισμῶ, Πάτερ ἱερώτατε, ἡλλάξω τῶν
φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἀφθαρτα, καὶ νῦν τῆς
οὐρανοῦς περιπολεῖς, βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χο-
ροῖς· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδό-
ξασται.

Ο τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐ-
λεήμονα πρὶν, Ὅσιε διάνοιαν, ἡλέησε
πολλοὺς, τῇ Δείᾳ μεσιτείᾳ σου· ἐγένου γὰρ
παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια,
Ἰωάννη πάνσοφε, Δεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ινα τοὺς κάτω, τοῖς ἄνω συνάψῃς, ὁ μόνος
πάντων Θεὸς, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδου
καὶ σαρκὸς, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας
ζὸ μεσάταιχον ἐλὼν, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ
τῶν ἐβράβευσε, καὶ Δείαν ἀπαλύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς·
Ἀρδεὶ με Νεῖλος γνωστικῇ παγκαρπία.

Θεοφάνους.

Ὡδῇ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Αρδείαις σου Μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρ-
δεύων πλουσίως, τὸν ψυγέστα μου λογι-
σμὸν, ὡς σάχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις καταξιώσον.

Ρημάτων ῥοαί σε ὡς ἐξ Ἐδέμ, πανόλβιε Νεῖ-
λε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον
ἀπαν ἀενάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογματῶν καὶ λόγων ὁ ποταμός, τῶν σῶν
Θεορρήμον, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν,
ἀρδεύων ποτίζει· δυσσεβῶν δέ, καταποντίζει
τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Εξήμεσεν Εὐὰς ταῖς ἀκοαῖς, ἴδὼν ψυχαφθό-
ρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής· Χριστὸν
δὲ τεκοῦσα Θεομήτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθε-
ράπευσας.

Τοῦ Ἱεράρχου· Ὡδῇ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εὐπρεπὴς ὥσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον,
ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι Ἀξιάγαστε, τοῦ
ἐλεήμονος, ἡ εὐσυμπάθητος χάρις, προσεφελ-
κομένη σε, πρὸς Δεῖον ἔλεος.

Ιερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἐνδοξε, Πάτερ
Ἰωάννη, καθίσας καθάπερ Ἀγγελος, σὺ πε-
πολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, ἱεραὶς Δυσίας
τε τῷ Πανοικτίρμονι.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον,
Πάτερ Δεραπεύων, δι' οἶκτον σάρκα πτω-
χεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους ἀστέ-
γους συνῆξας, πληρωτὴς προσταξέων Δείων
γενόμενος. Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι'
ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας, Δέλων ἐσκήνω-
σε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν,
παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ινα τὰ χάρισματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος
φέρῃ σου, ὁ λογισμὸς, τοὺς τῆς πονηρίας,
λογισμοὺς ἀπεδιώξας.

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν
ἔπνευσας, ἱεουργέ, διὰ Δεωρίας, πρα-
κτικῆς ἐκτιθέμενος.

Εβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια Πάνσο-
φε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας,
τοὺς τροφίμους ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν
Πάναγνε, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας,
τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ
σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε
μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ·
ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ
πανταίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω
σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσειε, Νεῖλε, εἰ-
πεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἄθλα, καὶ τοῦ βίου
σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κό-
πους σου, οὓς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας;
ἀλλ' ὅμως ἴδε, αὐτῷ σοι κράζω.

Χαίροις Θεοῦ ποταμὲ χαρίτων· χαίροις Χριστοῦ διδαγμάτων πλημμύρα.

Χαίροις τῆς σοφίας κρατὴρ καὶ τῆς γνώσεως· χαίροις ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον.

Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον Θεοπνεύστων λογίων· χαίροις νόμου ἐμπειρότατε Θεοσδότου ἐρμηνεύς.

Χαίροις τοῦ νοουμένου Παραδείσου φυτουργέ· χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.

Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τῆς Πνεύματος· χαίροις παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.

Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα· χαίροις πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης.

Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ψχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'λεήμονα γνώμην ἀναλαβὼν, εὐσυμπάθη-
τος ὡφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέ-
σι τε, Ἰωάννη Θεόπνευστε· διὰ τοῦτο κλησιν,
τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας μάκαρ,
Ἀγίους ἐπλούτησας· ὅθεν ὁ δοτὴρ σε, τοῦ ἐ-
λέους μεγάλως, Θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς
κατελάμπρυνεν. Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νῆν θεωρίαις, Θεο-
λογίας ποταμοὺς ἐξηρεύξω, καταρδεύων
καρδίας Νεῖλε Θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων
σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ κα-
θαρόν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φω-
ταυγῇ τε καὶ σεπτῇ, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα,
καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῇ σταθερᾷ σου Θεομῆτορ πρὸς τὸν Κτί-
στην, καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἱκεσίᾳ τοὺς ἐν πί-
στει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους,
ἐκ πάσης ῥῦσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ
δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου οἰκειακὴν, παρρησίαν
ὡς δυνατὴ, ἐξευμενίσασθαι αὐτόν, εὐρεῖν ἡμᾶς
διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα,
καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα,
ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων,
ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἠλγεις καὶ μητρικῶς, θρη-
νοῦσα ἐβόας· Οἶμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἢ θεία
καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώσας τὸ
πλάσμα σου; Ἀνυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Καθαρόν καταγώγιον, ὡφθης τῆς Ἀγίας
Τριάδος Ὅσιε, καὶ ναοῦ θείου κειμή-
λιον, καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σου, Κύριος προσέχων
ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχὴν σου καθη-
γίασεν, Ἰωάννη Πάτερ ἱερώτατε.

Ε'ντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης
τοῦ Πανοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγα-
θῶν αὐτοῦ, ἐν σκηναῖς ἀγίων αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Γασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας
καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινή-
ματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ε'πανάγαγε Πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων
αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον, καὶ τί-
μημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἐντεύξεις σου.

Ιερῶς ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σο-
φίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως,
σεαυτὸν Παμμακάρο προεκάθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὕψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον
ἐταπείνωσας, τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας
σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυον.

Θεοτοκίον.

Ο' Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ
πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμά-
τῳται, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον, νέκρωσιν ἐκού-
σιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐσταυρώ-
θης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερ-
κοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἡξιώθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος,
εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πεινῶντων ἄρ-
τος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία περι-
βολή τε γυμνητεύουσιν.

Θεοτοκίον. **Θ**εοτοκίον. **Θ**εοτοκίον. **Θ**εοτοκίον.
εἰς μεθέξει Πάτερ, κατακαλλυνόμενος,
οἷά περ Ἀγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱε-
ρούργησας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς
ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, ταῖς φιληδο-
νίαις τοῦ βίου, Ἀγνή πανάμωμε, τῷ φω-
τὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον, ἢ τὸ φῶς Χρ-
στὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύνοντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Σοφίας ὀρεγόμενος Πάνσοφε, τῆς ἐνθέου,
σπουδαίως κατέλιπες, τοῦ βίου πᾶσαν
προσπάθειαν.

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάντορ, νοητῶς κατείληφας, ἐνώσει θεία μυνόμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροισ τῆς γνώσεως, Θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσιν, τὴν ἀγνώσιν γινώσκωμεν.

Θεοτοκίον.

Ως κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμπουσιν, τῶν ἀκανθῶν, εὐρὼν ὁ νυμφίος σε, Παρθενομήτορ ἠγάπησεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δεήσεσι καὶ νηθείᾳ σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὀπτασιῶν, καὶ ὁράσεων θείων, κατηξιώθης Θεόφρον πανόλβιε, μυσόμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὴ καθαρότητι.

Ως Ἄγγελος μετὰ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω, θυσίας εἰρηνικὰς, ἀναιμάκτους τῇ πίστει, συντετριμμένη καρδίᾳ καὶ πνεύματι, μακάριε τῷ Ποιητῇ, Ἰωάννη προσφύων γηθόμενος.

Οβίος σου ὑπὲρ Ἥλιον λάμπας, συμπάθειας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινόν, νέφος ἐξελαυνούσας, τῶν δεομένων πενίας πανόλβιε, θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ, τῶν δεινῶν κρατουμένους Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον πολιτεία φαιδρύνας, ἱεουργὸς, ἐχρημάτισας θείος, τῷ Πλαστουργῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανῆς, καὶ περίβλεπτος Πάτερ διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισας, καὶ τῷ θείῳ καλυφθεὶς Πάτερ γνώφω, παρὰ Θεοῦ, τῶν δογματῶν τὰς πλάκας, τὰς θεογράφους ἐδέξω πανόλβιε, καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ιέρευσας σεαυτὸν ἐκασίως, μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θυμα, τῷ Πλαστουργῷ, παριστάμενος Νεῖλε, καὶ θεωρία καὶ πράξει κοσμήμενος· μνημόνευε οὖν καὶ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ιδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τῇ φρικτῇ σε μυστηρίῳ τὸ βάθος, ὅτι Θεός, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσει, οἱ θηγόροι Προφῆται προήγγειλαν,

Πανάμωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῷ Ἱεράρχῃ. Ἦχος β'. Τὰ ἀνωζητῶν

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τῆτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σε, τῆς ἐλεημοσύνης ὃ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος.

Ιδὸν κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὠραίαν συμπάθειαν, Κόρην ὠραίως κεκοσμημένην, τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ, ἀψευδῶς Ἰωάννη ἐώρακας, ἱλαρῶς σοι φθεγγομένην· Ἐὰν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον, ἄξω σε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· καὶ πεισθεὶς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ὃ ἐπώνυμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι.

Ἰωάννης πένησι δούς καὶ σκορπίσας,
Ὡ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!

Ὡχετο ἀκτεάνων δυοκαίδεκάτῃ Ἐλεητής.

Οὗτος Κύπριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας Ἀρχεπτοῦ υἱός. Γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς, ἐπεὶ τὸν βίον ἤτε γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρίσκειαν ἐτρεψε· καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσταται, τοῦ τῶν Ἀλεξανδρίων δήμου τοῦτον παρ' Ἡρακλείῳ τῷ Βασιλεῖ αἰτησαμένης. Ὁς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθείς, δίκην πυρσοῦ τῇ οἰκουμένη ἐξέλαμψε, πρῶτος τὴν ἐν τῷ Τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκην κωλύσας, προστιθέντων γνώμη κακούργῳ τινῶν, τῷ, Ἅγιος Ἀθανάσιος, τὸ, Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Διαπρέψας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλὰ, καὶ πλεῖστα πεποιτηκώς θαύματα, καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀφθόνως, καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαθὼν, καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις, αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος· ἀλλὰ καὶ κτίσιν·
Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανὼν, Νεῖλος μέγας.

Ούτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαυρικίου, Ἐπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. Σεμνὴ δὲ γυναικὶ συζευχθεὶς, καὶ δύο τέκνα ἄρρεν τε καὶ θῆλυ ἀποτικῶν, τὴν ἑαυτοῦ πίπεικε σύζυγον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς Αἰγύπτου μοναστηρίοις κατασκηνώσαι· μερίσασθαι τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δὲ τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, τὸ Σίναιον ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατεληφώς, συνῆν τοῖς Πατράσι, βάρβαροί τινες ἐξαίφνης ἐπελόντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον· ὃν ὡς αἰχμάλωτον θρηνεῖ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθέντι συγγράμματι ἐμφέρεται.

Τῆς θείας δὲ καταξιώσεως ἱερωσύνης, καὶ λόγους ἀσκητικὰς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὠφελείας ἐκθεῖς, δυνάμει λόγου, καὶ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἀσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε καὶ κεφάλαια συνθεῖς πλείστα, καὶ πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσεικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Κεῖται δὲ, ὡς φασιν, αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος, μεθ' ἐτέρων Ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ὀρφανοτροφίῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου, ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Βασιλέως κατατεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου Φραγγίας.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου Μαρτίνε·

Ὁν καὶ λιπὼν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Ούτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· καὶ καταστάς ὑπ' αὐτοῦ στρατηγός, πρὸς τὸν βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον· καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν, ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὀνείρους, ἐκ θείας ἐπιφανείας, θάρσος λαβὼν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελίᾳ, συμμίξας αὐταῖς καὶ συμβαλὼν, πάντα ἐτροπώσατο· καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχὼν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῷ τῶν οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετέλει, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχεμένῳ αὐτῷ δι' εὐποιίας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου προῆλθεν αὐτῷ τις προσαίτης, καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαίμενῳ συμπαθήσας ὁ Ἅγιος, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπορρίψας ἐπέδωκεν· ὅθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν· Ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνητεύοντά ἐνδύσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξω σοι νίκην. Ἀνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μενῆρη βίον μετίθηκεν ἑαυτὸν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ τὰς θείας ἐκμελετήσας γραφάς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντίνης τῆς πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν κειμένης. Οὗτος τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας, καὶ περισσεῖαν ζωὴν εἰς χρυσὴν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐκιδεσμένου βοηθήσῃ τῇ χρείᾳ, καὶ πάλιν εἰς ὃ τὴν ἀποκαταστήσας αὐτὴν, καὶ ἑτέρα πλείστα πεποιτηκὼς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀχιά.

Στίχ. Ὅτι Προφήτης Ἀχιά, πρὶν τεθνάναι,

Ἰεροβοάμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Ούτος ἦν ἀπὸ Σηλώμ, ἐκ πόλεως Ἠλεί, ἔπευ τὴν ἱσκηνήν τὸ πάλαι. Οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ· καὶ ἠλέγηε τὸν Ἰεροβοάμ, ὅτι δόλῳ πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε καὶ ζεῖγος βεῶν πατούντων τὸν ναόν, καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ἐν

περ' ἐλθόντες οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦτον ἠροτρίασαν. Προεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκοτήσουσι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ· καὶ ἀποθανῶν ἐν εἰρήνῃ, ἑτάφη ἐγγὺς τῆς δρυὸς Σηλώμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτῖνος,

Ἐῖληφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Ούτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφωνίας, ἐπίσημος τῷ γένει, καὶ παρὰ τοῖς Ἰλλυρικοῖς μέγας γνωριζόμενος, καὶ ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων, καὶ πολλάκις δγμοσίᾳ τυφθεὶς, ἐξηλάθη· καὶ εἰς Μιδιόλανον ἀνελθὼν, τὰ αὐτὰ πίπεινθεν ὑπὸ Αὐξεντίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ, Ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς, Ταλάρειαν τὴν νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον εὖσαν καὶ ἄοικον, καὶ τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ῥίζαις μόναις βοτανῶν ἀρκοῦμενος. Ὅθεν ἰσπερὶ καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπετράπη τὴν ἐν Ταρακίνῃ Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχείᾳ ἐξήστροψεν, ὥς τε πρῶν μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι· μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχοι αὐτὸν ἐνὶ περιβολαίῳ σκέπσθαι, καὶ ῥιγεῦντα θείσασθαι τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ διεσπῶ ἐπιδιδόναι. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενον ποτὶ, ἐπεὶ ὁ σκεφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει, λίγων χρεωστῆσθαι παρ' αὐτοῦ χρυσίων σταθμῶν, ἐκείνον μὲν ἀνίστησι· τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχέοντα, ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ ἐκέλευσεν. Οὕτως οὖν θαρρείτως καὶ ἐπὶ τοιούτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Εἶφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον,

Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οἱ τοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῷ. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἦν τὴν ἡλικίαν πρεσβυτέρως· ὁ δὲ Νικηφόρος, καὶ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανὸς νέοι ἔτι ἀκμάζοντες. Κατασχεδόντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησία ἐμολογίσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνονται. Μαροθῶ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ Σκυθοςπόλεως οὔσα, ἐν πάσῃ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνή, πυρὶ παραδίδεται καὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εργοῖς τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαίωσας, καὶ μακαρίζομένων, συνετάγης χορῶν, ὑπάρξας ἐλεήμων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη Θεοφόρε.

Μέλitos γεῦσις ἡδυτάτη, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσόν σοι· τῇ πλευσίᾳ σου γὰρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου, λαμπρυνόμενος θειάπων τῆς Τριάδος, τοὺς τιμῶντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδῶντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μόνη τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑπεστώσει μῖα, ὁράμε-

νον Παρθένε· ὦ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου· Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς ἑρανίοις, ὥφθης πολύφορος, καρποὺς ὠραιότητας, προσάγων τῷ Δεσπότη, τῆς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ησὴ Παμμακάρι γλῶσσα, καταρράκτας δογμαίων, ἀναπετάσασα, αἰρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα· Ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πατὴρ ἐν γῇ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῶν ἄνω θεαμάτων, ἐνετρύψας καὶ ἑψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἱεράρχου· Ὡδὴ ἡ Νικηταὶ τυράννου.

Φωταυγῇ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὕψει σε τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδείξας Πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας, πίστει φωτίζει· Εὐλογεῖτε πάντας τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ελεήμων ὥφθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος, ἄκακος Πάτερ, πλοῦτος πενομένων, καὶ σολὴ καὶ ἐνδυμα γυμνητευόντων, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἐλεημοσύνη τε καὶ συμπαθεία· Ἐλεήμων ὅθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθείᾳ, ἐκλάμπαντας Ἀγίους. Θεοτοκίον.

Ρείθρου ζώντος ὥφθης, Παναγία σκηνώμα, ἐξ οὗ πiónτες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου· Μουσικῶν ὀργάνων.

Αρετῆς ἀντείχε τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, καὶ ταῖς αὐτῇ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πνωσικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοξίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγᾶς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικὴς θορύβης ἀποδράσας, ἡσυχίας ὀρμῇ προσωρμίσθης, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐνέκρωσας κραυγάζων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ασφαλῶς γινώσκοντες Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον, ὑμνεῖσθαι σε πανευσεβῶς, οἱ πίπτει μελωδῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δειρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου· Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδού σε μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυαὶς Ἀγίων Πατέρων ἐν μνήματι, ἱερωτάτην τιμὴν σοι, Πάτερ προσνέμουσα.

Ως ὀρθρος ὡς ἡμέρα, Πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγῆς σου ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων τε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ησὴ καὶ Ἁγίον λείψανον, πηγὴ θαυμαίων ὑπάρχει, τοῖς σοι προστρέχουσι. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα, οὐρανῶν Παρθένε, τὸν λογισμόν μου στενούμενον πλάτυνον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Τοῦ Ὁσίου· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ρήγνυντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμὰ καὶ Θεῷ συγγινόμενον, σὲ καθορῶν, Πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικᾶς, σοὶ τρικυμίας ἤγειρε, λύειν σου νομίζων τὸ σταθερὸν· τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, τὰς τούτου διεκρούσω, μηχανουργίας παναοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς διδασκαίς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶς, πίστει προσιόντων σοι τὰς ψυχὰς· καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε, Νεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χεῖλη προσπελάσας, ἐξήντηλσας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

Ιέρεις προθύμως Πάτερ σαυτὸν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ Πλαστεργῷ, τοῦτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς· ἔ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελούντάς σου τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Αΰκρθωσας Παρθένε τῆς γυναικὸς, τὸ ὀλίστημα, Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερράγμένους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, τὸν δὲ εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώσαντα τὸν κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθειςιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθῇ τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλαριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοκτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδεΐαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε Θεόφρον δυσώπει, ταῖς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοις, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σῶσῃ, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν· καὶ γὰρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμέμπτος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου, καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Novembre. T. Φ.

11

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγματῶν.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας καλῶς, τῇ ἐγκρατεῖᾳ Πάτερ, καὶ Ἠλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἀγνείας, ζήλω τρωθεῖς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Χριστέ.

Θεῖα ἐμπνεύσει τῇ Δόγῃ, διαδραμῶν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογμάτων σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τε πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, καὶ Χριστέ τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον φῶς, ἡλιακὰς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ, δογμάτων εὐσεβείας, Πάτερ σοφέ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ δαδουχεῖ, τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Γέγονας Χρυσόστομε, Θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε· τῇ εὐσήμεῳ γὰρ βοῇ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσιε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον, ὃν ἐπόθησας. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ Παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὁλῶν Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σιὰ λπιγὲς χρυσοειδὴς, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἐδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ Κυρίου, Χρυσόστομε τὸν κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θεοῖς σου διδάγμασιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται .

Κήρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας, ἐγένου Χρυσολόγε, βοῶν Μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

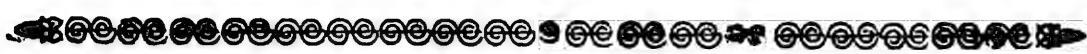
Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογῶμεν τὴν Α'. Στάσιν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογματῶν πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμὸς διδασμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδασμάτων ἀπασαν τὴν ὑψηλίαν· τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἶροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἀμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ο ἐπίγειος Ἀγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλαλος, καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἢ πέτρα ἢ ἀρρήκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶς τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν

προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἵτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράξως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ· Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τῆς στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδὸς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τῆτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· Ὅτι ἀληθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμῆ χειλὴ ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκεισι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε πνεύματος.

(*) Τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν μὲν τοῦ Σολομῶντος ἐστίν, ὡς καὶ τὰ ἐφεξῆς δύο ἐκ τῆς Σοφίας τοῦ αὐτοῦ· οὐ συγκροτεῖται ὅμως ἡ ὅλη περικοπὴ αὐτῶν κατὰ σειρὰν τῶν ἐδαφίων τούτου, ἢ ἐκείνου τοῦ Κεφαλαίου, ὡς σημειοῦνται ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἰσὶν ἡρانیσμένα ἐνθεν κακεῖθεν, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐδαφίων, πρωτότερον τὰ πολλὰ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 32. **Σ**τόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τῆς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τῆς ἀξίης αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἔστι τῆς Θεῆς ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν παθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκαΐζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεία καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκθάσει καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμώσῃς ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐαρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.

Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 33. **Ε**γκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἔστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὡς ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τῆς Θεῆς. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἔστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτήν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς· ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἔστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἰδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκθάσει αὐτοῦ. Ὑβρεῖ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα·

λογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζῶν ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σῶζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ρυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ· ὁ αἰκτίρων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδούς τοῖς ὀσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι ταῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ανατολίου.

Φωστήρ Ἰωάννη, σῶμα χρυσεμφανές, ἐγκαλ-
λώπισμα τῶν Θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐν-
διαίτημα Γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ πανα-
χράντη Ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος. Θεσαυρὸς
ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπεύφρανας πᾶσαν Ἐκκλη-
σίαν, σωτηριῶδες σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. Παρ-
ρησίαν οὖν εὐράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀ-
πολαύσει τῆς ἁνῶ κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν, Πάτερ ἁγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πά-
τερ Ἰωάννη Χρυσόστομε· διὰ τοῦτο ἔκρι-
σέ σε ὁ Θεός, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποι-
μαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δι-
καιосύνῃ. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τῆς
δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγείας τῶν αἰρέ-
σεων. Καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεύσαι
τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἁκα-
κον καὶ ὁσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα,
τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημῶν-
τες πόθῳ δεόμεθα. Μετάδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν
σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σε ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμῳ
χρυσῷ περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσό-
στομε, νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι· κεκόμεμαι
ἐκ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων, καταγλαῖσθεῖσα
χρυσοφαέσι καὶ μελιχρύσοις πόμασιν· ἐκ πρά-
ξεως γὰρ εἰς Θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πραέων
σου παραινήσεων· καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν
νυμφίον ἐνῆμαι, συμβασιλεύουσα αὐτῷ. Διὸ καὶ
ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζο-
μεν· μὴ ἀποκάμης δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς
Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἴληψας Ἰσράρχα, τὴν ἁνωτάτῃ φιλοσοφίαν,
καὶ ἔξω κόσμῳ ἐγένεθ, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώ-
μενα· καὶ ἑσπυρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, σαφῶς

ἀνεδείχθης· καὶ ὧν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς
προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου
ἔτυχες τέλους. Πρέσβευε Χρυσόστομε, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ρήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὰ πέρατα σαφῶς
κατήρδευσας, χρυσόρρυτον ἔχων, τὴν τε
ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε· καὶ πάντα δια-
χρυσώσας τοῖς λόγοις σε, χρυσουργέ τῶν δογμα-
των σε, καὶ βίβλης συγγραψάμενος χρυσογρα-
φικαῖς, ἀνέπτῃς εἰς οὐρανούς. Διὸ βοῶμέν σοι·
Χρυσόρροα καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἐκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Επρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Ἰωάννην
αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὥσπερ τινὰ κόσμον βα-
σιλικόν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα πε-
ριηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα,
καὶ πάντας συναγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν
ἁσμάτων Θεοπρεπῶν· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυ-
σολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέ-
τευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτήμεθα, Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ
εὐδιον λιμένα καὶ ὀχύρωμα· διὸ δεόμεθα,
οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι· Κυβέρνησον καὶ διά-
σωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνόν, τῆς Ἐκ-
κλησίας τὸ θεόπνευστον ὄργανον· ἡ γλῶσ-
σα ἡ φιλανθρώπως, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς
ποικίλους τρόπους ὑπαγράφουσα· ὁ νοῦς ὁ χρυ-
σύμορφος· χελιδὼν ἡ χρυσόστομος· περιστερά-
τε, ψαλμικῶς τὰ μεταφρενα, χρυσαυγίζουσα,
ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον,
προχέον τὰ νάματα· σῶμα τὸ θεῖον καὶ θείας,
φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατήρ· ἀδικουμέ-
νων ὀξυτάτη βοήθεια· πενήτων ἡ χορηγία·
ἡ τῶν πεινῶντων τροφή· τῶν ἀμαρτανόντων ἡ
διόρθωσις· ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρὸς καὶ
σεμνότατος· Θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια· ἡ
σαφήνεια, τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος·
νόμος ὁ πρακτικώτατος· κανὼν ὁ εὐθύτατος·
ἡ Θεωρία καὶ πράξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκράτη-
τες. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας· ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἀγίῳ ναῶ, καὶ καθαρωτάτῳ Πατέρ εἶθεντο· σοφῶς κυβερνήσας γὰρ, τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῶ διетήρησας, τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύουσιν· ὅθεν θεωρεῖς δέξας, Παμμακάρι γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας προέστης, ἱεραρχία κοσμήμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σαῖλιγιξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης Χρυσορρήμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου· Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντός τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο ποιητής, καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστός ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμέ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώτης κατάρτας, τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σε Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν

ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἀγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελάθης μακάριε. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθέने τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλυδωνί, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἀδου, πεσεῖν κινδυνεύουσιν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δῶναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχων ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἐνθεὸν τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυχλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν θεοπνευστῶν Γραφῶν, τῶν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοί, ὡς διδασκλήντες ὑπ' αὐτῷ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἀφραγὸς τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἀγνή· Αἰπαρθέने καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξισᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέσις λόγοις σου, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει νάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων, παμμακάρι Χρυσόστομε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο ὅτε ἔχθρα συνοδοῦ οὔσα παράνομος, αὐτε μῖσος ἀνγούσης, αὐσης παράφρονος,

τάς ἀρετάς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβησαν· ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν παναγίαν Τριάδα ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὡς πάντα, ὅσα βούλει καὶ δύνασαι.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Γεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου προσβείαις.

Εἴτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ε'ξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοῦσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Οἱ Κανόνες· ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς ἡ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦγρὰν διόδυσσας ὥσεί ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μητέρα τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταραττοῦσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνῃ Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ε'ν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνῃ Ἀγνὴ, ἀξιώσον, ὅπως σε δοξάζω, τὴν Θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τοῦ Πνεύματος μέλπω σε τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς μετανοίας γεγωνὸς θερμότατος, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ο ἅλῃν τὴν αἴγλην τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὀλοαμπῆς ὥφθης, σύλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὁρθοδόξων συστήματα.

Υπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, θείᾳ διδάγματι, χρυσοειδεὶ γλώσσει, γνωμητε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας· τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὥφθης Θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος (*).

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑβανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ, τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Πάτερ Θεογεννητορ Παρθέने· σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τὸν πιζῶν τὸ στήριγμα, μόνῃ Πανύμνητε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ δεύτερον Κανόνα τοῦ Ἀγίου εὐρυθμον καὶ γλαφυρόν, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· καὶ τῶν μὲν Τροπαρίων Ἀκροστιχίς ἐστὶ τὸ Ἀλφάδιτον, τῶν δὲ Θεοτοκίων, Φιλοθέου· ἀναμφιδόλως Φιλοθέου τοῦ Πατριάρχου, τοῦ καὶ ἄλλων Κανόνων ποιητοῦ. Μετὰ τὴν γ' Ὡδὴν, ἔχει προσέτι καὶ δεύτερον Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ Οἴκῳ, πρὸς τὸ, Ἀγγέλους πρωτοστάτης, ἀμφότερα οὐκ εὐχαταφρόνητα ὄντα, ἴσως τοῦ αὐτοῦ Φιλοθέου ποίημα.

Ικετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν ταραχὸν, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστiais, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε καὶ ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτικῶς, σὴ καθαρά πολιτεία, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένεθ, συνεργὸς ὑψηγῆτης, δημηγόρος Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριῶδεις θεόπνευστε.

Εκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀένναον πηγὴν, τῶν διδασκμάτων ἠρδεύσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Υλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγῶν, ἐξεκαίθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἐδειξας, τοῖς ἑρρανίοις ὁμῆροις, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀγαθῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἀγιωσύνη Πανάμωμε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμόν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμόν, τὸν ἐλεεινότατον χωρισμόν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἀγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχὴ μου καὶ στέναξον·

καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπείχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἀγνὴν, δι' ἧς πταισμάτων, δίδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν ταραχὸν, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχτὸν κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Οὐ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Απολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια, ἀναμείλομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Επὶ κλίνῃς ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρώστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἀγίου. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αλλοὺν ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοία, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῇ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσση φαιδρύναντα, χρυσίου λαμπροτέρᾳ, καὶ φωτὸς πληρεστάτῃ, ἐκβρουύσῃ τὴν χάριν τὴν ἐνθεον.

Ολος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον· ὅλος ὥφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, οὐρανῶν βασιλείας, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Σὺ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος· καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἄριστα διδάσκων, παμμάκαρ, καὶ τελεώτατα· καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεόν, σὲ προστασίαν κεντήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ δόξῃ τῇ θείᾳ δοξάσαντος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σου Κύ-
» **ρ**ιε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
» σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα τὸν αἵτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή, ἡ αἰώνιαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεό-
νυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ιᾶσαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν,
ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν,
ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Τοῦ Ἀγίου. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Εκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκουμεν
φωτοειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀ-
ναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανα-
τηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν
αἰώνιον Πάτερ αἰοῖδιμε.

Λύεις τὰς παρχαταξίαις, τῶν αἵρετιζόντων, σὺ
περιφραζάμενος, εὐσεβείας ὅπλοις, καὶ ἀν-
δρείᾳ ψυχῆς ἱερώτατε· συγκροτεῖς δὲ χαίρων,
περιφανῶς τῶν Ὁρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέ-
σμῳ τοῦ Πνεύματος.

Πλήρεις ὥσπερ φιάλαι, ἀρωμάτων ἐνθέων αἰ-
σιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς
εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῇ τῶν νοημάτων μυρεψι-
κῇ μυσαγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου
Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ος Θεὸν συλλαβῆσαν, τὸν δημιουργόν τε καὶ
κτίστην καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν
ἀνθρώπων Ἀγνή μακαρίζουσι· καὶ τῶν Ἀσω-
μάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεῶ
σε δοξάζουσιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ

» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἐαυ-
τὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ
καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρ-
θένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς
ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ
φρουράν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν
πειρασμῶν, διαλύουσιν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας
δαιμόνων ἐλαύνουσιν· καὶ δέομαι διὰ παντός·
Τῶν παθῶν μου ρύσθῃναι πανάμωμε.

Ος τεῖχος καταφυγῆς κεντήμεθα, καὶ ψυ-
χῶν σε παντελῇ σωτηρίαν, καὶ πλατυ-
σμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου
αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς,
ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι, καὶ οὐκ
ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν,
καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν
νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ἀγίου. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλήτη-
σας, τοῦ λόγου διανομεὺς, γενόμενος πλού-
σιος· πλοσίᾳ γὰρ ἄνωθεν, ἱεράρχα χάρις, ἐξε-
χύθη σου τοῖς χεῖλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος σου· ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥη-
μάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύσημος,
οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντόν, χιτῶνα περιβαλλόμε-
νος, Παμμακάρι τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων
λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὥφθης,
περιδέξιον ἐδραίωμα. Θεοτοκίον.

Ο παντοκρατορικῇ, δυνάμει φέρων τὰ σύμ-
παντα, τὸ ἀσθενές τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ
περιβάλλεται, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργε-
σίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλάνθρωπος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Εκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν,
καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδά-
σκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν.
Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐ-
παξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγη-
τῆς, ὡς τὰ θεία σαφῶν. Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ
προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου
ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν ἀν-

τὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφῆτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. Ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὁ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναί μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμνῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεια χεὶλη.

Ὁς ὁ μέγας φωστὴρ, καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, Πατὴρ Σεκούνδου στρατηλάτου, καὶ μητὴρ Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτέλεσεν ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτου σπουδῇ, καὶ τῇ τῆς φύσεως ἐξύττητι, πᾶσαν ἐλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβάνιον καὶ Ἀνδραγάθιον, τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστάς, εἴτα παρὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τὴν τε τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν Χριστιανῶν γραφὴν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἀγνεία καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικῶν ἀνάγεται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ Διάκονος, καὶ Πρεσβύτερος γίνεται.

Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους, κρείττους ἀριθμοῦ, περὶ τε μετανοίας καὶ τῆς ἐν ἡμεῖς καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον Γραφὴν ἐρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφω τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ Βασιλέως Ἀρκαδίου προτάξει, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφθεὶς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπίτινε δὲ πλέον τὴν ἐν ταῖς ἐρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδὴν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε.

Τοιοῦτον δὲ αὐτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατεῖα, ὡς βραχίος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ, καὶ ὕπνου μικροῦ· καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἵσταμενος, καὶ σχοινίοις τισὶ διαβασταζόμενος· εἰδὲ πού ὀκλάσεις, καθιζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεσμούς φιλανθρωπίας, καὶ ἑτέροις πολλαῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος· ἔθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι.

Διάτοι τοῦτο καὶ Εὐδοκίᾳ τῇ βασιλίσει πρώτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἐχθρὰν κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἤρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινός, καὶ ἡ χήρα ἐπέθετο ζυγοῦσα τὴν αὐτῆς· καὶ ὁ Ἅγιος παρήγει, τὴν ἀλλότριον μὴ κατέχειν· καὶ μὴ πειθομένην τὴν βασιλίδι διπλεγε, καὶ τῷ κατὰ τὴν ἱεράβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευεν. Ἡ δὲ ἀπεθνήσκου-

ται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαύνει αὐτὸν, τὸ μὲν πρῶτον δι' αὐτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' Ἐπισκόπων, οἱ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἴτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξοριθεὶς, καὶ θλίψει προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου καθόδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δεινοῖς καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοκίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης, καὶ τοῖς ἐπισκόποις γενεμένης ἀπωλείας προξίνου. Φασὶ δὲ, ὅτι, μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν, πρὸς ἱελεχὸν τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ, ἐνθα κατετίθη, ἐκινεῖτο ἐπεὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἐνθα νῦν ἐστὶ, τῷ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη.

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετάνοίας, τοῖς κραγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητὴρ ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θεῖᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τοῦ Ἁγίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χρηστότης ὁ ἕσσυον, καὶ εὐσπλαγχνίας μεμνημένος Θεοῦ, ἐγγυώμενος ὥφθης, τὴν σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμοῦς, καὶ ὀλοφύχως Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρυθμίζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδασκαῖς σου πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀρρώστιας ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρο-

μῦσι συμφάλλεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υψώθης γενόμενος, ἐκλελεγμένος ὅσιος ἁκακος, ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνην κραυγάζων Πανόλβιε· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
• **Τ**α στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαφιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρούεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἶ νουνεχῶς τοῖς λόγοις σε, ὁμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μου μέθα, καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην· κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ παρρήσίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ Πάτερ στοργῇ· σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστατήν, καὶ θερμότατον πρέσβιν, θεόφρον Ἱεράρχα, παμμακάρι Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἐνστασιν, ἀταπείνωτον φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς ἐνδείξει, θερμῶς προῖζάμενος, ἀδικημένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πατὴρ γεγεννημένος, στοργικῇ διαθέσει, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφράσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμαστήν σε Παρθένε· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια
• σου σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν
• ἁσώματοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃ, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου Τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες τὴν ἀληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἀνεδείξεν ὁ Χριστὸς, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιρροαῖς, τρυφῆς ὄντως χειμάρρουν, ἀφέσεώς τε ρεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστήρ, ὥφθης εὐσεβείας θεοφεγγής· καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγήτης· διό σε Χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Αγνή δεδοξασμένη Μητέρα Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περισώζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς· ὥς γὰρ

Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὡς Χρυσόστομε Πάτερ· ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην· σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, σωτηρίας ὁδηγός, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσειον καὶ εὐλαλον, τῶν Γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτῆς στηριχθέντες.

Θεοτοκίον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρία με καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσόσμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνῶντάς σε, καὶ αἰώνιων ἅπαντας, ἀγαθῶν ἀξιώσαι· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρυσὸς τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Ο στύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμός ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἐνθεός, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Ηλίου πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστήρ φαινότατος, λαμπρὰς φανοτάτη, πυρρὸς τοὺς θαλάσσης, τῇ κοσμικῇ διαπαντός, χειμαζόμενος ἀπροσκαλούμενος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς

ἐξορίαις τε, ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγοις διδάγμασι κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σα θεοπαράδοτα λόγια· διό στέφανον ἐξ ἀκηραίων ἀνθέων, πλέξαμένη τοῖς ἁσμάσι, τῇ ἱεράᾳ σε προσφέρει μνήμη, πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη Θεόσοφε. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ πανευφήμου

Ἀποστόλου Φιλίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πράξιν μὲν ἐπίβασιν, εἰλικρινοῦς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δὲ, φιλοθέου πράξεως Μακάρ θέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσας, τῷ Πατρὶ τὴν δόξαν, ὑποδείξαι σοι τὴν ἀφραστον· καὶ γὰρ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἐνδοξε, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος· καὶ τοῦ ποθομένου τετύχηκας, τούτῃ παραυτίκα, δεξαίμενος σφραγίδα τὸν Υἱόν· ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θαῖται ἀναβάσει, διαπαντός κεχρημένος, ὡς Μωσῆς τὰ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας· καὶ γνωστῶς εἶδες δέ, τὴν

αὐτοῦ εἰκόνα, δεδεγμένος πρὸς ἐμφύρειαν. Πα-
τρὸς γὰρ σύντομος, γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδει-
ξις. Υἱὸς δὲ καὶ Γεννήτορος, μία ἡ οὐσία γνω-
ρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων, ταυτότης ἀναφαί-
νεται σεπτῶς, καὶ βασιλεία καὶ δύναμις, δό-
ξα καὶ προσκύνησις.

Οργανον κρουόμενον, ταῖς θείαις ἐπιπνοί-
αις, καὶ ταῖς ὑψηλήσεσι, τοῦ Ἀγίου Πνεύ-
ματος ἐχρημάτισας· καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, με-
λωδῶν ἐν κόσμῳ, τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πυ-
ρίνη γλώσση σου, πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέφλε-
ξας, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον
γῆς μαραινόμενον· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων, Δε-
σπότην τε καὶ Κύριον Χριστόν, τῇ οἰκουμένῃ
ἐκήρυξας, Φίλιππε θεσπέσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτός, ταῖς ἀστραπαῖς
πυρωθεὶς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστῆρ
τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν Υἱῷ ζητήσας εὐ-
ρες· ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ εὐρίσκεται· καὶ
γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότυπος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυ-
πον. Ὁν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμέ-
νους τῷ θείῳ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Πάναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σοὶ τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν,
ἀφράδως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἕκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε σεμνὴ
Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τὸ παραδόξον θαύματος (*).

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τοὺς ἰχ-
θύας ποτέ, σαγηνεύων Ἀπόστολος, τῶν
ἀνθρώπων γέγονεν, ἀλιεὺς θεοπρόβλητος· λό-
γων σαγήνη, ἔθνη ἐζώγησε· Σταυροῦ ἀγκί-
στρω, κόσμον ἀνείλκυσε. Ὡς οἶον θῆραμα, τῷ
Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός! οὐπὲρ τὸ μνη-
μόσυνον, νῦν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπόσταλεις
ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον
λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόεισι, τοὺς
θῆρας ἄρνας, πίστει ἀνέδειξε· τὸν κόσμον

θείως, μετεστοιχείωσεν. Ὡς ἔργα πίστεως! ὧς
δυναμεις ἄρρήτοι! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! φρέαρ πηγᾶ-
ζον ζῶν, ἐν σοφίας ἀντλήματι, τοῖς ἐν
κόσμῳ πέφηνεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος· ἀ-
φ' οὗ περ ρεῖθρα, δογμάτων πρόεισιν· ἐξ οὗ
θαυμάτων, ρεύματα πίνομεν. Ὡς οἶα δέδρα-
κε, φοβερά τεράστια ὁ θεουργός! οὐ περ τὸ
μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χρι-
στῷ· καὶ σφραγισθεὶς τῷ ἐμφυσήματι
τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ,
εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλῶτα, ἐπιστρέφειν τοὺς
ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε, Ἀ-
πόστολε· καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου σε-
πόθου, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχὴν
σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. Αὐτὸν ἱκέτευε παμ-
μακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἄγιε Φίλιππε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου
ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὕμνῳ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὡς δὲ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας..

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τῆς τοῦ Χριστοῦ,
θείκης λαμπρότητος, ἐνηδόμενος τρανώς,
θεοκήρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν
αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ο τοῦ Πατρὸς σοι τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑ-
ποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθη-
τῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σὴν, προγιώσκων
ἀρετὴν, θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ αἰνίγματι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς,
οὐδ' ἐσόπτροις Πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν
ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν, ἀλλὰ
πρόσωπον ὁράς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Εκλελοιπότες Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ
Ἰουδα Πάναγνε, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεός,
προελθὼν ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων
ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐνταῦθα μὲν ἔχει Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωή-
χου, εἰς δὲ τοὺς δίνους τὰ παράπαν προσόμοια· τὰ δὲ ἐκεῖ
προσόμοια ἐλλείπουσιν ὅλως.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Υ'πάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε θεσπέσιε.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱόν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς, ἡνωμένον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῇ, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ αἶδιον φέγγος, καὶ φωτίζων τῇ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε. Θεοτοκίον.

Ε'πὶ σοὶ Πάναγνε σεμνή, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σέ προσδοκίας· ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθῆς, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ε'λατῆρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς, καὶ φωστήρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθεὶς, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ὁμοιον.

Ο'μβροφόρος νεφέλη πνευματικὴ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρβραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμὼν γὰρ τῷ λόγῳ, δροσίζει τὰ πέρατα, ὑετοὺς προχέων, τὰ μύρα τῇ λάρνακι· ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁσμήν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας. Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σε. Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι

τῷ ἄχρειῳ! Διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Η'λίου σκηνώμα, Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτός, καὶ ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικὸς, τούτου τῆς λαμπρότητος, καὶ οὐρανὸς δόξας Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρσίας πάθεσι, τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμβληθεὶς θεῖον ἄλλας παρὰ Χριστοῦ, ταύτης ἀπεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινὴν, Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ι'σχυὶ Φίλιππε, Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν δαιμόνων τοῦ στίφους καὶ δυσσεβῶν, ὥφθης δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζωῆς θείας εὐαγγέλια. Θεοτοκίον.

Λιμένα εὐδίου, Χριστὸς ἀνέδειξε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ ἀληθεῖ, Δέσποινα πανάμωμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ι'ὸν ψυχῶν τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις σου, Θεορρήμον παλάμαις ἐξήρανας, τοὺς θανατηφόρῳ κεκρατημένους βυθῷ, χαλεπῆς ἀλγηδόνος ἀναρρύόμενος.

Πυρίπνους ὅλος ἀναδειχθεὶς τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε, τοὺς ἀποφυγέντας ἐν ἀθείας κρυμῷ, τῇ τῆς πίστεως θέρμῃ ἐζωοποιήσας.

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, ταῖς ἐνδιδόμεναις σοι λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβάζων τοῖς σοὶ προστρέχεσι, φωτίζων καὶ προσάγων, τούτους τῷ Κτίστῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ο'λόγῳ πάντα δημιουργῶν, καὶ σοφῇ προνοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται Κύριος, ἄκρα εὐσπλαγχνίας, δημιουργεῖται ἐκ σαῦ, καὶ σὰρξ ἀνερμηνεύτως Πάναγνε γίνεται.

ᾠδὴ ς'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νέμισμένην, καὶ λυμαινομένην, βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, τὰ σὰ βέλη τὰ ἡκονημένα, τοὺς Ἀποστόλους τείνας ἐξαπέστειλας, καὶ διήνοιξας θώρακος πτύξιν, Χριστέ τοῦ δράκοντος, ἅπαντας τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ἰώμενος.

Υ'περτέρῳ, φέγγει καταλάμπων, ὥφθης καὶ θάπερ ἀστραπὴ, τῇ οἰκουμένην φαίνων, καὶ ὡς ὅρος γλυκασμὸν σαλάζον, ὡς Θεὸς δρόσος

οὐρανόθεν πίπτουσα, ὡς Ἀπόστολος ἐκλελεγ-
μένος τὴν δωδεκάριθμον, φάλαγγα συμπλη-
ρῶν, τὴν τῶν Μαθητῶν Χριστοῦ Πανόλβιε.

Μυθεῖς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ
Θεῖος Μαθητής, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐ-
πιβλύζοντα τρυφῆς χειμάρρουν, ὡς ἐπικλύζον
κῦμα δόξαν ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως,
καὶ τὴν σὴν ἐνδοξον, κένωσιν Ἀγαθὲ, τὴν ὑπὲρ
ἡμῶν εὐαγγελίσαστο. Θεοτοκίον.

Νεκρουμένους, καὶ ἀπολλυμένους, πάντας
θανάτῳ τοὺς βροτοὺς, σὺ τὸν Χριστὸν
τεκούσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλέ-
σω πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτι-
σμένους, καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμά,
τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
» κητώσις Ἰωάννης· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ-
» ρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος, ὡς
» ἐκ θαλάμῃ τοῦ θνήσκοντος ἀνέθορε· προσεφώνει
» δὲ τῇ κουστωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι, μάταια
» καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαίς.

Ο μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ
πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ Θεὸν σε ἐκή-
ρυξεν, ὁ θνητὸς Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἱκε-
σίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν
σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ αὐτός.

Ρεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδά-
των τὴν φύσιν δειμάμενος· τὴν καρδίαν
μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας
τῷ λόγῳ σου· καὶ φωτίσον μου τὴν διάνοιαν, ὁ
τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος· ἵνα λέγω
καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω
τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίπ-
που, ἐνός τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.

Στίχοι.

Ἀρθεῖς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,

Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίει.

Ἦρθης καὶ κεφαλῆς δεκάτη Φίλιππε τετάρτη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαῖδα τῆς πόλεως, συμπολίτης Ἀν-
δρέου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὦν τὴν σύνεισιν, ταῖς
βίβλοις τῶν Προφητῶν προσκαίμενος, παρθένος διὰ βίου
παντὸς, ἔγνωρίζετο. Τοῦτον εὐρών ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βά-
πτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ προετίθειτο ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ,

μετὰ τοῦτο συντοχὼν τῷ Ναθαναὴλ, ἔφη· Ἐδρὴ κα-
μιν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Να-
ζαρέτ· καὶ ἄλλα πολλὰ ἴσθι ἐν τῇ Θεοπνευστῇ
Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν τὴν Ἀσιατίδα γῆν
κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συνα-
πτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ εὐ-
σα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει.

Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μουσικῆς καὶ Ἀυδίας διέβησαν πόλεις
εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοὺς,
καὶ θλίψεις ὑπέμειναν, βαστιγούμενοι, ραβδιζόμενοι, ἐγ-
κλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον Μα-
θητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύτ-
τοντα τὸν Χριστὸν· ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νι-
κάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Στάχυος εἰκία ὑπὸ τοῦ Ἀν-
θυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος, ἐπὶ
τῆς πλατείας τῆς Ἱεραιπόλεως συρίεις, εἶτα τοὺς ἀστραγά-
λους τρυπηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη· καὶ οὕτως ἐθ-
ξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέβητο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ,
τρέμῃ ληφθεῖσα, καὶ ἦχον ἐκπέμψασα ἐσχίσθη, καὶ πολ-
λοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ
Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ προσέειπον κρεμαμένοις
οἷσι καὶ αὐτοῖς. Καὶ λύσαντες αὐτοὺς, προσῆλθον τῇ ἀ-
ληθινῇ πίστει. Εἰθ' οὕτω συνίστειλαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀ-
ποστόλου, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ πόλει κατα-
στησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαινόμενος Ἀστὴρ, καὶ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀ-
πόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἦει τὴν Γαλιλαίαν κηρύσ-
σων, ἔτι τῷ βίῳ περιῶν, γυναῖον αὐτῷ προσυπαντᾷ, ἐκ-
κομίζον παιδίον τεθνηκός, καὶ οἱ αὐτὸν Μήτηρ, ἀμέτρως ἐκο-
πτετο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικεῖρας, καὶ τὴν δεξιὰν
τῷ τεθνηκότι προτείνας, Ἐγείραι κελεύει σοι ὁ
ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος, ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στός· καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν, καὶ
τῇ πενθούσῃ βακτηρίᾳ τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν
οἰκίαν παρισκεύασεν. Ἡ δὲ, τῶν ἰχνῶν τοῦ θαυματουργ-
οῦ δραξαμένη, Ὅν ἀνέστησας, ἔλεγε, δὲ ὁ δακτύ-
λος ἀναγένηναι σὺν ἐμοί. Καὶ τυχεύουσα τῆς χάριτος,
Ἀπόστολος ἐγενόμην, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ οἴου αὐτῆς
τὴν ἀνάστασιν.

Ἦγει δὲ τοῦτον (ὁ Φίλιππος) καὶ ἐπ' Ἀθηναίῃς· ἵνα
τὸ ἀπλοῦν τοῦ λόγου καὶ εὐτελὲς οἱ Ἀθηναῖαι ἐθούλου-
το, ἢ πράξεις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντιπαραστήναι ἐπειθε.
Καὶ λοιπὸν τί δὴ πράττει ὀφείλομεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ πε-
ρὶ λόγους ἐσπουδακότες, τοῦτο τοῖς λόγοις ἠπτόμενοι; καὶ
γὰρ, ὡς ὁρᾶτε, ἀγροικὸς οὗτος καὶ ἀπόλις, ἐν δὲ τοῖς ἔρ-
гаοις ἡμῶν ἐγκρατής καὶ περιφανὴς ἀναδείκνυται. Τοι-
γαροῦν δὲ ἐπιστολῆς σηματοῦμεν τῷ Ἀρχιερατῇ τῶν
Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατῶ-
ντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστελλουσιν. Ὁ γοῦν
ἀποσταλὴς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλὴμ γεγενηὶς, μετὰ τὴν ἐ-
πίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς Ἀρχουσιν ἐπετρα-
νωσε τὰ τῆς γραφῆς, λέγων· Τοῦνομα Φίλιππος, ἐκ τῶν
ᾧδὲ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς· ὃς ἀγροικον-
μὲν ἐπιφέρειται λόγον, σὲ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν ἐπισείων
καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγέλλων ὄνομα Ἰη-
σοῦ· ᾧ καὶ χρώμενος ἐπὶ γλώττης, ἀποτρόπαιον ἔχει
δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλάγε σὺ
τούτοις, καὶ τοῦτο κατ' ἐκπληξιν ἐπραξεν. Ἀπολιπόντα
τινὰ τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χώρον τῶν τεθνεώτων με-
ταχωρήσαντα, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνίστησε. Ἀφ-
πεται τοιγαροῦν οἰχισθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τούτου αὐξά-
νισθαι, εἰμὴ τάχιόν τι πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγίνα-
ται. Καὶ δὴ, ἐξ αὐτῆς μετὰ σοδαρᾶς καὶ ἀλαζυνείας,

φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιερατὴς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφένδαλα χαλεπαίνων. Καὶ μήτε ἄρτου γευσάμενος, μήτε τινὸς ἄλλου τῷ σώματι χαριζομένων, ὑψηλὸν αὐτῷ γινέσθαι βῆμα παρηγγατο. Καὶ τὴν ἑξαλλὸν τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν πεφουσιωμένον ἀνέειθ' ἑρῶν, πάντων τῶν ἐλλογίμων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγνομένων μετὰ δίκους παρεστηκότων. Ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μίσον, τῷ Ἀρχιερεὶ ἀπολογησόμενος ἵστατο. Καὶ πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρτο. Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἰδοῦσι, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισιθῆναι σε, ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς ἀφελιστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς πᾶν Ἀθηνῶν ὑπενοήσω, μεμελετηκῶς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἄνδρας οἰόμενος ἀπατᾶν; Καὶ ὡς ὑπατημίνου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου τὸ παρόν· ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σέ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γινόμενος, ὑφ' ἡμῶν σταυρῷ τιθάναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ἔσθλῳ ἀπηυρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου, Ἰωσήφ τινος πλουσίου ἰκετηρία ἐπικαμφθέντες, ταφῇ συγκιχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι μαθηταί, λαθραίως ἄωρὶ τοῦτον ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάταν ἐπιτεχνυσάμενοι τοῦτο, καὶ πανταχοῦ ἐπισπεύραντες ἐκ νεκρῶν ἐγήγερθαι, τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν αἷς ἐστὶ καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὗ περικρατῆς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι Ἀρχελάος, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. Ὅν περ, εἰ βούλεσθε, πρὸς αὐτόν τὸ τάχος δέσιμον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερεῖος παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παριστώτες ἐνῆνιζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. Ἡρέμα δὲ πῶς τοῖς χεῖλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ Ἀρχιερεὶ ἔφησεν οὕτως· Ὅτι ἐγὼ ἀνθρώπου, ἵνα τί ἀγαπᾶς ματαίῳ ὅτι καὶ λαλεῖς ψεῦδος; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σὺ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἐπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ὅς ἐναπίθου σφραγίδας τῷ μνήματι; αὐταί σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύσουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερεῖα μεγάλως ἐτάραξαν· θυμικῶς δὲ ὀρμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἐδυνήθη· παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα, ἄχρηστον ἐγενόνη. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονός γοητεία προσδοκᾶτο. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὀρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πεῖραν ἔλαβον. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἄνοια, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἐνεστὶ τούτοις· ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα, Δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποιήσον. Κάτωθεν σὺν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιῶντος, οὐρανθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο· καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοσητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτην ὑγείωσιν. Ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀστηρίκτων εὐμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φῶτισμα τούτοις οὐκ ἐπένευσεν. Ἐκτενέστερον δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ καθιδρύματα τούτων πάντα κατέρραξε, καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας ἄρδην ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν Ἀπόστολον ἐτίθουν, μεγάλη κραζόντες τῇ φωνῇ· Ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττέμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστακτῶς πιστεύμεν, καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κοιμούμεθα. Καὶ ἄρξάμενος πάντας ἐδάπτει· μέ-

νος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποσπασθὲντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτόν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοian ἡ γῆ, πάντων ὀρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθὴν καὶ Ἀβειρῶν, βιαίως τοῦτον ἐνδον αὐτῆς κατασχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσόν τινα τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γίνου, ἐπίσκεψιν οὐρανθεν ἐζήτηι. Καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ εἰδένυτο αἰτοῦ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζουσας ἵσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναρρώσθεις, πάλιν εἶχετο τοῦ κηρύγματος· καὶ τὰς τῶν Κανδάκων πόλεις διαδραμὼν, ἐπ' Ἀζωτον ἔπλει, νηὸς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανῆς αὐτίκα σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὁλκάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποδάντες τοῦ πλοίου, ἐπὶ Ἀζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίᾳ οἰκίῳ κατὰχθεις ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέραν διαληγούσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου, ἐν χρῶ τῆς σύνεγγυς θυρίδος καθιστάμενον, ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμόν· οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἠδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθῆσθαι. Ἔτα, προσελθούσα τῷ οἰκίῳ πατρί, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν ἀσχύνην σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεκαίλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν, Ὑπὶρ σοῦ τάχα, τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προΐμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς ἠδυνάτο τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, Ἔστι πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ παθους θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον, ἔφη; Ἐν τῷ μεσογαίᾳ οἰκίῳ, ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὅν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὤψισθιντα καθυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι καλεῖ. Καὶ τούτοις τὸν ἠδὺν τῆς ἀληθείας, ὁ προσκληθεὶς ἐνείραμενος λόγον, πανοικί καταθέλξας ἐδάπτει. Τῆς δὲ κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητούντος τὴν ἰασιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· Σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ὑγείας χαρίσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις, τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωτὰς ἀναστᾶσα, ὦ Κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ σου, τὸν Χριστὸν ἐνεμάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθεις, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμός γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκεῖον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νικοκλείους, ὁπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἵγνιτο, δοξαζούσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ, μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τοῦτον ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὡς περ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἡρως δὲ τις τῶν πολιτῶν, τὴν τύχην αἰδισιμώτερος, ἐξᾶραι θείλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πῶς ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μοιθεῖ· μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρὶ· ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἔσται· καὶ ὡς ἐπισήμῳ τῷ Ἡρῳ ἀντεπείν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν Ἄγιον εἰς τὴν εἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, Μάρκελλα, ἡ τοῦ Ἡρώος γαμητή, ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνεύου, λύσιν τοῦ συνοικεσίου ζητοῦσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικὸς, εἰμὴ τῆς οἰκίας ἐξω βάλη τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἡρῶα ἐώρακει, αὐτὸν παρὶθάρρυνεν ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γίνου κλίνας καὶ προσευξάμε-

νος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκίτην τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρισκεύασεν, ὃ ἄνερ γλυκύτατ', λέγουσαν, πόθεν ὁ Σαυμαστὸς οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἡδὺς ὁ τοῦτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἡθῶν κατάστασις! Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἥρωις ἔφησε, καταγγελεύς οὗτος, ὦ γύναι, καὶ αἰωνίου βασιλείας προξενητής· καὶ εἰ δοκεῖ, ἀνενδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανοικί λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιουκίδος χώρας πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἀλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἡττώμενον εἶδε, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐξωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἥρωις ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἔξεισι πρὸς αὐτούς· ὃν ἀνημέρως κρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀρίσταρχος ὁ Ἐξάρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχών, Οἰδά σε ταῖς μαγείαις ἐναμβρυνόμενον, ἔλεγεν· ἀλλ' εἰ μὴ ἀποθέμενος ταύτας ἔση, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολέσω· τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ σου εὐκαίρως πιζητήσωμεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ἀθῶν αὐτὸν προσεπηλάχιζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνευσάμενος σωφρονίσαι ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρτυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὑπηρέτης, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πῶς ἐξεφώνησεν· Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιών τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὡς ὀργῆς ἀμίτοχον, ἀναγόμενον λόγον, ἔργῳ πλήρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι σωφρονισμός. Ἡ προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἥς ἡγίασας κεφαλῆς, παρεθήτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφή τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο, καὶ κατ' ἄμφω κεκώφωτο ταῖς ὡσί. Τούτου τοὺς συνειλεγμένους ἐξίστησε, καὶ μετὰ δέους ἰκέτευον δὲ ναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· Αἱ τῶν μελῶν διαστροφαὶ ἀνθρωπίνης βοήθειας ἐπαποροῦσιν· ὁ γὰρ τούτων διαρθρωτής εἰς ἐστίν, ὁ ἐκ χοῦς καταρχὰς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον· ὃ εἰ μὴ προσέλθῃτε, καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν οὐ τεύχεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, τελευτῶς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφήν· καὶ κατασχόντες τὴν κλίνην οἱ συμπρόντες Ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἔλεγον τῷ Ἀποστόλῳ· Εἰ τούτου ἐγερεῖς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτεινίσας, προσηύξατο ἐφ' ἱκανόν· καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ πραιά τῇ φωνῇ λέγει· Θεόφιλε· καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέωξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· Ὁ Χριστὸς σοι κελεύει, ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δὲ, ἀπαβάς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέειπε λέγων· Εὐχαριστῶ σοι, Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ὑπὸ δύο γὰρ ζεζοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγχχνων ἐξελκόμενος βιαίως, ἔτι μικρόν εἰ οὐκ ἐφθασας, ἀπερρίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῇ καὶ ὀλεθρίῳ. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο ἐξέστησε πάντας, λέγοντας· Πῶς, ὃν οὐδέποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνίστησιν; ἐπ' ἀληθείας, ὃν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθής ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἀδιστακτῶς προστρέχομεν, καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος καταπλήσας τὸν θόρυβον, διακελεύεται τῷ Ἥρωι· Ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρὶ σου σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφελείας ἀνθρώπων. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἥρωις, τὸν Ἀρίσταρχον

ἐπετέλεσεν ἄρτιον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσι, ἐν οἷς καὶ Πρίφευκτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμειτῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηχήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἐνδείξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσέους Δεοὺς, τῶν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστακτῶς εἶχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκείσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἥρωα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἐξ αὐτῶν· ἔτι δὲ καὶ ναοὺς προσταξάς γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας, καὶ πάντας κατηχήσας, καὶ ἐπευξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ος φέγγος ἐξαπεστάλης, βολίδος δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις, τοῦ Δείου Μάκαρ κηρύγματος, διαλάμπων φαιδρῶς τοὺς ἐν σκότει, μελωδεῖν κατεφώτισας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρητόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα, τῷ συντόνῳ λόγῳ ἐκνικήσας, τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ουσίαις ὑπερουσίως, Παρθένε δύο γεγέννηκας, ἡνωμένας Ἀγνή ἀσυγχύτως, τῷ Χριστῷ, ὃ κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥοδὴ η'. Νόμων πατρώων.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπετέλεσε, τὸ πατρικὸν φῶς, Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἐκλεξαμένος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ κόσμου Τρισμάκαρ· καὶ καθοπλίσας, Δεῖα δυναστεία τῇ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήττητον, ὡς ὀπλίτην βωῶντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη τῇ Δεῖα δυναμούμενος, τὰς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερενίκησας, τὴν ἀτίθασσον παρτάξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας· τὴν γὰρ εἰρήνην, κληρὸν ἀναφαίρετον λαβὼν, εἰρηναίαν κατέχουσιν, ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολῶ τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, μαθητῆς

τούτου γενόμενος, καὶ θεῖος ὑπηρέτης, καὶ μυστολέκτης· ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλεῖς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἷλος ἠνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλη τῇ ἀνθρωπότητι, ὃ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου, Παναγία Παρθένε· ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται Χριστὸς, εἰς ὑπάρχων ἀμφοτέρα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ὥς οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀπορρήτως δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἠξιωμένος ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἀληκτος, ἐν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα, δικαίων αἰσκηναί, πάντων Χριστιανῶν ὑπερεύχου, Φίλιππε πάνσοφε!

Οραῖσμένος κάλλει, νοητῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσίαις, Φίλιππε περιχεόμενος, φωτοδοσίαις, τῆς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγῆς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις, καὶ σὺν Ἀθλοφόροις Φίλιππε Ὀσίοις, Ἱεράρχαις Δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων, καὶ τῶν ἀμπλακημάτων, δοθῆναι ἱλασμόν, πίσει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν, μνήμην τελοῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομῆτορ τέτοκας· διό σε Θεοτόκον, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν, ἀρμόζοντες Ἀγνή· σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ρίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,

» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὠραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων· καὶ τῇ Τριάδι παρεστῶς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θεῖαν, ἐορτάζομεν μνήμην.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος Θεοῦ ἀκτῖνα, Θεσπέσιε δεδεγμένος, καὶ κόσμον καταφώτισας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, τὸν Κύριον τοῦ σωθῆναι.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένε, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θεῷ καὶ θεηγόρῳ, προσφέρουσα ἐκ παντοίων, κακῶν περισώζε πάντας.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων· δι' ὧν τὸν Υἱόν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμρούσιον δοξάζομεν.

Ος ἐωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαινὸν λαμπτήρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρώμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σε πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηनुκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως· μεθ' ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω Βασιλεία, συμπαραδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφέ, ὥφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς, πόμα τὸ ζωοποιόν· πράξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηκῶς, Χριστοῦ ὁπαδὸς ἐχρημάτισας· τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδαχαῖς· ἦν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν· δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ ε'.

Ὡδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν, Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς αὐριον ἀρχόμεθα σὺν Θεῷ τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν
Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα,
δευτεροῦντες δύο ἐξ αὐτῶν.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αβίβος ὁ πάνσοφος, καὶ Σαμωνᾶς ὁ θαυμασίος, καὶ Γουρίας ὁ ἐνδοξος, κοινήν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται· ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων γάρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερῶς ἐνοπτρίζεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσάριθμοι, Σαμωνᾶ Γουρία, καὶ Ἀβίβε μακάρι, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετροῦντος ὑμῖν Χριστοῦ· ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολύθεον φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένῃ, μωρία εἶναι παρ' αὐτοῖς, Σταυροῦ δυνάμει μακαριώτατοι· ὑφ' οὗ ἐνδυναμούμενοι, τὰς χαλεπὰς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάστιγας, θαρσαλέω φρονήματι.

Ορμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, καὶ λιμένα τὸν πανευδίων, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διαιωνίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, καὶ διαρκούσης νῦν ἀντηλλάξασθε, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενοι, ἐπαξίως μακάριοι.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰκασίας Μοναχῆς.

Η Ἐδεσσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σορῷ τῶν Ἀγίων ἐπλουτίσθη, Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου· καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ· Δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ· Δεῦτε ὦ φιλέορτοι φωτίσθητε· Δεῦτε ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους, ἐν γῇ περιπολεύοντας· Δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἶον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν· Διὸ καὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας, κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην· καὶ τὸν τούτης ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν, ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα· καὶ ἐκτενῶς δυσωπούσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τῆς ἐν πίσει ἐκτελῆντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Γί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, Δέσποινα τοῦ κόσμου προσάξω, εἰμὴ δακρύων πηγᾶς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι; Ἀλλ' ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλω, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βῆλει, εἰπέ τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, Μάρτυρες Κυρίου, ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν Κόρην ποτὲ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως, ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκάλαις ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάρισοι, ταῖς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὡς περ χάριν πλουσίαν, ἐδέξασθε προθύμως· καὶ ὀρεκτῶν, γερῶν ἀπολαύσεως, ἡλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ, ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκάμφθητε.

Στίχ. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν, καὶ γενναϊότατον, σὺν Σαμωνᾶ τῷ θείῳ, καὶ Ἀβίβῳ τῷ πάννῳ,

τῷ ὄντι ἐν Λευΐταις, ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσω-
μεν σήμερον· ὅτι θερμότατοι πάντων προασπι-
σταί, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσιν (*).

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χρι-
στοῦ ἀριστεάς, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν
Ἀβιβὸν καὶ Σαμωνᾶν, ὅτι παραδόξως ἐνεργῶσι
τοῖς θαύμασιν· ὁρκῶ γὰρ οὐ παρεῖδον μετα-
ναστεῦσαι Κόρην, ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἷτημα,
τὴν παῖδα διεσώσαντο, παρανόμῳ Γότθῳ, ἄμυ-
ναν ποιήσαντες. Δι' ὧν Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλάνθρωπος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως
ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενό-
μενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διό
δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀ-
πάλλαξον· ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρί-
βον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρ-
θένε φέρουσιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν,
βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγῃσα· Ὑπερ-
ύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι
θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν
σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ,
καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖ-
χος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν
διασκεδάσον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κρα-
ταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωή-
γου, καὶ τῶν Ἀγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριαδὸς τὴν μοναρχίαν Ἄγιοι, θεολογοῦντες
σεπτῶς, πολυαρχίας ἄστατον ἀχλὺν, εὐ-
μαρῶς διελύσατε, Ἀνατολῆς πολύφωτοι, ὥσπερ
ἀστέρες ἀνατείλαντες.

(*) Ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ ἀνωτέρω τῶν Ἀπο-
στιχῶν Προσόμοια.

Οἱ τρεῖς ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμ-
πόμενοι τῆς ἀρχικῆς Τριαδὸς ἐμφανῶς,
τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικὴν τὴν ἐν-
στασιν, ἐπιδεικνύντες ἐξηφάνισαν.

Υμᾶς πρὶν υἱοθετήσας Ἐνδοξοί, θέσει ὁ φύ-
σει Υἱὸς, τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πα-
τρός κληρουχίας ὡς εὐσπλαγχνος, συγκληρο-
νόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Παν-
άμωμε· τὸν ἐαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν,
παναχράντων αἱμάτων σεμνὴ, οἰκοδομεῖν εὐδό-
κησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ
δειναῖς μάστιξιν, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδω-
καν, ὁμολογηταὶ καὶ θανάτοντες.

Ρυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἀμαρτίας λογι-
σμῶν Ἄγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πί-
στει ἀνυμνοῦντας πρεσβεύσατε.

Εν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σε-
πτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον, τὴν
ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοκίον.

Γάσεών σε πηγὴν, ὁ τὴν σὴν μήτραν ὑποδύς
ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πάντα γενε· τὴν ἐμὴν ψυ-
χὴν οὖν θανάπτεισον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» **Ε**στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριαδὸς τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίσιν,
πολύθεον Σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀν-
δρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι· Κό-
ρην ζῶσαν δέ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώ-
σατε, θανατηφόρῳ κινδύνῳ, ὑμᾶς μακρίζουσιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὀπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ,
ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀν-
δρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι,
τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγχαντες, καὶ
τὴν Τριάδα Ἄγιοι, προθύμως κηρύξαντες· ὅθεν
ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης
ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες. Ἀθληφόροι
Πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐαρ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλο-
βοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν

ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τρο-
φοδότῃν πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν
δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πται-
σμάτων μὲ, ὅταν μέλλω παρίσασθαι, πρὸ προσ-
ώπου τῆς Κτίσεως μὲ. Δέσποινα Θεοτόκε ἀγνή,
τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ
δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀ-
μνάς θεωρεῖσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυξε δα-
κρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κό-
σμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ
σπλάγχνα μὲ φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύ-
ρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους,
Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς
ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσ-
κυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σταθῆράν τὴν καρτερίαν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀ-
νηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασά-
νοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγάζον-
τες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῆται, τρι-
σοφεγγεῖ λαμπάδι, τοὺς νῦν ἐκτελοῦν-
τας, μνήμην τὴν πανίερρον, αὐτῶν καταυγάζουσι,
πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφόρῳ,
καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, σὴν τῶν Μαρ-
τύρων· βρῦει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγάζ-
ουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ομολογοῦντες τῆς Θείας οἰκονομίας, τὸ ὑ-
πὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις,
πᾶσαν ἀθεότητα, οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, Ὁμο-
λογηταὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὥφθης, παρθελεύουσα πάλιν.
Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυφορίας σου, Μήτηρ
ἀειπάρθενε ἄχραντε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπρότησι σαφῶς, τῶν ἀγώνων ἐκλάμπον-
τες, ἐφάυλισαν τῶν τυράννων, τὸ ἀνίσχυ-
ρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβηλοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, οἰκημένης τὰ πέρατα,
τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη καὶ
πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Τῇ ὥσπερ ἀγαθῇ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα,
δεξάμενοι πολιτεία, φιλοπόνῳ πλουσίως, οἱ
θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος ἀγαθός, καὶ πελάγει χρηστότητος,
τὰ σύμπαντα Θεομήτορ, συγκρατῶν σαῖς
ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται θεόφρονες,
ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ τρανῶς τὴν
πίστιν τετηρηκότες, τὸν τῆς θείας, δικαιοσύνης
ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακούμ μετάρσιος αἵρε-
ται, τῇ ταῦ Δεσπότης προσταξί· δι' ὑμῶν
δὲ Κόρη τυραννουμένη, Θεηγόροι, τῇ θρεψαμένη
ἀποκαθίσταται.

Α΄ εἰς τὴν πόλιν τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύ-
μασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων
πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίσει, τὴν αὐτῶν
καρτερίαν θαυμαζοῦσι. Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος,
ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων
ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ
κατεσκήνωσεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν
ἐν πειρασμοῖς, προΐστασθε πανεύφημοι·
διὸ Κόρην Ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώ-
σασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ
δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά. Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντευξε-
σι δυσωπόμενος· ὅπως, αἰδούλωτον κεκτημένος
τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἀνευφημῶ
τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν· προφθάσαντες
γὰρ, τοῦ θανάτου ἐρρύσαντο κράζουσιν τὴν Κό-
ρην, ἣν περ παρέθετο ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς
Μάρτυσιν· Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε Ἐδέσσης ἡ
δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τῇ αὐτῇ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύ-
ρων καὶ Ὁμολογητῶν Γερία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβη.
Στίχοι.

Ξίφος τελειοῖ Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν,
Καὶ φλόξ Ἀβιβον, οἷς χαρὰ φλόξ καὶ ξίφος.

Πῦρ πέμπτη δεκάτῃ Ἀβιβον πέφνε, χαλκὸς
ἐτάρους.

Τεῦτων, ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας, ἤβλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀντωνίνου δουκός, Γουρίας μὲν ὀρμώμενος ἀπὸ Σαργωκητίας κώμης, Σαμωνᾶς δὲ ἀπὸ Γανάδος. Διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπειθόντες τοὺς ἀνδρώπους μὴ θύειν εἰδώλοις. Καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρὸς ἑκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἑκτῆς κρεμάμενοι. Ἔτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναπορρίπτονται· καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιγθέντες, ἔμειναν ἐκεῖ, λιμῷ καὶ δίψει καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διώκται, τὸν μὲν Ἅγιον Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἐνός ποδός· καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθεὶς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμάται· τὸν δὲ Ἅγιον Γουρίαν ἐῷσιν, ὡς ἡμίθνητον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἄμεινον ἰοικότα· καὶ τῇ ἑσθῇ ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διώκται ἐπιφέρουσιν.

Ἄδιδος δὲ, Διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως διαβληθεὶς, ὡς διδάσκων εἰς τὰς χώρας καὶ κώμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται· καὶ ἀφίθεις πάλιν ἐρωτᾶται· καὶ μὴ εἰξας τῷ θανάτῳ τοῦ τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἱμάτια ἔχων ἐπὶ τοῦ σώματος δίκην φονέως. Καὶ οὕτως ἐτέλεσεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ, Ἐπισκόπου Σελευκείας· καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρομένην,
Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρομένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλπιδίου, Μαρκελλοῦ, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Πῦρ Ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις,
Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπίς ἠρέθιζέ σε.

Ο μακάριος Ἐλπίδιος, εἰς τῆς Συγκλήτου Βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικὰ πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, Χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστάς οὖν τῷ ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ, τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται, σιδηροὺς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχων, ᾧ, πίσεως καχλαζούσης ἀνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροὶ τρίβολοι ἡδραιοῦντο. Ἔτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσαι τὰς σάρκας καταπίρεται. Καὶ βέθρῳ βληθεὶς, καχλάζοντι ὕδατι ἐπιχέεται, καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ἐκ πίσεως, καὶ στέατος, καὶ ἐτέρων τοιούτων, κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων, κρᾶμα ἐνσκευασάμενος ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλεῖσθαι τὰς κατατακείας αὐτοῦ σάρκας προστάττει, καὶ δριμεῖς ἐτέρους χυμοὺς μετὰ καὶ θείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμένους, ἐγχέεισθαι κατὰ τοῦ σώματος. Ἐπειτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις, σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ καὶ Μαρκελλῷ, δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι· τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ῥοπαλοῖς ἀγρίοις τὰ μέλη συντρίβονται· καὶ πυρὶ ἐναρρίφθεντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμηλίῳ μὲν ὄρει τε θάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα· βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς γενομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμεως ἀγγελικῆς παραγενέσθαι, καὶ τοὺς Μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστόχιον μὲν καὶ Μάρκελλον μεταβῆναι εἰς ἐν εὐδόκησε

τόπον· τὸν δὲ Θαυμαστὸν Ἐλπίδιον, ζωῶσαι τε αὐτὸς καὶ παραθάρρῦναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι· καὶ Ἰουλιανόν, θρασυμένον αὐτὸν, ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἀπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνευδότως δὲ μαστίζεσθαι, ὀξάλμῃ τε καταντλεῖσθαι, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τοὺς μῶλωπας ἀνατρίβεισθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρακίᾳς ζεοῦσθαι· ἀπλωθῆναι, καὶ ἀνθρακας ἀπτομένους ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ θυρεῷ σιδηρῷ, ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ὀπήν, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ κόρακι σιδηρῷ κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σῶρευμα πυρὸς ἐπιτεθῆναι, ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. Καὶ τῶν γενομένων, καὶ ἀδλαδῆς διαμείναντος τῷ Ἁγίῳ, πιστεῦσαι πολλὰς ἐπὶ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα συντρίψαι, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθῆναι, ἐν ᾗ τελευταῖον ἀφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Στίχ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου,
Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Οὗτος, κατασχεθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῶν βασιλέων, καὶ Πουπλίου ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε· καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Αβραμιαίους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος, οὗτος καὶ τὴν ξένην Κόρην τῆς χαλεπῆς, περισάσεως διέσωσε, τῇ μεσιτείᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θειομένων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ιταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαίᾳ σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Νενευρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι Ἐνδοξοί, Κόρη καθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Ως νεόσμηκτον, καὶ φωταυγείας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλην θείκης Παρθένε μαρμαρυγῆς, προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, περιαιγάζουσα χάριτι, τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας, καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ, πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρᾶδίως οἱ Ὁμολογηταί, τῆς σῆς Θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δεσποτα, τῶν τυράννων μὴ προούμενοί, τὰς ἀπειλὰς, ἀλλ' εὐσθενῶς ἀνακραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ πάνσοφοι Ὁμολογηταί, οἱ προϊστάμενοι, τῷ θεῷ δόγματος, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέπονται, διὰ ξίφους ἀναιρέμενοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσιν δεδειχότες· πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἥττησαν (*).

Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὁρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι Θεότητος, συνεισδραμούσης ὑπὲρ νοῦν, ὄντως καθ' ἑνωσιν· ὅθεν πάντες, σέ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ' Αἶθος ἀχειρότμητος.

Ρήσεσιν ἐπόμενοι θεαίαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, Ὁμολογηταὶ θεοφεγγεῖς, σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωηφόροις ἔχνεσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Οἷον τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, Ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγώνων γέρα νομίζονται, ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιοθέντες συναυλίζεσθαι.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων ταῖς ἐλπίδας, Ὁμολογηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Ὡς τῆς ὑπερθέου Τριάδος, σαφῶς ἰσαριθμοὶ φανέντες, Ὁμολογηταὶ θεηγόροι, τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε, ὡς δι' αὐτὴν ἀθλίσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγον, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,

(*) Τοῦ Τροπαρίου τούτου τὸ τέλος οὕτω διορθοῦσι τινές· Ἐν γὰρ τῷ πίπτειν τοὺς ἐναντίους πάντας κατέβαλον· πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τοῦ ῥήματος ἥττησαν ὡς ἀχρήστου εἰς ἐνεργητικὴν φωνήν. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ διόρθωσις αὕτη φθαίρει τὸν ῥυθμὸν διὰ τῆς ἀνέκτιστος συλλαβῶν μεταβολῆς, καὶ αὐτὸ ἐστὶ τὸ ῥήμα ἥττηται οὐκ ἔστι παντάπῃ ἀχρηστον, εἰ καὶ σπάνιον. Μάρτυς δὲ τοῦ Εὐριπίδου παλαιός· Σχολιαστής, λέγων οὕτως· «Οἰκτρὸν γὰρ δῆγμα μαχοῦντας ἀδελφοὺς ἦν ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἥττηται καὶ τὸ ἥττασθαι οἰκτρὸν ἦν» (Φαίη. Στίχ. 1380).

» Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς πάλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου Ἁγιοι, Κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, καὶ μέ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσαθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσω.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος, ἐκ σοῦ θεὸς ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἷκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ Ἀδάμ παράπτωμα, νέος Ἀδάμ γενόμενος· ὃν ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΣ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῃ καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'· Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὡς ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἔνθεον γνώμην Ἀπόστολε, θεῖα προγνώσει ἐώρακε, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, τῆς ἀδικίας σέ ἐλυτρώσατο· τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, κατα φωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος· οὗ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἡξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς ἐκ τελώνου κληθεῖς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ ἀναρχος Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς βασιλείας ἐπαγγελλάμενος· τότε Παμμακάριστε, πάντων ἀφόμενος, καὶ ταραχῶδους συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας· καὶ νῦν Θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικὴ τις σαφῶς ὀξυδερκία, πάλαι μὲν σε Ἅγιον, λίθον τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἐλεπόλεις καταλεαίνοντα· ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε ὁ ἐνυπόστα-

τος, φῶς σε τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον ταῖς λαμπρότησι, τοῦ τρισηλίου φωτός Πανσεβάσμιε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Καλῶντι Χριστῷ, πρὸς μαθητείαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας Θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γῆϊνης, ὑφ' ἐν παρωσάμενος· ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἁνῶ βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης, Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ Τελώνου γεγόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· νῦν δὲ πρεσβευτὴς παντός τοῦ κόσμου· θερμότατος, καὶ τῶν σὲ γεραίρόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔσχεες ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφους. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, Λόγον ἀφράστως Ἀγνή, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθείσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Στιχόν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν Παναοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιζοὺς, τὴν ὁμόνοιαν ἵθυνας, καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου. Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ἐν γλώσση πυρίνη σε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα, κατὰ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, παρ' οὗ ἔλαβες λαμπρά, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει πρὸς τοῖς ἄνωτέρω καὶ δύο ἕτερα Προσόμοια. Ἀπόστιχα δὲ ἔχει τῆς Ὀκτωήχου· ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα Ἀποστίχων τὰ δύο πρῶτα, μεθ' ἐνός τρίτου ὁμοίου, τάττει εἰς τοὺς Αἵνους· τὰ δὲ τῶν ἐνταῦθα Αἵνων ἐλλείπουσιν ὅλως ἐκεῖ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας Ἀπόστολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας· καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς αἰτὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε· τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ· πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἵχνεσι, μιμητῆς διαπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς τοῖς θείοις προσάγμασιν· ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστη, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου τὰ παρόντα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μετὰδος μοι, τῆς ἐνοικουήσεως σοι χάριτος, Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπηρέτα Χριστοῦ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς· καὶ τῆς χάριτος, ἐδέιχθης οἰκονόμος, καὶ κήρυξ Θεόληπτος, Θεομακάριστε.

Αὐτόπτης γεγόμενος, καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόστολε, τοῦ πρό αἰώνων Πατρός· καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω Σοφέ· τῆς Παρθένου γὰρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπεριόριστος, κόσμον ἀνέπλασεν.

Ἐδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοὺς σοὺς Ἀποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελεύοντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας παντευχία, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτὴρ, τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδῶλων πλάνης φιλόανθρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμούς, Ματθαῖε τὸ θεότευκτον, τοῦ Παρακλητοῦ ὄργανον, δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται, ὁ Λόγος ὁ ἐνυπρόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόνως ἐφώτισε λαούς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἑλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ο πρῶτος τὸ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δαδουχῶν, τὴν ὑφήλιον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ μύστης ἄριστος, νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελωδίαις, πᾶσαν ἄφεισιν, ἀμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστὴρ· καὶ ἐκ Τελώνου ὤφθης, Ἀπόστολος ἐνδοξος, μαθητῆς γενόμενος, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως. Ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἐορτάζομεν, μελωδοῦντες καὶ λέγοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῇ, νεφέλῃν ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεισις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τῆτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμά-

των ἄφεισιν δωρησάσθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἐδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σου Λόγῳ Θεῷ, μεμαθητευμένος διέλυσε, κόσμῳ σοφίαν, ὁ θεόπτης Μαθητῆς, μεγαλοφώνως κράζων σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσεῖπωμεν, σοὶ Θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς, τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξειπεῖν ἀξιάγαστε.

Σοῦ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἀκραιφνή, νοῦν τε-θεαμένος ὁ Ὑψιστος, ὥσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσιν, πᾶσι Θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεταπεινωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς κηῖσασα ἰσχύϊν, ὑπερφυῶς πανάχραντε, Μήτηρ, ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Ἐδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θείον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θείως διδάξας θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστευθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκτιτος.

Η γλώσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλητοῦ γέγονεν, ἐνθέως τοῦ λύτρωσιν διδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ, καὶ ταῖς σοφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ὧς Ματθαῖε πανέντιμε.

Αστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατῆντα ἰσχύϊν, καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα. Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων ὁ Θεηγόρος φησὶ, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ τοῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινεν.

Ἐδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ τελώνου, ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκεύασται ὁ Θεηγόρος, τῇ παναλκεῖ Παντουργῇ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ρυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὧς Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγραφείται θεοπλόκαις, τοῦ Μα-
θητοῦ δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πι-
στευόντων, διὰ παντός πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνω-
σιν, Εὐεργέτα ποδηγούμενα. Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων, εὐαγγελί-
ζεται σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα,
ἀνευ σπορᾶς καὶ φθορᾶς Πανάμωμε, ὁ Ματ-
θαῖος ὁ πανάριστος. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» **Η**κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιο-
σύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνε-
δείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισά-
μενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας,
ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ραθύμων ἡγείρας
ψυχᾶς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.
Ὁ αὐτός.

Η τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλή-
στως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον τὸν σπό-
ρον καθαρχάξει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ·
ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον τῶν εὐχῶν σε δεδωκώς,
πρὸς σὴν δαλείαν κάρπωσον, καὶ δείξον ὑμνω-
δόν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητὴν με τῶν
πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ
τῆς πρὸς Χριστὸν σου σχέσεως· πῶς πάντα πα-
ρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ
κεκληκώτι, πρῶτος γεγονώς Εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ
κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀ-
ποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχοι.

• Σῶζεις Ἰησοῦ καὶ τελῶνας· σοὶ χάρις ».
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.

Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτην κτάνεν ἔκτη.

Οἷς ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας
πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, Ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν
μεγάλην, καθὼς φησι τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις
συναριθμεῖται. Οὗτος, τὴν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος δύναμιν
δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγ-
γέλιον συνεγράψατο, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέστειλε. Πάρ-
σους τε καὶ Μήδους διδάξας, καὶ Ἐκκλησίαν συστησά-
μενος, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν
ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχοῦσαν ἔκαστος τῶν Μαθητῶν δια-
τρίχων εὐηγγελίζετο γῆν, ἐπὶ τὸ ὅρος ὁ Ματθαῖος ἀνέ-
δραμε, καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διεκαρτέρει καὶ αἰθριος.

Novembre. T. Φ.

14

Μετὰ δέ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χορᾶς διαρθρώσας
τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὀπτά-
νεται· καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιάν, βακτηρίαν αὐτῷ
ἐπιδίδωσιν, εἰρηκώς· Δέξαι ταύτην, καὶ τοῦ λόφου κατὰ-
βηθι, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμίνῃ, πρὸς τὴν φλιάν τοῦ
ἐκείσε ἀγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ
ἐμῇ ῥιζωθείσα καὶ ἀνυψωθείσα, δένδρον πολύκαρπον γενή-
σεται, καὶ γλυκασμός ἀπ' ἄκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέ-
λιτος, καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται· ἐξ ἧς
ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες θηριόγνῳμοι, καὶ τοῦ
γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἰσθησὶν ἡδυνθήσονται, τὸ
παρανομεῖν καταλιπόντες.

Τότε ὁ Ματθαῖος, τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου
δεξάμενος, τὴν λοφίαν ἀφείς, πρὸς τὸ προκείμενον ἦγετο.
Ἡ τοῦ Βασιλέως οὖν ὁμόζυγος Φουλβάνα, τῷ Ἀποστόλῳ
συναντήσασα σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ, πονηροῖς δαμα-
ζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τε τραχείαις καὶ συστροφαῖς
τὸν Ἀπόστολον δονοῦντες προὔλεγον· Τίς σε καὶ τοῖς ἡμέ-
τεροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν; ἢ τίς σε καὶ τὴν ῥάβδον
εἰς ἡμέτερον δίδωκεν ὀλεθρον; Ὁ δὲ πρᾶξα τῇ φωνῇ τοῖς
ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἴασα-
το, καὶ σωφρόνως ἐπακούλουθῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπάσατο.
Τὴν τοῦ Ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθὼν ὁ τότε Πλάτων
Ἐπίσκοπος, ἐξίωσεν σὺν τῷ Κλήρῳ προσυπάντα, καὶ ἄμφω
ἐν τῇ πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὅψι πάντων, ὡς ὁ ἀντειλάμενος
ὑπέβητο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παι-
δίον ἐπιφανέντα εὐλόγησε. Τότε ῥιζωθὲν τὸ ξηρόν, αὐτί-
κα κλάδους καὶ καρπὸς περκάζοντας ἔφερε, τοῦ μέλιτος
τὴν ποιότητα ἀποστάζοντας, καὶ πρὸς τῇ ῥίζῃ πηγὴν ἀ-
πορρέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχόντας ἐπὶ τῷ
ξένῳ θεάματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παρά-
δοξον τὸ πλῆθος συνεδεδραμήκει, τῆς ἐκ τοῦ δένδρου με-
ταλαμβάνον ἡδύτητος, τὴν προτέραν εἰοίμως ἀπέπτυν ἀ-
γριότητα.

Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸ γενόμενον, ὡς
ἐκ τούτου πλείον· καὶ τὸ τῆς συνεύου ὑγιὲς ἐτεκμήρατο,
καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ πάλιν
ἀνεφλέγετο Δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν Ἀ-
πόστολον, διὰ τὸ μηδὲ τὴν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὅλως τοῦ
εὐεργέτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ νυκτὸς ὀπτάνεται τῷ Ἀ-
ποστόλῳ, εἰρηκώς· Κἂν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ Βασιλεῖ με-
μελέτηται, αὐτός, Ματθαῖε, μὴ δέδοιθι, ἔχων με μετὰ σοῦ.
Ταύτην οὖν τὴν ὀπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ Μύστης τῷ Ἐπι-
σκόπῳ κοινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετελεῖ. Καὶ δὴ εἰς τὸ
συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρες ἀπεστάλησαν, κελεύσει τοῦ κρα-
τοῦντος· καὶ ἀχλύϊ περιχυθέντες κατ' ὀφθαλμῶν, τὸ γεγο-
νός τῷ ἀπεστείλαντι ἀνακάμψαντες λέγουσι, τούτου τῆς
φωνῆς, προσθέμενοι, ἐμιλῶντος ἐπακρώμενοι, ἰδεῖν, ἢ
συλλαβεῖν αὐτὸν σὺ δυνάμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς
περιμανὴς γενόμενος, ἑτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως
εἰπὼν· Εἰ καὶ κωλύσω ὑμᾶς τις παραγένηται, ξίφει τοῦ-
τον διαχειρίσασθε. Ὡς οὖν ἐγγίξειν λοιπὸν ἑμῶν οἱ
ἀποσταλέντες, καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὠραῖον
τέτε φανείς. Οὐ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὁ-
ρᾶν, τῶν ἐπλῶν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτινάξαντες,
στραφέντες ἀπτήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ τὸ συμβάν. Τότε ὑπὸ
τοῦ τῆς κακίας ἐφευρετοῦ ἀναδρασθεὶς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ
τὸν Ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. Ὡς δὲ πλη-
σίον ἐγένετο, περιήει χειραγωγῷ προσδεόμενος, καὶ ἐκλι-
παρῶν τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο, Σύγγνωθί μοι, λέγων,
τῇ ἀβουλίᾳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλα-
σεν. Δυσωπηθείς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τὸ σημεῖον
τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τρανῶς αὐτὸν
ὄραν παρῆσκεύασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀπο-
στόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ βασίλεια εἰλ-

κιν. Ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θείμενος πρὸς τὸν Ἀπόστολον οὐ διέλαθε. Τούτῃ δὲ σπηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνετον· καὶ παρευθὺς τοῖς στρατιώταις συλλαβίσθαι διακελεύεται τὸν Ἀπόστολον, καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπιῖραι. Εἴθ' οὕτω, φορητὸν τούτῳ καταστεγᾶσαι, ἐκ δελφιναίου ὑγρανθέντα ἐλαίου, καὶ ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ τὴν σορὸν ἀνωθεν ἐπιρράντισθαι, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπεριθῆσαι. Καὶ ὅττι οἱ φονεῖς ἀρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἡτοιμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐνέξατο κάμινος σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλίξασα. Τοῦτο τοὺς ὀρώοντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνευφήμουν Θεόν, ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς καὶ τὸν Βασιλέα ταραχθῆναι, καὶ τὸ θρυλλούμενον διαπυνθάνεσθαι. Ὅς καὶ τὸ γεγονὸς ἀναμαθὼν, Ἐναργίστερον, ἔλεγε, τοῦ ἀνδρός τὴν εὐσεβειαν ἀποδείξαι βούλομαι, εἴγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. Καὶ πολλὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανείων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγὼν, καὶ τοὺς χρυσίνους αὐτῶς θεοὺς ἀνωθεν τῆς καμίνου, τῆς τὸν Ἀπόστολον ἐχούσης, περιθείς, καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἑτέρους ἀνδριάντας παραστήσας, καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιρράνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπικαλεῖτο. Τοῦ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξαίσιον δείκνυται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτιφρῶσαν, τὸν ἀλαζόνα φεύγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δὲ, ὑπονοστήσας πρὸς τὴν κάμινον, δεδαικῶς μὴ καταληφθῇ, καὶ τὸν Ἀπόστολον εὐρὼν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐζήτει διαδράναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὅς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἐλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ, Εἰς χεῖράς σου, Κύριε, προσειπὼν, τὴν ψυχὴν παρατίθημι, τὸν Βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐρρύσατο. Τότε κλίνην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄφυστον ἀνακομισθὲν λείψανον ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὅμοις φερόμενον ἀπαγαγεῖν πρὸς τὰ βασίλεια.

Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χολεύουσιν ἔτι τὴν πίστιν ἐκείνητο, σιδηροῦν ὁ Βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη· Ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωρισθεὶς, εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμίτοχον, κραταῖος τίς ἐστι, καὶ τῶν στοχείων ἀνώτερος· ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς, μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι, καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστακτῶς ἐφείλομεν. Τοῦτο εἰπὼν, ποντωθῆναι τὴν σιδηρὰν λάρνακα προστάσσει. Ὡς δὲ πέρας εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς τῷ Ἐπισκόπῳ ὁπτάνεται, Πρὸς ἀνατολὴν, λέγων, τοῦ παλατίου γενόμενος, θεία δυνάμει τὸ ἑμὸν λείψανον σὺν τῷ γλωσσόκομῳ εὐρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσιν ὁ Συνηγόρος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, τὴν σορὸν, ὡς ἐν ἀκατίῳ φερόμενην, ἑωρακῶς, ἐπινικίους φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ῥυόμενον ἐπευφήμησε Κύριον. Τοῖνυν καὶ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀπορρίψας, συγγνώμην ἤτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος καθάρσιν. Τοῦτο δὲ τὸ διάπυρον ὁ Ἱερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετήρος ἔρκισμους, ἐπιδῆναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἀψάμενος, ἀνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς· Μὴ Φουλδιανόν, ἀλλὰ Ματθαῖον τοῦτον ὀνόμασον. Τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγεννηθεὶς, ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον καθάρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἰδῶλα καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμαλθασάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἐπεισε τῷ φωτισμῷ

προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλέα, Πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι, καθ' ὅσον ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανείς ἐπίσκηψε, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Διάκονον· καὶ μετὰ τριῶν ἑναιαυτῶν περαιώσιν, ἵσταται σοὶ πρὸς Χριστὸν ἡ ἀνάλυσις, καὶ σοὺ διάδοχος ἵσταται Ματθαῖος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθεὶς· καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς Ἱερεῖ καταλείλοιπε, καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ε χρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγασματος, θείον ἐκτύπωμα, ὡς Μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ, ἀκτίσι πυρσούμενος, ὃ ψάλλων ἔλεγε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς διάκονον τῷ λόγῳ Παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν, ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ, ἐκεῖ σε κατώκισεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὅλων. **Τ**ὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύουσιν, ἡ τῶν δαιμόνων πληθὺς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐν οἷς ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον Παρθένον ἐξιζόρησας, τοῖς θείοις λόγοις σου, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, τεκοῦσαν Ἀπόστολε, ὃ πάντες ψάλλομεν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσεις πρὸς σὲ ταῖς ἀνευδρότοις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος, θέσει χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκημένην Δέσποτα, εἴλκυσε ψάλλειν σοὶ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς περ ἀστραπὴν τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέστειλε, ζόφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν· ὅθεν καὶ ἔψαλλε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοὶ προσομιλῆσαι ἐξεγένετο· ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τοῦτ' ὡς προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης· Ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Επ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματοποιηθῆναι κατηξίωσε· πύλην Παρθενίας γὰρ, ὥδευσε ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε·

διό κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Π αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργήμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή Δ΄. Ἄπας γηγενής.

Κ αὐλοῦ νοητοῦ, ἐδέξω διάδημα, θείον Ἀ-
πόστολε· καὶ τῆς βασιλείας δέ, εὐπρε-
πεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, χειρὶ τοῦ Παντο-
κράτορος, καὶ διαλάμπεις σοφέ, σὺν Ἀγγέλοις,
θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ
παμμακάριστε.

Εὐλοῦ τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας. Κήρυξ
τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς
τῷ κόσμῳ θείαν ἐπίσκεψιν· τῷ γὰρ φυτῷ τῆς
γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας, ἄ-
σειστος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπὶς παμ-
μακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, Εὐαγ-
γελίῳ σου, ὥσπερ διαδήματι, τὴν Ἐκκλη-
σίαν Θεομακάριστε· καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην
σου, πανηγυρίζει φαιδρῶς· ἣν ῥυσθῆναι, πάσης
περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κ ῥλπων οὐκ ἐκσταῖς, ἀνάρχου Γεννήτορος,
Λόγος ὁ ἀναρχος, ὡς εὐαγγελίζεται, Ματ-
θαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σοῦ Ἀγνή
πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν, ὁλοτρό-
πως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβὼν
ἰδιώματα.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδοχούμενος· πανηγυρίζετω δέ,
» αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρησα, τὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγόν, ἀπορρίψας ἐμφρό-
νως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὡς Ματθαῖε
θεόφρον· τοῖς ἵχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστῶς
ἐπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βα-
σιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνός, καὶ μύστης
τῶν ἀπορρήτων.

Θεοτοκίον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε Παρθέ-
νε, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον
εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, ὅπως

ῥύσῃται ἡμᾶς, πάσης πείρας Δαιμόνων, καὶ τῇ
τυχεῖν Πανάμωμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀ-
γαθῶν ἀξιώσῃ.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ελαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδὴς ὥσπερ ἡ-
λιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, καὶ
πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ
θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθείας
Ματθαῖε πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ
ἀξιάγαστον σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς
πηγὴν ἀγιάσματος.

Εν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἀπόστο-
λε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην
φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρός ἐν εἶδει, καὶ γλώσση
πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσε-
βείας ὕλην πολύθεον· διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ
θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου σήμερον,
ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Εθρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένη διδάγ-
ματα, ἱερά καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκά-
θηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ
κατεφώτισας λαοὺς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμ-
ψεσιν· εἰδώλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμε-
νος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ
ὠκοδόμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον πιστοὶ, ἐπὶ
τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου· οὗτος γὰρ ρίψας τὸν
ζυγόν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολού-
θησε Χριστῷ, καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου θείος
ἐχρημάτισεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγ-
ος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ
Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ε΄. Ὡδή.

Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ
Κύριον, οὐ καταισχυνθήσεται.

Ζήτηι τῇ γ΄. τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν
ἄνθρωπον καθήμενον.

Ζήτηι Σαββάτῳ ε΄.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου.
Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τῷ Θαυματουργῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. δ' Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ. θεωρὸν, ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπὸν ἐνθέου, ὁπτασίας ἀξιούμενον, καὶ δόγματα, οὐράνια μυούμενον ἱεουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλανωμένων, καὶ νοσούντων ἱατρὸν χορηγὸν τῶν πρὸς τὴν χρείαν, τοῖς αἰτοῦσι δαψιλῇ διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον ἀλείπτην, τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος προφητικῶς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιόγαστε. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Γρηγόριε; καθαιρέτην τῆς ἀθέου, δυσσεβείας καρτερόν ὀριστὴν τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν εἰρήνης, βραβευτὴν ἀκαταμάχητον πολέμων, καταλύτην ἀκαθαίρετον ἐν ὅρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. Ἰκέτευε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εἰς βάθος θεωρίας ὑπελθὼν πανσόφως, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμνήθης τῆς Τριάδος φανέρωσιν καὶ πνεύματι προσβλέπων ἀκλινῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμαμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθῶδη μεταποίησας, καὶ νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας ζοφεράς, τοὺς δαίμονας ἐπεισας πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν καὶ στύλος εὐσεβείας ἀρετῶν ὁφθεὶς αὐτοῖς, τῶν θαυμαμάτων ὑποφῆτης ἀνηγορεύθης. Διὰ δυσωποῦμέν σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ πλάνου, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμασον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος. Δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλί-

ψεων, καὶ σῶσόν με πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν αἰμακαρίστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλῶ σε κρεμάμενον, μέσον ληστῶν καθορῶσα, ἢ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθοράς κηρύσσασα, Μητροπάρθενος, χαλεπῶ βέβληται, τὴν ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαραττεται, πικρὰ σενάζουσα, σπλάγχνα καὶ καρδίαν τὴν ἄχραντον καὶ ξέουσα τῆς ὀνύξιν, ἀφειδῶς τὰς ὀφεις καὶ πύρινα, δάκρυα κενοῦσα, μετ' οἰμωγῆς σοι κέκραγε Σωτήρ. Οἴμοι γλυκύτατον σπλάγχνον μου! πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γρηγόρησι Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὴ κατὰ τὸν Δανιὴλ. ὥς περ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπιον, οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοι. διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ὅσιε Πάτερ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικός θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστη Χριστέ.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κηρύσσασα, ἀνεβόα. Τί τὸ ξένον ὃ ὀρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμαμάτων ἐργασίας ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε θείαν ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ρυόμενος, τῶν πταισμάτων με μάκαρ, καὶ σὴ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ος ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν, σὲ καθορῶν ὅφεις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασικάνους ἡγείρεν· οὓς κατήσχυνας Πάτερ, μακροθυμία τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Επὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὥφθης, εὐσεβὴς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεδυμένος, δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἥλιος, λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ρίζης Ἀγνὴ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σε αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Ανακαθάρας σε τὸν νῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπὲς, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Τῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμακάρε, καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέαν, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῆς εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Ο θεοφάντωρ μυηθεὶς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε σέβειν, ἀκτιστον καὶ συναἰδιον.

Υπὸ Θεοῦ ὁδηγηθεὶς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν ἀγνὴν καὶ θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς Βροντῆς, μυσταγωγοὺς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορρήμον διδάσκοντας.

Θεοτοκίον.

Ράβδον βλαστήσασκεν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας καὶ χρυσὸν θυμιατήριον πάντες, σὲ γνώσκομεν Ἀγνή, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα θεομακάριστε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» ἅγιος μόνε φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάνταγενε Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γένγονόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρσεν, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, Ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκράυγαζεν· Οἶμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθὼν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Γὴν τὴν καλὴν, Πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, καὶ τοῦ λόγου, σπὸρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκάτον εὐαγγελικῶς, πολυπλασιάζεις, εἰσέτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδαχαῖς σου, τοὺς πιζῶς μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ος ἀστραπὴ, Πάτερ ἐκλάμπας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε· τῷ γὰρ φωτὶ τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλῆσαι οὐκ ἔσχυσε· διὸ ὁ νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὥσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφον φωτὸς, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι, ἡξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἰληφώς, τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαιδεύσαι· ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης θεόφρον Γρηγόριε.

Ρητορικὴν, ἐρεσχελίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς, ἀποστολικὴν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας· τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπαστράπτουσιν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Η κιβωτὸς, πόρρωθεν σὲ προετύπωσε, δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρὶ τὸν ζωαρχικόν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλου-

σίως, τὰς ψυχὰς τῶν βοώντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία σῶν λόγων, τὰς κεχερσωμένους καρδίας ὠμάλισας, καὶ τὸν θείον σπóρον ἐν αὐταῖς ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολυχουν, τῷ Αὐτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεορρήμον προσήγαγες.

Θεοῦ παραστάτης, ζήλω πυρακτούμενος χρίει σε Φαίδιμος, Ἱερέα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαρρήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεποιθῶς θεορρήμον Γρηγόριε.

Ροαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδασκαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, Πάνσοφε, ἀναβάς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, καὶ ὡς δένδρον φανεῖς τοῖς διώκουσιν.

Ἱεράρχα θεόφρον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις δεινῶν με λυτρούμενος, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διάρρηξον, Ἱερεὺς ὑπάρχων, καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφῶς ἀφιέναι τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Ωραιώτης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὐας, περιέστειλας αἴσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκῆσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ὡδὴ ς'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμαῖς, ἀνέστειλας Πάνσοφε, τὴν ῥάβδον πηξάμενος, τὴν καὶ παραχρῆμα, δεινῶς νεύματι.

Οζήλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε· μὴ καρτερῶν γὰρ ὄραν, Θεὸν ὑβριζόμενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, θεορρήμον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουλευθεῖς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δειλῆς, Ἑβραῖος, ὁ δυσσεβὴς, Θεοῦ σε δοξάζοντος, θεόφρον Γρηγόριε, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Επῆλθε τὸ παντεργόν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχηματίσεν, ἀνεκδιγῆτως, διαμείνας ἀναλοίωτος. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων, πάνσοφε Γρηγόριε· διὰ καλῇ θαυματουργῷ, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος. Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὀσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνηθῶμαι· ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργῷ, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ παλαι, Θεῷ παραστάς, θαυματουργεῖ τι πλεόν.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας δάνε θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων· τῇ δὲ τῶν κρείττωνων μερίδι εὐθὺς προσθεῖς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω· καὶ προΐουσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηξάνετο· Μεγίστη δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατεργάσατο, ἐπώνυμον ἴσχειν ὁ λέγεται. Ἐτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἱταρτικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθόν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινήσαντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθὲν, καὶ εἰς γῆν σπαραττόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς. Οὗτος ποτὶ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὕπαρ, μυῦντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασίας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται.

Λίθον γὰρ βουνῷ παραπλήστον διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. Καὶ ἐν τινι εἰδωλείῳ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια· ὑποχωρήσαντος δὲ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκέτι ἠδύνατο. Τοῦτο μαθὼν ὁ νεωκέρως, κατὰ τοῦ Ἀγίου ἐργίζετο· Τοῦ δὲ Ἀγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος, Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, Εἰσελθε· καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ νεωκέρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιούτῳ θαύματι ὁ νεωκέρως καταπλαγείς, ἀντὶ τοῦ λατρευτῆς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητῆς εὐθὺς ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην, θαλάσση κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ, ἀνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν ἀντιποιουμένων τῆς λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συνα-

πονηράνας θυμόν, πολεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἔχόντων. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φοράν ἐπίσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς καὶ συρφετώδους ἱρίσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα· τό, τε γὰρ ῥεῖθρον ὁράται ἀναχαιτιζόμενον, ὥσπερ δεδοικὸς προσπαῦσαι τῇ ῥάβδῳ, καὶ ἡ ῥάβδος, ἥδη οὖσα ξηρὰ, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γίγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς φασί, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φυύγοντες πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσοῦτοις ἐξαρκούντος ἴτεσιν, ἢ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρὸν, ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γίγονεν, ἐπερ ἐσχηματίζετο. Ἐνομήσθη δὲ ποτε, ἐν τῷ ὅρει ἰστώς καὶ προσευχόμενος, δένδρον τοῖς διώκουσι. Καὶ λοιμὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθόντας τῇ πίστει, τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίους ἀφῆκε φωνάς, ὅτι τὴν πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πλήθουσιν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὗρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσοῦτους τοὺς παραμιμενηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου τοῦ Ζωγράφου.

Στίχ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν, Λόγε, Ἀλλὰ βλέπει σε ζῶντα, μὴ ληπτὸν χρόαις.

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται, καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελεῖτο· διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντιῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἰρίσεων ἀποδύεται· καὶ τοσαύτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ εὐτυχῶς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθίων Εἰκονομάχων ὑπέμεινεν, ὥσας οὐδὲ ἴστιν εἰπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρὸς δουτέραν Ῥώμην στίλλεται, τῷ Πατρικῶν καὶ Ἀποστολικῶν ὑπερμαχήσων δογματῶν. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρίψας, αὐθις, τῶν αὐτῶν ἐνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα περ τῆς ὁδοῦ, ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθὲν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετίθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὀσίων Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου· καὶ διήγησις ὠφελίμος.

Ἀνὴρ τις τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας, καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον, ἐργῶ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπάσατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατεβώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου παννυχίζειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἀλόγου Σοφίας ναόν, τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἥδη κεκλεισμένας εὗρων, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκῶς ἀνεπαύσατο, ὑπεψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ Ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν ταῦτοις ἦν, λαμπηδόνας φωτὸς ἐξωθεν ἐρχομένην ἑώρα. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμόν, ἄνδρα τινα σεμνὸν ἐπόμενον τῷ φωτὶ κατενόει. Καὶ περιχαρὴς ὡς περ ἐπὶ τῷ θαύματι γεγονώς,

συνίστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γινῶναι θέλων τοῦ ἐρχομένου τοῦ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκείνος ἦδη, τοῦ φωτός πορευομένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φιλῇ προσκλιθεὶς, καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑψοῦ τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰδαφί καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἡ τῆς Θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπεται, καὶ ἀναστὰς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέωξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς, ὡς ἰδοῦσι τῷ ὁρῶντι, προσηύξατο. Καὶ πάλιν ὁρᾷ τὸν αὐτὸν, διὰ τῆς σφραγίδος, καὶ ταύτας τὰς ὡραίας ἱπανοίξαντα πύλας, καὶ φωταῖδῃ ὄλον ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ἀσερχόμενον, καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ναοῦ ὑψοῦ τὰς χεῖρας διάραντα, καὶ τὸν Θεὸν ἐξυμνεῖν ὁρᾷ. Ὅτε δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἴσχατεν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλησθεῖσιν. Ἰστατο οὖν ὁ ἱερός ἐκείνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν, ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἐξελθὼν. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθείαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ Ἀδραμιαῖος ἐκείνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει καταμαθεῖν βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερός ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρὸς τι σμικρότατον τῶν ἐκείσε οἰκτῆμα ἐπιστάς, καὶ τὸ τῆς ἑνδον εὐσεύς γυναικὸς ὄνομα, Μαρία, σιγῇ τῇ φωνῇ καλέσας καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τότε τὸ περιεστράπτειν φῶς τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδόν, ὑπεξίον ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκείνοις ἡ οὖσα νύξ ἔγνωρίζετο. Ἀλλὰ τὸ γυναικὸν ἐπιδραμὲν μετὰ τῆς φωταγωγῆς λυχνίας τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσήνεγκεν. Ὁ δὲ, μηδὲ τῇ κλίνῃ προσκλιθεὶς, μὴτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐστράφη· σκυτοτόμος γὰρ ἦν, καὶ δερμάτων διαρράφει.

Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιωματικὸς Ἰωάννης, ἀνερυθριάστως τῇ κέλλῃ προσέβαλε, καὶ τῇ γῇ προσκλιθεὶς, τοῦ αἰοδίου δάκρυσι τοὺς πόδας κατεβρέχε, Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ, λέγων, ὅς τις εἰ, καὶ τίς σου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἢ εἰς τὸν Θεόν, δὲ οὐ τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἃς εἶδον, πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκείνος· Συγχώρησον, γέρων, διὰ τὸν Κύριον· ἁμαρτωλὸς εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος· τίς γὰρ, εἰ μὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πόθεν μεμάθηκα, τυποῦσθαί τισι καὶ καυνοῖς, ἐπιδεῖν ὧν, καὶ οἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπιλημμένος; Πηπλάνησαι ἄνερ, πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδὼν, καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα, μὴ ἐνδούς, ὀρκίζων εἰς τὸν Θεόν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περίδεξον. Εἰμὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σέ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς τειούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὀρκῶν ὡς περ στενούμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστὰς ἔθεν ἐκάθητο, καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν·

Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατόρθωμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κέκτημαι ἀδελφίμου, σιγῇ ὡρῶν, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ἐψέποτε τῆς γέννησιν τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἦν ὁρᾶς ἀδελφὴν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθαρὸν τίως τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμέλυνα, ἀλλ' ἐξίσου τῇ ἀγνείᾳ στοιχίσαντες, ὡς στερηοῦσθαι ταύτην, τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωρίμοις ἐνυπεκρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο, διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς σαρκικῆς μίξεως καθαρεύομεν. Προσθίσει δὲ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὀρκου ἀσφάλειαν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλεόν, μὰ τὴν ἀλήθειαν,

εἰμὴ τριμήσιον ἐν (*). καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέ-
μασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος· καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσδο-
ν ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χρι-
στῷ, τῇ δὲ ἡμετέρα χρεία τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως αἰ-
συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορολό-
γων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι.

Καὶ συμπεράνας ὡς τὸν λόγον, ἀλλήλους κατασπασά-
μενοι, καὶ πρὸς γῆν κατανεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κείλης
ὁ ἱερός ὑπανεχώρει ἀνὴρ. Καὶ ὁ μὲν, ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν
ξενίαν ἐκείνην, τῷ Θεῷ νύχαρίσκει ἐν οἷς τεθίεται με-
γαλείοις. Ὁ δὲ Θαυμασίος ἐκεῖνος σκυτεὺς, καὶ ἀληθῶς
ἀφιλόκομος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φύγων τὸ δέλεαρ,
μετανάστης τῆς κείλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παρά-
παν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Λογγίνος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχεις Ἀθλητὴν, Χριστὲ, Λογγίνον μέγαν.

Ἐχεις δὲ καὶ Λογγίνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρ-
χης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὗρε τὴν Ἐδέμ στέφος,

Φανεῖς νοητὴν πρὸς παλαίψραν Γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκῶν τέκνα,

Πράξεις ἀγνάς, ἀπεισιν ἀγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἰουστίνος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,

Ἰουστίνος, τὸ θαῦμα τῶν ἡσκηκότων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ Διδασκάλων τὸ
σεμνολόγημα, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας,
τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, σὺ καθωρά-
θης, κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α'στράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐ-
φωταγώγησας· διὰ τοῦτο Θεόφρον, συνα-
θροισθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν λό-
γων, τρυφῶντες καὶ ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γ'άματα Πάνσοφε, τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπή-
γασας· ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεστάτη σὺ
ἐν τοῖς χεῖλεσι, θαυματουργίας, δι' ἧς ἀνακραζο-
μεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Ἡ λέξις Τριμήσιον, λατινικὴ οὖσα, γράφεται ἀκριβέ-
στερον Τρεμίσιον, ὅπερ καὶ Τρεμίσις λέγεται (Tremis-
sium, et Tremissis). Ἀλλοῖ δὲ τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἄσπου
(as, ἢ assis), πρώτου νομίσματος ἐκ χαλκοῦ τῶν Ῥωμαίων,
ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἀσσάριον, τὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. ι.
29-Λουκ. ιβ'. 6). Ἐκ δὲ τοῦ δεκαπλασιασμοῦ τοῦ Ἄσπου
ἐγένετο τὸ Δηνάριον, ἕτερον νόμισμα τῶν αὐτῶν (Ματθ. κ'. 2),
καὶ τὸ δεκάχαλκον ἐκαλεῖτο Δηνάριον (Πλούταρχος).

Θεοτοκίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ Θείου,
διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης,
δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων
τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν
ἐλλαμψιν, τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς
Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες
χάριτι, θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτοῦ-
μεν, βοῶντες· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδεγμένος πανόλ-
βιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς Θεό-
τητος, τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἀντανακλάσεις
πέμπων φωτὸς, τοῖς μελωδικῶς, ὀρθοδοξία βοῶ-
σιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις,
τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάνσοφε, εἰς
ὅρος ἰστάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς,
Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων,
Γρηγόριε κραυγάζειν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε,
ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀσπράπτου-
σα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε
ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶν-
τας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Α'ρίστης πολιτείας λάμψας φωτὶ, νῦν φωτὶ
τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, θαυματουργαῖς,
θαυματοποιαῖς ὡς νικητῆς, κατεστεμμένος Ὁ-
σιε, Πάτερ Ἱεράρχα θαυματουργέ, Γρηγόριε
Θεόφρον, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὀρθο-
δόξων ἐγκαλλώπισμα.

Ιθύνεσθαι δυσώπει σαῖς προσευχαῖς, τὸ βα-
σίλειον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτόν, καὶ
ἡγιασμένον θαυματουργέ· καὶ τοὺς πιστῶς

τὴν μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, Γρηγόριε Θεόφρον, ἀξιώ-
σῃναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολὰς, καὶ
σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, καὶ ἱερεὺς,
ἀκακος καὶ ὁσιος γεγονώς, δικαιοσύνης ἔνδυμα,
περιβεβλημένος Θαυματουργέ, παρίστασαι τῷ
Σρόνῳ, τοῦ πάντων Βασιλέως, νῦν παρρήσια
παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύ-
σιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λό-
γον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρεῦ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν
καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοσῶμεν, εἰ καὶ τὸ
σῶμα περιβέβληται. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ ταύτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
• γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
• ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
• στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
• νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
• πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.
Τὴν ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχην, ἀναφα-
νέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θείαις εὐφημή-
σωμεν μελωδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι· ὅπως ταῖς
τούτῃ πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.
Θεοτοκίον.

Ο τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθο-
νήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχ-
θρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανούργος, καὶ τῆς
Ἐδέμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ
σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλ-
ομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.
Χαίροις Θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱε-
ρῶς σεμνυνόμενος· ὁ στύλος τῆς Ἐκκλη-
σίας· ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς· τὸ τοῦ Παρα-
κλήτου Θεῖον ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· ἡ
κιθάρα τοῦ Πνεύματος· ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ
Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ
ἀρνίον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα,
δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα,
ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλοπῇ· τῶν ἀρετῶν τὸ
διαυγές καταγώγιον· ἡ σταθμὴ τῆς Ἐκ-
κλησίας· ἱερωσύνης κανὼν· ποταμός ναμάτων
θείων ἔμπλεως, ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφή-

λιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σω-
τήριον, καὶ αἱρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος.
Ἀνθρώπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἀγγελε, στόμα
τὸν νόμον τὸν Θεῖον, ἐμμελετήσαν Γρηγόριε,
Θεοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ,
τὸ μέγα ἔλεος.

Ομβροῖς σὼν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξή-
ραναι ποτὲ μάχης πρόξενον· καὶ ρεῖθρον
τῇ δένδρωθείσῃ, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφῇ, ἐπικλύ-
ζον εἵργεις θείᾳ χάριτι· βῶμους κατηδάφισας,
τῶν δαιμόνων Γρηγόριε· τῆς ἀπιστίας, τὸν χει-
μῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν
παρακλήσεσι· θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς
καὶ προσήγαγες, τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὅλων, παρ' ὃ
τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθόν· ὃν δυσώπει, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.
Τὴν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην, καὶ
τὰ ἄψυχα αἰδούμενα, παραδόξως μετε-
βάλλετο· λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφούς νο-
θετοῦσα· ῥάβδος δὲ ἐδένδροῦτο, ποταμὸν χα-
λινούσα· λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς
ἀπίστους πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν· δι' ἧς
τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ησκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἱατρεῖον ὑ-
πάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ κατα-
φεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.
Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν Ἑμμανουὴλ ἁμῶν Θεοῦ καὶ Λόγον,
βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν· ξύλῳ,
Ἀμνάς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπη
συνείχετο δακρύνουσα..

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχ. τῆς Ὀκτωήχης.
Δόξα, Ἦχος δ'.

Ιερωσύνης τὴν ψῆφον, Θεόθεν δεξαίμενος, καὶ
τὸ Θεῖον δέρας ἐξ ὕψους περιθαλόμενος,
τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱούς, τέκνα φωτός,
καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας Θεοῦ, σοφίας χάρι-
τος, ἐκχυθείσης ἐν χεῖλεσί σου, παραδόξων
πραγμάτων αὐτουργέ, παμμακάρι Γρηγόριε·
διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἵτησαι Χριστὸν
τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σε φύ-
λαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξά-
ζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημειώσιν.
Σταυρούμενον βλέπουσα, ἡ παναμώμητος
Δέσποινα, τὸν Δεσπότην· τῆς κτίσεως,

θρηνοῦσα ἐκράυαζεν· Οἱ μοι θεῖον τέκνον! πῶς φέρεις ὁδύνας, θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; Ἀγγέλων τάξεις τρόμῳ ἐξέστησαν, ὁρῶσαι τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία Τοῦ Ἀγίου Πλάτωνος.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπὴν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκειμένην σοι, δόξαν θηρώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσιν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσιν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μεταθείς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς εὐτελείας καὶ ταπεινότητος, τῶν ὀρωμένων καταπεφρόνηκας· ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐφοδον, καὶ διωκτῶν τὰς ὁρμαῖς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω Πανόλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμπσεως· ἐνθα νῦν γενόμενος, ἀμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Καὶ τρία τοῦ Ἀγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει στομούμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγέννησαι δίστομον, συγκόπτον τὰς φάλαγγας, τῶν δαιμόνων Ῥωμανέ, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, ὡραιότης, τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντων πανεύφημε.

Αναρτήσῃ ξεόμενος, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλώσσαν ἐνδοξε ἀφαιρού-

μενος, καὶ παρειὰς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριος, τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπείνωτος ὥφθης συνεργεία, Ῥωμανέ Πνεύματος θείου· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ρήτορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὠραίζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτήσαν τὴν εὐκλειαν, τῶν Ἀγίων ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο, ἀξιάγασε, Ῥωμανέ γενναιοφρον· μεθ' ἧς λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἰκέτευε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Φοβερά καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τῷ Μάρτυρός σου· τῶν γὰρ ἀλίων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν σκηνορράφου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στωϊκὴν φιλοσοφίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέρρραξε· ἀποδαρείς δέ, καὶ τὴν κάραν ἐκμηθεῖς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. Ἀλλ' ὦ Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παρρησία κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργέ, Πλάτων παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλούντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου Πλάτωνος ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μέλπω πλάτος. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας Ἐνδοξε, τὸ καθαρώτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὁδεύοντας, τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσιν.

Οχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος, καὶ πύργος ἄσειστος, ἀναδειχθεὶς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμενας, καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θεία πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπιδοκίμους τὴν ἔνστασιν, τὸ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπειτινάξω Πάνσοφε, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότη παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναἰδιον, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε· Θεοτόκον διό σε, ὀρθὰ φρονοῦντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν (*).

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Ωσπερ ἀνάληγτος πυρὸς, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα Παμμακάαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ, πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμακάαρ ἡγωνισμένος, οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτῆς, τῆς αἰεὶ διαμένοντας· καὶ στεφηφόρος ὦφθης, Πλάτων θεόφρον μακάριε,

Επὶ τοῦ ξύλου σου ταθὲν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις· ἀλλ' ἀντεῖχε τῆς ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμήμενος, τῷ τοῦ Δεσπότη φίλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς φωτιστικαῖς, τῇ Πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις· διὰ σὲ γὰρ πρὸς ἡμᾶς ὁ Λόγος κατελήλυθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τῆς ὑμνήνταί σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεώσας κατ' ἀρχαῖς, τοὺς οὐρανούς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» Ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφέ, πλατυνόμενον πίστει παντευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεξένωσας, μηχαναῖς καὶ ἡφάνισας· καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας· ὅθεν Ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἐορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι Μακάριε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερον Κανόνα τοῦ Ῥωμανοῦ, φέροντα τοιαύτην Ἀκροστιχίδα· Ἀθλητικοῖς σε, Ῥωμανέ, στέφω κρότοις· ἀνώνυμον μὲν, μελουργηθέντα δὲ πρὸς τὸ, θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ωραῖος πεφυκὼς, νεανίας Παμμακάαρ, ἐχθρόν τὸν παλαιόν, πτερνιστὴν ἐτροπώσω, τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἔνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω θάύματος, φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατὰ κριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὡδὴ δ'. Σύμου ἰσχύς, Κύριε.

Ανακραθεῖς, ὅλος ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, οὐκ ἡσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητὴν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος· τὸ δὲ τῆς σωφροσύνης, καὶ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἱμάτιον.

Γερουργός, θεῖος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὁλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτὸν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπρωτρώσεως· ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότη τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίσας, ἀλλὰ στερρόως καὶ νεανικῶς τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα, τὴν ἀκατάσχετον· διό σε δροσασθόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος Ἐνδοξς. Θεοτοκίον.

Ως ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὅλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μέναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις, ὕπνον δὲ σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἕως οὗ τὸν ὕπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον, τοῖς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπητοῖς ὕπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Οσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι Πανεύφημε, πάσχων ἠγωνίσαι, ὡς ἀθλούντων ἄλλων, θρασύς σὺ γενόμενος ἠθλήσας· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἐνδοξε.

Πλουῖτον εὖρες καὶ δόξαν· πλουῖτον ἀναφαίρετον, δόξαν ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανίοις, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων σικηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηραΐτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας, γεγονὼς ἐν μεθέξει Παναρίστε. Θεοτοκίον.

Λύσιν ἀμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχου ταῖς δούλαις σου, ῥυαμένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφημῶν, αἰρετικῶν ἐπικρατείας Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὦδὴ 5'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ανώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος, ταῖς τῆς σαρκὸς ἐκταμαῖς, ὑπέφερες ἐνδοξε· Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, συνεργόν τε εἶχες, ἐν ἀγῶσι καὶ ῥωννύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ, τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ κτίσαντος, ἐνατενίζων αἰεὶ, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὰ ἄρρητον, τῆς τῶν ὀρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας. Θεοτοκίον.

Ος ἐμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας· ὡς ἅγιος δὲ ναὸς, ἐδέξω, τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων. Αἰπαρθενε. Ὁ Εἰρμός.

« Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλάκι γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ος ἄστὲρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, Ῥωμανὲ πανεύφημε, σέ κερταμένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται ταῖς ἀθλοῖς σου, τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου.

Ἔτερον τοῦ Ἀγίου Πλάτωνος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η ἁγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου· ἐνθα νῦν, μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, ἄσμασι, αἰς ἀριστείας Πλάτων ὑμνοῦμεν, καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑλλήνων λιπὼν ἀπάσαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἠγάπησε· λίαν Πλάτων ὁ θεόφρων· διὸ καὶ ὦφθη πᾶσι αἰδέσιμος, καὶ ἄγ-

κυρα πίστεως ἐν τῇ πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλήσις σαφῶς Ἀγκυρα ὑπάρχει. Καλῶς γὰρ τῷτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν ἐν πολέμοις εὕρισκει, καὶ ἐκάστην ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι.

Μικροῦ λαθὼν, παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων,
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.

Ὁγδοάτηδεκάτῃ τε Πλάτωνα ἄορκά τε πεφνε.

Οὗτος ἐκ χώρας ἐκ τῶν Γαλατῶν, Ἀγκύρας τῆς πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγριππίνῳ τῷ Ἡγεμόνι, υἱὸς ὢν τὴν ἡλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν, καὶ ἀπλοῦται ἐπὶ κραδῶν χαλκοῦ πυρρῶντος, ραβδιζόμενος ἄνωθεν· καὶ σφαίραις πεπυρρῶνται τὰς μασχάλας καὶ τὰς πλευράς διακαίεται· καὶ ἀπὸ τοῦ νώτου, ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τὰς σάρκας ξίεται, καὶ τὰς πλευράς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν· καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανὸς πᾶς θαυμάσει·
Σὺ χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείᾳ· καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλούμενον τὸν Ἐπαρχὸν Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδωλῶν ναόν, κατέσχευεν, Οὐκ εἰσὶ, λέγων, τὰ εἰδωλα θεοί. Τύπτεται οὖν τὸ στόμα, καὶ ἀναρτηθεὶς, ξίεται τὰς παρειάς. Ἡνέχθη δὲ καὶ παιδίαν, ταῦτο τοῦ Ἀγίου αἰτησαμένου, εἰς ἱεργὸν τοῦ Ἐπαρχοῦ. Καὶ ἐρωτηθεὶς, Ποῖον δεῖ σέ βειν Θεόν; Τὸν τῶν Χριστιανῶν, εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστῶσης ἐκείσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, εὐσεβὴς καὶ θεοφιλὴς οὖσα, εἶπε αὐτῷ· Μὴ πίης τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλ' ἀπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν τύραννον, τυφθεὶς αὐθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ῥωμανός, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν φθίγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν Ἅγιον παραδόξου θαύματος καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάζει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἰρκτῇ τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ Ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, Ποῖον δεῖ σέ βειν Θεόν, καὶ εἰπὸν, Τὸν Χριστόν, ξίφει τελευτοῦται.

Στίχ. Κόλπους Ἀβραάμ νήπιον λαχὸν ξίφει,
Τοῖς Βηθλεὲμ συνέδρου ὦφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ρώμανοῦ Διακόνου, τοῦ Παλαιστίνου.

Οὗτος, ἐκ Παλαιστίνης ἔλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὡς Διάκονος καὶ Ἀφορκιστῆς, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλούς, τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικώς, καὶ καταμαλακίζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπήλειψε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Διὸ καὶ αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρίστη, καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γινούς ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανὸς, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι κελεύει. Ἀλλ' ὁ Μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρεθείς, γεγονώτερον ἐλάλει, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰρκτῇ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται, καὶ βρόχῳ περιβληθεὶς, ἀναιρεῖται ἀποπνιγείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ζακχαίου, Διακόνου τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχ. Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση·
Ὁ νῦν δέ, Σωτὴρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.

Ἀλφαῖε καρτέρησον, εἰ τέμνη κάραν,
Καὶ κλῆρον ἔξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Αγεται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ Βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθεὶς, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις υποβάλλεται τιμωρίαις· καὶ δεσμοῖς ληθεὶς κατὰ τὸ δεσμωτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρσιν ὑποδιηρημέναις ὁπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. Καὶ νυχθημέροις τέσσαραι κατατεινόμενος, γενναίως ἱκατέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος, πλήρης Πνεύματος Ἀγίου, προσάγεται. Καὶ μάλιστα ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίς, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἰρκτῇ κατακλείεται· καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυχθημέρον ταυνοθείς, τῇ ἰωθὲν τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐξεφάνωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν αἰεὶ σοὶ πάλαι ποθούμενον, οὗ τὸ ἄχραντον πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἷτιον, γεγεννημένον μιμούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες· ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Αυθέντες Πανάμωμε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου,

του, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, σὲ Θεοτόκον φρονέντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν, ἠγωνίσω Πανεύφημε· περιφανεστέραν δὲ πολλῶ τὴν εὐκλειαν, Χριστὸς σοὶ δεδώρηται, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίοις, σὲ σκηναῖς κατοικίσας, προθύμως μελωδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστατὴν θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Ποιητῇ τῆς κτίσεως, σὲ νῦν προβαλλόμεθα· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παρρησίᾳ πρεσβεύων, τῶν σὲ ὑμνολογούντων, καὶ πιστῶς μελωδοούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργούς σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς διδόναι Θεός· ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, παρέδωκας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχόν, καὶ Πατρὶ συννοούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πατρικῷ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττανι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα· τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος, καρπὸν προβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρύνοντα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, τῶν Μαρτύρων καθορᾶται ὁ θάνατος· τῆς αἰδίου γὰρ, καὶ ἀνωλήθρου γίνεται πρόξενος, παναληθέστατα ζωῆς· καὶ κλῆρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἀφθάρτον, καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδίου μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρεστῶς, νῦν παρρήσια καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδίου τῆς πίστει σε, καταγεραίροντας.

Οὐ τὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγές, μάκαρ θεώμενος Προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Τὰς ὁράσεις ἰδὼν, ταῖς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβόντων ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δεινὴν, καὶ τούτων τὴν ἐνδικον, Μάκαρ ἀπώλειαν. Θεοτοκίον.

Οἱ σωθέντες τῷ σῷ, Θεογεννήτορ ἀγνή, ἀσπόρῳ τόκῳ δυσωποῦμέν σε· Τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς καρτερούς σου, Βαρλαάμ, μέλπω τόνους.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀσομαῖ σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περίσωζε, Βαρλαάμ ταῖς πρεσβεύαις σου.

Οὐ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβοῦς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελωδήμασι, Βαρλαάμ ὁ θαυμασίος.

Υπὲρ τῆς εὐσεβείας ἡγωνισμένος, στεφανηφόρε Βαρλαάμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Σθένος σοι δωδῶρηται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποιηκίλων αἰκισμῶν, Πανόλβιε Μάρτυς· ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὠμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος παρθέने· ἦν πάλαι προεώρακεν, Ἰακώβ ὁ προπάτωρ σου.

Τῷ Προφῆτῃ. Ὡδὴ γ΄. Δυναμίει τῷ Σταυρῷ σου.

Υδάτων μυστικῶν ποταμός, ἐκ τῆς ἀβύσσου σου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδίου μάκαρ γεγένησαι.

Βουλῇσει καὶ προνοίᾳ Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης Ἀξιόγαστε.

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτὶ, καὶ οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοὶ, Παρθενομήτορ· διασώζει δέ, τοὺς Θεοτόκον φρονούντας σε, μεσιτεία σου πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε.

Απας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἀρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος.

Ρύμην εὐσθενῶς ὑπήνεγκας, τῶν διορυττόνων σου ταῖς πλευραῖς Παναοίδιμε, καρτερίαν ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Τὲς σου τὸ στερρόν καὶ εὐτόνον, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαῖνοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν Παμμακάρισε;

Θεοτοκίον.

Εξη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστάτης, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστροῦ σου Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἑσπερώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Ἀβδίου, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεισπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ φθεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσιν.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθῆς καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα Πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανῶθεν ἐκτήσω· χαίρων σὺν Ἀγγέλοις δέ, καὶ χορεύων ἀπαύσως, ταῖς σαῖς πρεσβεύαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἀθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν,

ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἶμοι! ποθαινότατε Ἰησοῦ, ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε Μακρόθυμε.

Τῷ Προφήτῳ. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρσας τὴν ψυχὴν, διὰ Πνεύματος Ἁγίου εὐληφῶς, ἀνεβόησας· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ο Προφήτης ὁ μέγας, Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῇ, δαδουχούμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς τῷ κραυγάζειν σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας Μάκαρ ἐκ Σιών, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναἰδιον Λόγον καὶ τῷ Πνεύματι, ἀπεγέννησας Ἀγνὴ Θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανούς ἡ ἀρετὴ σου.

Ρήτορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπωσάμενος, διδασκᾶς δὲ Ἀποστόλων προσηκόμενος, τῆς ἀληθείας ἔνδοξε, Μάρτυς ἀληθῆς ἐχρημάτισας.

Ο τοῦ πυρὸς εὐτονώτεραν τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, καταβαλὼν ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Υπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου Καρτερόψυχε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος, μεγαλοφώνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συντόνωτάταις προθυμίαις Παμμακάριζε, κεκλημένος τὴν πλάνην κατεπάτησας, καὶ Θεοφρόνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδήμησε· διὸ ἐν πίστει κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορθρίσας πρὸς τὸν Κύριον εἴληψας, οὐρανόν, τὴν χάριν τῷ Πνεύματος, τῷ Παναγίου Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἔνθεον, κεκτημένος, ὁρᾶν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ανέτειλέ σοι φῶς Παμμακάριστε, ὡς Προφήτῃ, καὶ ἡ τούτῃ σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται. Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα Πάναγνε, ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ο γεγωνὸς τῶν Χριστῶ, μιμητὴς παθημάτων, καὶ Μάρτυς ἀναμέλπει· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Υπομονῆς σοι πολὺς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη, Δόξα σοι μέλποντι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγάζων· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Αγιον ὄρος Ἀγνή, καὶ ὡς σκηνὴ Ὑψίστου, ἀφρονούντες σε Παρθένε, Δόξα σοι κραυγάζομεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἡ ἐλπίς.

Τῷ Προφήτῳ. Ὡδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει Θεοῦ Πνεύματος, ἑώρας Προφήτα τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Γλέωσαι τὸν Κύριον, Προφήτα παμμακάκαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦσιν αἰτούμενος, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Γλάσθητι ταῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου Φιλάνθρωπε, ἔχων δυσωποῦντά σε τὸν σὸν Προφήτην, κόσμῳ σε προαγγείλαντα. Θεοτοκίον.

Ο οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως, ἀγκαλῆς βαστάζεται, ταῖς σαῖς Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ράπιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένη τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων, τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ τὰς νίκας, καὶ τῶν ἄθλων ὁρῶσα τὰ ἔπαθλα, ἡ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴ καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

Ανάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνετε, τὸν ἀγωνοθέτην, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες.

Θεοτοκίον.

Αγάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομήτορ πανάμωμε, ἡ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρί-
• **Ε**μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κή-
• τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ
• Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἀβδίου.

Στίχοι.

Ἐφησεν ἄν τι μέλλον Ἀβδίου πάλιν,
Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.

Ἐννεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδίου ἐξεπέρησεν.

Οὗτος, δούλος Κυρίου ἐρμηνεύεται, ἡ ἐξομολογούμενος. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχίμ ἀγροῦ Βηθαχαράμ· ἐδούλευε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀχαάβ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζία, ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν Προφήτην Ἠλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου, κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεισόντος πυρὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντες αὐτούς. Ἀπέστειλε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν Προφήτην Ἀβδίου, ἵνα καλέσῃ αὐτόν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὡς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, ἐπείσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἰδὲν αὐτῷ, ἵνα μὴ κατακαῇ, καὶ κατίβῃ πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ Προφῆτῃ Ἠλίᾳ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητής, καὶ προφητεύσας πολλά, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιθανωτῷ, Βαρλαάμ, τὸ πῦρ φέρων,
Εὖοσμον ὠφθης λιθανωτὸν Κυρίῳ.

Βαρλαάμ, ὁ Μάρτυς, ἐπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρων δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ἐκλογίαν προσήχθη τῷ Ἀρχεπί. Καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται βουνύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκρίζεται. Εἴτα τῷ βωμῷ προσάχθεις, βιαίως τὴν χεῖρα ὑπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῇ καὶ λιθανωτὸν δέχεται· ἐνόμισε γὰρ ὁ Ἀρχων, ὅτι, εἰ τοὺς ἀνθρακας μετὰ τοῦ λιθανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψει, δόξει θυσίαν προσάγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἀνένδοτος ἵστατο καὶ ἀτρεπτος, εὐτονωτέρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεισε, διατρυνθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ οὕτω τούτου αἰρετισταμένου κατακαῆναι τὴν χεῖρα, ἢ ποσὶς παρασλευθείσης, δόξαι λιθανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γυναιίου καὶ στερρόν τοῦ φρονήματος ἢ αὐτοῦ ψυχὴ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τοῦτον καὶ ὁ θεὸς Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίσαις ἐτίμησαν.

(*) Ὅρα περὶ τοῦ Προφήτου τούτου καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ. Νοεμβρίου 19.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀζῆ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητική τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,

Ἀζῆς ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὁρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπότινων κυνηγετῶν μνηύεται. Καὶ παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παριδέθη Ἀκυλίνῳ τῷ Ἐπαρχῷ μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ σταλόντων, πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἐπανιέναι αὐτοῦς, καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, καὶ διψῶντας αὐτοὺς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ Ἐπαρχοῦ κατὰ τὸν τόπον γενομένου, καὶ τὸν Ἅγιον Ἀζῆν, εἰς ἐκπληξιν πολλῶν, οὐκ ὀλίγαις νιφάσιν ὑποβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν τροχῷ ἀναρτήσαντος, καὶ σπηδροῖς ὀνυξί ξέσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρὸς, ἐπεὶ ἡ φλόξ ἀπεσβέσθη, καὶ ὁ Ἅγιος ἔμεινεν ἀσλαβής, ἥτις γυνὴ καὶ θυγάτηρ τοῦ Ἐπαρχοῦ τῇ πίστει προσῆλθον. Τότε ὁ Ἐπαρχος ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ' ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, καὶ θυγατρὸς· ὕστερον δὲ τὸν Ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι ἐκέλευσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τετμημένους τρεῖς, Χριστὲ, πεντηκονταῖδας,

Τριττῇ στεφῶν γέραιρε πεντηκονταῖδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. « Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους »

Τῷ Παμβασιλεῖ, δώδεκας στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στίχ. Κἂν ἐσπαράχθην Ἀγάπιος θηρίοις,

Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Ἡλιοδωρος Χριστὸν Ἠλίον βλέπων,

Ἀνώτερος πέφηνε βασάνων σκότους.

Επὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιοδωρος, ἐν τῇ αὐτῇ πέλει ὢν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ Ἀρχεπί. Καὶ παραστὰς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας οὐκ ἐπείσθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κριμάται καὶ ξέεται, καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαφαμένης τοῦ Ἀγίου, καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει μοι, προσειπόντος εὐθὺς ἐξ οὐρανοῦ φωνὴν γέγονε λέγουσα· Μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσέτι καὶ τίσσαντες ἰδόντες Ἀγγέλους, κωλύοντας αὐτοὺς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν· καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίφησαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσάμενοι.

Τότε κελεύει βουὴν χαλκοῦν ἐκκαῖναι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα· καὶ βληθὲντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς ὁ σπινθηροβολῶν βουὴς γέγενεν. Ὅτε δὲ

καὶ ψάλλοντος τοῦ Ἁγίου ἰσθῆναι τοῦ βοῆς ὁ ἄρχων ἤθετο, ἐξίστη· προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνυδὸν μετετρέπη, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Ἀνοσία κεφαλὴ, καὶ τῇ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαί σου; Καὶ ὁ Ἅγιος, Αἱ μαγεῖαί μου, ὁ Χριστός ἐστιν, εἶπεν· ἀλλὰ δὲ μοι τριῶν ἡμερῶν προδεσμίαν, ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος λαβὼν τὴν ἄνεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ Πανθίῳ· καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἰδωλα καταπεσόντα συνετρίβησαν.

Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἅγιον· καὶ θυμοῦ πληθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει, καὶ ἥλους πεπυρωμένους ἰμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμύτιος ταύτης ὀδύνης ἤσθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὐτὸς εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ Ἄρχων, ἰδὼν ὅτι εὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρεῖας ἀλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀτταλίαν πόλιν ἄγεσθαι. Καὶ ἀχθίντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστήναι τοῦτον ἐκέλευσε· καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἰδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὁπὰς ξύλου τὰς τε χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήξανον σφοδρῶς ἐκπυρῶσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνέησι. Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος μίσον τοῦ τηγάνου ἰστώτος καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστώτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἀδλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί· καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἡγεμὼν, ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεόν, φοβηθεὶς, μήποτε ἀρπάσωσιν, αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσεν πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἕστησαν πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλὰ διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥραις δυοί. Καὶ κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἶλκον ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ νεύσας ὁ Ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἔλκοντας αὐτὸν, ἔστη εἰς προσευχήν· καὶ πληρώσας τὴν εὐχήν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνθίου, Θαλλελαίου, Χριστοφόρου, Εὐφημίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν· καὶ τῇ Ἁγίᾳ Παγχαρίᾳ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ἰ' περφυῆς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μ' ἐτὰ Θεοῦ κατοικεῖν, ἡξιωμένος ἀναμελπεῖς· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε' ἢ τοῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν Δεῖαν χάριν σε δεικνύεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λ' ἐλυτρωμένοι τῷ σῷ, Παρθένε τόκῳ μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μ' ἐτὰ Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξιώσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως, κραυγάζειν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μ' ἐτὰ λαμπάδων φαιδρῶς, εἰς τὸν Δεῖον νυμφῶνα, εἰσεληλυθας Χριστῷ, Μεγαλομάρτυς κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε' ὑτονωτέραν πυρός, δεξιὰν κεκτημένος, παραστάτης δεξιός, τῷ σῷ Δεσπότῃ κραυγάζεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λ' ἐλυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνῶμέν σε πιστοί, ἀκαταπαύστως βοῶντες· Εὐλογημένος Ἀγνή, ὁ σῆς κοιλίας καρπός. Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρός.

Π' ἀρὰ Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ Προφῆται προδεσπίζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοφρόνως ἀνακραζόντες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω' σπερ πυρσὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει μάκαρ ἔφανα, ταῖς Δεῖκαῖς φρυκτωρίαις, Ἀβδὶ καταυγαζόμενος, Τὸν Χριστὸν κραυγάζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κ' ἀτὰ τὴν Δεῖαν οὐσίαν, τῷ Πατρί σου ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὦφθης, σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· διό σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Π' ἄσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν· Βαρλαάμ ἀξιάγαστε· ἔφλεξας εἰδωλικὴν πανοπλίαν, κραυγάζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω' ραῖσμένος εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης Ἀθλητὰ παναοίδιμε· αἷματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, τὸν Δεσπότην, ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ' ἡς εὐσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσευμένος ὡς ἀκάνθας κατέφλεξας, πᾶσας τὰς δαιμονικάς, φαντασίας κραυγάζων· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο' εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμε· τίκεις γὰρ τὸν εὐλογῆντα, τὴν κτίσιν Δεσπότην· ὃν ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἐν Βαβυλῶνι τῆς παιδᾶς τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα

» Θεόν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας..

Τοῦ Προφήτου.

Ὡδὴ δ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγῳ θεῖκῳ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐ-
πτερώθης τῷ πνεύματι, Ἀβδίου δεσπέ-
σις, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Ενθα Προφητῶν, χορεῖαι σκηνούμενος, καὶ
Ἁγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον,
τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Ολος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθα-
ρῶς προσωμίλησας, ταῖς θεαῖς ἐμφά-
σεσιν ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτός, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἀγνή·
σὲ καὶ πλάνα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον
σαρκούμενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἡττάται, τῷ τῶν ἀγώνων
σε μεγέθει· μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριστός,
δοξάζειν οἶδε θεῖα λαμπρότητι ὃν ἐκτενῶς δυ-
σώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ολον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, θυσίαν ζῶσαν
προσενέγκας, ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας
συγκληρονόμος ὦφθης καὶ μέτοχος· καὶ σὺν
αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις Παναοίδιμε.

Υπὲρ τῆς σῆς Σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέ-
χρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ
βασάνοις, ὁ θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς
παρὰ σὲ φιλάνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου, καὶ θεομή-
τορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προσ-
τάτιν, καὶ σωτηρίαν χαίρων προβάλλομαι·
σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σῶζειν ἰσχύεις τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διό
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὰ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδου τῆς Ὑπερ-
αγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου· καὶ
τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρ-
χιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ Προεόρτιος αὕτη ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ
Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Σει-
χολογίαν τοῦ α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, Ἦχος
δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός. Καὶ νῦν, τὸ α'.
τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
τοῦ Ἦχου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Διῦτε πάντες
οἱ πιστοί. Ἀπολυτίκια, Ἀναστάσιμον καὶ τῶν Προεορ-
τίων. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Κανόνες,
ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Προεορτίων. Εἰς τοὺς Αἵνους,
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν
καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Αἱ δὲ Ἀκολουθίαι
τῶν Ἀγίων καταλιμπάνονται.

Ἐὰν δὲ τύχωσιν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τὰ Προεόρτια, ἡ Ἀ-
κολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προ-
εορτίων.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Λαμπάδηφοροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον,
φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄν-
τως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ,
ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ
δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Επαγγελίας ἀγίας καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς,
ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,
ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη
ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων
ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θεῷ Πνεύματι.

Επερανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πισῶς,
ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ,
ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· ὃ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς
καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι
μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ὁμοία.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ θεί-
κων, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστῶς
παρρησία, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς,
ἐκτελᾷς τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν
λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτετε.

Τῶν προσευχῶν τῇ δρεπάνῃ, Πάτερ Γρηγόριε, ταῖς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμῶν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβαίῃς τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἱαμάτων καρπὸς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν. Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν, τῶν τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. προσούμ. τῷ Ἁγίῳ Πρόκλῃ, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Δογματῶν φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίβ λάμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στύλος ἐδείχθης ἀληθῶς, κατα φωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. Διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἀγίαν καὶ πάνσεπτον, ἐορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Αμπρῶς ἐδογματίσας, καὶ Θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, Κόρην ὡς κηύσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως· καὶ Νεστόριον ἡσχυνας, ἀσεβῇ καὶ παράφρονι.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Παμάτων ἐξήντησας, τῶν χρυσαυγῶν παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ Θεοκήρυκος· οὐπερ καὶ διάδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὠφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδασκαίς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον· καὶ τούτῃ τὸ ἀγνότατον, καὶ πανσεβάσμιον λείψανον, ὡς περ κόσμον τερπνότατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τὴν μόνην ἁμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσερχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδείχθεῖσαν Θεοτό-

κον. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον· ἥν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη, τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως ναόν, τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιόζουσα Ναῶ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὡς περ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διὸ ἐορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακραῖζωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυὶδ προδοποίησον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτῃ ἐκβόησον· Εἰσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἰσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάζειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τῆς ἐβδόμης ὥδης.

Ποῖημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Εἴσοδον.

Αγίων εἰς Ἄγια, ἡ Παναγία καὶ ἁμώμος, οἰκῆσαι προέρχεται, Ὑπεραγίου Θεοῦ,

ὅπως γένηται, ναὸς ἡγιασμένος, καὶ ταύτης προτρέχουσι, κόραι νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένης σου, ἀνατραφῆναι, εἰς Ἁγία Ἀγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη πανάμωμε.

Ιεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννήτριαν, γεννήσεσθαι μέλλουσιν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ Ἁγία, τραφῆναι τῶν Ἀγίων, εὐχὴν ἦν περ ἠΰξαντο, πληροῦντες Πάναγνε.

Δυναμίωσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου, καὶ στήριξον πάθεσι, περιτρεπόμενον· ὅπως πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν Ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινήν με ψυχὴν, σαῖς προσευχαῖς Πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε· ζῶν γὰρ νῦν ἀπείληφας, τὴν ἀγήρω, νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κατακρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναιότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, καὶ Θεοειδὴς γνωριζόμενος.

Εῤωτι θείῳ τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάραντας, καὶ σεαυτῷ Μάκαρ, ἐμνηστεῖσω σύζυγον, ἀγνείαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε, τέκνον σε Θεοῦ ἐργασάμεναι. Θεοτοκίον.

Η ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα, κλίμαξ οὐράνιος, δι' ἧς Θεοῦ Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὠμίλησεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Πρόκλου. Θεοφάνους. Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ιᾶνεσιν ἐπόμενος σοφέ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ αοίδιμε, τούτου τὸ σεβάσμιον, ἱερωάντης θείον ἔνδυμα, κλῆρον ὡς πατρῶον, ἀπείληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαΐου βρωντος· ἐν πνεύματι, ἤξειν ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ Τρισμακάρ, συνοδικῶς καταθέβληται.

Θεοτοκίον.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτὴν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτράνωσας σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Εξάρχουσαι κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν· ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ ἱερῷ Πανάμωμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔξειν καὶ γέννησιν.

Η ἥλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτός, ἐφαπλουμένην νεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἁγία· ἐξ ἧς ὁμβρήτει ἄφεις, ταῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασι.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον πανάχραντε Ἀγνή, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφεως, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἀφθαρτον, πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αρετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμῶν Ὅσιε, γνώφον θεωρίας ὑπῆλθες, καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

Ο τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαι σε σπηλαίῳ, παμμάκαρ ἐνδαιτιώμενον, φέγγει κατήστραψεν, ἐπουρανίῳ ὡς Παῦλον, φωταυγῇ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγόριε.

Η οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἄχραντος, Μητὴρ προσβολαῖς σε, Δαιμόνων περιεκλούμενον, Πάτερ ἐπτέρωσε, καὶ δυνατόν ἐν ἰσχυί, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χαριτι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντός Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Τοῦ Ἀγίου Πρόκλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός θεοπτικῶς, Παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ καὶ φῶς σοι θείον ἀνέτειλε, νοη-

τῶς ὡς γέγραπται· ὧ καταλαμπτόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τῇ βροντῇ, ὡς τείχη καταβέβληκας, Ἰεριχούντια τῶν αἱρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα· καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνεστήσω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανῶς.

Πηγὴ τῆς σοφίας προσβαλὼν, τὸ στόμα σου θεόληπτε, καὶ τῆς τῆ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα, θολερὸς κατέκλυσας, ποταμὸς πανόλβιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα. Θεοτοκίον.

Ο ἄνω Πατρὶ μονογενῆς, ἀφράδως συννοούμενος, μονογενῆς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ Θεοῦ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περὶζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇ θεῖα λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε αἰοῖδιμε· ἤρθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρώτατον ὕψος· ἤστραψας παραδόξως, ἱαμάτων ἀκτῖνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Προκλου, ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡς περ ἀστέρα φαεινόν, φωταγωγοῦντα τῆς ψάλλοντας· Πρόκλε τὸ κλέος Πατέρων αἰοῖδιμε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσ.

Ο ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος πασῶν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπαίδων φαιενῶν, ἐν εὐφροσύνῃ προέρχεται τοῦ εἰσαχθῆναι. Καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ, ὁ Ζαχαρίας ὀρών, τὴν δῆλωσιν τρανῶς, τῶν ἱερῶν προφητῶν, ἀπαρχομένην ἤδη περαιούσθαι, καὶ γηθασύνως βοᾷ πρὸς αὐτήν· Χαράν μηνύει, ἡ πρόοδός σε, Κόρη παρθενομήτορ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστων θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ ταῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, καταναῶν
» ἐκράνυαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιεραὶ προήγγειλαν γλῶσσαι Σεμνῇ, ἔσεσθαι, χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου· διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπαδηφοροῦντες εἰς Ἄγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο Ἰωακείμ, Ἄννη συμβαδίζων καὶ φέρων σε, μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ναὲ Θεοῦ πάναγνε, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις προγονικῇ· ἠνθήσεν ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῖν, καρπογονήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μόνην σε πανάμωμον ὁ πλαστοουργὸς Λόγος εὐρηκὼς κατεσκήνωσε, σοῦ ἐν νηδυῖ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἀχραντε, χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ο δὶ ἡμᾶς, ξένη καθόδω Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτόν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαμένης, γενόμενον ἡγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παίδων σχολῇ, δέδωκας σαυτὸν, νήπιος κακία, θεόφρον Πάτερ γενόμενος, καὶ θεῖα ταπεινώσει, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, ἐταπεινώσας μάκαρ Γρηγόριε.

Ο μβροῖς τῶν σῶν, Πάτερ δακρύων Γρηγόριε, ὡς περ δρόσω, θεῖα ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετὴν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξηνήθης, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον, τὰς ἡδοναῖς, σβέσον τῆς σαρκὸς· τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν με φωταγωγήσον· εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Τοῦ Ἁγίου Προκλου. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε, τῆς ἐγκρατείας σου σοφέ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτὸν, ὠραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποιτῇ· ἱερωσύνης ἐντεῦθεν σοι, καταστολὴ αἰωνίως κεχαίρισται.

Ρήμάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὐήχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντῇ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα, αἱρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν θρασυτητα, ἱεροφάνταρ Πρόκλε παναοῖδιμε.

Γνώσεως τῆς Θείας, ἐν μνήσῃ γενόμενος, ὡς Ἱεράρχης ἱερός, ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν Ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ανθρακα τὸν Θεῖον, ἐν νηδύϊ Πανάμωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς· ἡ βάϊτος γὰρ πόρρωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχείαν εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσό-
» δῶ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
» ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ
» καθαρώτατος ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν
» εἰρήνην βραβεύουσα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον· ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, Θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· ἥτις ἀποσταῖζει γλυκασμόν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ πρόοδος Παρθένε, ξένη ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή· ξένα καὶ παράδοξα, τὰ σὰ, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν Ἀχραντε.

Ολῆν σε ἡγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφονην τῇ ἡ οὐράνιον· Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλῆς ὅθεν ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθῃμι, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω· βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπεσοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἡδονῶν ἐπικλύσει.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἄμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπείρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πιζῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ηπερίδοξος Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἐώας σε λαμπτήρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι· τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὁρῶντάς σε Πάτερ αὐγάζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σου πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρσει Θεία, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ Σεράπων,

ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ κόσμου, Μήτηρ ἀειπαύρθενε σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Τοῦ Ἀγίου Πρόκλη. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία παμμακάρ γενόμενος, τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἀτρέπτον Ἐνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τῷ Θεῷ ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον, τῶν δογμάτων ἐν σφενδόνῃ ἐνθείς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιάθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν, γνώμην ὡς πάλαι ὁ Θεὸς Δαυὶδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τέτου κατιδὼν ὀπτασίαν Παναρίστε, Ἐλισσαῖος δεύτερος, ἐναπεφάνθης χρίσμα Θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμόν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος· ἀλλ' ὃ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελού-
» ντες ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Ρώσθέντες τῇ Θεῖᾳ χάριτι, οἱ Θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, περιστερὰν εἰς τὰ Ἅγια, ἀνατραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασι.

Σοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῇ πρὸς Θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλήρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς Ἅγια τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἐτοιμαζόμενος.

Υμῶν σου Κάρη τὴν σύλληψιν, ὑμῶν σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν, ὑμῶν τὴν σκέπην σε, βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, θεόμενος ἱερώτατε, θεωριῶν μυσικῶν, καὶ Θεῶν ἐλλάμψεων,

Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θαράπων, ἡξιώ-
θης θεία χάριτι.

Ησύχως σου τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγό-
ριε, θαυμάτων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτε-
ρος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης,
ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ος ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλή-
τησας ὡς σκεῦος δὲ ἱερὸν, ναὸν κατεκό-
σμησας, τῶν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτό-
κων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλά-
τιον, γενόμενόν με ληστῶν, ἀκάθαρτον
σπηλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ
τεχθέντος, ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Τοῦ Ἁγίου Προκλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλῃς ἐπιθᾶς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις
κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν Θεο-
πρεπῶς· ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρ-
χιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε αἰοῖδιμε.

Ος ἄλλην κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,
τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου
ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεις
καὶ εὐφρανάς, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ
παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδιώξας, αἰρέ-
σεων τῆς ποιμένης Χριστοῦ, τοὺς προμά-
χους ἐν τῇ ράβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδασκῶν
Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας
τὴν ποιμνὴν ἔθυνας. Θεοτοκίον.

Οράθης Χερουβὶμ θαυχαρίτως, Παρθένε ὑ-
περέχουσα· τὸν ἐπ' ὧμων γὰρ ὀχοῦμενον
αὐτῶν, Ἀχραντε ἀγκάλαις σε ἐβάξασας· ὅθεν
αἰεὶ, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώ-
θη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς
Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ
ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Ο τῶν ἀπάντων Ποιητής, ὁ Πλάστης καὶ
Δεσπότης, ἀρρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καμ-
πτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ, ὃν
περ ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσίν, ἰδὼν
πεσόντα ὥκτειρε, καὶ ἀναστήναι τοῦτον εὐδό-
κησε, πλάσει θειοτέρα, καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ,

ὡς ἀγαθὸς φυσεὶ καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριάμ
μεσίτιν λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἀγνὴν, τοῦ
μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἡθε-
λήθη. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Χάραξ κύκλω σου, καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,
Ἡ ζῶσα, Γρηγόριε, τοῦ Θεοῦ χάρις.

Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσατο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἐν Ἰσαυρίᾳ Δεκαπόλεως, υἱὸς
Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσε-
βῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετὴς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευ-
σιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης
γεγονὼς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἡθῆς δὲ αὐτοῦ
ἐπαιθούσης, πρὸς γάμον τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευά-
ζετο. Ὁ δὲ, λάθρα φυγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρα-
τοῦσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τέπον ἐκ
τέπου, τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν
παρ' αὐτῷ θησαυρίζων· τῇ ἐγκρατείᾳ δὲ καὶ σκληραγωγίᾳ
αὐτὸν καθυποβαλὼν, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαι-
μονικαῖς, ἐπάλαισιν· ἔθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη.

Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάν-
τιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν.
Ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑσπεί-
ραν περινοστήσας, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς
καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἴτα πρὸς
τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε·
καὶ πάνυ ἐκτακεῖς καὶ ὑδριάσας, τῇ φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδό-
σιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν, τὴν
Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκεῖθεν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαν-
τίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν καὶ Θεοφόρον ὑπὲρ τῶν
Ἀγίων εἰκόνων εὐρὺν ἐγκεκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθεκε-
τεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ
διάφερα νοσήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπιλάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Προκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως· ὃς ἐχρημάτισε μαθητὴς τῷ μακαρίῳ Ἰωάν-
νου τοῦ τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ θρόνου διάδοχος.

Στίχ. Ἐχει σε Πρόκλε ἡ οὐράνιος νύσσα,

Χαίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῷ Ἁγίῳ
Μάρτυρι Δασίου, τοῦ ἐν Δοροστόλῳ.

Στίχ. Ἐμελλε καὶ Δάσιος, ἀθλήσας ξίφει,

Ἀθλητικὸν στέφανον εὐρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῶ, ἐν πόλει Δοροστόλῳ, τῷ πλη-
σιάζοντι τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει
τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς Ἑλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτὴν
ἐτησίως. Πρὸ γὰρ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τριαυτῆς μυσ-
αῖς ἑορτῆς, ἐπελίσσοντο τινὰ τῶν στρατιωτῶν νέον καὶ εὐει-
δῆ, καὶ νυτρίπιζον αὐτὸν εἰς θυρίαν· ἐνδύοντες τε αὐτὸν
ἱμάτια βασιλικά, προίτρεπον ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν
αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μίλλοντες αὐτὸν ἐπίσφαι-
ζαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ
ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιώτην, καὶ τῶν συστρατιωτῶν παρι-

αὐτῶν αὐτῶ καὶ πρὸς τὰ ἑμοια ἰκθιαζομένων, ἰκτίνες ἀγαθῶ λογισμῶ χρησάμενοι, ἐσκόπησι τὸ συμφέρον, εἰπὼν· Ὅτι, ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρείττον μοι ἐστὶν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ Ἀρχοντος βήματι, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦτο μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη· καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, προστάξει τούτων, πολλὰ τιμωρηθεὶς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδίξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Νιρσᾶ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσήφ μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.
Στίχ. Θνήσκουσιν ἅμφω Νιρσᾶς, Ἰωσήφ ἅμα,
Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ, λίθοις
Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.

Τὸν Γεῖθαζέτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.

Θέκλαν, Βαουθαῖν, Δεναχίδα παρθένους,
Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἄθλοπαρθένους.

Τούτων ὁ μὲν Νιρσᾶς Ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ὀγδοήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσήφ, καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἐξουσίᾳ τιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἑτεροὶ Ἐπίσκοποι τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἐτασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου καὶ Ἀνατολίου.

Στίχ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι,
Οὐδ' εἰς νεκροῦς δεικνῦντες οἶκτον· ὦ
πλάνης!

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθίου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὥρμητο, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν Θρησκείαν ἀμφοτέροι Ἕλληνες. Τεχνόντων οὖν τούτων, καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γράμμασιν ἐσχόλαζεν· ὁ δὲ Θεοπίσιος καὶ Ἀνατέλιος τὸ τοῦ πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα· βεστιπράτης γάρ ἦν (ὅ ἐστὶν, Ἰματιοπώλης). Ἐπεὶ δὲ Φιλόθεος μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ Ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομηδείαν ἐποιῶντο, καὶ Λουκιανῷ τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνώδυσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν ἐξαυτῶν, ἐπίσθησαν, καὶ ἀμφοτέροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικομηδείαν Εὐστάθιος καὶ Θεοπίσιος, καὶ εἰς ἐμιλίαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, ἐβαπτίσθησαν καὶ αὐτοί. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος Πρεσβύτερος, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος Διάκονος χειροτονῆται.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονταί τῳ Μαξιμιανῷ ὡς Χριστιανοί· καὶ τυφθέντες βάνλοις, φρουρᾷ ἐγκλείονται· ἐν ᾗ Ἀγγέλου θείᾳ ἐπιστάσι τῶν θεσμῶν ἀφίθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἰωθῇ, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ κόμης Ἀντωνίος, καὶ τὴν Νίκαιαν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολά-

σίαις. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ἐνυξίν ἐπὶ τοσοῦτον ξιόνται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται· καὶ πάλιν θείᾳ καὶ ἀγγελικῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ὑφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῇ ἀποκατίστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἰμοβόρος ἰκεῖνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφύνατο κατ' αὐτῶν· καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν· ὅθεν οἱ δῆμιοι, φόβῳ διὰ τὸν τύραννον ουσχεθίντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Θεοκτίστη, ὃς καὶ Πατρίκιος καὶ Εὐνουῆχος ἦν ἐπὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες, ἔψαλ-
» λον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε ὡς ἥλιον εἰσδέχεται, ναὸς ὁ ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσιν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασιν, σωτηριῶδεις ἀγνῇ, ὑπεράγιον, ναὸν γενέσθαι μέλλουσιν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσιν, τὴν Ἀπειρόγαμον, ὀρῶντες Ἀγγέλῳ γὰρ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν ἑράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσα, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχὰς ἅπασαι Δικαίων ὑποχθόνιοι, εὐαγγελίζεσθε· περιζερά ἡ χρυσῇ, κατάπαυσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς Ἀγίων Ἁγία, εὐσεβῶς περιχορεύει.

Ὡς ὡραία τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα νῦν, εἰς πρώτην ἐμφέρεϊαν, Κόρη πανάμωμε· ὧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προσχύσει, τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας· ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἱαμάτων καθαρὰ νάματα, τοῖς μελωδοῦσι πηγάζεις Γρηγόρι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἄρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβάς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκομίσθης ἐν ᾧ ἐκέντησο, τὸ σὸν κραυγάζων Θεόφρον πολίτευμα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσεσι· κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἀγίοις Πάτερ ἀρμόζοντα, πρὸς φῶς

μετῆλθες κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἢ τεκοῦσα, ἀγνή Παρθένε ζώωσον, σῶσόν με, καὶ τῆς γεέννης ἐξάρπασον ψάλλοντα· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ· ὅθεν ἐδογματίσας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεόν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νῆπτόν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθράν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβαῦς, αἵρεσιν κατέφλεξας· ὅθεν σου δεόμεθα, ταῖς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδοναῖς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρν.

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος Ἁγίε, τὴν παρρησίαν τοὺς ἐν γῇ, εὐφημῶντας μελωδικῶς, μνήμην σου τὴν ἐνδοξόν, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεόν, σάρκα περικείμενον ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἀγνή, ὥσπερ Θρόνος Χερουβικός φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως· ὧ μελωδοῦμεν καὶ λέγομεν· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Προεόρτιος.

Ὡδὴ ἡ. ἥς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.
Ἔχει δὲ ἐν ἑκάστον τῶν τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ἴκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ
» **Γ**ὰρ ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν
» ἀληθινὴν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεῷ·
» διὰ σοῦ γάρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συνανα-
» στρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βρω· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἴκουε σύνεε πρεσβύτα σοφέ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἁννα φησί· Βουλήσει θεία ἢν ἔσχον παῖδα σεμνὴν, Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι· Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις· καὶ εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βρω· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητός μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεὺς· Ζωῆς εἰσόδους νῦν ὑπεμφαίνεις σαφῶς, Ἡμῖν φανερώσας ὅπερ μέλλει αἰκεῖν, Θεοχώρητον παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παν-

τός· πρὸς ὃν βράχ' πᾶσα γῆ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιδοὺ πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ Ἁννα ἔφησεν· εὐλαβῶς, Καλλίστην παῖδα, ἢν δεδωκέ μοι Θεός, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευε, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βράχ' Προφητῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνων γύναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός, Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλάστανει ναοῦ· Ὅπερ ἐξανθήσει θείον ὄντως καρπὸν, Παραδείσῳ εἰσοικίζοντα, τοὺς βρώσει ἐξωσθέντας φθορᾶς, ἀναβοῶντας χαρᾷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρῆτόν ἀρρήτων μυσέων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνὴ, Σαφῶς ὑπάρξει ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανῶς· Τὸν θείον ἰδοὺ Παρθένε οἴκει ναόν· Ὑπ' Ἀγγέλου τρεφομένη γάρ, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελὸν κυήσεις, ὧ μελωδῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνὴν σοι ἄδομεν Κόρη ἀγνή, περιχαρῶς τοῦ Γαβριὴλ· Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς· Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον· ὡς κυήσασα τὴν κάθαρσιν, ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, τῶν μελωδούντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἐπταπλασίως κάμινον· ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόμως χρησάμενος, εἴληφας Παμμακάρι, τὸ πιστῶς αἰτούμενον· νυκτὸς γάρ καθεύδοντι, ἐπιφανεῖς σοι Ἀγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωαι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρί σε αὐλῶ, καθαίρουσαν καὶ δόξῃ, φωτίζουσαν ἀρρήτως.

Λολαμπῆς ὡς ἥλιος, νοητῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν, περιφανῶς Γρηγόριε, θαυμαμάτων τε λάμπεσι, περιουγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελωδοῦντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνωδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι· ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις σε, τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἠδυνθεῖς, καὶ θεοειδῆς καὶ φωταυγῆς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ητόν Κριτὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, Παναγία αἰτήσασαι, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός, σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγ-

μοῦ τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἀγ. Πρόκλου· Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Ως χωνεῖα τῇ φωτολαμπῇ, Πανένδοξε ἀγνεία, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, ἀποκαθάρσας ὡς χρυσός, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ὀργάνῳ Μάικαρ τῆς σεπτῆς, σὲ γλώττης θεηγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον καθόδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς καὶ ἐκβοῶσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεία ὠφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν, θεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμακάρε, καὶ τὴν τοῦ Νεσορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωτὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίαν.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώθηται ὁ Δεσπότης, προελήλυθε Χριστός, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἐννοίαν εἰς τὸ σῶσαι, τοὺς βοῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ παῖδες, Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσοῦ, ἀπέξιλθον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας· Προεόρτιος· Ὡδὴ δ' ἡς ἡ Ἀκροσιχίς· Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν παμνήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

Ιδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ Ἁγία, βαδίζει λίθος ἐξ ὃς τμηθήσεται, καὶ τὸς βωμὸς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δέ, ἑαυτῇ ἐργάσετε, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ωμοσε Θεὸς καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰουδα ἡμῖν, δὲς τὴν ἀειπάρθενον ἡς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως, ἀπολυτρώμενον, τὸς τῇ πτώσει ταύτης ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτη τῇ ὀφείας.

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· Σοὶ προσανατίθηναι, ἦν

μοι παρέσχου παῖδα ὃ Δεσπότη· ἐξ ἧς δι' οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὀφθεῖς, διασώσεις, κόσμον ὃν περ ἐπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου.

Ηύγασεν ἰδοὺ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεικῶν· πύλη ἐπομπάνιος, ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς Ἁγία, ὑφ' ἀγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς ἀγίαν Θεοῦ κατασκήνωσιν.

Φώτισον Ἀγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἢ κυήσασα, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ μοι, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου· Ἐφρίξε πάσα ἀκοή.

Ιδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἀμαρτίας ἐναπέσβησας ἄνθρακας· καὶ αὐρανόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἵδει χάριν εἰσδεδεξαι, αὐτὰ καταπλέγουσαν Σοφὴ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐν ἰσχυρί, δυνατόν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ως ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἀνθήσας καλαῖσει Γρηγόριε, ὡς κρίνον εὐοσμον· διὸ πηγάζει μύρον ἡδύπνοον, τὰ σὰ ὅστέα δαψιλῶς· ὁσμῆς ζωῆς πλήρεις γάρ, αἱ σιαγάνες σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ Γρηγόριε· συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι Μάρτυρες· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ησῶμα κατάκειται, θαυματῶν χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάξει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιαζούσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλητησάντων σε, καὶ προστατὴν καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίαν.

Φωνήν σοι τὴν τῇ Γαβριὴλ, οἱ πιστοὶ περιχαρῶς πρόσφθεγγόμεθα· Χαῖρε Παραδείσει, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα· Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀράς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὁσίων καὶ χημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὰ κραταίωμα.

Τοῦ Ἀγίου Πρόκλου· Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Τύπῃς καὶ σκιαῖς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀληθῆς θείαν Χριστὸν κατενόησας, ἀναγεννηθεῖς, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, ἱερεὺς τε χρισθεῖς ἱερώτατος· ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τροποὺς ἱερῶν καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσοστόμου μάικαρ ἐκτετακτάμενος, ζῆλόν τε αὐτοῦ, τὸν ἱερόν τὸν τῆς πίστεως, ἐξηρεῖξω

δογμαίων σου πέλαγος, αἰρέσεως χειμάρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον, τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κἀκώσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαμάτων σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν,
» κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κἀμινον· ἵνα σε
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοῖ σου, καὶ ἥσκησας Θεόφρον μεγαλοφρόνως· ὅθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Τοῦ Ἀγίου Πρόκλου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ως ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσόστομου, καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας, θρόνου ἔνδοξε Πρόκλε, διάδοχος Θεοκλήρυς· καθελὼν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἀγνὴν ἐκήρυξας καὶ Παρθέναν· μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερυβὶμ ὑπάρχεισαν, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν Ἀγίων Ἁγία, ὑποδέξασθαι ταύτην καὶ σὺν ἡμῖν, ἅδε προεόρτιον τῇ Παρθένῳ, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθείς κόσμον σῶζει.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ὡδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόναυ, παραδόξως τεχθεῖσαν, θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ Ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ Ἁγία.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθὰ περ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐποιήσω τοὺς στεφάνους χαρμανικῶς,

τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τοὺς δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι καὶ ἀνοιγέσθωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδεχέσθωσαν χαίρειναι, καὶ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνεῖτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον, ὁ ἕρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λῖαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδὲ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέψασα, ἀποκυηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ, κρούων τὴν κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῷ Ὁρθρῷ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκης.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἱσπείρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἄνθρωπος, ὅλον τὸ Κάθισμα. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς ε'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσόδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς δις.

Εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λειτουργία τῆς Ἑορτῆς, τὸ Ἀξιόλογον εἰς, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Πολυελίου, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Ἀκουσον θύγατερ. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. χύμα. Δόξα, Σήμερον ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ δ'. Ὁδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος β'. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη — Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Ἐάν δι τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παρούσα Ἑορτὴ, φαίνεται ἡ ταύτης Ἀκολουθία μόνῃ, ὡς κεῖται ἐφεξῆς.

=====

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῷ, προσενήνοχον σήμερον, καὶ Ζαχαρίας ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Η τῶν Ἀγίων Ἀγία, ἐν τοῖς Ἀγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηνέχθη, ὡς Θεοδέκτον θυμία· καὶ ταύτης αἱ παρθένοι ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ, ὡσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ Θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβὼν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Ο Δαυὶδ προανηφώνει σοι Ἀχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ, ἐν ἣ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε. Τὴν γὰρ πρό τόκου Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν ἀφθορον, Μητέρα τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ εἰσερχομένην, ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων ἀγαλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Πύλαι τοῦ Ἱεροῦ, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς Ἅγια Ἀγίων, ἀμόλυντον σκηνὴν τε, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν ἀγνὴν, προπέμψατε Παρθένον, παιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι, εἰς Ἅγια Ἀγίων, ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Αρτον ἢ λογικὴν, παστὰς Θεοῦ τοῦ Λόγου, Ἀχειρὶ Θεοῦ Ἀγγέλου, δέχεται κατοικῶσα, Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Ἀπολυτίκιον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

=====

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ α΄. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος α΄. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνὴν, τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιᾶζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαίρει σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελωδεῖσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μητηρ Θεῶ· διὰ γὰρ σου τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Ἀγίων εἰς Ἅγια, ἡ Ἀγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγιώτατος ναὸς, τῷ Ἀγίῳ Θεῷ ἡμῶν, τῷ τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ Θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἀγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι

τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνοσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθόμενη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, "Αννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι· καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι, ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, Θεῖος Θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεσάλη πρὸς σέ τὴν πανάμωμον, τροφήν κομίζων σοι. Ἐὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ. 1. **Ε**λάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσίοις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία. Καὶ ἁγιάσεις τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον Ἅγιον τῶν Ἀγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτήν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η. 1. **Ε**γένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ· αὕτη ἐστὶ

Σιών. Καὶ ἦσαν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκήνωμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἁγία τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὑπὸ ταῖς πτέρυγας τῶν Χερουβὶμ. Ὅτι τὰ Χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἁγία αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐμὲ Μωϋσῆς ἐν Χωρῆθ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξηλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλήσεν τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλήσεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ. 27. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτερᾶς, τῆς βλέψεως κατὰ Ἀνατολᾶς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεός, τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιομελᾶ.

Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥαναίτωσαν, ἐπὶ τὰ ἔκταν παραδόξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα ἐκ στεῖρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ, κρούων τὴν

κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων Ἀγία ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν· τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν· τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'. Λέοντος Μαΐσθορος.

Ε'πέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἐορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μέινασα, ἐν Ναῷ ἀγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· Ἠγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἀγίῳ ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακείμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Ἀννα ἀγαλλιᾶσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσιν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὁρῶντες εἰς Θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. Πρὸς ἣν ἐκπληπτόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνω γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἦδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδῆλως τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Αννα ἡ Θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνὴν Ἀειπαρθένην, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἀπιθι τέκνον, τῷ δοτῇρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἅδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου γενέσθαι τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ε'νδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, Νεάνιδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾷ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἀννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἦτις περιχορεύουσα, εἰς Θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὥφθη Μητήρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τῷ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένης τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὕμνουσαι τὴν Μητέρα τῷ Θεῷ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἀπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένη, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τῷ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δέκνυται καὶ τὸν Χριστὸν ταῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν. Τῷ Δεῖῳ δὲ Ναῷ, ὡς Δεῖος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀνατεθεῖσα ὥφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ Δεῖου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπαρθένε.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ ὕμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἀννῇ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία, ἡ φωτοφόρος Δεῖα λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε Δαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τῆ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἀκουσον Δύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ὁ Ν'. Εἰθ' οὕτω. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι εἰς Δεῖαν κατοίκησιν. Λαοὶ ἀγαλλιάσθε.

Καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Εἵτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός,

Καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Ο' Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς μέχρι τῆς Ζ'. Ὡδῆς.

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Γεωργίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Εἴσοδον.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀένναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ρανίδας, ἐπὶ ὁμῶς Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεὶ.

Υπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς Δεῖαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμήσαι, πανηγυρὶν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Ηπύλη ἡ ἐνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασσε, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ Δεῖα θαυμάσια, κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Κανὼν δεύτερος, Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίζωμεν, πνευματικὴν ἐορτήν· ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ωδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐνδοξον πρόοδον· τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Η Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἡγαλλιάτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ ναῷ μητρικῶς· Ἰωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαυὶδ ὁ προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, Δυγατέρα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· ὃν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίχυσσε, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται· Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ μητέρες ἄσατε, τῇ βα-

σιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ Ναῶ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἀλουργίδα, φορέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βρωτῶν, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
• σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ τῇ σε-
• πτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναὸς, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἐμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαυὶδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἀχραντε, παρισαμένην Πάναγνε, ἐν τῷ Ναῶ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Εξ ἧς ἡ παράθαις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βρωτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσερχομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων γρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσιν σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσιν, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν δεύτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἑορτῇ, εὐωχούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ιῶακείμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσιν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῶ ἁγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχεῖσαι, αἱ παρθένοι προτρέχουσιν.

Η τοῦ Θεοῦ ἀμνάς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστέρα ἡ ἀμόλυντος, ἡ θεοχώρητος σκηνή, τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα, ἐν σκηνώματι ἁγίῳ, κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Η τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ὧδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκης ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ Ναῶ πλησιάζωμεν.

Οἱ Ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, ταῖς εἰσοδοῦς παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἐνός, ἡ Τριάς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχοῖ, καὶ συντηρεῖ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σε οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν Σεμνὴ ἁγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν· καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Καταβασία.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβοήσον Δαυὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή; ἦν ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον; Ἀπενεχθήσονται, εἰπὼν, τῷ Βασιλεῖ μυσι-κῶς, παρθένοι ὀπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς· καὶ θαυμαστὴν ἐργάζεσθαι καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα, καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
• τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
• ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
• ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πιλὴν ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε Νόμου, τὴν λατρείαν καὶ σκιάν· Ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κράζων τοῖς ἐν γῇ, ἡ ἀλήθεια.

Ο ὅς τὸ κατὰ σκίον, ὃ προορῶν, πάλαι Ἀβρααμ προεκήρυξεν, ἐνδον χωρήσαν, τῶν αἰδύτων τοῦ ναοῦ, ταῖς ἀρεταῖς ἐξήνθησε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Γῶμεν παραδόξα πᾶσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἐξαίσια πράγματα· πῶς ἡ Παρθένος, δι' Ἀγγέλου τὴν τροφήν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ παλαίτιον καὶ οὐρανός, ἔμψυχος ὀφθειῖσα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῶ τῷ νομικῷ, ἀφιερούσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Προφήτα Ἡσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν· ἡ Παρθένος τίς ἐστίν, ἡ ἔχουσα γαστρί; Ἡ ἐξ Ἰούδα τῆς ρίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως, σπέρματος ἀγίου καρπὸς εὐκλείης.

Εξάρξατε παρθένοι, καὶ ἄσατε ὧδαίς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἀγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόσδον εὐφημοῦσαι, νῦν ἀπιούσης ἐν Ναῶ τῷ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἐορτάζουσαι.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νυνὶ, ἐν Ναῶ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἀγνὴν, Θεοῦ Μητέρα Χριστὲ τοῦ παμβασιλέως, γενησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἶον τριετίζουσιν δάμαλιν.

Αἰγία τῶν Ἀγίων, ὑπάρχουσα σεμνή, ἐν Ναῶ ἡγάπησας, ἀγίῳ κατοικεῖν· καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθένε προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως οὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, τροφὴ τῆς ζωῆς.

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἀχραντον Ἀγνὴν, εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, προσάξιν τῷ Θεῷ· καὶ ἐκπληροῦσι παρέχοντες ὡς περ θυμία, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακείμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Εβλάστησεν ἡ ράβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρὼν, προτυπῶσα Ἀχραντε, τὸν θεῖον τοκετόν· ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρήσῃ, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήσῃ, βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ Παρθένῳ, Μητέρες τῇ Μητρί, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν ὡς Θεῷ καρποφορῶσαν· πάντες οὖν φαιδρῶς ἐορτάσωμεν. Δόξα.

Τριαδά τοῖς προσώποις, Μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάζωμεν, Θεὸν ἀληθινόν, ὃν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ταξιαρ-

χίαι, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες αἰεὶ. Καὶ νῦν.

Γμέτετε ἀπαύτως, πανάχραντε Ἀγνὴ, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἐκ πολυτρόπων παγίδων τῇ διαβολῇ, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου. Καταβασία.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος, ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρως ὁ αἰνετός, κατασκήνους δασέος· ἡλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ αὔλος καὶ Θεός· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἐνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ ὡς περ καθαρώτατος ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Αἰγίασμα ἐνδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἡ πάντα γνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τῷ παμβασίλει ὑμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς αἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτὲ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα· Σὺ εἶ τὸ λύτρον· σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά· σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Ω τῶν ὑπὲρ ἐννοίαν, θαυμάτων σου Πανάχραντε! ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει· ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως· ξένα καὶ παραδόξα τὰ σὰ, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμηνεύτα.

Λυχνία πολύφωτος ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἀγνὴ, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν δεύτερος. Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφώσωμεν οἱ Ὁρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξάζοντες, τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς θυμία εὐπρόσδεκτον.

Αγαλλιάσθωσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραίνεσθω ἡ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ πατρί σου· ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον καὶ περίδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἐορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, θεῖα συμβόλαια, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, ἀγνή Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἀγίῳ ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Εξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, ὡς περ τριετίζουσιν, ἀμίαντον, δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον, καὶ κατὰ σκινον, ἄρος ὑμνήσωμεν, τὴν ἀειπαρθένον, Θεοῦ Μητέρα γενομένην· αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασιν. Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχιον καὶ αἰδίων, μίαν Θεότητα, δοξολογῶντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσει αἰδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον. Καὶ νῦν.

Λιμένα εὐδοκίαν καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεντήμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι, Θεοκυήτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων. Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῶντες
» ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος
» δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» τεχθέντα Θεὸν δοξαῖζοντες.

Ο πάντα φέρων, τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὐσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν· τούτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θεῶν ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτῷ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαχῆς σημεῖον καὶ ἀναπλασεως.

Ος οἶκος οὐσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχραντε, ἐν τῷ Ναῷ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διαδημά σε βατίλειον, δεξάμενος Ναὸς Θεο-
νύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρήθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Κανὼν δεύτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Εορτάσωμεν Πιστοί, ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· ὑπάρχει γὰρ, ἀγιωτέρα τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Εν ὧδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀγνή περιζερά, προσ-
ηνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄμωμος προορισθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εν Ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ οὐράνιος σκηνή, ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψε.

Νηπιάζουσα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἡ ἀγία κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσέρχεται, κατατρυφήσαι τῆς θείας χάριτος.

Εκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πανῦμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ο Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀχώριστε Τριάς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν.

Εν γαστρὶ σου χωρητός, ὁ ἀχώρητος παντὶ, Θεομήτορ γεγονώς, προεληλυθεν ἐκ σῆ, παν-
άχραντε, διπλῆς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Καταβασία.

Σπλάγχχνων Ἰωάνν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
λιος θῆρ ὅλον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐ-
νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διεληλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύ-
σεως, τὴν τεκοῦσα κατέσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος τὸ ἱερόν θησαυρίσμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θεῷ· ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνή ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμνηχανῶ, τὸν ξένον καὶ ἀπορρήτον· πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἀχραντος μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοημένην. Διὸ, ἀνευφημεῖν βε-
λόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνή ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος.

Στίχοι.

Ἐνδον τρέφει σε Γαβριὴλ ναοῦ, Κόρη·

Ἦξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ, Χαῖρέ σοι λέγων.

Βῆ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτη.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος εἰσόδος, ἐκτελεσθεῖσα τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποδείσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμὴν. Ἡ γὰρ παναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν ἀπαιδία διήνυσε, καθικέτευε, μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακείμ, νηστείαις καὶ δεήσεσι τοῦ Δεσπότη τῆς φύσεως, οἰκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παῖδα χαρίσασθαι αὐτοῖς, ἐπαγγελιομένη, εἰ τῆς αἰτάσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον εὐδύς αὐτῷ ἀναθῆναι. Καὶ δὴ, τιθεῖσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγὴν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνιγέρσεως, καὶ ζωσιως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην, τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχισιν ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερὸν, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδιδόασιν. Ἦν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὐπὼ ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι· ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντός, εἰς τὸ ἐνδύτατον τοῦ ναοῦ ἐμβιδάζουσι, χρόνους ὁλοκλήρους δώδεκα ἐκεῖσε διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπαξ τοῖς Ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἡ καὶ διὰ παντός πρὸς τὸ τοιοῦτον ἄδυτον ἐνδαιτυμένη, καὶ τροφῇ οὐρανίᾳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξιμοπρεπῶς διατρεφόμενη, διέμεινεν ἕως τοῦ θείου Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκῆσθαι τῶν διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα, κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἐνταῦθα οὖν ἐνηυλίζετο καὶ ἐνδιητάτο, θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδιαλείπτως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος, εἰς δόξαν Θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
» λον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιδὲ σήμερον, ἐπέλαμψε ταῖς πέρασιν, ἔαρ εὐφρόσυτον, καταφαιδρύνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἡ πανήγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον· μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορεῖτωσαν, σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς, καὶ βοάτωσαν· Ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ο τοῦ γραμματος, παρέδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιά, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθείσης σου Παρθενομήτορ Ἀχραντε, εἰσαεὶ εὐλογημένη.

Υποτέτακται, τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν, ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δεῦτερος. Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο.

Χορεύσωμεν φιλέοργοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν Ἀχραντον Δέσποιναν, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι· Ἀχθή-
σονται παρθένοι ὀπίσω σε, ἀπενεχθήσονται σοι, εἰς Ναὸν τῇ Βασιλίδι Μητρὶ.

Ηγάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, κηφραίνοντο Δικαίων τὰ πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μητὴρ εἰς τὰ Ἁγία προσήγετο.

Καὶ σώματι καὶ πνεύματι ἔχαιρε, σχολάζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα τροφὴν τὴν οὐράνιον, προέκοπτε σοφίᾳ καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μητὴρ, κατὰ σὰρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον Ναοῦ εἰς ἐνδύτατον, οἱ σώφρονες Πατέρες σε Ἀχραντε, ἀνατραφῆναι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δοξάσωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ, τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Καὶ νῦν.

Ικέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγχνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννήτορ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβεῖς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν ἐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ἡς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ἴκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ
» ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου, ἀρχαίαν
» ἀληθινὴν· γενῆ πρὸς ὑποδοχὴν, ἐτοίμη Θεῷ·
» διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συνανα-
» στρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αῖον ναόν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτέ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ Ἱερεῖ· Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ, δοθεῖσαν καί μοι, Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εῖπεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτέ, ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· Ζωῆς Μητέρα, εἰσάγεις ἀληθινήν, ἣν περ τηλαυγῶς αἱ Προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προεκήρυξαν· καὶ πῶς Ναὸς χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κέτις Θεοῦ κατέστην ἐγὼ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ, Καλοῦσα τοῦτον, ἐν πίστει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδίνος καρπὸν· Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα, προσάγειν τῷ παρέχοντι· διὸ σκιρτῶσα βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόημα ὄντως τὸ ἔργον ἐστίν, ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ· Ξένον δὲ πάντῃ, τὸ πρᾶγμα κατανῶ, Ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν, τὰ Ἅγια τῇ χάριτι· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρώννυμαι, ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἅπερ λαλεῖς· Συνεῖς γὰρ ταῦτα τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας· Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνῆψε λαμπάς, ἐβόησεν ὁ Ἱερεὺς, Χαράν μεγίστην ἐκλάμπουσα ἐν Ναῷ· Ψυχαὶ Προφητῶν συνευφρανέσθωσαν, Ὡς παραδόξα θεωμεναί, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκδοάτωσαν νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν δεύτερος.

Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εὐφραίνεται σήμερον, παιδρῶς Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἀγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται αἱ Ἅγιοι, Δαυὶδ καὶ Ἰεσσαί· Ἰουδας σεμνύνεται· ἐκ ρίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος, ἡ Παρθένος ἀγνή, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεὸς, ὁ πρὸ αἰώνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνή, προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας· χερσίν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Ως πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητὸν, ὡς κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πιστοί, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν Παρθένον ἀγνήν, ὡς εὐλογημένην, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου.

Ναῶν σε προσέφερον, πανάχραντε Ἀγνή, οἱ θεῶς τεκόντες σε, ὡς θυμίαμα καθαρὸν· καὶ ξένως αὐλίζῃ, ἐν ἀδύτοις Θεοῦ, προετοιμασθῆναι, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Υμνεῖσθω τρισάγιος, Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέριστος Μονάς, ἡ μία Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακί, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ο ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκί, τεχθεὶς ὡς νηδόκησε, Θεός τε καὶ βροτός, ἐκ Κόρης Παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἅκραν εἰσπλαγχνίαν.

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δρασοβόλος, ἐξεῖκοιςσε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς εἶδε πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένος ἦν ὑπέδη νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψαύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'.

Ἡς ἡ Ἀκροσιχίς, κατ' ἀλφάβητον ἀντιστρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγνης, ἐρῶντες ἐξεπλήττοντο πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἔμψυχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδὰ μῶς χεὶρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
• τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
• ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Ὄντως
• ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγνης, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Ως ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἀγνή, Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος, Χάριτος Θεᾶ δ' ἐμπιπλάμενη οὐρανόθεν, Φωτὶ αἰδίῳ καταυγάζεις αἰεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἀγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήκοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Υπερίπταται Θεοτόκε ἀγνή, Τὸ θαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν σοί, καταναῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἀμαρτίας ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶσαι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἰσοδὸν τιμῶμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἀγνή, ὁ Νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν σάμνον, Ξένην κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ράβδον, Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· ὅθεν ἐκδιδάσκει σοὶ κράζειν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἀγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήκοντο, πῶς θαυμάσιως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Μελωδῶν σοὶ προεκελάδει Δαυΐδ, Λαλῶν σε θυγατέρα Βασιλέως, Κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισαμένην, Ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε· ὅθεν προφητεύων ἐβόα· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἀγγελοι ακιρτήσατε σὺν Ἀγίοις, Παρθένοι συγχερεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Θεοδόχαν προθεωρῶν Σολομών, Ἠνίξατό σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσαν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθάλατον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν· θαυμάσιως γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Δακέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζωὴν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾷν σοι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Κανὼν δεύτερος· Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Μεγαλυνάριον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερέων.

Σημείωσις.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια, μέχρι τοῦ Δοξασιχοῦ.

Εκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς ἡ Θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτόν, σαρκί

νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, ὡς Ἀγία, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημῶμεν ὕμνοις· ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσπὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὰ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί· Χαῖρε πάγκαλε Νύμφη· χαῖρε κεφαλὴ φωτεινὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἐλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκοτεινῇ ἀγνοίας, καθημένοις· χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Υμνον ἐπαῖξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ἀνακραῖσαι βοᾷσα· Χαῖρε ἡ Μητὴρ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Η τῶν Ἀγίων Ἀγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἐκείναις σου Ἀγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἱρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνούντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἀγίας σου μορφῆς.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως· ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὕμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τριάδα ἀχώρισον δοξάζωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐκδοχοτέραν, τῶν ἁνθ' Στρατευμάτων.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον θρόνον Χερουβικόν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Η "ν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, σάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὅρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πισῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Αμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιεῖσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμδιθαίνεται.

Επαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Δείῳ Πνεύματι.

Επὶ θρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πισῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· οὗ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ Θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβὼν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Λέοντος Μαΐστορος.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ τῶν Κανόνων, ἡ γ'. καὶ ε'.

Ωδὴ.

Κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ιστίον, ὅτι ἡ παρούσα Ἑορτή, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν νηστείαν, ἑορτάζεται πέντε μόνον ἡμέρας, ἀπὸ τῆς σήμερον δηλαδὴ, μέχρι τῆς κί. τοῦ παρέντος μηνός, κατ' τὴν ἀποδίδοται.

Τῇ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Κικιλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! προὑπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἄρρητον, ἐν συμβόλοις σήμερον, ὁρατοῖς ταῖς νοούμενα· ἡ φῶς γὰρ κόσμῳ, Δεῖον ἐκλάμψουσα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς Ναὸν ἔνθεον· ἡν εὐφημήσωμεν, ὡς ναὸν Θεότητος ὑπερφυῆ, ἅγιον αἰείφωτον, τοῦ φωτὸς δότου Χριστοῦ.

Οντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακείμ ὁ σοφός, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσαντι, Δεῖον δεῖναι καρπὸν αὐτοῖς, τὴν Θεόπαιδα, κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι' ἧς τῆς λύπης, ἐλύθη ὄφλημα· ἡν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῇ.

Δεῦτε μυσικῶς συνδράμωμεν, καὶ προεξάρξωμεν νῦν, ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως, καταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον· Ναὸν Θεοῦ γὰρ, δόξη εἰσέρχεται, προμνηστευθεῖσα, σαφῶς τῷ Πνεύματι· ἧς ἑορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανηγυρίν, Δεοπρεπῶς πάντες εὐωχοῦμενοι, ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φιλήμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, Δείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας ἐπεύφραντας, τὰς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικειμένας τε, ζόφου τῆς εἰδωλομανίας· ὅθεν, γηθοσύνως τὴν μνήμην, σοῦ τὴν Δεαυγῇ πανηγυρίζομεν.

Πόλις τῶν Γαζαίων σε τιμᾷ, φῶς τῆς ἐπιγνώσεως Μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα· ἡ Κολασσαέων δέ, τὸ Δεῖον σῶμά σου, ὥσπερ ὄλβον κατέχουσα, τρυγᾷ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἐκάστοτε· ὅθεν, ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων, ἔνδοξε Φιλήμον, τῇ πρεσβείᾳ σου.

Πίστει, σὺν Ἀπφίᾳ τῇ σεμνῇ, Ἀρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημῶμεν, μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱερούς Θεοκήρυκας, σεπτοὺς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γνῶσιν ἀληθείας· καὶ τούτων, εὐσεβῶς τὴν μνήμην ἐορτάσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφῶνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἀρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ· Χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τοῖς οἰκουμένης φωστήρες, Κολασσαέων πρόβολοι· Χαίρετε, Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεφάμενοι, καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. Διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς Ἀγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α'.

Α'γαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰς λίαν παραδόξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπущα, ἀποκυηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται, φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἐνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀρρέουσως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, εἰ βῆλει, εἰπέ Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας Κικιλίας (*).

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σῶμα ἀκηλίδωτον, καὶ λογισμόν ἀπαράδεκτον, ἡδονῶν διετήρησας, καὶ νύμφην ἀκῆρατον, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ Ἀειμακάριστε· διό σε προσελάβετο, πρὸς φωτεινότερον θαλάμον, καὶ νυμφῶνα ἀκῆρατον, Κικιλία πανεύφημε.

(*) Τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Ἀγίας Κικιλίας, καὶ ὁ ἐφεξῆς αὐτῆς Κανὼν οὐχ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἀλλ' εὐδὲ τὸ ἀνωτέρω Δοξαστικὸν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, οὐδὲ τὰ εἰς τοὺς Αἶνους Προσόμοια τῶν αὐτῶν.

Ρόδοις ἡδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς Σεμνοπάρθενε, ζωγεῖ μεσιτεία σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνόσφρησαμένην, τούτων εὐχῇ σου ἐκτενεῖ· ὅθεν λιπόντες δυσῶδες σέβασμα, τῆς πλάνης ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεάνιδος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα.

Πλούτε καπεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον στέργυσσα· καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ἀριθμησαμένη· καὶ προσενήνοχας σαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ πάνσεμνε, ἀθλήσασα στερόροτατα, καὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατάσασα, ἀθλητῶν τὸ ἀγλαῖσμα.

Εἰδὲ μὴ, τὰ παρόντα τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ψάλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάφαντα λαμπάδας, παιδρῶς ὁδοποιῶσι, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Οὐρος τὸ νοητὸν, τὴν τράπεζαν τὴν θείαν, τὴν γέφυραν τὴν σταύμον, Προφῆτα ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, Προφῆτα ὑποδέχε, Θεῷ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντῶνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῷ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα·

Ἦχος β'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ ἠνυπιάζουσα Ναῶ τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὥσπερ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διὸ ἐορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακραζώμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυὶδ προοδοποιήσον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτῃ ἐκδόησον· Εἰσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἰσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάζειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε, Φιλήμον. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, Ἱερρυγὲ σκηνώματα, χάριν παράσχου μοι, τὴν αἰγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνοῦντι· σὺ γὰρ δεδοξάσται.

Ρεῖθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρεσκεύασας πίστει, Ἀπόστολε Φιλήμον, ἀξιοθαύμαστε.

Ιερουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐφώτισας, λυτρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Σὲ προφητῶν, πάλαι ὁ Θεὸς κατάλογος, πολυειδέσιν Ἀχραντε, συμβόλοις πόρρωθεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δεσπότην, ἀποκυήσασαν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ πανάγιον τέμενος, Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, Χριστοῦ ναὲ καθαρώτατε, ἐνδοξε Κικιλία, Μάρτυς σεμνή, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, φωταγωγήσον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνούντάς σε.

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα, Χριστῷ κραταιωθείσα τῷ ἔρωτι, Χριστοῦ προσταγαῖς πειθήσασα, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, Μάρτυς σεμνή, πᾶσιν ἐνεκρώθης, καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυντον φέρουσα, καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀγνότατον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπενύμφευσαι, ἁμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθαρὰν, Μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς νυμφῶνα νοητὸν θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην· ὃν ἐκ τῶν σῶν, Πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ γ'. Στερεώσον ἡμᾶς.

Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν κηρύττων ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου, ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως τοὺς ἀνθρώπους, Φιλήμον ἀξιάγαστε.

Ονήσιμον τὸν Θεῖον καὶ Φιλήμονα, Ἀπφίαν καὶ Ἀρχιππον τοὺς ἀστέρας, τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημήσωμεν.

Νοὸς τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθαράντες, τῆς Θείας ἐτύχετε θεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπεστρέψατε, πλανωμένους, πρὸς γνῶσιν Ἱερώτατοι.

Θεοτοκίον.

Φανείσα καθαρά καὶ πανακήρατος, ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθένε ἀτοπήμασιν.

Τῆς Μάρτυρος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεὸν, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, ἐκζητοῦσα ἐβόας αὐτῷ· Σοῦ ὀπίσω Δέσποτα, προσεκολλήθην, καὶ σοῦ τῇ στοργῇ, ψυχὴν μου συνέδησα.

Εχουσα πασάδα, ἐπεράνιον προῖκά τε μένουσαν, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαίρου, καὶ φθαρτῆς Κικιλία, ἀγνή Μάρτυς κατεφρόνησας, τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, ἄσπιλον ἀμείωτον.

Ερωτι αὐλῷ, τοὺς ἐνύλους ἐμάραντας ἔρωτας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρότοις, καὶ πανσόφοις σου λόγοις, σὺν σοὶ παρθενεύειν ἐπεισας· μεθ' ἧς συνήφθης Ἀγγέλων χοροῖς, Μάρτυς ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Η ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος ἄμπελος Ἀχραντε, καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον βότρυν, Χριστὸν οἶνον ἀποστάζοντα, θεογνωσίας αὐτὸν ὡς Θεὸν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἰ Κύριε..

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ ἄρῳτρω τοῦ λόγου καλλιεργῶν, χερσὺς Θεῖσας καρδίας Ἱερουργέ, τὴν Θεῖαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκεύασας· καὶ καθελὼν τεμένη, εἰδῶλων ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σου· ὅθεν συνελ-

Θόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Φιλήμον δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶ-
μέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας Κικιλίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη,
Νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον·
καὶ τοῦτον προσεμήνοχας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως,
ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στερόνως Κικιλία, καὶ
τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης· μεθ' οὗ
ἡμῶν μέμνησο.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης,
προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκί
νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλό-
γησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας· ταύτην ἄπαυτες, οἱ
γηγενεῖς μετὰ πόθου, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοῇ.

Γστὶς τοῦ Σταυροῦ πτερούμενος, διεπέρασας
ἀχειμάστως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῶν πει-
ρασμῶν τοῦ βίβ, Μάκαρ πολλοὺς, κυβερνήσας
θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὄρμον θεία
χάριτι.

Λαμπτήρας φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία
πόλις Κολασσαέων, τὸν ἱερὸν Ἀρχιεπίσκοπον,
Φιλήμονά τε καὶ Ἀπφίαν σαφῶς, καὶ Ὀνήσιμον
τὸν ἑνδοξον, φωταγωγοῦντας κόσμου τὰ πλη-
ρώματα.

Ο θείος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας
σου Θεοτόκῳ, καὶ ποταμοὺς ἔστησε,
καὶ ρεύματα τῆς ἀφείας· ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ
τῷ καύσωνι, τῆς ἀγνωσίας ἥρδευσε ἐν χάριτι.
Θεοτοκίον.

Υμνῶ σε ἀληθῶς Πανύμνητε, ὑπερύμνητον
Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τέξασαν, καὶ δέο-
μαι· Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὰ νοσήματα
θεράπευσον, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.
Τῆς Μάρτυρος. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Αγγελος φωτὸς σοι παρεστῶς, καὶ φύλαξ
δεδομένος σοι, φωτὶ σε θείῳ κατελάμ-
πρυνε, ρυόμενος ἐκ παντός, ἐναντίου ἑνδοξε,
ἄφθορον ἀγνὴν διατηρῶν τε, εὐαρεστοῦσαν Χρι-
στῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

Θεῖαις σε πεισθεῖς ταῖς διδασκαίς, εἰδὼλῳ τὸ
βαθύτατον, ὃ Κικιλία σκότος ἔλιπε, Βα-
πτίσματι θεουργῷ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλ-
λεριανὸς ὁ γενναιοφρῶν· καὶ φωτισθεῖς τὴν ψυ-
χήν, φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἡλλάξω τὸν οὐ-
ράνιον, τοῦ ἐπιγεῖς ἀξιάγαστε· εἰς ὃν οἱ-
κεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμα-
ρυγαῖς ταῖς τῆς ἀγνείας, ἡγλαῖσμένη φαιδρῶς,
Μάρτυς Κικιλία θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος σε Παρθένε Ἀαρὼν, ἀνίκμωσ ἐκβλα-
στήσασα, προεξεκόνισεν ἀνθήσασαν, τὸν
φυτουργὸν τοῦ παντός· ὃν δὴ δὴ πᾶντοτε,
πάντων εὐσεβῶν ταῖς διανοίαις, τὸν φόβον τὸν
ἑαυτοῦ, Δέσποινα φυτεῦσαι πανάμωμε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Νενοσηκίους ὁρῶν, τῇ σπηεδόνι τῶν δεινῶν
ἑνδοξε, τῷ δραστηκῷ λόγῳ σου ἰάσω, Φι-
λήμον τῆς ποτὲ, εἰδωλομανίας, σφοδρῶς κινδυ-
νεύοντας.

Ταῖς οὐρανίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλε-
πῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς Φιλή-
μον, καὶ μόνην τὴν ὁδὸν, Χριστὸν ἀγαπήσαι,
ὁσίως ὠδήγησας.

Αγγεὶ φαιδρὰν ἑορτὴν, Κολασσαέων ἡ σεπτὴ
σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
τὸν θείον Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ τὸν θειόγον, τιμῶ-
σα Φιλήμονα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χα-
λεπῷ κλύδωνι, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν
ἀνημέρων, Βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν
Δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσι.

Τῆς Μάρτυρος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Λουτρόν σου τὸ θείον, Βαλλεριανέ, ἐκζη-
τοῦντος ὠράθη σοι Ἀγγελος, τὸν νοῦν
καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων
ἀναπτύξει, καὶ πείθων οὐρανίαις, συναφθῆναι
χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Τηροῦσι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν, συν-
δουμένοις τε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους
όρατοὺς ὑμῖν, ἀπέστειλε Χριστὸς, ἐκ ῥόδων ἡ-
δυνόων· αὐτοῦ γὰρ εὐωδία, καὶ τῆς πίστεως
ὄντως, Πανευκλεέστατοι γεγονάτε.

Δυσώδη Τιθύρτιε, πλάνην λιπῶν, ἀντελαί-
βου ὁσμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίβον
τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως
ἐπορεύθης, πιστεύσας ὀλοψύχως, τῇ Τριάδι καὶ
ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότητά.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχου-
σα ὥφθης κυήσασα, Βελῆς μεγάλης Ἀγ-
γελον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, βροτοὺς ἐπουρανίους,
αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι'
εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ 5'. Ἐν αἰύσσῳ.

Οὐρανὸς ὥφθη πᾶσι φθεγγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον, τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ Μαθηταῖς συντάξαντος, Ἑβδομήκοντα Μαῖκαρ πανόλβιε.

Ξενωθείς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγῳ ξενωθέντας, Θεοῦ ἐσαγήνευσας, καὶ τῆς Σιών οἰκήτορας, Ἱεράρχα Φιλήμον ἀνέδειξας.

Αρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστραπτουσα, καὶ περιφανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, πρὸς οὐρανούς ἀνέδραμες, σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα. Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν, γκωρίζεται ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃται Κόρη πανάμωμε.

Τῆς Μάρτυρος. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Χεῖρας πρὸς Θεὸν, προθύμως ἐπάραντες, τοὺς εἰδωλικούς ναοὺς κατέρράξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στερρότατοι· νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῇ καὶ φαιδρᾷ διαδήματα.

Αῖνες λογικοὶ, ὑπάρχοντες ἅγιοι, θηρίων ὅρμας οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐνείματε, ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, οὐ θυδῖαν προσηνέγκατε ὀλέθριον· μάλλον, ἑαυτοὺς δὲ θύματα, καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Πόθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρως ἐγκάρδιος, καὶ θεία στοργή, ὅλην ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος Ἐνδοξε Ἀγγελον· ὑποκλίνεις γὰρ αὐχένα προθυμότατα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, καὶ ψυχῇ τὸν αἶρα ἡγίαςας. Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυσφόρησας, τὸν δωρέμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσιν, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν· τοῦτον, Παναγία αἵτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**πλάγχχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
» νάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
» δὲ ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν,
» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀ-
» πήμαντον.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Κικιλίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἐκουςίως, καὶ στολισθεῖσαν, ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, Θεο-

πρεπῶς ὑμνήσωμεν Πιστῶν ἡ πληθὺς· αὕτη γὰρ κατήσχυεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λάμψασα ὡς ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων· καὶ μετὰ ταῦτα ὥφθη τρεῖς ἐν γῇ, στήριγμα θείον, τὴν πίστιν κρατύνασα. Ὁ Οἶκος.

Αρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς, ἐδόθη τοῖς Ἀγίοις ἐξ-αίρετα τὸ πράττειν, κατάπληκτα μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα, ἐστὶ θαυμαζέσθαι ἀξίως· μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἀσπίλον λαμπρότητα, πῶς ἀπεκδυσαμένη, τὸν ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκότους· καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐστη ἐρρώμενη ἀπτοήτως· καὶ ἡμεῖς τοῦ θαύματος τούτου γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φώμεν· πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρνισε τὸν Βελίαρ, τὴν πίστιν κρατύνασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὥφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστῷ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερίῃ Φιλήμονα ἐνθεν ἄειραν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, μαθηταί γεγονότες τοῦ Ἀγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἑορτὴν ἀγόντων τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῇ ταύτης ναῷ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Ὦν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς Ἀπφίας, πιστῆς καὶ αὐτῆς οὔσης, ἐναπελείφθησαν, ποθεῦντες τὸ κατὰ Χριστὸν μαρτύριον. Συσχεθέντες οὖν, ἤχθησαν πρὸς Ἀνδροκλίαν τὸν ἡγεμόνα Ἐφέσου. Τύπτονται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῆσαι τῷ εἰδώλῳ τῷ καλουμένῳ Μηνᾷ, εἰς βόθρον ἐμβαλλονται μέχρις ὀφύος· καὶ οὕτω λιθολευστοῦνται, πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κατακευτηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. Λουτροῦ φέρεις ἑκκαυσιν, ὦ Κικιλία,
Λοῦν δὲ λουτρον αἵματος διὰ ξίφους.

Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα
Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.

Οὗτοι ἠθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Καὶ ἡ μὲν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ρώμης, προσγόνους ἔχουσα λαμπροῦς. Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τούτου ἐπὶ τῇ αἰς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ αἰγνείᾳ δι' αὐτὴν ἐπεισεν. Ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ἔντα. Εἰς τοσαύτην δὲ ἀριτὴν ἀνήχθη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ Ἀγγέλοις καθ' ἑκά-

στην προσομιλήν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων θάπτουντες, διαβάλλονται τῷ Ἀλμακίῳ Ἐπάρχῳ τῆς πόλεως. Καὶ ἀγθίντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, ἐκδίδονται τῷ Καπηλαρίῳ Μαξίμῳ, ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφαλὰς. Ὅς μετὰ τὴν τῶν Ἀγίων ἐκτομὴν, θρασάμενος Ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δορυφοροῦντας τὰς ψυχὰς τῶν Μαρτύρων, ἐπίστευσε καὶ αὐτός. Ἡ δὲ Ἀγία Κικιλία, ἐν βαλανείῳ βληθεῖσα, σφοδρῶς ἐκκαίντι, καὶ μὴ συγχωρουμένη τὴν ἐξοδον, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ, τοῦτο τοῦ Ἐπαρχοῦ ἀποφηνάμενου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε, σὺν Μάρκοις δύω, Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείᾳ, καὶ Μάγνου ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Πισιδείας. Κατασχεθέντες δέ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, καὶ πλείστας ὑποστάντες βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν, οἷα πρὸς πάλιν, Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Στίχ. Κάραν, κναφεῦ Μένιγνε, τμηθεὶς ἐκ ξίφους, Κνάπτεις σεαυτὸν· καὶ ῥύπους εἶχες, πλύνῃ.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ Κολωνίας τῆς Ἑλλησπόντου, ἐκ πόλεως Παρείου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τινῶν ἐν ἀγορᾷ, βοώντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς, νυκτὸς ἐλθὼν, ἐκλεψε τοὺς δεσμίους ἡμῶν, ὑπερξέσας τῷ πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθετο τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ πέλει τοῦ Ἀγίου, πολλῶν Μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλεισθέντων ταῖς φυλακαῖς ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ Ἅγιοι ὑπὸ Θεοῦ Ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν· ὅθεν μὴ εὐρίσκομένων αὐτῶν, μεγάλως οἱ διώκται ἐταράχθησαν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μένιγνος, καὶ Θεῖας φωνῆς καλούσης αὐτὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγερούσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλετο, ἀλλ' ἀποδοὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπότηταις (κναφεὺς γὰρ ἦν)· καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τιθέντα γράμματα διαρρήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς· καὶ ἐπὶ γῆς ῥηφείς, λαβὴ ἐντείνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ξίσται· καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτίμνεται· καὶ τοῖς τυράννοις ἀγχείς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θάνατον κατακρίνεται· καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρουσθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββά.

Στίχ. Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββᾶδων, Τιμῷ πρεπόντως, ὡς τεκνίων Πατέρα.

Οὗτος ἦν ἐκ γένους τῶν Ἰσραηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς, καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησε Μοναχῷ τινι, ἐνδυσάμενος τὸ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ ἦν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινάς. Εἰθ' οὕτω λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπι-

στάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητευθῆναι παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ· οὐ κοιμηθέντος, ἐμεινεν ὁ-τος παρ' αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὀκτὼ δὲ καὶ τριάκοντα διατελέσας ἐκεῖσε χρόνους, αἰεὶ ἐπεξετείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ὑποδήμασι μὲν οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν· ἐσθίων δὲ βραχεία, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθησι δύναμιν, περιττὴν ἡγεῖτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρεῖαν. Σιδηρῷ δὲ τὴν ὀσφύν ἐζωσμένος, ἐκάθητο μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλεῖστον ἐσσηκῶς, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ Δεσπότῃ λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρεῖαν, ἀναγκαίαν ἡγεῖτο οὐδαμῶς· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ποτε κατακλιθέντα ἐθεάσατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Μοναχῶν κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύειν λαχὼν, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς φιλοσοφίας τοῖς ὑπηκόοις ἅπασιν προῦθηκεν. Οὕτω βιούς, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγνων, Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ Ἀνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλλέλαιος τ' Ἀνθιμος ἐκτετμημένοι, Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὡς· Θεῖα ξύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κάλλιστος ἐχθρόν τὸν καίκιστον πτερνίσας, Φίλος Θεῷ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρानοῦς ἀφεθείς τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ πρानῶς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει· Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, ψαλμὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχ. Ἀπῆλθε, θηροὶ μὴ βλαβεῖς, Ἀγαπίων· Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.

Εἶχες θύτην με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξένον, Ἐχεις με Σισίνιον, ἐκ ξίφους, Λόγε.

Ὑπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ, Ξίφει σὸν, Ἀγάπιε, τείνεις κρανίον.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Οἱ ῥαῖοι οἱ σοὶ, ἐχρημάτισαν σεπτοὶ Φιλῆμον πόδες, τρίβους συντόνως βηματίσαντες, Εὐαγγελίου καὶ ἅπασι, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱερὰν καταγγέλλοντες, καὶ τῶν Δαιμόνων τὰς ὁρμαῖς ὑποσκειλίσαντες.

Σῶν λόγων φωτὶ, τῶν Γαζαίων τὸ βαρὺ σκότος ἤλαθ'· Ἱεουργὸς γὰρ ἱερώτατος, ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα, τοὺς πάντας ποι-

μάνας καὶ μέλπειν, ἐκδιδάξας Ἀπόστολε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοινώνησε καλῶν Γαζαίων πόλιν· αὐτῆς γὰρ ὥφθης καὶ πρωτόθρονος, καὶ Ἱεράρχης σωτήριος, ὡς ἱεροφάντης Φιλήμον, ἐκβοᾶν προτρεπόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φιλήσας Χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς δι' εὐσπλαγχνίαν, τοὺς τῇ φιλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, μεμισημένους τυγχάνοντας, φίλους ἀπειργάσω Φιλήμον, τοῦ Θεοῦ ἀναμέλποντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ισχὺς ταπεινῶν, καὶ λυχνία φωτεινὴ καὶ θεία τράπεζα, ὅρος καὶ πύλη ἀδιόδευτος, θρόνος Θεοῦ καὶ παλάτιον, ῥάβδος Ἀαρὼν τε καὶ στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστὸν τὸ μάννα τῆς ζωῆς, Παρθένε φέρουσα.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Τὴν κάμινον εἰς δρόσον Νεανίαι, εὐσεβῶς μετέβαλον· δροσιζομένη δὲ λουτρῶ, Κικιλία τῇ Βαπτίσματος, τὸ φλογίζον τῇ λυτρῇ ἔφερε ψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τιβούρτιος τὴν πλάνην ἀπλανέσι, διδασκαίᾳ σου Πάνσοφε, καταλιπὼν θείαν στολὴν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, καὶ Χριστοῦ τοῖς Ἀθληταῖς συναριθμεῖται βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τρισήλιον ἀκτῖνα ὑπερθέου, Ἀθληταὶ Θεότητος, ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν, ἐσκηδάσατε φωστῆρες χρηματίσαντες, φωταγωγοῦντες, Πιστῶν τὰς διανοίας

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν κυησάση, τὴν χαρὰν Πανάχραντε, καὶ τῆς ἀρᾶς πάντας ἡμᾶς, ῥυσαμένη μεσιτεία σου, ἀπειρόγαμε ἀγνὴ τοὺς ἀναμέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Λόγον ὡς λύχνον φαεινόν, ἐπανάπτοντα, τῇ σῇ καρδίᾳ φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσθεςμένους, καὶ ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένους ἀγνωσίας· Ἐνδοξε, πρὸς θεογνωσίας ἐξηγείρας ἡμέραν.

Ηἱερά σου πρὸς Θεόν, ἐκδημία ἱσραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς Ἀποστόλων, καὶ ἁσμάτων Νόων· ὧν ἔσχεσ ἐν γῇ τὸ πολίτευμα, ὡς ἱερομύστης, Φιλήμον θρηγόρε.

Μύρον ἡδύπνοον σαφῶς, ἀποστάξας ἱερῶν θαυμάτων μάκαρ, εὐωδίασας φρένας, καὶ λογισμοὺς εὐσεβεῖς, καὶ πάθη δυσώδη ἀ-

πήλασας, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν σοφὴ Φιλήμον.

Οἷα ἀστέρες φαεινοὶ, στερεώματι αἰεὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα, Ἀρχιππος ὁ θαυμαστός, Ἀπφία Φιλήμων Ὀνήσιμος, καὶ τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι.

Θεοτοκίον.

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς Ἀγνὴ ὠράθη, ζωῆς ξύλον βλαστάνων, καὶ τοὺς θανέντας καρπῶ, τοῦ ξύλου πάλιν πρὸς Παράδεισον, ζωοποιηθέντας, εἰσάγων Θεοτόκε,

Τῆς Μάρτυρος.

Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Θεῖαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θαυμάτων, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, τοὺς τανύκοντας καύσωνι, ἀλγηδόνων Μάρτυς σεμνὴ, ἀναψύχεις Κικιλία παναοίδιμε, βοῶντας ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζεούση τῇ προθυμίᾳ γενναιοφρον, τὴν παφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα· οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δὲ, ἀλλ' ἐξῆλθες ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρσίας Κικιλία ἀναμέλπουσα, Χριστῷ τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῖου Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι· ῥάβδισμοῖς γὰρ πάντοθεν, καὶ νιφάσι τῶν αἰκισμῶν, πιεζόμενος ὑπέφερε στερρότατα, συντρίβων ἐχθροὺς καὶ μέλπων ἄριστα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν θρόνον Θεῶ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικό-
 » νισε κάμινος τύπον· ἡ γὰρ οὐς ἐδέξατο
 » φλέγει Νέος, ὡς ἡδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρ-
 » θένου ἣν ὑπέδη νηδύν· Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
 » μέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
 » ριον, καὶ ὑπερυψύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.
Ιέρωτάτη χορεία, ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐμπρέ-
 πων κατοικεῖς τοὺς οὐρανούς, θεία μετέξει
 θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων, ἀρρήτων
 καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, ἱεράρχα Φιλῆμον,
 διηνεκῶς πληρούμενος.

Ως θαυμαστός σου ὁ τρόπος! ὡς καλὸς ὡς
 ὥραϊος ὁ βίος! ὡς περίδοξος ἡ σὴ, καί-
 μησις μάκαρ Ἀπόστολε! ὡς φαιδρὰ ἡ ἡμέρα!
 ἐν ἧ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίων ἀψίδων,
 ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλη-
 σία, ἐόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συστη-
 σαμένη τῇ μνήμῃ σου· ἦν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς
 σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, εὐπροσδέ-
 κτοις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερῶτατε.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη, ἱαμάτων στα-
 γόνας, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερῶς, μά-
 ρκα Φιλῆμον Ἀπόστολε· καὶ νοσήματα παύει·
 καὶ πάντων ἀγιάζει τὰς ψυχὰς, τῶν τὴν θείαν
 σου μνήμην, ἐορταζόντων πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ τὸν τρέφον-
 τα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐ-
 δαμῶς, ἐπισταμένη Πανάμωμε· ὑπὲρ νοῦν σου
 τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλήττον καὶ βροτῆς,
 ταῦς εἰδότας σε μόνην, Παρθένον Θεομήτορα.

Τῆς Μάρτυρος. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Κῆπος κεκλεισμένος πέφυκας, πηγὴ ἐσφρα-
 γισμένη, κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλε-
 κτή, φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, εὐανθής τε καὶ θείος
 Πυχράδειςος, θεόφρον Κικιλία, τοῦ Βασιλέως
 τῶν Δυναμέων.

Ορμον γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς εὐσεβείας
 φόρτον ἐλιμενίσαντες· καὶ μαρμαρυ-
 γαῖς, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγάζεσθε
 θέσει θεούμενοι γενναῖοι, Ἀθλοφόροι, πανευ-
 κλεεῖς θεομακάρισται.

Τριαδικόν.

Νέμοις τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε, Πάτερ Υἱὲ
 καὶ Πνεῦμα, Τριάς ἀμέριστε, θείον φω-
 τισμόν, ἀμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σοφῶν
 σου Μαρτύρων ἐντεύξεσιν, ἵνα σε κατὰ χρέος,
 ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπω-
 σθείσα φύσις, ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ
 νυκτὸς, ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν
 τῆς σκοτώδους συγχύσεως· διό σε ὡς αἰτίαν,
 τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου πυρπολου-
 » μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
 » καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κα-
 » τασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
 » τόκῃ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Απόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ
 Λόγου, Ἀρχιππε ἱερῶτατε, σὺν Ἀπφία
 Φιλῆμον, καὶ Κικιλία Μάρτυρι, ἱκεσίαν τῷ
 Κτίστῃ, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων
 ἐν πίστει, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, λύσιν λα-
 βεῖν πταισμάτων· ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα,
 πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Η δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ πανάγαθος Κόρη,
 ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδό-
 ξως· καὶ ταύτης προπορεύονται Ἀσωμάτων
 τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ
 πλήθους παρθένων· ἦν ὁ θείος Ἱερεὺς, ἐνηγα-
 λίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ο τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα,
 ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλῆμον Ἀπόστολε,
 ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσιν,
 καὶ φωτίζουσιν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνω-
 σία, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, ἱεροκήρυξ πανόλβιε.

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγέννησαι,
 ἀρετῶν λαμπρότητι ὥραϊσασα, τὴν σὴν
 καρδίαν αἰοίδιμε, Ἀπφία καὶ λάμψασα, εὐσε-
 βείας φωτισμόν, τῇ ἡλίῃ φαιδρότερον, μυηθεῖσά
 τε, πᾶσαν μύησιν θείαν· διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ
 τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλη θεόληπτε.

Σὺν τῷ θείῳ Φιλῆμον, εὐφημῶμεν Ἀρχιπ-
 πον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὁνήσιμον, ὡς
 ἱεράρχας θεόφρονας, μεγίστους ὡς Μάρτυρας,
 Ἀποστόλων τοὺς σοφούς, καὶ τῆς ἁνῶ λαμ-
 πρότητος, συμμετέχοντας, καὶ τῷ θρόνῳ τῆς
 δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους,
 ἀμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν
 ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας
 ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων,
 Ἄγνια, ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων

μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.
Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Λίνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Εἴπιδον τοῦ ἱεροῦ, Ἀγίαν τῶν Ἀγίων, τὴν Θεοτόκον ἔσαν, ὧ Ζαχαρία δέχου, Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένη· Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα· Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

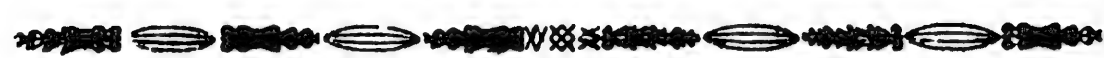
Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὕγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακείμ καὶ Ἀννης· ὑφ' ὧν Ἀγνή τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφὴν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Γρηγορίου τῷ Ἀκραγαντίνων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ.

Τοῦ Ἀγίου Ἀμφιλοχίου. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμόν αὐτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείττονι δέδωκας, νουνεχῶς παμμάκαρ, τὴν ἡγεμονείαν, κατὰ τοῦ χειρόνος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ Πάτερ χρησάμενος· ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, δογμάτων ὀρθότητι, καὶ θεολογίᾳ, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγῶν, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν· ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν Μονάδι Θεότητος.

Τέχνη σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα, τὸν ἐκείνου παρέδραμες, υἱὸν ἀπροσκύνητον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνήτου, παρορωμένου τοῦ Υἱοῦ, ἀγανακτήσει Πατὴρ θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκῶς ὑπὲρ ἐννοίαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον, ὡς -ρη τὸς οἶδεν Ὅσιε.

Καὶ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερέ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ, ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνενδότοις νεύσει, τὸ τὰ πάντα ποιήσαντι. Καὶ δὴ πρὸς τοῦτου, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα καὶ ἥστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων χάριτας, ἀποσοβῶν, ποικίλα νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμισας, πολυκύμαντον θαλάσσαν· καὶ ἀπαθείας περιῦπτάμενος, καθαρωτάταις πτέρυξιν ἔφθασας, ἐνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος καὶ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανὼν, σωφροσύνης εἰκόνισμα, Μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, καὶ γλῶσσα πύρινος, σόμα ἡδύλαλον, σκεῦος θείου Πνεύματος, καὶ νοητὸς, γέγονας Παράδεισος, θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσερχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Απενεχθήσονται φάσκει ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὀπίσω σου Παρθένη μετὰ φαιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσai, καὶ εἰς τὰ Ἅγια φέρουσαι· Ἀγνή, ὡς ἀγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ

Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ μεθεόρτιον τούτους
δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εἵξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου ναοῦ,
καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύ-
λην, καὶ πανηγυρίζετω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρ-
τάτωσαν Ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἅμα φαι-
δρῶς ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν Εἴσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ
πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου
Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα,
ἐν Ναῶ ἁγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχα-
ρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ
βοᾷ γηθοσύνως· Ἠγγικεν ἡ προστασία τῶν
θλιβεμένων, ἐν Ναῶ ἁγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆ-
ναι εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάννακτος. Εὐφραι-
νέσθω Ἰωακείμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀ-
γαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετί-
ζουσιν δαίμαλιν, τὴν ἁμωμον Δέσποιναν. Μη-
τέρες συγχάριτε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ
στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν
οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασ-
σα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ'
ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀπο-
στήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν
ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης,
προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ
νηπιάζουσα· ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἣν εὐλό-
γησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς
τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ·
καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης
νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελί-
αν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θείος ὄντως ναὸς,
ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν,
ἀποδοθεῖσα ὥφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ
θείου Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόοδός σου,
μόνη Θεόνυμφε καὶ αἰετάρθενε.

Εἴτα λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς ἑορτῆς, καὶ
τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο.

Ο' Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἀμφιλοχίας· ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν τὴν πλάνην λοχῶντα μέλπω ποιμένα.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, καὶ
τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλη λαμ-
πρυνθεῖς, εὐμαρῶς διεσκέδασας, ἐν ἧ' τοὺς σέ
γεραίροντας, ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ο πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, αἰεὶ βου-
λόμενος, τῆς ἱεράς σε ποιμένης ὁδηγόν,
Γεράρχα προβάλλεται, λόγῳ καὶ βίῳ λάμπον-
τα διαφερόντως θαυμάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἐλόμενος, τῆς Ἐκκλη-
σίας Χριστοῦ, τῇ παντευχίᾳ Πάτερ τοῦ
Σταυροῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητὴς τῇ
χαρίτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ
συναῖδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορ-
φῆς τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέ-
τοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου, φέρων Ἀκρο-
στιχίδα ταύτην·

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσι, πυρσευόμενος
τὸν νοῦν, ἱερὲ Γρηγόριε, καὶ φωταυγῆς
ἀστὴρ γεγεννημένος, ὅλον με καταύγασον πρεσ-
βείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ο προγνώστης τῶν ἀπάντων, χαριτώσας
σου τὸν νοῦν, θεοσδόταις λάμπεσιν, ἀπὸ
σπαργάνων σε καθαγιαίνει, θείαις ἀρεταῖς ἐμ-
πρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασι.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥαθυμίας ἐκθα-
λῶν, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης θεο-
φόρε δείξας, πράγματι τὴν κλησὶν σε Γρηγόριε,
ἐπαληθεύουσιν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ· τέ-
τοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυ-
σὶν οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσει,
κατανοούμενον.

Τοῦ Ἀγ. Ἀμφιλοχίου. ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται.

Η θεία καὶ φωταυγῆς τῶν σῶν δογματῶν
λαμπηδὼν ἔσθεσε, τὴν δυσσεβῆ φαλαγ-
γα, τῶν αἱρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεοῦ
ἐμπλεως, Ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐ-
σεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Πλησίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν
νῦν ἡστράψας, τὴν μυσικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν
διδασκαλῶν εὐπρέπειαν. Θεοτοκίον.

Λυχίαν σε φωτεινὴν, καὶ ψυχотρόφον ἀλη-
θῶς τράπεζαν, καὶ κιβωτὸν Πάναγνε,
πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τὸν δὲ αὐτὸν σε προσδεξάμενος Πάτερ κόπον,
ὁ Κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σέ
μυοῦντα Γρηγόριε, ἀπάσης Γραφῆς σαφῆνειαν.

Ολὴν ἐφέλκων ἐβδομάδα ἄσιτος Πάτερ, ἐ-
τρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρύων
νιφετοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Υπὸ Θεοῦ σοι Ἱεράρχα χύμα καρδίας ἐδόθη·
ἐβλυσας γὰρ πλησίως, διδασκαλῶν καθα-
ρώτατα νάματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις Κηρύκων θηγόρων ἀπεπληρώθη· ἰδοὺ
γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένος, νέον βρέφος τῷ Ἀ-
δὰμ παλαιότερον, καὶ σύνθρονον τῷ Γεννήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώ-
» **Ε**θὴ κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
» ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφρανθήν ἐν
» σωτηρίῳ.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Ἀμφιλοχίου.

Ἦχος β'. Ταῦ ἄνω ζητῶν.

Η θεία βροντή, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύμα-
τος, πιστῶν φυτουργέ, καὶ πέλεκυς τῶν
αἱρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος
θράπον μέγιστε, σὺν Ἀγγέλοις πέλων αἰεὶ,
πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τῷ αὐτῷ, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαμπρύνεις τὰ πέρατα, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ
σοφέ· τὸ σῶμα ἐκβλύζει σου, τῶν ἱαμά-
των πηγὰς, Ἀμφιλόχιε ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἀσθε-
νείας, ἀπαλλάττεται παντοίας, πίπτει τῆς προσι-
όντας, τῷ σεπτῷ σου τεμένει. Καὶ νῦν πται-
σμάτων, τὴν λύσιν, αἰτῆσαι πᾶσιν ἡμῖν.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθείς, ὡς ὁ πάλαι
πανένδοξος Σαμὴλ, ὡσαύτως καλοῦντός
σε, τοῦ Σωτῆρος ἀκήκας· καὶ ψυχὴν καθάρας,
καλῶν ἐπιδόσεις, Ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπεί-
ληφας· ὅθεν ἐπὶ χλόην, ἐπιγνώσεως θείας, ποι-
μάνας τὸ ποίμνιον, ἱαμάτων ἀπήστραψας, ἐνε-
ργείας Γρηγόριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Novembre. T. Φ.

20

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ
χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἀννῇ, ὅτι γό-
νος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προσῆλθε, Μαρία ἡ φωτο-
φόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη
ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βα-
ραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε
θαῦμα παγκόσμιος.

Τοῦ Ἀγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Αμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θηγόρου, τὴν
ἱεράν πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει
συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδαγμάσι, καὶ
θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς Θεοφόρε τῆς Ἐκκλησίας, τῆς
ἐν Χριστῷ γεγνημένος, τῷ κάλλει τῶν λό-
γων, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ τῇ ὡραιότητι,
τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Η θεολόγος σου γλῶσσα καὶ θηγός, τῆς
ἀρχικῆς Τριάδος τὸ μονόσεπτον κράτος,
πᾶσι διετράνωσε, καὶ μίαν Θεότητα, σέβειν ἐν
τρισὶν Ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Νέαν σκηνὴν σε Παρθένε κατανοῦμεν, καὶ
καθαρὸν ἀγίασμα τοῦ πάντων Δεσπό-
του· τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπό-
στασιν, συνδεδραμηκότα Πανάμωμε.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Ἀκήκοα Κύριε.

Γὼς καλὴ ἦνθησας, ἐκατοστεύοντα Πάτερ
στάχυν, καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν διδασκῶν
ἐξέτεμες, αἱρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, Συνοδοῦ
πρόμαχος ὀφθεῖς, Ὅσιε Γρηγόριε.

Ουράνιος ψῆφος σε, Ἀρχιερέα Θεοῦ Θερά-
πον, ἀποδεικνύει καλῶς, ὁδηγεῖν τὸ ποι-
μνιον· ὅπερ ἐκτῆσατο αἵματι Χριστός, ὁ προει-
δώς σου τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς Θεοῦ γέγονας, κεκαθαρμένος παθῶν κη-
λίδος, καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρεστώς, τῷ Πνεύ-
ματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δεδεξαί σαφῶς, εἶδει
σεμνῆς περιστερᾶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νῦν σε κυο-
φορίᾳ, καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, Παναγία
Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστροῦ,
σοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεως.

Τοῦ Ἀγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπόμενος φωτὶ, Τρισηλίου Θεότητος, ἐ-
κάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς Ἀρχιερωσύνης,
θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Ο λόκληρον σαυτὸν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ γέγονας Θεοκῆρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμάκαρ Ἀμφιλόχιε.

Χ αῖρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ σοφοῦ Διδασκάλου, τὸν κόσμον ἀγιάζουσα. Θεοτοκίον.

Ω πάντων τῶν Πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, πανάχραντε Θεομήτορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ρ ἡματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτὲ, τὸν προσελθόντα σοὶ πίσει· Θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυματῶν σοφῆ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ Θεῖος, Θεόφρον Γρηγόριε.

Η νέωξας εὐχῇ σου, μογιλάλου στόμα καὶ ὦτα Γρηγόριε, τῶν ἱαμάτων παμμάκαρ, ἐνέργειαν πλητήσας· καὶ ἐξηρεῦξω βυθὸν Θεολογίας, θαλάσσας ἀθέων ξηραίνοντα.

Γ εῷδους προσπαθείας, καθαρεύσας Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων σκιᾶ σου, ἰάσεις ἐπετέλεις, συνεχομένους δειναῖς, ἀσθενειῶν καταιγίσιν, ἐνθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Ο κόλπους τοὺς πατρώους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκῆσθαι Πανάμωμε, σὺ ἐν κόλποις ὄραται, κρατούμενος ὡς βρέφος· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἀγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ 5'. Θύσω σοι.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω Πάτερ ἱερομύστα, καὶ πανάγνοις, διδασκαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθείς τῷ Θεῷ Θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τηρήσας Θεολογίας, ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Α γνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκήνωμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ ναὸν καὶ θρόνον τοῦ πανυψίστου, δυσωποῦμεν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Τῆς Ἀγίας Γρηγορίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ρώννυται κόρη τὸ σῶμα, παρειμένη ἐντεύξει σου Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Ι χνηλατῶν τοῦ Δεσπότη, πολιτεῖαν τὴν ἁμωμον ἐνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος, ἀταπείνωτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

Ο ἢ τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπαζόντες, φρου-

ρᾶ κατεδίκασαν, τὸν φρουρῆμενον, Πάτερ Θεῖα χάριτι. Θεοτοκίον.

Ν οὐς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σου τόκου μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, Ἀειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω** ὅς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ μέ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ω σπερ μέγας ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυματῶν, καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν· ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους· ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποιμένης· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Θεόφρον Πάτερ, σοφὲ Γρηγόριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχοι.

Σταλεῖς, Ἀμφιλόχιε, νεκρῶν ἀμφίοις,
Λόχους σκεδιάζεις καὶ νεκρὸς νοουμένους.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Ο ὗτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πάντα βαθμὸν Ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, καὶ ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων, ψήφῳ τοῦ κοινοῦ προχειρίζεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονιῶν πόλεως, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντιανοῦ καὶ Οὐάλεντος τῶν βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ὅς καὶ Διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως γεγονώς, καὶ κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης στερόνως ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμῶς καὶ θλίψεις ὑπέμεινε παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστῆς γεγονώς τῶν μακαρίων Πατέρων κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας. Οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα Πατέρων εἰς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα διηγωνίσαστο κατὰ Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου καὶ τῶν φοιτητῶν Ἀρείου. Μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τὸν μέγαν, καὶ τὴν τῆς Ἑσπέρας πᾶσαν ἀρχὴν αὐθις τῷ Οὐαλεντιανῷ παραδοῦναι τῷ νέῳ, τὸν τύραννον Μάξιμον καταστρέψαντα, καὶ νικητὴν ἐπανελθεῖν, προσελθὼν ἠντιδόλει ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν βασιλεῖα Θεοδοσίον ἀπώσασθαι τὰς Ἀρειανὰς. καὶ τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνείναι τὰς ἐκκλησίας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Βασιλεὺς παρητήτο, ἐξεῦρε μηχανὴν ὁ θαυμάσιος· καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασιλεῖα, τὸν μὲν βασιλεῖα Θεοδοσίον ἠσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκάδιον καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκίαν ὕβριν ἐκάλει τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατα ἐκκαλύπτει τὸ δράμα, καὶ φησιν· Ὁρᾷς, ὦ Βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πίστευσον οὖν, ὅτι καὶ τοὺς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται, καὶ μισεῖ. Τότε συνείς ὁ Βασιλεὺς, νόμους ἔγραψε, τοὺς τῶν αἰρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ, ἐπὶ πλεί-

στοις χρόνους ποιμένας τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ λόγους ὀρθοδόξους συντάξας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐξ Ἀκραγάντων πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Τὸν ἀκραγῆς κρίνοντα, παμμακάριε Πατέρ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου, ὁρμώμενος ἐκ Πόλεως Ἀκράγαντος, τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότης γέννημα, ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκεῖα ζώντων, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένων. Οὗτοι, τῇ Θεοσεβείᾳ προσκείμενοι, δόκται τῇ ὑπάρχοντα τὸν παῖδα, παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδεύεσθαι. Ὁ δὲ παῖς ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἀσκνος ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμματίων ἀναλήψει, ὥς τε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὁκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, σφραγίζεται Κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις Ποταμίου, καὶ τὴν κόμην κείρεται, ἐπιτήδειος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι, τῇ τῆς φωνῆς καλλιπερίᾳ.

Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπνοῦντος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ Ἀρχιδιακόνου Δαμιανοῦ, κέκληκεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τρίτου, καθὰ καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· λοιπὸν τάχυνον, καὶ πορεύθητι. Ὁ δὲ, μὴ μελήσας, ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν Καρθαγίνην· καὶ εὐρὼν ἐκείσε τὸν παρα τοῦ Θεοῦ πεμφθέντα αὐτῷ Μάρκον Μοναχὸν πνευματοφόρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. Κακῆθεν μετ' αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνῆλθε, καὶ μεγάλως θαυμαστωθεὶς, ἐκείθεν ἐκ Σείας ἐπιφανείας, ἀνῆλθε προσκυνησὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ Διάκονος γίνεται ὑπὸ Μακαρίου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Εἶτα κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐμφανισθεὶς τῷ τνηικαῦτα Γεωργίῳ Πατριάρχῃ· ἐν οἷς καὶ Σύνοδος κατὰ Σεργίῃ καὶ Πύρρῃ καὶ Παύλῃ συνεκροτήθη.

Τούτοις οὖν συμπλακείς ὁ Γρηγόριος, καὶ ἱκανῶς διελίξας τὴν αὐτῶν φρενοβλάβειαν, καὶ μέχρι τῶν τοῦ Βασιλέως ἀκοῶν τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμούσης, πάλιν εἰς τὴν Πρεσβυτέραν Ῥώμην ἐξώρμησε, καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος Ἀκραγάντων τοὺς οἴκας ἐγχειρίζεται, μεγάλως διαλάμψας καὶ διαπρίψας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης κατακοσμήσας ἀξίωμα. Ἐξ οὗ οἱ περὶ τὸν Σαβῖνον καὶ Κρησκεντῖνον φθόνῳ βάλλόμενοι, μυρίους ἐπήγαγον πειρασμούς· καὶ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης αὐτοῦ κατηγόρουν.

Ὁ δὲ, τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δολιασθεὶς, ἐγκατάκληστον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνους δύο καὶ ἡμισυ. Καὶ αὐθις τούτου ἐκείθεν ἐξάγει προστάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγόρων δικασθησόμενον. Ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπετελέσθη, τοῦ Θεοῦ τὸν ἴδιον Σεράπουτα ὑπερδοξάσαντος, καὶ γνόφῳ μέλανι τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀνιέρων, κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατεζοφώθη, ὥς τε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. Ἡ, τε ὑπ' αὐτῶν φενακισθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐτάρκως παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ Ἁγίου ἔμπροσθεν παντός τοῦ λαοῦ, ἵαθη. Καὶ ὁ Ἅγιος αὐθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε, μέζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. Οὗτος, πλείστα ἐπιβιώσας Θεοπρεπῶς ἔτη, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς Κύριον ἐκδημήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισινίου τοῦ Μάρτυρος.

Στίχ. Πολλὰς ὑποστάς ἐν βίῳ πρῶτον βίας,
Μετῆλθε Σισίκος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Κυζίκου ὁρμώμενος. Καὶ Ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ Ἡγεμόνι, ἵπποις ἀγρίοις προσδίδεται, καὶ τρέχειν ἀναγκάζεται, καὶ ἀφειδῶς τύπτεται, καὶ διὰ τῶν μυκτῆρων ὄξος δριμύ δέχεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομείνας, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, ὕπερον μέσον Συνόδου ταῖς νευραῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων τὸν Ἀρειὸν ἀπηγχόνησεν, ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. Οὕτω καλῶς καὶ Θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Ἰσχυρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῶν Ἰσχυρίων, ἰσχύς ἦν Ἐκκλησίας,
Ἦν περ νοητῶς καὶ θανῶν ἐκισχύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐλενος, Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ταρσοῦ πρόεδρος Ἐλενος Σηπόλος,
Ταρσοῖς ἀνείσι ψυχικοῖς ἕως πόλου.

Διήγησις ὀπτασίας Ἰωάννου τινὸς, πάνυ ὠφέλιμος.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως, ὃς καὶ γνωστὸς ἦν αὐτῷ διὰ τινος ἐπιστήμης γνωρίζομενος. Οὗτος, ἀσίμνως τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερχόμενος, τὴν γένναν οὐποτε ἀνετυπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν Κύριος, δι' ὀπτασίας τούτῳ τὴν διόρθωσιν πραγματεύεται.

Ἐδοξε γάρ ποτε τὸν ἄνδρα βλέπειν καθ' ὕπαρ, τῆς οἰκείας ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ Βασιλεῖ, ὥς μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοις καὶ συναγάλλεσθαι. Εἶθ' οὕτως ἰδοξεν ἀπογυμνώσαι τὸν Βασιλέα μάχαιραν, καὶ τὴν κόμην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἓνα ἐπίδεσμον, καὶ πειράσθαι τέμνειν ταύτην ἀνηλεῶς· καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος, καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιγελῶντος, ἐμβριθῶς τὸν Βασιλέα πρὸς ἐκεῖνον φθέγγεσθαι. Ὅτε σου τὰς τρίχας ἡ μάχαιρα καταφάγεται, τότε σου καὶ τοῦ αἵματος ὁ τράχηλος ἐμπλησθήσεται. Πρεσπιτύτοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μαχαίρας, καὶ αὐτὸς ὁ τράχηλος ἔδοξεν ἀποτμηθῆναι· καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μαχαίρας ἐλθούσης, ὁ ἀνὴρ ἀγωνίων, βοήθειαν ὄθεν δῆποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ θείου καὶ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἀγῶνος, πρὸς ἑαυτὸν ὁλως ἐκθάμβος ἐγγένοι· καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος, Εὐχαριστῶ σοι, ὄνειρε, ἔλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερόν τούτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλεσας. Καὶ πάλιν, ὥς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμίνηκεν ἀδιόρθωτος.

Μετὰ δέ τινα χρόνον, ὁ αὐτὸς περιδευθεὶς νόσῳ, ἐκ Θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ἐνείροις, ἀλλ' ἐν ἐκστάσει ἤδη γινόμενος, ὁρᾷ ἑαυτὸν ἐπὶ τινος σικρετικῆς παρεστῶτα καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστάσεως, καὶ ταύτης προκαθεζόμενον ἔδλεπε τινὰ φοβερώτατον Βασιλέα, στολὴν ἡμφισμένην Ἀρχιερατικὴν καὶ Βασιλικήν. Ἐξ ἐκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἔγβην κακῆθεν ἱεροπρεπεῖς τινας κατενέει· ἰστάναι δὲ ἑαυτὸν κατῶθεν ὑπελάμβανεν ἤδη τῶν φαινομένων ἐκείνων. Πρὸς τὰ

δεξιά δὲ τοῦτο εὐερίεις τινὰς ἐστῶτας ἐνυπάρχοντες ὑπετόπα-
ζεν· ἐξ ἐνυπάρχοντων δὲ τινὰ ταπεινότερον ἄλλον καὶ προση-
νέστερον ἔδλεπε· βόθρον δὲ τινὰ σκοτεινὸν ἐπισθεν καὶ φο-
βερὸν κατενόει, ὁδὸν μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμε-
νον. Καὶ οὕτως ἐαυτὸν ἐσάτανα σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε,
καὶ φησι πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος Βασιλεὺς· Ἀράγε οἶ-
δας, ὅς τις ἐγὼ, ὦ νεανία; Κάκεινος· Γινώσκω Δέσποτα
ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός,
ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς Γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ Βασι-
λεὺς πρὸς αὐτόν· Καὶ εἰ ἀπὸ τῶν Γραφῶν, ὡς σὺ φῆς,
ἐμὲ διέγνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθέδρους ἀγνοεῖς· καὶ πῶς
ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἧς σοι πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ Βασι-
λεὺς ἠπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; Οὐκ ἀγνοῶ,
φησὶ, Δέσποτα, ἀλλ' εἰσέτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν
τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ
λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς ἐλε-
θρίοις; Ὅμως μάθε διὰ πείρας, ὅτι περ καὶ πρῶτον ἐγὼ,
καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος, τὴν φοβεράν ἐκείνην πείραν τῆς
βασάνου ἐπήγαγον. Καὶ ταῦτο εἰπὼν, ἔδοξε νεύσει μόνῃ
τοῖς παρευῶσι κελεύσαι, ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν ἐπι-
σθεν αὐτοῦ ἐπιφαινόμενον βόθρουν· ὁ δὲ γερῶς τὴν τῆς
Θεοτόκου ἐπικαλεῖτο βοήθειαν. Ἐδοξε δὲ κάκεινῃ μῆσον
εὐρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκούσαι λεγαύσης· Ἀφετε τοῦτον
ἀπελθεῖν διὰ τὴν τῆς Μητρὸς δέησιν.

Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέραν εἴληφε, σύντρο-
μος ὁ ἄνθρωπος γεγωνὼς, καὶ πρὸς ἐαυτὸν ἐπανελθὼν, τὸ φανὴν
παράδοξον τινὲ τῶν εὐλαβῶν Μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ
Μοναχὸς πρὸς αὐτόν· Δὲς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τοιαύτης
διδασκαλίας κατηξιώθης· καὶ διεγέρθητι ἀδελφε, μὴ καὶ
σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. Κατὰ
γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο· ἄνδρα τινὰ
τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σιμῆτου πρωτεύοντα, Γεώργιον
τοῦνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἐν τινι φοβερῷ χά-
σματι, καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. Ἐν ᾧ τις εὐπαρρη-
σιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχών, τοῦτον ἀφείηται
προσῆται· μέχρις ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγγυώμενος αὐτοῖς τὴν
τούτου διόρθωσιν. Ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, τῇ βοήθειᾳ τοῦ
ἐγγυωμένου, ἐγένετο ἄναιστος, ὁ ταῦτα βλέπων, ἀνανήψας,
καὶ συνεὶς τὸ βλέπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ἄρχμα πρὸς αὐτόν
τὸν Γεώργιον ἐπαύσατο· ἦν γὰρ καὶ γνωστὸς αὐτῷ· ὁ δὲ
τούτῳ ἀκούσας, καὶ αὐτ' οὐδενὸς λογισάμενος, ἔμεινεν ὁ
αὐτός. Καὶ τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν διελθουσῶν, ἀνάρπαστος
γίγνεται ὁ Γεώργιος, τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀποδώσων, ὡς
ὑπέσχετο.

Ταῦτα, κατὰ προσθήκην τοῦ Μοναχοῦ συνείραντος, ὁ
ἄνθρωπος ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ βαλὼν ὡς ἐθεάσατο, τὰ ἐαυτοῦ
ἀνερυθρίαστως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα
μεταβολὴν μεταρρυθμίσας, ἤρκεισιν ἐπὶ πολὺ διαρίστως
βιώσας· καὶ μεταστάς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.
Μυστικώταταις, Θεογούταις ταῖς σαῖς προσ-
έχοντες, πάθω τὴν Ἀρεῖου Πατέρα κα-
ταταμῆν, τῆς Θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα
ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξαζόντες.

Ἐληλεγμένον, ταῖς διδασκαῖς σου Μακεδόνιον,
Πάτερ καθορῶντες Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, τῷ
Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπροσκυνούμενον,
καὶ συνυπάρχον πίστει δοξαζόμενον.

Ἀγῶ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγῳ σάρ-
κωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις Θεόν, Θεο-
φρόνως ἐξεπαίδευσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν
σύγχυσιν φεύγειν Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημή-
σωμεν, δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ
αὐτῆς, γεννηθέντος ἀνακραζόντες· Εὐλαγημένη
σὺ, ἐν Γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Ὁ δὲ Ἀγγέλῳ Παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης κρινομένης σε μάκαρ·
τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορᾷ ληφθέν
δαιμόνων, πᾶσιν ἐδήλου, καθαρὸν σε Γρηγόριε.

Ἀκτινοβόλοι θεῖοι, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος,
σοὶ ἐπιστάντες Ὅσιε, πεπεδημένον ξύλω-
λίσουσί σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Υπομονὴ σε Πάτερ, ὁ Δεσπότης, προσέχων,
θαυματουργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύ-
νει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.
Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτί-
στην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερου-
βικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχέα, τοῦ παντός Ἀ-
πειρόγαμε.

Τῷ Ἀγ. Ἀμφιλοχίῳ. Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡραιωθήσαν ἀσματικῶς αἱ σιαγόνες σου,
θεολογούντος τρανῶς, Τριάδα ἀναρχον
ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑπαστάσεσι
τρισὶ, Πάτερ θεόσοφε· ἢ βοῶμεν· Πάντα τὰ
ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πλουτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραίφνῃ, ἢ ἐνυπό-
στατος, Σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι.
Πάνσοφε, εὐσεβῶς καὶ τῶν αἱρέσεων, καταβα-
λόντι τὴν ὀφρὺν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὅπασι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς Ἱεράρχην
πιστὸν καὶ θεορρήμονα, ἐν Ἐκκλησίᾳ
σε Ὅσιε, πρωτοπόκων εἰσφώκισατο, ἱεουργοῦν-
τα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐκλέλοιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυ-
λῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε
τέτοκας, ὃ τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδα-
κίαν τῶν ἐθνῶν Χριστόν, ὃ ψάλλομεν· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἀπολύεται μάστιγος, δαιμονικῆς φοβεράς,
προσευχῇ σου Μάκαρ, ἢ τῇ κακίᾳ παρα-
κόμων ἀνδρῶν, συκοφαντήσασά σε τὸν δίκαιον
κόρη, καὶ συνόδου μέσον σε δοξάζει, ὁ ἀχωνά-
θῆτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρά κατὰ σὲ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλαίμπει ἡ σὴ, φωταυγῆς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε Πατέρων· ὧν τῇ παρυσίᾳ, ἀνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματουργεῖς.

Ὁς ἀστήρ φαεινότατος, ἀναφανείς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμαμάτων ἀκτίσι, τῆς ὑμνῶντάς σε τὴν φωτοφόρον, μνήμην Ἱεράρχα, Γρηγόριε Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ὁ παραδόξος τόκος σε, ταῖς διανοίας ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσέλαβεν, ὅπερ ἦν, διαμείνας Θεοτόκε, ἄτρεπτος τῇ φύσει· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπεράνω Χριστέ·
» ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὕμνεϊ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ κτίσις
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.
Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρόμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς Θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδαν Τριάδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ' αὐτῆς τιμήσαι, ἱεροφαίντορ Ἀμφιλόχιε.

Εχῶν πρὸς Θεὸν παρόρησιαν, ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱεράν καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σὲ παμμακάριστε, διὰ παντός μνημόνευε, τῷ σῷ Δεσπότη παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τοῦς ἐπαίνους σοι Θεόφρον, πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς ἱερεὺς πιστότατος, Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίον.

Αδαμ μὲν ἀπόγονος ὥφθης, τῷ δὲ Θεῷ Μήτηρ ἐδείχθης· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἀγνωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Παναγνε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός. Ἰδε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη ἱερά, ἴδε χάρις πᾶσι, συνελθοῦσι πιστοῖς, ἀφθόνως ἰάσεις πηγαί· πρὸς ἐλθωμεν· βρῦει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίου Δήκη, φωτισμὸν ἀένναον, καὶ ἀθανασίαν.

Ὁς ποταμὸς πεπλήρωσας, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ· ὡς ἐλαία· ἐλαίον· πηγαῖς ζωῆς· ὡς φοῖνιξ ὑψώθης Γρηγόριε· ὡς ἄμπελος βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, αἶναν ἀφθαρσίας.

Συνευφραινέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, Ἱερέων δῆμος, καὶ Ὀσίων πληθὺς, καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν παρεστῶς τῷ Ποιητῇ, πεπυρσευμένους Πάτερ, μνήσθητι τῶν πόθῳ σε ἀνυμνολογούντων.

Ηγιασμένον γεγονόςας, Πάτερ σκηνώμα Χριστοῦ, Ἐκκλησίας στῦλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἱαμάτων καὶ βυθὸς, ἐνθέων νοσημάτων, καὶ πυρρὸς ἀκοίμητος, καὶ ποιμὴν ποιμένων.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλαίψαν ἐκ Πατρὸς, φώτισόν μου Κόρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νῆν, μακρὰν ἀπ' ἐμῆ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος Παρθένε τῶν παθῶν· ἵνα σε μακαρίζω, τὴν ἀειμακάριστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
» ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
» μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὁς Ἱεράρχαι ὅσοι, Θεοφόροι Ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, Ἀμφιλόχιε, ὅσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων, μνήμην ῥυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ Θεοῦ Ἀγγέλου, ὡς ἀγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκνηναμένου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ηρῆ τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῇ Δείᾳ, τῆς ὄντως Θεοτόκε, Εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήφθημεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ηδὸν παρθενικαί, χορεῖται Θεῖον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεοῦ λαμπαδηφόρον, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ενδὸν τοῦ Ἱεροῦ, Ἀγίαν τῶν Ἀγίων, τὴν Θεοτόκον οὔσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, Ἀγίων εἰς τὰ ἄγια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάννακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀσιπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόδοον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἀπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκδοῦσώμεν τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. προσόμ. τῇ Ἀγίᾳ Κλήμεντος, Ἦχος β'."Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλήμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Πάτερ πεφυκῶς Ἱεράρχα, ὠραίους ἥνεγκας, βότρυας ἐν πνεύματι, δογματῶν πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτήριον οἶνον, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνονταίς, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, Κλήμη θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, Κορυφαίου μαθητῆς, Πάτερ γεγῶνως ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὥσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε· καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησεν πολύθεον· ναοὺς δὲ ἡγείρας, θείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληψας.

Ὡσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τῶν μὲν Ἱερομαρτύρων τούτων τὴν μνήμην, κατὰ τὴν κατὰ τὸ παρόντος μὴνός, τῆς δὲ Ἀγίας Αἰκατερίνης, ἐνταῦθα. Μετετέθησαν δὲ οὕτως ἐναλλαξὶ εἰς τὰ τετυπωμένα Μηναιᾶ κατ' αἵτησιν, ὡς λέγουσι, τῶν Συναϊτῶν, ἵνα ἡ τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης μνήμη συνεορτάζεται λαμπρότερον μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς.

αἴγλη τῶν δογματῶν σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς· ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, Ἐώας τρισμάκαρ, ἔδους θανατῆμενος, καὶ ἐξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκείθεν, λάμψεσι πλουσίαις ἀπαύστως, θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Περουσίῳ Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, διεκδικῶν Παμμακάκαρ, ὡς ἀκτίστου Μονάδος, Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μαιφόνος ὁρμή· ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φρεῖδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔστη ῥύεν, τῇ ψηφίδι τῆς Σεπφόρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβὼν, ἐκατέρωις κοσμούμενος, ἱερωσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεποίηκας· διό σ' τὸ κυρίως καὶ πρώτως Ὄν, ἐπὶ ταύτην εἴλκυσε, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὅς σε τὰ θεία μεμύηκε, καὶ αὐταῦ διαδοχὸν καταλέλοιπεν ἄξιον. Μεθ' ὃν τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγὼν, μαρτυρικῶς τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, οἷα Θεός, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος· οὐ τῆς θείας σεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως τυχεῖν κατέτευε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν ἀγνήν καὶ Παρθένον, Παρθένοι γηθοσύνας, λαμπάσι φαιδραῖς,

τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ εἰσα-
χθεῖσαν τοῦ Ποντοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε.
Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι· πιστῶς εἰσδέξασθε,
Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς ναὸν ἀφιχθεῖ-
σαν, τὴν ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαρὰν,
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι· Εὐλογημένη ὑπάρ-
χεις ἐν γυναιξί, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Επαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς,
ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,
ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη
ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀ-
ποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Ἦχος δ'. Ἀνατολίθ.

Χεῖρ Θεοῦ χρισθεὶς εἰς Ἱερέα, τοῦ Κορυ-
φαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμετοχε,
τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρε-
ψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμὴν·
καὶ Μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθεὶς, τῷ
ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέ-
λεσας, τοῦ λαοῦ προθυάμενος, καὶ Χριστῷ συμ-
μορφούμενος. Ἡρέσθευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ'.

Οὐ Δαυὶδ προανεφώνει σοι Ἀχραντε, προο-
ρῶν τὴν ἀφιέρωσιν τῆς εἰσόδου σου ἐν
τῷ Ναῷ· ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα,
δοξολογοῦσί σε παννύμνητε· ἡ γὰρ πρὸ τόκου
Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνας ἀφθορος,
Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχῃ
ἐν τῷ Ναῷ. Ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπο-
λαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων
ἐγαλλίονται, ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς
ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾧδαῖς ἐκβοῶμεν
σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ
Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώ-
θη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμενῃ Ἑορτῇ, τῆς
Θεοτόκου κραυγαῖζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ
ἐπουράνιος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος πα-
στάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος
Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδό-
ξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι λαμπρῶς,
καὶ πάντες οἱ Πιστοὶ, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ
εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως
μεγάλῃ φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ
ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Μετὰ ταῦτα λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ἑορ-
τῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς παρόντας δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς·

Θείας σε Κλήμα, Μάρτυς, ἀμπέλου σέβω.

Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου Θεό-
τητος, καὶ θείαις λαμπόμενος, Πάτερ
λαμπρότησι τὴν ζοφώδη με, καταύγασον καρ-
δίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σε, ὑμνήσω καίμῃσιν.

Εἰς βάθῃ τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ πνεύμα-
τος Ὅσις, ὁσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόη-
σας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψία, νοούμενον
Κύριον, μακαριώτατε.

Ιστίῳ πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διεπέ-
ρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς παν-
άριστε, καὶ τὸν εὐδιον, κατέλαβες λιμένα, τῆς
ἁνὼ λαμπρότητος, Κλήμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Αγίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν μου διά-
νοιαν, ἡ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κηύσασα,
καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἀγιωτέρα, τῶν ἁνὼ
Δυνάμεων, θεοχαρίτωτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, οὗ ἡ Ἀκροστι-
χίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον Πέτρον. Θεοφάνης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων
σκηνώμασι, φωτισμὸν μαι παράσχου, ταῖς
πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Γινώσκει μεμνημένος, καὶ ἱερωσύνη λαμπρυ-
νόμενος, παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ
προσπνέχθῃ δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὡς-
περ ἀνάθημα, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς
Θεοῦ ἐδωρήθης Μακάριε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Ἅγιον Κλή-
μεντα πρὸς τὸ, Ἰγρὰν διοδεύσας, ποίημα Θεοφάνους,
χωρὶς ὁμῶς Ἀκροστιχίδος. Ἐλλείπει δὲ ἐκ τοῦ χειρογράφου

Θεοτοκίον.

Α"χραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰ-
διον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν
τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς τῆ Θεῆ ὠδήγησε γινώ-
σεως, ὃ τῆ κόσμος διαυγής, καὶ καθαρώτα-
τος ἥλιος, Πέτρος ὁ Σαυμάσιος, Θεομακάριστε.

Σταγόσι Νείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρ-
δίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμός, να-
μάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος Μάρτυς ἐχρη-
μάτισας, Θεομακάριστε.

Εν χεῖλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύ-
ματος, ὅθεν ἐβλυσας κρουνούς, Θεογνω-
σίας Ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, τὴν
Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε, ἡ Θεὸν ἀπορρήτως κυήσασα, τὸν
Σωτῆρα τοῦ παντός αὐτὸν δυσώπει σω-
θῆναί με, πάθῃσιν ἐκάστοτε, περιαντλούμενον.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ανῆλθες ὀχούμενος τῷ σῶ αἵματι, ὡς ἐν
ἄρματι Ὅσιε, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐνθα
πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσεληλύθεν, ὁ μό-
νος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκτητον καταλείπας, καὶ ζωὴν
τὴν ἀκήρατον εὔρες Μακάριε, ἐνθα στε-
φανηφόρος, χορεύων ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυ-
χαὶς ἡμῶν.

Ως φοῖνιξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία
κατάκαρπος ὠφθῆς Θεόπνευστε, ἐν αὐ-
λαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίβανος, ὡς
μύρον εὐωδέστατον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθέ-
νος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Θεοτόκε
Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σω-
θῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξα-
» σμένε Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Πέτρου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ορθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαι-
δρύνας, ὑπὲρ ταύτης ἠθλήσας, Θεομακά-
ριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώ-
ξας· ὅθεν σου τὴν παναγίαν μνήμην τελοῦντες,

καὶ τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δοξαστικῶν τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος·
ὡσαύτως καὶ τὸ τῶν ἀμφοτέρων Κοντάκιον.

ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέ-
τρα τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Επὶ τὴν Σαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν σπεύ-
δοντες πορευθῶμεν τῷ νοῷ, καὶ κατῴδωμεν
πράγματα μεγάλα καὶ ξένα ἐκεῖσε τελεσθέν-
τα· πῶς εἰς Νυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν ὡς πρό-
βατον ἄκακον, ὁ Ἱεράρχης καὶ μέγας πρόβολος
Πέτρος, ὁ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα,
καὶ τὴν ἀγίαν κάραν προθέμενος αὐτοῦ, καθά-
περ ἔδεσμα σεπτὸν· ἡ τρυφήσαντες νῦν, ὀρθο-
δόξως αὐτῷ βοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέ-
τρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπλωθεὶς
τῶν βασάνων κατατομῇ, ὠραίους ἐξήν-
θησας, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεῦκος,
αἰεὶ ἀποστάζοντας, καὶ καρδίας πάντων, πι-
στῶν κατευφραίνοντας· ὅθεν συνελθόντες, τὴν
ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν
Χριστὸν μεγαλύνοντες. Ἱεράρχα πολυάθλε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ἀγίου Πέτρου, ὅμοιον.

Εκ τῆς ἀνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ-
γησάμενος ποιμνὴς ἐπὶ νομαῖς, εὐζῶους
ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σε, ἀπε-
λάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιβάντας
ταύτης, ἀθέοις διδάγμασιν· ὅθεν τὴν ψυχὴν σε,
δεδωκὼς ὑπὲρ ταύτης, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, ὡς
ὁ Κύριος ἔφησεν. Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῇ τῷ Θεῷ·
καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῃς,
νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν.
Τῷ Δεῖῳ δὲ Ναῷ, ὡς Δεῖος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέ-
φους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀπο-
δοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ
Δεῖου Φωτός. Μαγὰλῃ ὄντως, ἡ πρόοδος σου,
μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος.

Λαμπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτῖσι
τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέσι λόγοις, πάντων
ταῖς ψυχαῖς κατελάμπρυνας· τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ

σκότος τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδωλομανῶν ἱερώτατε.

Η κατακαρπος ὡς κλῆμα, ἐκβλαστάνει σε ἄμπελος, Ἰησοῦς Παμμακάαρ, φέρον ἐπιγνώσεως βότρυας, ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίου οἶνον βλύζοντας, τὰς καρδίας πάντων πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ κήρυκι, μεμαθητευμένῳ, Λόγῳ μακαρίσαντι Πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκαλύψιν, ἐκ Πατρὸς ἑβρανίᾳ σαφῶς, ὡς θερμότατον. Θεοτοκίον.

Αναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορᾷ ὑποκύψασαν, τὴν βροτείαν φύσιν, Ἀχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε· ὧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἐξ ὅρους κατασκήνιου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν ὁδεύων τρίβον Πάτερ, ἔφθασας μονὰς τὰς ἄνω Θεοφόρε, ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λαμπρῶν αἵματι.

Ομύροις καὶ κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ, ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὁμίχλην, Γερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοῖς, χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱεουργὸς τε καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότη σου Πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἡ χαράν, κυήσασα τῷ κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Τῷ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ εἰ. Ἀσεβεῖς ἐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι φοινίξας ἱερῶς, τὴν στολὴν σου τὴν ἱεράν, λαμπροτέραν Ἐνδοξε, ἐναπετέλεσας· μεθ' ἧς εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων προσεχώρησας.

Αναϊμάκτους ἔθυσας, θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ τυθεὶς προσήνεξαι, τούτῳ ὡς σφάγιον, καθαρὸν καὶ ἄμωμον, Ἀθλητὰ Θεομακάριστε.

Ρώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρου φοιτητὴν, καὶ τὴν ποιμήνην τὴν ἱεράν, ἱερῶς ποιμάναντα ὧ ἱερώτατε, ἡ Σιών ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· ταῖς ἐνθέοις πράξεσι

καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῇ πέτρᾳ ἐρείσθεις τῇ τῆς πίστεως, Ἀθλοφόρε, ἀκλινὴς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Ρομφαία τῇ φλογίνῃ τοῦ Πνεύματος, ἱεράρχα, Ἀρειὸν τὸν βλάσφημον, τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας.

Ισχυῖ κρατυνόμενος Ἐνδοξε, τοῦ Σωτῆρος, τῷ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχύν κατεπάτησας. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Τῷ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Υποβάθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος, σεαυτὸν ἐδομήσω ὡς ἔμψυχον, τῆς Τριάδος οἶκον, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέρρραξας.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας, ἱεράρχα Κλήμη, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Απείληφας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος, ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαισμάτα, ἱερομαρτύρων, ἱερὸν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον. Θεοτοκίον.

Μεμύηται, Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου, καὶ Παρθένον, ἐν γαστρί σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ολόκληρον θυσίαν καὶ δεκτὴν, σκυτὸν προσενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσίᾳ διὰ σέ γενομένῳ Θεῷ.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθεῖς, Πνεύματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελωδῶν Θεοφάντορ τὰ ἀπόρρητα. Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ πασταδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἐνθεοὶ, στύλοι, ὡς ὄντες κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας. Ὁ Οἶκος.

Απεριτρέπτω καὶ στερρῶ σεπτῇ ὁμολογίᾳ οἱ λάμπαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀρρήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς, Κλήμης, τὸ ὠραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρυνσι τοῖς τῆς Θεογνωσίας. Πέτρος τε, ἡ ἐδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος. Ἀμφοτέροι τῆς Θείας χάριτος οἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοὶ, οἱ βοηθοῦντες, τοῖς κάμνουσι παντοίοις δεινοῖς, καὶ σῶζοντες τοὺς βρωντας Ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῇ ἐν Ἀγίοις Πατρὶς ὑμῶν Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχοι.

Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ,

Πρὸς Χριστὸν ἦκει, ἀγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμης, ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος ἐκ βασιλικῷ καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Μαθιδίας υἱός, πᾶσαν παιδίαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθών. Ἐκ ναυαγίου δέ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχών, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθὴ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κήρυξ δέ τοῦ Εὐαγγελίου γεγονώς, καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων διατάξεις συγγραψάμενος, κατέστη καὶ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δομετιανοῦ κρατηθεὶς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐτοῦ προσταγμασιν, ἐν ἐρήμῳ πόλει, παρακειμένη τῇ Χερσῶνι, ἐξορίζεται. Ἐκείθεν τε πάλιν, δεθείς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἀγκυραν σιδηρᾶν, ρίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται.

Ὁ δὲ τῶν θαυμασιῶν Θεός, δεξάων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκεῖον θράποντα, θαυματουργεῖ τε μέγα καὶ ὑπερφυεῖς τεράστιον. Ἐκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἑκάστην ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ Ἀγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένῳ διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, μεγάλη ἦν τῇς ἱλπικότητος ἐπὶ Κυρίου εὐφροσύνη. Καὶ ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τοῦ λαοῦ ἐσπληλυθότος, ἔτυχε παιδίον ἐκεῖσε καταλειφθῆναι σμικρότατον κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ· οἱ πινες αὐτὸ, οἷα εἰκός, ἀποκλαυσάμενοι, καὶ θρήνους καὶ ὀλυψυμούς εἰς ὅσας τὴν πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτὸν, πάλιν τοῦ κύματος ἀναχωρηκότος, προσελθόντες εὗρον τὸ παιδίον ὑγιές, καὶ τῇ τοῦ Ἀγίου λάβνακι παρακαθήμενον. Ὅπερ διρωτῆσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε Ἀγίου διατρέφεσθαι τε, καὶ τῶν ἐναλίων τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀναλαβόμενοι, καὶ τῷ Ἀγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἵκαδε ἀνεχώρησαν, δοξαζόντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἀρρήκτος ἦν τὴν πίσιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος, Ὃς εἶδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρήγμεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων, ὑψηλότης. Ὃς, ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξει τοῦτο τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτὸν, προσκειμένου τοῦ Ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν ἐξαιτούντος, καὶ τοῦ λαοῦ παντός δυσωποῦντος, ἀκαμπτος ὢν, οὐκ ἔνειμεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπεπέμψατο, ἐπαρασάμενος αὐτόν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἐφη γὰρ τὸν Κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διερρήγμενον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν· παρ' οὗ μαθεῖν, ὅτι Ἀρείος ἦν ὁ διαρρήξας αὐτόν· ἐν συμβόλῳ δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ κατὰ τὴν ὁμοούσιον δαίρεσιν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα καὶ βλάβημα ῥήματα. Οὗτος οὖν ὁ ἐν Ἀγίοις Πέτρος ἐτελειώθη, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάλχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν νόες,

Ψυχὴν ἀπάξει Μάλχε τὴν σὴν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Καρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸς πάντα πόρρῳ Καρίων ψυχῆς κάραν, Ἦθλησε νῶ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἑρμογένης, Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπάρας Ἑρμόγενης ἀνθρώπων γένους,

Κατήσχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Φιλούμενος καὶ Χριστοφόρος ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φιλούμενον τέμνουσιν καὶ Χριστοφόρον,

Αὐτῷ φανέντας πράγματι Χριστοῦ φίλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐγένιος, ἐν ὁπῇ τείχους βληθεὶς, τῆς εἰσόδου πηλῷ ἀναφραγείσης, τελειοῦται.

Στίχ. Μάτην ὁπῇ ὡς κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις, Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τρίβος γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Προκόπιος καὶ Χριστοφόρος ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Προκόπιος « Ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε,

Θεὸς καὶ σὺ, φησί, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα ».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν τῇ Χρυσῇ Πέτρᾳ ἀσκήσαντος, ὃς ὥρμητο ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν ἐν τῇ ῥηθείᾳ Πέτρᾳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Στίχ. Δῶρον Θεοῦ τέμνουσι Μάκαρ σε ξίφει,

Δῶρον Θεῷ φέροντα αἷμα τραχήλου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, κρατηθεὶς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀποστά-
του, παρὰ Σαλλουστιοῦ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἡρπάγη ἀπὸ
τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν Ἰουλιανόν, ὅτι, καθ' ὃν
καίρὸν ἢ μετὰ τὴν τῶν ἐν τῇ Δάφνῃ ἀποκειμένων λει-
ψάνων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐ-
τῷ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς τούτου Ἰουλιανοῦ, ἐγε-
γονε, ἀδομάντων δαυτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων
Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, ἐπιφθεγγομένων καθ' ἓνα
στίχον τὸ, Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυ-
νοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, εἰς ἣν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Μάρ-
τυρ Θεόδωρος. Διὸ καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βουνεύροις
τὰ νῶτα κατεξάνθη, καὶ ὄνυξι τὰς πλευρὰς διωρύχθη, καὶ
σιδηροῖς δεσμοῖς ἐναποληφθεὶς, τῇ εἰρκτῇ περιδόθη.

Τῇ ἰωθὲν δὲ ὁ Ἰουλιανὸς ἀναδιδασθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπαρ-
χοῦ τὴν τοῦ Νέου καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν πασχόντων Χρι-
στιανῶν διὰ τὸν Χριστὸν τὸ μέχρι τέλους ἀνένδοτον, εἰς
ἥτταν μὲν τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι, εἰς εὐκλειαν δὲ καὶ χα-
ρὰν τοῖς διωκομένοις, πεισθεὶς ὁ Σεμισθὴς, ἐκέλευσε τὸν Ἀ-
γιον τῆς εἰρκτῆς ἀφθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Κυρίου
ἀγωνιστὴς, ἐρμίνων τινῶν, εἰπερ ἦτοιο ὁδύνας, τὰς πικρὰς
ἐκείνας ὑπομείνας βασάνους. Τὴν μὲν ἀρχὴν, ἔφη, ὀλίγης
ἀλγυδιᾶς αἰσθάνεσθαι· εἰτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινα, ἐθό-
νη ἀπαλῆ τε καὶ ψυχρὰ τοῦ προσώπου ἐκματτόμενον τὸν
ἰδρωτὰ, καὶ περιγυώμενον θάρρεϊν. Διὰ τοῦτο καὶ
τῶν δημίων παυσαμένων, οὐχ ἠσθῆναι, ἀλλὰ λυπηθῆναι,
ἔφη· συναποστῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν ψυχαγωγίαν
αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα δεδρακὼς ὁ παράνομος Ἰου-
λιανὸς, αὐτὸς μὲν πικρῷ καὶ ἐπικυϊδίῳ θανάτῳ τὸν βίον
ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Περσῶν· ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδω-
ρος ἐν Κυρίῳ ἀγάλλεται ἀναπαυσάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτέμενος τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίσεως πῦρ
ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθείας Σοφὲ· πιστοὺς
δὲ ἐφώτισας, φέβῳ κραυγάζοντας· Ὑπερύμνη-
τε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Εκ τῆς Ῥώμης ταῖς ἀλύσεις περικείμενος,
ὥσπερ ὀρμίσκους χρυσοῦς, διὰ θαλάσ-
σης ἀθλῶν, Χερσῶνα κατέλαβες, ἐνθα διήνυσας,
τὸ μαρτύριον, καὶ τοὺς στερρόους ἀγῶνάς σου,
τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

Λύρα ὥφθης τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος
φωνοῦσα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρ-
δίας πρὸς ἐνθεον, τῶν μελωδούντων πιστῶς,
Μάρτυς ἔρωτα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ
εἶναι Πάναγνε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικὴν,
λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, πα-
ραπτώματα, τῆς συμπεσούσης Ἀχραντε, τῶν
βροτῶν ρευστῆς οὐσίας.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

Βίῳ Θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος, καὶ Δεῖῳ
φωτὶ καταλαμπόμενος, οὐρανίων ἀδύτων,
ἐπέβης γηθόμενος, καὶ βοῶν Σοφὲ τῷ ποιήσαν-
τι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνα περιφανῶς εὐαρεστήσης, Χριστῷ τῷ Θεῷ
Θεομακάριζε, ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυ-
τὸν παραδέδωκας, ἐκκρίως ψάλλων πανόλβιε·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολος πεφωτισμένος ἡξιώθης, ἰδεῖν τὸν Χρι-
στὸν σοὶ προμηνύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χι-
τῶνα, δεινῶς διαρρήξαντα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν
Ὅσις, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τὴν σὴν ὑπέδου Θεοτόκε, ὁ οὐρα-
νοῦς οἰκῶν καὶ περιέχων· καὶ ἐκτρέφε-
ται γάλα, μαζῶν σου ὁ τρέφων νῦν, πνοὴν πα-
σαν νεύματι, ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ η'. Αὐτρωτὰ τῇ παντός.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεικδι-
σει πηλίνου τοῦ σώματος, περιεβάλου ἐν-
δοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, καὶ εἰς τὰ ἄνω κα-
τοικεῖς, Ἱεράρχα βασιλεία.

Συνετάφησιν Μάρτυς πολυάθλε, τὰ κλοιά
οἷς δεσμούμενος ἔλυσας, τὴν πλάινην τοῦ
ἀλάστορος, Ἱεράρχα κραυγάζων· Πάντα τὰ
ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εμερίσθη ὑγρὰ ἡ ἀμέριστος, καὶ ὁδὸν εἰσι-
οῦσιν ἡ ἄβατος, θαυματουργία κρείτ-
τονι, δωρουμένη ὥραθη, ἐνθα τὸ Δεῖον, Ἱεράρ-
χα σοῦ σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν, ὁ βυ-
θὸν κατοικῆσαι ἐλόμενος, μετὰ ταφὴν
καὶ νέκρωσιν, ἐπανάγαγε Μάρτυς, ταῖς ζωη-
φόροις καὶ σεπταῖς καὶ ἐνθέοις δεήτεσι.

Θεοτοκίον.

Οφρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θαύματος! ἐν γα-
στρί κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σὰρξ ἀ-
τρέπτως φαίνεται, καὶ Θεοῖ με δι' οἶκτον· καὶ
τὴν τεκῆσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἀγνεύουσαν.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ·

Νεμομένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην, τῆς Ἀ-
ρείου, κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶν
πιστῶν ἐκκόψας ὁμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας,
τῶν τῆς Ἐκκλησίας, Θεόφρον περιβάλων.

Πρωτοστάτης, χοροῦ τῶν Ἀποστόλων, Πέ-
τρος ὥφθη, ὁ Δεῖος Κορυφαῖος· στύλος
Μαρτύρων, γέγονας δὲ πάνσοφός, Πέτρε Θεο-
φόρε, καὶ ἱεουργός τε, τῶν Δείων μυστηρίων.

Ε'μνήθης, ἐκ θείας ἐπιπνοίας, τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεορρήμον, καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνωσ σου μεταστάσιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Παρθένος διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Πλαστοργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ι'δού σε χοροὶ Πατριαρχῶν συνόμιλον, Κλήμη ἔνδοξε δεξάμενοι, πόθῳ ἀγάλλονται ἀπαύστως· μεθ' ὧν συνεπευφραίνονται Μάρτυρες, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ωριμόν σε βότρυν τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργία τῇ τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ αἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας, τῆς ἀθείας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πληθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, καὶ ἰαμάτων θεία ρεῖθρα· δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλήμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Η θεοφεγγής καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, καὶ ἁγία καὶ περίβλεπτος, καὶ εὐκλεής καὶ φωτοφόρος ἐφῆσηκεν ἡ μνήμη σου Ἐνδοξε, καρδίας καὶ ψυχὰς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος ἄχραντος, φύσιν βρατεῖαν εἰληφότα, καὶ ταύτη συμπλακέντα καθ' ἑνωσιν, ἀπόρρητον δι' αἶκτον ἀμέτρητον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προορισθέντα ἀγίως ἱερατεύειν, καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ράβδῳ στηριχθέντα δυνάμεως τοῦ Κυρίου, καὶ ἱεουργήσαντα, καὶ ἱεουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσία, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ολὴ συγκραθέντα τῇ αἵγλῃ τῇ τῆς Τριάδος, καὶ τῷ φανατάτῳ ταύτης ἐνηδόμενον φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοι ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν· ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων εὐθύνας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· σέ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομόθετῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν· ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Νῦν εὐσημος ἐπέφανεν, ἡμῖν ἡμέρα φέρουσα, τῆς εὐκλεεῖς διαδόχης, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, Πέτρον ἅμα καὶ Κλήμεντα, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, καὶ ἀηττήτους Μάρτυρας· ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην, πιστῶς τελέσωμεν πάντες.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ην παῖλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος· στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεοπαῖδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνόν, τοῦ θείου Πνεύματος Σοφὴ καταγωγίον· τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἀρδείαις, ταῖς μυσικαῖς γεγονὸς, εὐθαλὲς παμμακάρι καὶ πολύφορον· ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτιζόν, καὶ εὐφραῖνον ἐκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, τὰς καρδίας πανόλβιε. Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, οὐράκιε ἀνθρώπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στῦλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογματῶν πηγὴ, ὁ τῶν ἀβρήτων ἐρμηνεὺς γραφικώτατος· ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων· τῆς Ἐκκλησίας στερρός, στῦλος τε καὶ βάσις ἀπερίτρεπτος· κανὼν ἀκριβέστατος· μυστογράφος σοφώτατος· εὐστομος

γλώσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα, ὥσπερ μά-
χαιρα, ὀξύτατη καὶ δίστομος· ὄργανον τὸ ἡδύ-
φθογον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· Κλήμη Μαρτύρων
τὸ κλέος, τῶν ἱεράθλων ἐδραΐωμα, Χριστὸν
καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ
μέγα ἔλεος.

Εἰχων τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, διαφερόντως,
τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπε-
ριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικράν, τελευταίαν
Παμμακάρι καὶ τὸν θάνατον· δι' οὗ τῆς ἐν-
θέου, μακαριότητος ἔτυχες, καὶ τῆς γλυκείας,
τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπο-
λαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα
τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, Ἱε-
ραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Λάμπων ἱερωσύνης στολῇ, καὶ μαρτυρίου
τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, παρέστης Χρι-
στῷ τῷ πάντων, Ἀρχιερεῖ καὶ Θεῷ, καὶ ἀ-
ναδειχθέντι πρωτομάρτυρι, διπλοῦν κομισάμε-
νος, παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔπαθλον· ὃν ὠμολό-
γεις, τῷ Πατρὶ ὁμορῦσιον, καὶ συνάναρχον τῷ
τεκόντι καὶ σύνθρονον, Ἄρειον τὸν δυσώνυμον,
ἐκκόψας πανόλβιε, καὶ ἀπορρήξας εἰσάπαν,
τῆς τῶν πιστῶν ὁμηγύρεως· καὶ νῦν ἐκδυσώπει,
Πάτερ κόσμῳ ζωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σήμεραν, ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν
ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας
ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων
Ἄγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων,
μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορ-
τάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκδοήσω-
μεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀνγάσαν Θεοτόκε, ἐν
τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι,
ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένε·
Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβρά·
Θεὸν δὲ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὕγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωα-
κείμ καὶ Ἄννης· ἀφ' ὧν Ἀγνή τεχθεῖσα,
προσήχθη νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον,
Μαρίαν ἀπειράνδρως, Ἀγνήν τὴν Θεοτό-
κον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρ-
τυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης·
καὶ τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.
Εἰν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται καὶ ἡ Ἑορτὴ
τῶν Εἰσοδίων.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τύχη ἐν Κυρια-
κῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στι-
χολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Κάθισμα.
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀ-
ναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'. Δόξα,
τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε. Καὶ νῦν, τὸ α'
τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον
τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἀγίας, εἰ βούλη-
ται ὁ πρεσβύτης. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσι-
μα. Δόξα, τῆς Ἀγίας. Βίον αἰὼλον ἐξησκημέ-
νη. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τὰ στίφη
τῶν πιστῶν. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας,
καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ εἰς
τὴν Αἰτήν τῆς Ἀγίας Δοξαστικόν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορ-
τῆς. Εἶτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορ-
τῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα,
Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κά-
θισμα τῆς Ἀγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐ-
λογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Προκείμενον.
Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ.
Ο' Ν. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰ λοι-
πὰ Ἀναστάσιμα. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τῆς Ἀγίας. Ἀντὶ τῆς τιμιωτέρας, ψάλλεται τῆς Ἑορ-
τῆς ἡ Δ'. Ὡδή. Ἐξαποσειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀ-
γίας, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'.
καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τῷ
ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.
Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόσολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς
Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.
Ἡ δὲ τοῦ Ἀγίου Μερκουρίου Ἀκολουθία καταλειπάνεται.
Εὰν δὲ ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ
Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'.
Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ
ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ
ᾠμοῖς, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ
τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἐμψυχον
κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν·
προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νη-
πιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας
δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κα-
τοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναι-
ξίν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ,
τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαί-
ρουσιν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύ-
ματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖται, τῷ Κυρίῳ ᾄδου-
σι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μη-
τέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων
δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάν-
των τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μη-
τηρ Θεῶ· διὰ γὰρ σου τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν.
Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου
προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλ-
μικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ
πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ
σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῷ
σου, κατέχουσα προφρόνως· διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐ-
σεβῶς ἐορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου
τὴν σεπτὴν· ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἐορτάσωμεν·
αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς
δυνάμεις, ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερ-
ρῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν ἐνστασιν. Ἀλλὰ δεήσεσθι
ταύτης ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἱρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα· σε-
μνή· ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ὄρει, ἐν ᾧ εἶδε τὴν
βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένην, ἐν τούτῳ Χρι-
στός, τὸ θεάρεστον σκηνός σου, νῦν μεταθεῖς
σε φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρου-
σίας αὐτοῦ.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου
Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὡς
φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς
ἄνθεσι καταστέψωμεν, Χαίροις βοῶντες αὐτῇ,
ἢ τῶν φληνάφων Ῥητόρων, τὴν θρασυστομίαν
ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τού-
της πρὸς πίσιν θείαν χειραγωγήσασα. Χαίροις
ἢ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι'
ἀγάπην τοῦ Ποιητῆς σε, καὶ μὴ καταβληθεῖσα,
ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις, ἢ ταῖς ἄνω μο-
ναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ
δόξης αἰώνιᾳ κατατρυφήσασα· ἧς ἐφιέμενοι οἱ
ὑμνωδοὶ σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα,
παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατρα-
φῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὡς ἡγιασμένη.
Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σέ τὴν παν-
άμωμον, τροφήν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάν-
τα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν
σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἢ ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μητηρ Θεοῦ,
σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, εἰ βούληται ὁ
Προεστώς· ζῆτει ταῦτα τῇ κγ'. Ἀπριλίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσε-
νήνοχας τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, Αἰκα-
τερίνα ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴλη-
φας στέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιόγαστε.
Οὔθεν καὶ Ῥητόρων τὴν θρασυστομίαν ἀπήμ-
βλυνας, καὶ τούτης πρὸς Θεογνωσίαν ἐφείλκυ-
σας, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομί-
σαντο, σὺν Βασιλίσῃ τῇ σοφῇ. Διὸ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν
Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας
ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων
Ἅγια ἀγαλλόνται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων,
μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορ-
τάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκδοήσω-
μεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.
Εἰς τὸν Στίχον, τὰ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὰ παρόντα
τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχία τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοητῶν, Αἰθιοπῶν διέκοψας· καὶ τελέσας σὺ τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐξεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε. **Στίχ.** Δίκαιος, ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Οὐρανόθεν σοὶ Ἀγγελος, ταῖς πληγαῖς σὺ ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι. Δείου Πνεύματος· ὑφ' οὗ ῥώσθεις ἀξιάγασε, ταῖς σθένεσσι κεντούμενος, πυρωθείσας δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, καὶ ταῖς αἷμασί σου Μάρτυς, περιρρέόμενος πάντοθεν.

Στίχ. Τοῖς ἐν Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε δαίμοσι κελευόμενος, Δύειν θεόφρον μακάριε, βασάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατὰφλεξιν πυρὸς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'. Βαβύλα.

Βίον αὐτὸν ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔσθης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, ταῖς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεοπαῖδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐκ' Ναῶ Κυρίῃ προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τῆ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένῃ τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τῆ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἀπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θεῖαν καὶ πολιῦχον Σινᾶ,

τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν, τοῦ Πνεύματος τῇ μαχαίρᾳ, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς σεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας τρισμάκαρ, ἀνδρείως τὸν Χριστὸν, ὡμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἠλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονά, καὶ κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ σίφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διό σε δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρρώσθεισα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σαδίῳ· καὶ τύραννον ὠμόν, καταβαλοῦσα στερρόως, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἔψαλλεν, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτήρ καὶ ῥύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θεῷ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὡφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θεῖου Φωτός· Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνῃ Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αλέξανδρέων ἡ λαμπρά καὶ θεῖα πόλις ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου σεμνή πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σου Αἰκατερίνα, οὗς ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ μέγα βρενθυομένη σοὶ ἐκβοᾷ. ὦ Παρθένε πολυάθλε,

εἰς οὐρανίους σκηναίς, συνοῦσα νῦν τῷ Κτίστη σου, χαῖρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἁγίος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάις· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ αἶ. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τῆ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη, Ζήτει εἰς τὸν Στίχον. Μετὰ τοῦτο λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς· Αἰκατερίναν τὴν παναοίδιμον ἄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσιν.

Ιθυνομένη τοῦ Δεσπότη πάνσοφε, θείοις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἐνδόξε, τῇ κραταίᾳ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλεύουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Αγαλλομένη παρθεσίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφῇ, καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἀχραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἶδιον.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Μερκουρίας, ἔχων Ἀκροσιχίδα· Μερκουρίου με τὸ σθένος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἁγῆς χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος, καὶ θείας ἡδονῆς, αἰοῖδιμα πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τελοῦντας περιφύλαττε, τῷ Κυρίῳ ἄδοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εθελουσίως ὑπῆλθες τὸ σταδίου, τῆς μαρτυρίας Σοφὲ, σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, θελήσει ὑπομείναντος σαρκί, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας, ὁμολογία Χριστοῦ, μάκαρ σεμνυνόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν, ιδέα ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βοῶν, τῷ σέ ἐνδυναμώσαντι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Κόρης Παρθένου ὠράθη σαρκούμενος, ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστὸν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι, Μερκούριον γενναῖον ἀθλητὴν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Εθελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη· καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, σεφανηφόρος ὥφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, διηλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθείας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπρυνομένη πανεύφημε.

Ισοθεῖαν τοῖς ὡσί, τῆς Εὐας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὀπλῳ τῷ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἡσχυεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἅμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ

κόσμῳ, διανίστησον οὐλαῖς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνῃ, Θεογεννήτορ Παν-
αίωμε.

Τοῦ Ἀγίου. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Οἷλος πυρακτούμενος τῇ θείκῃ στοργῇ Ἐν-
δοξε, πῦρ καὶ δεσμά, ξίφη καὶ βασά-
νους, ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Υμνεῖς τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς
μάστιξι, Μάρτυς σοφὲ, καὶ τὴν θερα-
πείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ράβδῳ δυναμήμενος, τῇ θείκῃ ἐχθρῷ φρύαγ-
μα, ὡς ἀθλητῆς, Μάρτυς γενναϊόφρον, εὐ-
σθενῶς ἐταπείνωσας. Θεοτοκίον.

Ινα προτυπώσῃ σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἀγνή
κύησιν, βάτος πυρὶ, ὥφθη καιομένη, οὐδα-
μῶς φλεγόμενη δέ.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στό-
ματος Μάρτυς τῷ Μιχαήλ, λαβοῦσα παν-
εὐφημε καὶ ἐν ἄλλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ
τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἔπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ
τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὅθεν καθορῶν
σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων
σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε
μένουσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πρόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν
δόλιον ἥσχυνε, καὶ στεφανίτης στερρόος,
Χριστοῦ ἐχρημάτισεν· ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν
συνήφθη χοραΐαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως
μετέχων· διὸ τὴν ἱεράν αὐτοῦ, μνήμην τελού-
μεν πιστῶς.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Η αἰμίαντος αἰμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος πα-
σταῖς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος
Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως·
ἦν Ἀγγελοὶ Θεοῦ, δορυφοροῦσι παιδρῶς, καὶ
πάντες οἱ πιστοὶ, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχα-
ρίως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγά-
λῃ φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρ-
χεις Πανάχραντε.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Αθλητικὴν, Αἰκατερίνα τὴν ἔνδασιν, ἐπεδεί-
ξω, Μάρτυς παναοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ, λίαν
καρτερῶς, ἀντικαταστάσα, καὶ τοῦτον καταπα-

τήσασα, ποσὶν ὠραϊσμένοις, τοῦ Σταυροῦ τῇ
δυνάμει, Ἀθληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανόλβιε, κα-
θωράθης, θείας ὠραιότητος, φωτοειδέσι
μαρμαρυγαῖς, ἀγλαΐζομένη, καὶ κάλλει περι-
στράπτουσα· διὸ καὶ γηθομένη, μελωδεῖς τῷ Δε-
σπότη· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τυραννικὴν, ἀλαζονείαν ἐφάυλισας, καὶ τῷ
θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ,
τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμέ-
νους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ
Χριστῷ μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φι-
λάνθρωπε.

Η εὐκλεῆς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς
ἐνδόξου, μνήμης σου Πανεύφημε, τῆς καρ-
τερῶς, θράσος τοῦ ἐχθρῷ, καταπατησάσης, ὡς
ἥλιος ἀνατέταλκεν· ἐν ἣ μεγαλοφώνως, τῷ Δε-
σπότη βωῶμεν· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.
Θεοτοκίον.

Νῦν τὴν ἰσχὺν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε,
τῆς εἰκότος, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ
τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκω-
θέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάν-
των τῶν Ἀγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, κα-
ταφαιδρυνον μόνῃ Πανύμνητε.

Τοῦ Ἀγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἰκειώθης (*) τῷ Κτίσῃ σε, θείᾳ μαρτυρίου
Θεόφρον πάθεσι, καὶ λαμπροῦς σεφάνους
ἐνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήττητος.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος ἱμάτιον νῦν
ἐνδεδύσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως,
τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκδυσάμενος.

Μέχρις αἵματος Ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν
ἀγωνισάμενος, νικηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ
τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν
Ἀειπάρθενε, ὥσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε,
τῆς πολυθείας τὰ ὀμβρήματα.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Πρόθῳ πυρπολούμενη, Μάρτυς παναοίδιμε τῷ
τοῦ Δεσπότη σου, καὶ ζητοῦσα τούτου,
τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, αὐθαιρέτῳ
γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες, παρ-
θενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Αθλοῖς ἱερωτάτοις, Κόρη καλλιπάρθενε κα-
ταλαμπρύνασα, σεαυτὴν προφρόνως, ἀ-

(*) Οὐκ ἔστιν ἀμαρτία τὸ, Οἰκειώθης, ἀντὶ τοῦ, Ὀ-
κειώθης, ὡς διορθῶσι τινές· ἀλλ' ἐτέθη αὐτῷ τὸ ῥῆμα, ἵ-
νευ τῆς συνήθους ἀντίσεως, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος,
ἥτις ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ο, καὶ εὐχὴ Ω.

νελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ πα-
σταῖδα· καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῶ Νυμφίῳ, γηθο-
μένη συνήφθης πανόλβιε.

Νεάνις φαιδροτάτη, ὥφθης ἀγαπήσασα, μό-
νον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τούτου, συντονώ-
τατον δρόμον διήνυσας, εἰς ὁσμὴν τοῦ μύρου,
σοῦ νοητῶς τοῦ κενωθέντος, ἐκβοῶσα δραμοῦ-
μαι Νυμφίε μου. Θεοτοκίον.

Αληθὴ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε,
πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέν-
τα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν
οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωρίζομενον
Κόρη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τεινόμενος καὶ λόγχῃ Μερκούριε, ἀνενδό-
τως, τεμνόμενος ἔφερες, θείαις ἐλπίσι
νευρούμενος.

Ο πέτρα νοητῇ στερεώσας σου, τὴν καρ-
δίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρετράπης
Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότη σου, χρη-
ματίσας, δόξης ἐκοινώνησας, τούτου καὶ
θείας λαμπρότητας. Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἀμαρ-
τίαν, ζῶν ἢ κυήσασα, τὴν θανατώσα-
σαν θάνατον.

Τῆς Ἀγίας. Ἐδὴ γ' Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ο λην σε περικαλλῇ, παρθενίας ἀπάστρά-
πτουσαν αἴγλη, μαρτυρικοῖς τε Κόρη,
φοινηθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθός,
Λόγος καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις
κατεσκήνωσεν.

Ισχυσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων κατα-
λῦσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας,
διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστου διδαχῆς,
βρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα
παναοίδιμε.

Δόλω πρώην τὸν Ἀδὰμ, Παραδείσῳ τῆς τρυ-
φῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνης,
καρτερῶς ὑπομείνας, καταβέβληκας εἰς γῆν,
Μάρτυς πανένδοξε, καὶ σεφάνοις, τῆς βασιλείας
ἐστεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

Ιλεών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε
Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέ-
ρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μη-
τερ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνη, τὰ τῆς ἐλπίδος
ἀνατίθηναι.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ενεύρου σε, ὁ αἰδῖος Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶ-
σαν ἰδέαν βασάνων, Μάρτυς σοφὴ, ὑπο-

μένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θαρρείν σοι
προσέταττε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν Τυ-
ράννων πτοεῖσθαι τὴν ἐνστασιν.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφης, καὶ ποσὶ
καταπατεῖται ὠραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ, καὶ
γενναίου ὀπλίτου· ἐθελουσίῳις ὁρμαῖς γὰρ ἐχώ-
ρησε, πρὸς βάσανα, πρὸς αἰκισμούς, καὶ πρὸς
θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ο λόκληρον, τῷ Δεσπότη προσῆξας, τῆς καρ-
δίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ· καὶ δι' αὐτὸν,
ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητῆς παρ' αὐτοῦ
ἐστεφάνωσαι· καὶ τούτῳ νῦν ἐν οὐρανοῖς, μετὰ
πάντων Μαρτύρων παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βου-
λῆς μεγάλης Ἀγγελον Κόρη· καὶ ἐκ τῶν
σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον πανά-
μωμε τέτοκας, τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς
εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγεί-
ρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰ-
κατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν
ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν
γνώσιν καταπτύσασα. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδόθεν ἡ
Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶ-
σαν μεμάθηκε· γνωῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν
στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποιήσιν κατὰ λόγον,
καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα,
αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ
προσέφερε· τὰ δὲ εἰδῶλα καθεῖλε, καὶ τοὺς
ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν
γνώσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι.

Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένης·

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς ὧ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτη ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα
Κούρην.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλέως
τινός, τοῦνομα Κώνστου, πάντῃ εὖσα ὠραία, καὶ τῷ
κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγίστης τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ σώμα-
τι ἀστείᾳ, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Αὕτη, πᾶσαν παιδείαν Ἑλ-
ληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμνάσθεισα, Ὁμήρου
τε καὶ Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ, Ἀσκλη-

ποιῶν τε καὶ Ὑποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν Ἱατρῶν, Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλιστιωνός τε καὶ Εὐσεβίου καὶ Φιλοσόφων, Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων Μάγων, Διονύσου καὶ Συβίλλης, καὶ ὅση Ῥητορικὴ ἐφωρέθη τῷ κόσμῳ, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πᾶσα λέξις γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἐκπληξιν ἔφερει, οὐ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτήν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ἐμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου πολλῶν βασάνων πείραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἱ πρὶν πλάνης Ῥήτορσιν ἀνδράσι γάσεις,
Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος Βασιλέως,
Ἀφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σε, Πορφύριε, πρὸς ξίφος
Πρόθυμος ἦκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσῃ, Μερκούριε, τῷ ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίε.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ γῆς Ἀνατολῶν, κατελεγμένος τῇ στρατιᾷ τῶν Μαρτησιῶν, Γορδιανοῦ τινός, τὸ γένος Σκυθου, τυγγάνων υἱός. Ἀριστεύσας δέ ποτε κατὰ τῶν Βαρβάρων, προσφθέντος αὐτῷ Ἀγγίλου, καὶ θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ Βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ἐμολογίαν, παραστάς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατίμνεται· καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πάλοις δεθείς, καὶ ὑποκάτωθεν ἀποτιμνόμενος πυρὸς, τοῖς ὀχετοῖς τῶν αἱμάτων σθεννυμένου, αἰκίζεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται, λίθου βαρίου ἐξαρτιθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλῳ χαλκῷ· καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς, ὅτι τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ὥσιν εὐπρεπῆς, τὴν κέμην ξανθὸς, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ὥσει, τοῦ κατὰ τὰς παρειὰς ἐρυθρήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἡσύχως βίου τὸ πέλαγος ἀνύσας,
Πρὸς ἡσύχιον, Πέτρε, λιμένα φθάνεις.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος, ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἐπαιτείαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδαπάνησεν. Ἐν Γαλατίᾳ μὲν γὰρ πρῶτον ἡσχησεν· εἰς αὐτῶς, ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν· εἰς αὐτῶς τε πανταχῶς προσευχόμενος, κατήχησεν εἰς Ἀντιόχειαν.

Καὶ κελίῳ τινὶ καθείρξας ἑαυτὸν, προσεῖχεν ἑαυτῷ, τῷ Θεῷ αἰεὶ διαλεγόμενος, μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλὴν ἁπλοῦ σταθμοῦ τινος ὀλίγου δι' ἡμερῶν δύο, καὶ ὀλιγοστοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν· καὶ γάρ τινα, τοῦ νομα Δανιήλ, τοῦ Δαίμονος ἐλυθιρώσας, τοῦτόν τε κατηχήσας, ὁμόζηλον καὶ συνασκητὴν πεποίηκε. Καὶ ὀφθαλμοὺς πεπρωμένους ὑγίαινε, καὶ νοσήματα διάφορα ἰεράπειυσε, καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν ὡς γραφέντα, τὰ δὲ καὶ ἐξ ἀκοῆς ἀδύμνητα. Οὗτος, μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, καὶ ἐννετήκοντα ἔνια χρόνους διαρκίως ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑξακόσιοι ἐβδομήκοντα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνεσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα,
Μεθ' ὧν καὶ ἄλλης ἀνδρας ἐπτάκις δέκα.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἀγίας. Ὤδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον προσαγαγοῦσα Χριστῷ· μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου Πάισοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρος ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακραζόντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεᾶνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσευνέγκται, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτίστη βοῶσα καὶ λέγουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀγίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἀγίως κατασκηνώσας ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρυκτωρίας, αὐγαζόμενος γενναῖε Στρατιῶτα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδοῦντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦμεις τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου Μάκαρ, καὶ πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθος προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἰσθησιν λιθῶδη κεκτημένοι, λίθῳ Μάρτυς τὸν σὸν, βαρύνουσιν αὐχένα, κραυγάζοντος Μερκουρίου· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Αἵματι αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότη φιλανθρώπου, κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστηρίου σε τὸ βάθος Θεοτόκε· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σῆ, σαρκούμενος ὥραθη· ὦ μελωδοῦμεν Πάναγνε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κáμινον.

Σαῖς διδασκαῖς Βασίλισσα, πειθαρχῆσα προσέδραμε, τῇ Θεοσεβείᾳ· καὶ στερρόως ὑπέμεινε, τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτῆσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελεῖσι, καὶ πισῶς μελωδοῖσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε Πάνσοφε, πύλας Παραδείσου, καὶ πασάδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκαινωνόν, τῶν παθημάτων δεικνύει· ὦ νῦν παρισταμένη Βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλαῖθη.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ τύραννος, ἐπιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενός, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας· Ἐνδοξε· ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γερωτέρα πέφνης, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀθλητῶν προσθήκην σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γεόμενον, σεπταῖς ὡραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἁθλῶν σε, καὶ τῆς εὐσεβῆς σε, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας· καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως Ἐνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας· καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας· καὶ νίκην οὐράνιον, ὡς κηκτῆς ἀράμενος,

ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλῃ χορείαις· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθείς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχῶν τοῦ προκειμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἥρδευσας· τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσας, ἀναπλάσεως Ἀχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε. Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, τῇ κακίᾳ εἰκόνα, οἰκεῖα εὐσπλαγχνίᾳ ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικὴν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἐτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλὴν· Καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Εδέχθη σου Θεόφρον ἡ προσευχή· τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλῆσιν σεμνὴ, σῶζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ εὐρωσίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· διό σε γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Λιμένι καθωρμίσθης νῦν γαληνῷ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θαλάσσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλῆτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων ἔνδον τανῦν, σὺν παρθένοις χορεία χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λύσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων Εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Γῶρες νῦν μαρτυρικοί, εὐωδία ἀναμέμπουσι χάριτος, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀρρήτῳ λό-

γω, πάθη διώκουσιν· ἀναπηγάξει τὰ ὅσῃ, ἰάσεων ναίματα, καὶ καταρδεύει ψυχὰς, τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ὡς μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἱερῶς σε γεραίρομεν, ὡς στύλον ἄσειστον, ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρθητον, ὡς στρατιώτην δυνατόν, Θεοῦ τοῦ Παγτάννακτος, ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστήρα νοητὸν καὶ παγκόσμιον.

Σύνδρομον Ἀγγελον φωτὸς, πρὸς τὴν ἄθλησιν θεόφρον κεκλήρωσο· ὅθεν στρεβλούμενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαίόμενος, καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναϊότατε.

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου, τοῖς σέ τιμῶσι, Μάρτυς Μερκούριε· ἐν ἡ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ενεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὧ παρθένε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα· καὶ Φιλοσόφων ἀνοιαν, ἐν Θεῷ διηλεγξας, ὡς λῆρον ἔσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ Ἀγίου, ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ δράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστη σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν αἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς αἰγία Κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκνηναμένου.

Ἐξ τούτων Αἴνους, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερν, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτερὰν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοῦντα τοὺς ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι· ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω κηθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας· καὶ λογισμῷ καρτερικῷ, τὴν τῶν τυράννων ὀφρὸν κατέσπασας· καὶ κάλλει τῷ τῆς σώματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα. Δόξα, Ἦχος β'.

Βίον αὔλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις πολυάθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάννακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῷ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἀγγελος. Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. Ὡδὴ, καὶ τῆς Ἀγίας, ἡ ε'.

Τῆς ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀλυπίου τῆς Κιονίτου, καὶ Νίκωνος τοῦ, Μετανοεῖτε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμ. Τῆς Ὁσίας Ἀλυπίου, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμακάρι Ἀλύπιε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέβηκας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ'.

οὐ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑπέταξας, τὸ χειρόν ὑποτάττων τῷ κρείττονι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστήρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμασίων λαίμψεσι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχρημάτισας σοφὲ, Μοναστῶν Ἀλύπιε, ὑπερθεὶν στύλου ἱστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι· διὸ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρεύειν ἀρρώστηματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι (*).

Υψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων οἱ τρόποι, καὶ τῶν τρόπων ἑλλαμψίς· ἢ τῷ θεῷ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ νοῦν ἀπαντα, τῇ ἰσχυί ἠύγασε· θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἡ θήκη νόματα, βλύζουσα πιστοῖς, ξένον θεάμα! πῶς τάφος οὐκ ἐπέδησεν, ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν· ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἔλκεις μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπου τὸ πανάγιον, σκῆνος τεθηταύριστα τῷ παμμακάρο· ὃς τερπνοῖς ἄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἀγίε πρόφθασον, καὶ τὸς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταιγίδος τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνὴν σου, καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορόν, καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλουτοὺν ἀναφαίρετον, ἔχει σε πόλις Λακωνικῶν, μακάρε ἀξιάγαστε, φαιναῖς ἀνγάζοντα ταῖς λαμπρότησιν· ἢ καὶ νῦν βράβευσον, τὴν εἰρήνην Νίκων, καὶ τροπαίων αὐτὴν ἔμπλησον, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, σὼν πρεσβειῶν Πατὴρ ἡμῶν· καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλησον τοῖς καρδίαις, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως

τεχομένην σε· ὃ σεμνὴ Πάναγνε, σὺ γὰρ ὥφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀναδείξον, Κόρη τῷ Υἱοῦ σου, καὶ γάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κρινθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλᾶτον σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέψα τιτρώτκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τῷ Ὁσίῳ Νίκωνος. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαιμόν, θεῖαν λαίρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ ἐκ πίστεως. Νίκων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων αἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόνους.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρὰς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας ἠύφρανας, ἰσαγγέλως ἀγωνισάμενος.

Αλλον ὡς Σαμουὴλ σε, Θεὸς ἡγίασε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάρε, καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἐνθεον, ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε.

(*) Τὰ παρόντα προσόμοια, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Νίκωνος, οὐχ ὑπάρχει ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Ινα Θεὸς δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣν περ ὕστερον ἔσχες, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς Θείου ἔπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δωματίον ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

Ρῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πέρας ἐδέξατο· Ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἀμαρτίας πλημμελήμασιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Τῆς οὐρανίου πατρίδος τῷ ἔρωτι, κατασχεθεῖς τὴν ψυχὴν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσάν, ἐπιποθήσας εὐκλειαν, ἐπιγείου πατρίδος, καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας, Νίκων σεαυτὸν παναοίδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσεσι, σαφῶς ἀποκρουόμενος, καὶ μηδὲν τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς ἐνυδρίσαι σου, μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνας, Θεότοκε Μαρία· διόσε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῷ Ὁσ. Ἀλυπίῳ. Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Οὗς λύχνος ἐπὶ λυχνίαν, στάσεως κρείττονος, ἐπιτεθειμένος ταῖς σελασφόροις σου, Πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχὴν, πιστῶς σοι προσιοῦσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας, σκότους ἀμαρτίας λυτρούμενος.

Νοός σου τὰς ἱεραῖς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τηρήσεις Θείων, νόμων τοῦ Πνεύματος, Ἀγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, Πάτερ Θεόφορε Ἀλύπιε.

Εμφρόνως τῶν ὀχληρῶν, τοῦ βίου ἀοίδιμε, μετανάστῃς ὥφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸ καθαρὸν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχὴν μου δείξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος· ὕδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἀμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εξ Ἑώας εἰς Δύσιν, διαδραμῶν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας κηρύγματι κατεπύρ-

σευσας· ὅθεν κατὰλληλον, τῇ πράξει εὗρες τὴν κλήσιν, μετανοίας Ὅσιε δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ Θεέ-
νος, Πάτερ τὴν δευτέραν ἐν κόσμῳ, Χριστοῦ ἐμφάνειναν, προανεκήρυττες, καὶ μετάνοίας ἀξίους, ἐκ καρδίας ἔλεγες, καρποὺς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τῷ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρώσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ, τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμεῶν ἡμῖν ὥφθης ἄλλος σοφέ· τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλῳ ἐκ γῆς, ὡς Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων τὰς φαλαγγας, ἐτροπώσω Θεόφρον, πικρῶς κατοικιμῶζοντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδιώξας· ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμα Θεῖον, Πατέρων τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ στήριγμα. Διὸ πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτὸν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ κόσμῳ τὴν φρικτὴν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· Νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ, μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἰκτερον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φρενερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο δαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυσηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνὴ, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὃ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατὰκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Τῷ Ὁσ. Ἀλυπίῳ. Ὡδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σθ.

Αγάπην ἀληθὴ καὶ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα ἀρράγῃ, καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον, ἀνἀλαβόμενος Πάτερ, θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

Ιστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος, ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς, δαιμόνων στίφος ἐκλόνησας, καὶ κλονουμένοις ἐγένεθ, Παμμακάρι ἀδυσίστητον ἔρεισμα.

Ναμάτων θείων ἐμπλεως γέγονας, καὶ κατεδρόσισας ψυχὰς, κατατακείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἀμαρτίας, Ἀλύπιε θεόφρον πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσεν, καὶ φωταγωγήσεν τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου Δέσποινα, ἢ φωτοδότην τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Εἰσακήκοα Κύριε,

Αληθῶς ἐφιέμενος, γνώσεως Μακάριε, πρᾶξιν τέθεικας, θεωρίας σου ἐπίβασιν, τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξεις ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικήν διάνοιαν προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ιλάσμον ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσεν τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ολος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, χρόνιαν στάσιν ὑπαιθρος Πάτερ, νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶ προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Υμνοῖς καὶ δεήσεσι, σχολάζων Ὅσιε, τῆς τρισηλίου ἀγῆς τὴν χάριν, νοὸς καθαρότητι, ἐδέξω καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήσπραψας.

Σωμά σε τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νῆν βαδίζειν ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποδούμενον, Πάτερ ἐπαφῆκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Αγιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' οἶκτον, ἀγία Κόρη, τὸν καθαγιαζόντα, τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ φόβῳ ἀγιάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ὁρθεύοντες βοῶμέν σοι,

Πληγέντα τὸν εἰς σέ παροινήσαντα, θελάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνερρώσας, καὶ σέ τιμᾶν παρυσκέρασας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν καὶ ἐμψυχος, προχρηματίσας θεσπέσιε,

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε, Θεοτόκε, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιούντα τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ ς'. Μαινομένην.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς, ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τῆς ἀρράγους, πέτρας οὐδόλως ἐσάλευσαν.

Υπομένων Ὅσιε, ὑπέμεινας, τὸν ὑπομονὴν, ἀληθῆ σοι Κύριον δωρημένον, καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ῥύόμενον.

Παραδόξως Ὅσιε, φῶς ὥρατο, ὑπερθεν τοῦ σοῦ, καθ' ἐκάστην κίονος φωτίζον σε, διὰ παντός, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Ισχυράν παράκλησιν, οἷ ἐν θλίψει, ἔχομεν ἀγνή, καὶ βεβαίαν πάντες σε ἀντίληψιν. Μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλου σου.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Εδόξασέ σε Θεός, ὁ δοξασθεὶς σου τοῖς μέλεσιν, ἐν τέρασι θαυμαστοῖς· διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίσῃ σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας.

Ως ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἢ Λακεδαιμόνων ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μάστιξιν, ἐνθέοις διδάγμασι, τοῖς τῆς μετανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον. Θεοτοκίον.

Ρυσθήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τυχοῖμεν πάντα γνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶς τῆς φύσεως.

Ως ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἢ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε· ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαισμάτα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Τὴν Ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, κόσμον τὰ τερπνὰ ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, Θεοφόρε Νίκων Ὅσιε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν, ἐκτε-

Λοῦντες νῦν τὴν μνήμην σου· ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς, ἰαμάτων πηγὴ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στίχοι.

Ἀνεῖχεν Ἀλύπιον ὀρθίος κίων,

Πρὸς οὐρανούς ζητοῦντα βαίνειν, οὐ μένει.

Εἰκάδι ἔκτη ἄλυπον, Ἀλύπιε, βῆς ἐπὶ οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Παφλαγόνων χώρας, καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων τῇ μητρὶ, διὰ τινων δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποθῆναι ἔμελλε, προγνωσθεὶς, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοὺς τότε καὶ νῦν θείαματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρτερίᾳ καταπλήξας. Καὶ γὰρ ἰδοῦν ἢ μήτηρ, τοῦτον ἐγκυμονοῦσα, ἀμνὸν ὡραῖον, ἐν τοῖς κέρασιν ἀντημμένας ἔχοντα λαμπάδας, ἀποφέρεισθαι ὅπερ σύμβολον τῆς ἐσώτερον λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός. Οὗτος οὖν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίσαστο, καὶ θαύματα κατεργάσατο, καὶ τῇ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. Ἐπὶ γὰρ κίονος αἰθρίου ἵστη ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς, κατὰ τὸν Ἰωβ, ἔτρωσεν, ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ' ἐνὸς κατακλιθεὶς πλευροῦ, διήρκεσεν ἔτη δεκατρία, μὴ μετακλιθεὶς πρὸς ἄτερον μέρος, ἕως οὗ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη ἑκατόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Στίχ. Οἱ Λακεδαιμόνων, οὐδαμῶς Δαίμων λάκοι.

Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεραστίοις Νίκων.

Οὗτος ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων ὠρητο χώρας, Μεγιστάνου τινος υἱὸς ὑπάρχων. Τῆς θείας οὖν φωνῆς ἀκούσας τῆς λεγούσης· Πᾶς ἐς ἀφ' ἧς πατέρα, ἢ μητέρα, καὶ τὰ ἐξῆς· καταλιπὼν πάντα, παραγίνεται ἐν τινὶ μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀσκήσιν ἐπεδείξατο, καὶ πάντες τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῇ ἁκρᾷ σκληραγωγίᾳ ὑπερέβη. Ἐπεὶ δὲ εἰς γυνῶσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ, ἀνηρευνῶντο παρ' αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγώγια. Αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκείθεν, περιήρχετο πᾶσαν Ἐφῶν, τὸ, Μετανοεῖτε, βοῶν. Ἐντεῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ Μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ καὶ τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, καὶ τὴν Πέλοπος, καὶ πᾶσας πόλεις καὶ χώρας περινοστήσας, ὕστερον παρεγένετο ἐν πόλει Λακωνῶν. Ἐν ἡ παντοῖα θαύματα ἐνδείξάμενος, ναὸν ἀνιστήλωσε Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ μονάσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς ἐν ἐπέθει, τὸν στέφανον τῆς ἀσκήσεως εἰληφὼς παρ' αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνο.

Στίχ. Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στερρότος στῦλος.

Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οὗτος ἐκ μήτρας ἀγιασθεὶς, γίγονε τοῦ Ἀγίου Πνεύματος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ προσόντα αὐτῷ πλούτου σκορπίσας τοῖς πεινῶσι, καὶ τὸν μοναστὴν ὑπεδὺς βίον, πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει ἐπιπόνῳ καὶ σκληραγωγίᾳ. Εἰθ' οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε, καὶ σπηλαιον ὑποδύς, ὑπὲρ θείου Ἀγγέλου τροφὴν ἐδέξατο, ποικίλων παθῶν ἀνιάτων ἰατῆρ γενόμενος. Ὁπνίκα γὰρ ὁ φθεροποιὸς θάνατος, διὰ

τῆς τῶν νεογνῶν συνίξεως, ἀτεκνοῦσας τὰς κυούσας ἀπέτειλε, τὸ τοῦ Ἀγίου ὄνομα αἱ μητέρες ἐπικαλόμεναι, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωματουργοῦσαι εἰκόνισμα, πρὸς τεκνογονίαν αὐτῆς μετεσκευάζοντο. Θανὼν δὲ, ἐν τῇ τῶν Παφλαγόνων χώρᾳ κατετίθη, ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουργίας ἀποτελῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Στίχ. Κακὸν φυγὼν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ,

Καλοῖς ἀπείροις ἐν τρυφᾷ λιπὼν βίον.

Οὗτος ἦν ἐν τινὶ τῆς Ἀσίας Μονῇ· καὶ νῖαν ἔτι τῆς ἡλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο. Εἶχε δὲ ἐπιστατοῦντα αὐτῷ γέροντα ἀκόλαστον πάνυ καὶ ἡμελημένον (*). Καὶ τοιαῦτα δεινὰ παρ' αὐτοῦ ὑπέμενον οἱ αὐτοῖς πολλοὶ ἴσως καὶ ἀπίστα εἶναι δοκοῦσι. Ποτὲ μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μεμελανωμένον, ποτὲ δὲ τὸν τράχηλον, ποτὲ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπλημένην. Ἐπεὶ δὲ, διαβιάσας μετὰ τοῦ ἀνηλεοῦς ἐκείνου γέροντος χρόνους ἐννέα, ἐπορεύθη πρὸς Κύριον, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων ἐν τῷ κοιμητηρίῳ, ἀφίκετο ὁ τούτου ἐπιστάτης πρὸς τινα γέροντα μέγαν τὸν αὐτόθι, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁ Ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου· Ἐρχου καὶ ἴδε. Ἠλθον οὖν ἀμφότεροι εἰς τὸ κοιμητήριον, καὶ ὥσπερ ζῶντι ὁ τίμιος γέρων ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα, καὶ φησὶν· Ἀδελφε Ἀκάκιε, ἀπέθανες; Ὁ δὲ εὐγνώμων ὑπήκοος καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπεδείκνυτο, καὶ φησὶ πρὸς τὸν μέγαν· Πῶς, Πάτερ Ὁσίε, ἄνθρωπον ὑπακοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν δυνατόν; Τότε ὁ γέρων, ὁ πρὶν αὐτοῦ ἐπιστάτης, ἔμφοδος γενόμενος ἐπὶ τῷ θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δάκρυσιν ἔπασε, καὶ πλησίον τοῦ μνήματος ἐκείνου κελλίον ποιήσας, ἐκείσε σωφρόνως τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσε, λίγων αἰεὶ τοῖς Πατράσιν, ὅτι φόνον πεποίηκα.

Ὁ μὲν οὖν θείος Ἀκάκιος, ἐν τοιοῦταις ἀγωνίσμασι τὴν μακαρίαν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου μεθίσταται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, τῆς φυσικῆς ἀνώτερον διαλύσεως, θείᾳ δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους σῶον καὶ ἐλόκληρον ἐφυλάττετο. Καὶ ποτε τῶν τῆν Μονὴν ταύτην οἰκούντων Μοναχῶν, ἐξελθόντων εἰς τὸ ἀμῆσασθαι, ἅτε τῆς ὥρας πρὸς τοῦτο καλούσης, καὶ δύο καταλειφθέντων ἐν τῇ Μονῇ, τοῦ μὲν ἀσθενοῦς, τοῦ δὲ πρὸς φυλακὴν τῆς Μονῆς, συνίδη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθενῆ. Ὁ δὲ ἕτερος μόνος ὢν, καὶ μὴ ἱκανῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ κηδείαν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μῆμα ἀνοίξας, ἔθηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετὰ τοῦ Ἀγίου. Καὶ τῇ ἐπαύριον παραγενόμενος, εὕρισκε ἐν ἔθηκε μετὰ τοῦ Ἀγίου, ἔξω ἐρρίμμενον· εἶτα τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι. Ὡς δὲ καὶ αὐτῆς τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρεν αὐτὸν ἔξωθεν ἐρρίμμενον, ἐδικαιολογεῖτο μετὰ τοῦ Ἀγίου, λέγων πρὸς αὐτόν· Ἠκουσταί μοι, ἅγιε Ἀκάκιε, ὅτι σοι, ὡς οὐδενὶ ἑτέρῳ, ἢ ὑπακοὴ ἐσκευδάσθη, ἀλλὰ νῦν, ὡς ὁρᾶν ἔχω, ἀνήκοος ἐγένεο καὶ ὑπερέφανος, ὡς καὶ τὸν ἀδελφόν μὴ παραδέχισθαι, ἀλλ' ἀπερρίπτειν αὐτόν· ἢ ταῖς οὖν ἱάσιν αὐτὸν κεῖσθαι μετὰ σοῦ, ἢ, εἴαν ἔτι τοῦτο ποιήσης, οὐκ ἀνέξομαί σοι, ἀλλ' ἐκβαλῶ σε ἐκ τοῦ μνημείου. Θεὶς οὖν αὐτόν πάλιν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἀγίου, ἀπῆλθε.

(*) Τὸ ἀκόλαστον ἐνταῦθα σημαίνει τὸ μὴ ἀγχεῖν τὴν πρωτόνοιαν, ὅ ἐστι τὴν πρώτην τοῦ λογισμοῦ προσβολὴν, καὶ μὴ κολάζειν τὰς ἀλόγους ἐρμᾶς τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἐφ' αὐτὰς προβαίνειν εἰς ἔργον· καὶ γὰρ συμῶ ὁ γέρων, καὶ ὁρᾶν ἀλόγῳ ἐκέχρητο.

Καὶ τῇ ἐπαύριον ἔλθων, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθίντα ἀδελφόν, εὔρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ Ἅγιον εὐχ εὔρε. Καὶ νῦν ἐστὶν ἰδεῖν τὸν τάφον κενόν, τὴν ἐπωνυμίαν ὠζοντα τοῦ Ἀγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ὁ Ἰακώβος ἀναχωρήσας κόσμου,
Νῦν τὴν ὑπερκόσμιον οἰκεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰακώβος, καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ἐν ἀπὸ τριακόντα σταδίων τοῦ ἁστίος (τῆς πόλεως Κύρου) ἐνεκαρτέρει, οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν, ἀλλ' αὐτόπτης γεγόμενος· κοιλιακὸν γὰρ κῶσημα ἐπελθὼν αὐτῷ ποτὶ, μόλις ἐπείσεν ἀφίεναι τοὺς προσιόντας οἵκαδε παλιννοστήσαι· διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοῦς τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. Ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων, ἕως ἐσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἐβασάνιζε, καί τοι τῆς φύσεως κατεπειγούσης. Οὗτος, ὡς ἐφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος σώματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήροις κατησφαλίσατο ἐνδοθεν, φέρουσι περὶ τὸν τράχηλον δύο κύκλους, καὶ δύο σχήματα τοῦ γραμματος Χ ποιούσιν ἔμπροσθεν τε καὶ ὀπισθεν· εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνὰ ἓνα. Τροφή δὲ αὐτῷ πρὸς ἐσπέραν, φακὸς διὰ βροχός.

Ἐκ τούτων δὲ τῶν πόνων τὰ τῆς θείας χάριτος ἰδρέψατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου, καὶ λέγοντας πρὸς τὸν Ἅγιον, «Οἶδα, δεῦλε τοῦ Θεοῦ, ὅτι θύνασαι, μόνον μὴ κατοκνήσης προσεύξασθαι», ἰδὼν ὁ Ἅγιος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ Πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιή. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ Ἀγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλήθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἐνὸς ἐπιμνησθῶμεν.

Οὗτος, πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῇ καὶ μόνῃ τούτους ἀπεκρούσατο. Ἀπικέμιζε δὲ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκαθεν δις τῆς ἐβδομάδος· καὶ σχηματίζας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἀγίου ὁμοίωμα, ὑπὴντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὴν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἀπέστελλεν αὐτὸν οἵκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἱσπευδὲν ἐξ ἀνυδρίας ἀπάγξει τὸν Ἅγιον. Ποτὶ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἔλθων ὁ διακονητής, διέλαθε τὸν κακὸν συμμεριστήν· καὶ λέγει ὁ Γέρων, ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον· τί τοῦτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διήλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλθομεν ἐξ ἀνυδρίας. Ὁ δὲ, Ἀείποτε Πάτερ, φησί, κατὰ τὴν ὥρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τὸν δεξιὸν τῶν πόδων, ποτὲ δὲ εἰς τὸν δεξιόν, οὐ συνεχώρεις μοι εἰσελθεῖν ὡς. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἀπὸ τοῦ νῦν, κἂν μυριάκις με ἴδῃς συναντῶντά σοι καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι, τέκνον, μή μοι δῶς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τοῦτον ἀφίκη τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσατο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραινόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλου, Ἐπισκόπου τῆς Περσίδος.

Καὶ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπαρίσσῳ.

Ἰαῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο καρτερικώτατος, καὶ στερότος Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τῷ Πνεύματι τῇ θαλάψει, ἐθάλπετο παραδόξως.

Υψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος, ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, καὶ τούτου ἀηπαμένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, Πάτερ ἀρνησάμενος, τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαίων ἐνήθλησας, αἰθριὸς ἀναμέλπων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο ἀπεριόριστος, σάρκα ἀνελάβετο, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, τοῦ σῶσαι τοὺς βρωῶντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ως ἐν ἄρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτῷ σὺ ἐποχούμενος, ἀνέδραμες, εἰς ὕψος, Ἡλίας ὡς περ ἄλλος, μελωδῶν τῷ Σωτηρί σου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτὴς ὡς περ ἄλλος, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ῥάκος ἔλιπες, ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον, ἐκτρύχων καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπανε. Ὁ τῶν Πατέρων βρωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμειος θείας ἢ ἐνυπόστατος, Σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τῆς ἐν πίστει σοὶ ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ πανουργῷ.

Νέος Σαμουὴλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, νοὸς καθαρότητι, ὥφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἐνθεος Προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου, δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ο φωτειδὴς, τῆς Ἐκκλησίας στῦλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, πάντων ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιςευκότων, ὁ Χριστοῦ θαράπων, Ἀλύπιος τιμάσθω.

Υπνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμίσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐντεύξεσιν ἀγρύπνοις· ὅθεν σε προστατήν ἀγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετός, τὴν τικτομένην βλάβην, κακία τοῦ ὀφews, νῦν ἀπεστείρωσε, μόνῃ κατάρας, ἀναίρεσις Παρθένε· ὅθεν σε τιμῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιθόλαιον, τὸ καρτερικόν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίου

σου, ὡς θείον θησαύρισμα, ἡ Λακεδαιμόνων φέρουσα, καὶ σωματικῶν, καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων, τὴν ῥῶσιν ἐξαίτεται, μελωδοῦσα σύμφωνως. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων χάριτας, ἡ σφοδρὸς ἀναβλύζουσα, πᾶσαν νοσημάτων, καὶ παθῶν ἐπήρειαν, παντοίαν τε καὶ κωσιν, καὶ μαλακίαν ἀπασαν, πάντων θεραπεύει, τῶν πιστῶς μελωδόντων. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν ἰλέωσαι, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, τῶν καταφευγόντων, τῇ σῇ σκέπῃ. Ὅσιε, ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῷ παριστάμενος, πάσης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαιμόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς πίστευσε ὑμνῶντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξαιρεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ τόκον ἄχραντε· ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος· ὃν ἰλεομένη, μὴ ἐλλίπης Παρθένη, σωθῆναι τὴν ἐν πίστει τῷ Υἱῷ σου βοῶντας. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παπλάσιος κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τὸν δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τῷ Ὁσίῳ Ἀλυπίῳ. Ὡδὴ Δ΄. Ἡσαΐα χόρευε.
Ιερὸς ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὥφθη τῷ Θεῷ, λαμπόμενος ἀρετῶν, μάκαρ τῷ φωτί· τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριστοῦ, Πάτερ Ἀλύπιε, Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Ος φωστήρ ὑπέρλαμπρος, καταυγάζεις ἀπασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηρίαν, νύκτα, τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν, θείαις λαμπρότησιν, ἱαμάτων πάντας. Ὅσιε.

Στάσιν ἐπὶ κίονος, ἐπαιήσω, ἔτασι σοφὲ, πεντήκοντα πρὸς τρισίν, οἷα Ἀθλητῆς, ἀλλῶν προθυμότερα, καὶ τῷ κρύει, καὶ τῷ παγετῷ, Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνενδότως πιεζόμενος.

Η ἀγία μνήμη σου, τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι ἡμᾶς, καθαγιαζέει σοφὲ, ταύτην ἱερῶς, τελώντας καὶ πίστευσε, ἀνυμνοῦντας, Πάτερ ἐν αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ προστάτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι τῶν παθῶν, καὶ ῥῦσαί με πονηρῶν, ἔργων καὶ φλογὸς, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ καὶ ἁμαρτωλῷ, Ἀχραντε Δέσποινα, προσασία τῶν ὑμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αμέσως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ μεταβάς μακάριε, Νίκων πρὸς αὐλοῦς διαμοναῖς, σωθῆναι Θεοφόρε, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῷ ναῷ σου προσεδρεύοντας.

Αγάλλη σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανῷ, τῷ τῶν ἁλῶν Θεῷ παριστάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς, βρῦεῖσόν ἡ θῆκη τὰς δωρεάς· ἐν ἡ σεπτῶς κατόικεταί, σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτόν, τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἀπτομένοις, Νίκων παμμακάρε τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτηρήθη. **Θ**η Μαρία πανύμνητε· σὺ γὰρ Θεὸν, μόνη συλλαβῆσαι ἄνευ σποράς, σεσαρκωμένον τέτοκας, μείνασα Παρθένος παναληθής· διό σε Θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξαζομέν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατέπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τάξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπου, μετήλθες Πάτερ Ὅσιε, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυναστείᾳ· πενήκοντα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἔξης σοφὲ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μέλαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εἶρες.

Τοῦ Ἀγίου Νίκωνος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἁγίοις.

Η θῆκη ἐνθά σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἱαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Νίκων αἰεὶ Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων χορεῖαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. τοῦ Ἀγίου Νίκωνος δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων ἀμέσως Ὅσιε, τῶν ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων, μνήμην τὴν σὴν, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ πανευσεβῶς, ἀθροισθέντων παμμακάριστε.

Σὺ τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, Μετανοεῖτε πᾶσιν, ἀνεβόας παμμάκαρ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· ἡ γὰρ Χριστοῦ, βασιλεία ἐφῆξηκεν· ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Εκ τῆς Ἑώας εἰς Δύσιν, Πάτερ διέδραμες, καὶ μετανοίας πάντας, κατεπύρσευσας λόγοις· ὡς ἄλλον Μωϋσῆν δέ, πόλις ἡ σὴ, Λακεδαίμων ἐγνώρισε· τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον νῦν, μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τὴν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηπάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν, γένους περὶφάνειαν, πλοῦτον, καὶ ὠραιότητα, πᾶσάν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος, καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει, χαίρων ἠκολούθησας, Χριστῷ Ἰακώβε· ὡς οὖν, κοινωνὸς παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας ὄντως, καὶ τῆς βασιλείας νῦν συμμέτοχος.

Μέλη, θεριζόμενος σαρκὸς, καὶ τὰς ἀφορήτους ὀδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν, Μάρτυς ἀξιάγαστε, Χριστοῦ Ἰακώβε, καὶ τυράννων ὠμότητα, πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολύτιμον, στέφανον εἴληφας· ὃ νῦν ἐγκοσμούμενος Μάκαρ, θείῳ τοῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Εχῶν, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτὴν, Μάρτυς παναοίδιμε, θερμῶς προΐξασο, τῶν κινδύνων ῥυόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως δεινῶν λυτρούμενος, νέμων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείας σου ἐντεύξεις ὅπως, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξαζώμεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, Μάρτυς Ἰακώβε, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν· καὶ μελιζόμενος χειρας καὶ μηρῶν, καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου, ἀνίπτασαι ἐν οὐρανοῖς, συμβασιλεύειν τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Διὸ Ἀθλούντων κράτιστε, μὴ διαλίπης ἱκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενό-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει κατὰ τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψαλλομένην, τοῦ Ὁσίου Παλλιδίου· ὃς τις ὁμοίως ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις ἀναφέρεται μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ, κατὰ τὴν κή. Ἰανουαρίου. Ἐστὶ δὲ Πόνημα Ἰωσήφ, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου τούτου, οὗ ὁ Κανὼν, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου μελουργηθεῖς, φέρει ταύτην τὴν Ἀποστιχίδαν. Τὸν σὸν γεραίρω παμμάκαρ βίον Πάτερ.

μενον δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διό
δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀ-
πάλλαξον, ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθεΐαν, τρί-
βον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρ-
θένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο "τε, ἡ ἀμίαντος ἀμναῖς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον
ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα
ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνῶσαι νῦν
σπευδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο
πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως,
ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ε 'θαυμαστώθης Ἰάκωβε, ἐν ταῖς βασάνοις
πάσαις μακροθυμήσας· τῶν γὰρ δακτύ-
λων καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέν-
των σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου,
μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας· λοιπὸν εὐχομένου
σε, καὶ τὴν σεπτὴν σε κάραν ἀπέτεμον. Μάρ-
τυς πολυάθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστοῦ
δεόμενος ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χ αῖροις ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἣν ἐξελέξατο
Θεός, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζο-
μένων· ἡ φλογόφορος λαβὶς· τῆς ἀράς ἡ λύσις
παντευλόγητε· γαστήρ θεοχώρητε· πεπτωκό-
των ἀνόρθωσις· ἀγιωτέρα, Χερουβὶμ καὶ τῆς
κτίσεως, ὑπερέχουσα· δυσθεώρητον ὄραμα· ἄ-
κουσμα τὸ καινότατον· ἀνέκφραστον λάλημα·
ἄρμα τοῦ Λόγου νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος,
Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ πα-
ρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Α "ρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμναῖς, ποτὲ ὁρῶσα,
πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, προθύμως κα-
τηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορεύῃ
Τέκνον με γλυκύτατος; Χριστέ τίνος χάριν, τὸν
δρόμον τοῦτον πεποίησαί; μή τοιγε γάμος, ἐν
Κανᾷ πάλιν ἕτερος, οἶνον ὅπως πρὶν, ἐξ ὑδάτων
τετέλεκας! Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σε, Υἱέ μου
παμφίλτατε· μή με παρίδῃς οἰκτίρμον, σιγῶν
ἐμέ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ ὑπὲρ λόγον, ὁ δωρού-
μενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Πέρσιν Ἰάκωβον ἐν ἄσμασι Μάρτυρα μέλπω.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τ ῶ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος,
στεφανηφόρος ἐνδοξε, Μάρτυς Ἰάκωβε,
φωτοφόρον μοι αἵγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν,
δίδου πρεσβείαις σου.

Ο "ρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος,
Ἀνατολῆς ὀρμώμενος, καὶ κατελάμπρυ-
νας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν
ἁθλῶν, μάκαρ Ἰάκωβε.

Ν εανικὴν, ἐνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικη-
τῆς ἠξιώσαι, τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τελείων
ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Π ροφητικαὶ, σάλπιγγες σέ προηγόρευσαν, τὸ
ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγέμεναι, Θεο-
τόκε Παρθένε, καὶ πόρρωθεν ὁρῶσαι, τὰ σὰ
θαυμάσια.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ε 'γένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρε-
πάνῃ βασάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν
τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος
προσαγόμενον.

Ρ εόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιάλυτον, πα-
ρείδες ἐμφρόνως Στεφανηφόρε· ὡς ἀγχι-
νους δὲ προέκρινας, τῶν αἰεὶ προσμενόντων τὸ
ἀσάλευτον.

Σ τεφάνης σοι λαμπροὺς κατατεμνόμενον, τὸ
σῶμα ὡμότητι τῶν τυράννων, προεξένησεν
Ἰάκωβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Η λέγεται σαφῶς διὰ τῆς τόκου σου, τοῦ θείου
Παρθένης ἡ ἀνθρωπότης, ἐνωθεῖσα καθ' ὑπό-
στασιν, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε 'κ Περσίδος ἀστέρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς
ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰάκω-
βον, καὶ αἰοδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζέ-
φον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς

τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν· ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες· Ἀθλοφόρε πολὺάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιὰς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμυτὸν κατερρύπωσα· καὶ ἐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλ- λην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σου τὸ ἥμαρτον. Πρέσβευέ τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐ- λέης, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πι- στῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νενευρωμένος Ἐνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ δοθείσῃ πανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν, πλάνην κατέφλεξας.

Ιλασμόν ἡμῖν αἵτησαι, τοῖς τὴν σεπτὴν σου μνήμην ἐκτελοῦσι, παρρησίαν ἔχων, Μάρ- τυς Ἰάκωβε.

Απαρρέοντος αἵματος, οἱ ὅχετοί τῶν σῶν με- λῶν Τρισμάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβεσαν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησόν μου Πάναγνε, τοὺς λογισμοὺς πρὸς εὐδὶον λιμένα, τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χωρηγός.

Ωσπέρ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφόρος ἀλη- θῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν, βασιάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος Σοφέ, πολύχαυν τῷ Κτί- στη, προσφέρων γεώργιον.

Βέλη πανάριστε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων Τρι- σμάκαρ, σώματος μελῶν· ἐλπίδι γὰρ ὤφθης, καὶ πίστει φραττόμενος.

Ολοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ Πάνσοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτο- μένων, κατάλληλον ὠδὴν, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἐκάστω προσέφερες.

Νέμοις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μο- λυσμῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς σὰς ἀλγυδόνας, ἀντίλυτρον δίδους, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνοὺς σου πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Επαληθεύουσιν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ, προσάπτοντες τρανῶς, σὲ νῦν Θεο- τόκον ἀγνὴν ὀνομάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειο- τάτων σου χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Ἐνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπεί- ληφας.

Αλλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας Μάρτυς Ἰάκωβε, καὶ με- ληδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότη τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ἱμάτιον, καὶ τῆς εὐφρο- σύνης, χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σοῦ βαφέν- τα Πάνσοφε, νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσαι.

Μαρτυρίου τὸν διαυλον ἤνυσας· ὅθεν ἱερό- νικον, στέφανον εἴληφας, καὶ νῦν Μαρ- τύρων τάγμασι, συγχορεύεις Ἰάκωβε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιω- νίζεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχῃ, καὶ τὸ φοβερόν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φόβον, Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμα- στὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Απὸ ψυχῆς στεναζόμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθιρῶντες πικρῶς τὸν Μάρ- τυρα μελιζόμενον· δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυαμένων συνελθόντες οἱ δῆμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ θαυμαστῆ καὶ γενναίου ἐκ Μάρτυσι Μάρ- τυρος. Τίς οὖν ὑπάρχει; εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπο-

μείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς
ὡς Σῶμα Κυρίῳ προσήνεται, τὸ σῶμα, ὡς
κλῆμα τεμνόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλή-
σεως τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τῷ
Πέρσου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς μεληδόν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,
Ψυχὴ σεσώσθω, φρουδὰ μοι μέλη λέγει,

Εἰκάδι Πέρσης ἐβδομάτῃ σφάγῃ ἐκμελει-
σθεὶς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων,
Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾷ τῇ
πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἑλουζαίων, γένους ἐντίμου καὶ πε-
ριφανοῦς, καὶ πάντα παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσδιγέρδου τιμώ-
μενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φι-
λεῖσθαι Περσῶν, ἐπέστη τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ
συνεφειλκυσθῇ τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνητά-
μενος τὸν Χριστόν. Ἐπὶ δὲ ἦτε μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γα-
μητὴ ἠλλοτρίωσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτῷ, καθέτι τῆς
τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τὴν τοῦ Βασιλέως προετιμήσατο, καί,
διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰωνίαν, αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ
κατάκρισιν, καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων ἐμήνυσαν,
πληγεῖς τὴν ψυχὴν, ἀπίστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως
θρησκείας, καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ' αἷς ἐξήμαρτεν, ἀποστάς ἀ-
πὸ τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο καθίσταται εἰς ἐξίτασιν,
τοῦ Βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήσαντος. Ὅθεν τὸν πι-
κρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν ἐκάστην τοῦ σώματος
ἀρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ
βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοι-
λίας τὴν κεφαλὴν· εἶθ' οὕτω καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαι-
ρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πινύφριος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις
Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἱρίς νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ναθαναὴλ ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. « Ἀφεῖσα κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴν τρέχε »,
Ναθαναὴλ ἔκραζε, μέλλων ἐκπνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ Ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Στερρότῃτι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατα-
τεμνόμενος, Μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερίτρε-
πτος, καὶ ἀρράγῃς διετέλεσας, πίστει στηριζό-
μενος θείᾳ, καὶ κραυγάζων Ἰακώβε· Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιθύνας τοὺς σοὺς, λογισμοὺς πρὸς τὸν σκο-
πὸν τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ ταῖς βασάνοις
καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης, ἀλλ' ἔφερες,
ῥᾶον ταῖς πληγαῖς τῶν ἀνόμων, καὶ τεμνόμενος

ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μα-
καριώτατε, νενικηκότι τὴν ἀτίθασσον, τῷ
πονηροῦ ἀγριότητι, καὶ τὴν τοῦ τυράννου μα-
νίαν, καὶ προθύμως κραυγάζοντι· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Αδύτου φωτός, καὶ λαμπάδος θεικῆς καὶ
ἀπαυγάσματος, ὥφθης λυχνία χρυσαυγί-
ζουσα, καὶ κόσμον ὅλον αὐγάζουσα, αἴγλη τῆς
σεπτῆς παρθενίας, καὶ τῆς ψάλλοντας σῶζου-
σα· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὤδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρώμη Θεοῦ κραταιωθείς, πονηρῶν τὰς συ-
στροφὰς καὶ παρατάξεις, διεσκέδασας
μάκαρ, καὶ κατὰ κράτος ἐλὼν, τῆς νίκης τὸν
στέφανον εἵληφας, κράζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν, ὡς προσθήκας
ἀγαθῶν Μάρτυς ἑώρας, οὐ τοὺς νῦν βλέ-
πων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν, Μαρτύ-
ρων ὠραῖον στεφάνωμα, παρὰ τοῦ δικαίου,
Κριτοῦ ὑπηρεπισμένον.

Υπομονὴν ὑπερφυῆ, κεκτημένος ἀσφαλῆς
καθάπερ πύργος, διετέλεσας Μάκαρ, τῶν
δυσμενῶν τὰς ὁρμαῖς, ἀτρόμως καὶ βέλη δεχό-
μενος, κράζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ρώμη πολλῇ σοι προσβαλὼν, ὁ ἀρχέκακος
ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος, καὶ τυράννους
ἐγείρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς, τὸν τόνον οὐκ
ἴσχυσεν· Ἐνδοξε· τὴν γὰρ παντευχίαν, Χριστῷ
περιεβάλου. Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε
Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ
ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυ-
τρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ πῆν
• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετά Μαρτύρων ὡς Μάρτυς, συγχορεύων
Τρισμάκαρ, καὶ θρόνῳ παριστάμενος
Χριστοῦ, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου,
καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον τιμῶντας εὐφροσύνως
ἐορτὴν, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις λύτρωσαι.

Ενθα Μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἐνθα πάντων Ἀγίων, ἀγίως ἀναπαύεται πλῆθὺς, ἐνθα Δικαίων τὰ πνεύματι, ἐνθα ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν οὐρανοῖς, κατεσκήνωσας ὄντως, ὡς Μάρτυς ὁ Ἰάκωβ.

Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, δι' ὃν σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μαρτίων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στερόως· διὸ πίστευσεν πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, δι' αἱμάτων βαφεῖσαν, τῶν σῶν νῦν περικείμενος Χριστῷ, συμβασιλεύεις Ἰάκωβ· διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγὴν, ἧς τρυφᾷν αἰωνίως, παμμάκαρ κατηξιώσαι, Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενομένην, Μητέρα κατ' ἀλήθειαν Ἀγνή, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν, τῶν πραγμάτων τῇ φύσει, τὴν κλῆσιν προσαρμόζοντες τρανώς, καὶ προσφόρως τὴν Δεῖαν, φωνήν σοι προσκομίζοντες. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.
Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἐφλεξας, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰάκωβ Μάρτυς· ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμά σου τεμνόμενον, τυράννου γνώμη πάνσοφε, ἀνέμελπες καταλλήλον, ὥδην καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ νυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε· καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πιστῶς ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλάττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράφαντος, δίκην ἀστέρος τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε· καὶ ἐν τῷ ἀρμομελοτομεῖσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, τῇ ἀνωθεν προμηθείᾳ γευρούμενος, καὶ βοῶν· Εἰ καὶ

τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἐγὼ Χριστὸν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσεν περᾶσαι· εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδοῦ Θεοῦ, ἱλασμόν, φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μηνίμην αὐτοῦ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς τῆ παραδόξου θαύματος.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας δεινῆς, νυσταγμῷ βαρυνόμενον, καὶ στενοχωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον, καὶ τοῖς κινδύνοις συμποδιζόμενον, μή με παρίδης, εἰς τέλος φθείρεσθαι. Δέσποινα εὐσπλαγχνε, τούτων πάντων ῥύσαι με, τῶν πειρασμῶν· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε σφαγὴν σου ὄραν; πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκῶτα τεθέαμαι; πῶς δὲ καὶ χεῖλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλάλων, χεῖλη ἀνοίξαντα; Σπλαγχνά σπαράχθητε· ῥάγητι καρδίᾳ μου· οὐ φέρω ζῆν· κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἡ Πάνσεμνος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μηνίμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τῆ Ἁγίας Μάρτυρος Εἰρηνάρχου (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἐξρώτατε, μοναστῆς ἀριστος, πεφυκὼς Στέφανε, καὶ δοχεῖον Θεῶν Πνεύματος· καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἶκῳ στενοτάτῳ μακάριε τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἀρρήτον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ὃ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἠθλήσας στερότάτα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἰρκτῇ φρουρέμενος, σεαυτὸν πρὸς

(*) Τὸ χειρόγραφον τάττει τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ἄθλησιν παρεσκεύασας, ἱερὲ Στέφανε, Μοναζῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν ὡς θῆρες σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὡς περ ἄκακον, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν· καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα στερόως, καὶ παρρήσιᾳ πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπείκων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἀγίαν σου συνέτριψε· ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτεῖρας σε. Ὡς τῆς σῆς ἀνδρείας! ὦ γνώμης! ὦ πολλῆς ὑπομονῆς! δι' ἧς ἀπέειληφας Στέφανε, στέφος, ἀμαράντινον.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Αγῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες κατὰ χρέος οἱ πιστοί, βοήσωμεν Κυρίῳ· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγνηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμάκαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλει σοι γυναιῶν χορὸς, καὶ παίδων θείος ὄμιλος, σὺν τῷ θείῳ, Ἀκακίῳ καρτερῶς, τελοῦντι τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Εκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὡς περ ὁ μέγας προφήτης Σαμουὴλ· καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς· καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ, ἐξορίας καὶ θλίψεις ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας· συρόμενος δὲ καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἡξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν αἰσέβασον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδαὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτάκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑφούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, Τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ πάραδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρινούσι, θανάτῳ τῶν ἀπάντων τὴν ζωὴν; Ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώθητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνης, ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ ὑποπτήξας τοῦ Κοπρυνύμου τὰς ἀπειλὰς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. Διὸ παρρήσιαν κεκτημένος, πρὸς Θεόν, περίσῳζε τὴν ποιμήνην σε, ἐξ αἱρέσεων πασῶν, Στέφανε πολυάθλε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὡς τοῦ παραδόξου.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἑμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; ὃ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ ἐνεκρώθης, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑφούμενον; τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμπαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ· αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρυνύμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς αἰοῖδιμε Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστὸς στέφει σε Μαρτύρων στέφει, μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Χαρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενὴν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου πλατυσμῷ,

δυσμενῶν ἐστένωσας ὁρμήν, καὶ εὐρύχωρον ζῶν Μάκαρ κεκλήρωσαι.

Ρίζα σε ἄκαρπος πρώην καρπογονεῖ, Ἀννης ἢ ὁμώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, καὶ δοτόν σε δίδωσι Θεῷ, τὴν τοῦ βίου σου Σοφὴ χάριν σημαίνουσα.

Ιέρωτάτως τῷ Δεῖν τῶν Μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς παιδρότης ἀστήρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστοῦς, καταυγάζων μυστικῶς, Ὅσιε Στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκήσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια Σοφὴ, ἀναβάσσει καλῶς προσπλατυνόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν ἀγίαν Δέσποινα φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερός λαὸς δοξάζωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Εἰρηνικὴν μοι προσνέμας, Μάρτυς, χάριν.
Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξιώσον.

Ιερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητῆς, εἰληφῶς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἀμαχὸν καὶ φῶς, καὶ ζῶν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ρεῖθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασθέσας ἥρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε,
Θεοτοκίον.

Η τὸν ἐχώρητον Λόγον τῇ σῇ γαστρί, χωρηθέντα τέξασα, θεοχώρητε σκηνή, τῆς γενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνὴ ἀπαλλάξον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ονοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, καλλυνόμενος Πάτερ ὡραιότατος ὦφθη, καὶ χαρίσματος παντός, ἀνάπλεως ἀληθῶς, καὶ τῆς Δεῖας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον Τεκνύσης, ἀσπαζόμενος Μάκαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, ἐβδελύξω, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Σιδήρω σὲ τὸν σιδηρᾶν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυ-

λακαῖς, ὡς φυλακὰ τῶν πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὡραίους προφανῶς, ἔσχες Ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, γενναιόφρον, Στέφανε συνθλάττοντας.
Θεοτοκίον.

Εκ σὲ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκιώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνῶντας αὐτοῦ, τὴν δι' οἶκτον, Δεῖαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νευροῦσαι σθένει Δεῖκῳ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμούς, καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναιότατε.

Ισχύν σοι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καὶ αἰσχύναι τὸν ἐχθρόν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ εἰκαίως, Μάρτυς φρυαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων, ἐναβλήσας κραταιῶς, καὶ μαστίγας καὶ δεσμά, ὑπομείνας, σθένει Θεοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ην εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, Δεῖαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότη, μέλψωμεν παλαίτιον. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος· ὅθεν ἀξιάγασε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. Ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἐκέτευε Στέφανε.
Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρά τοὺς καρτεροὺς σὺ ἀγῶνας, κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναιόφρον, δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δάξαν αἰωνίζεσσαν, ἐκκληρώσω παμμάκαρ. Ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάκαρ Εἰρήναρχε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καὶ ταλλαγῇ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, Ὑπεραγία Δέσποινα περισώζε ἡμᾶς, πάσης

περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστακτικῶς πίστευσε αἰεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένη πανύμνητε. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένη, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς στεναζούσα, δακρύνουσα θερμῶς· Οἶμοι, ὦ γλυκύτατε! πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἡλῶν, καὶ τῶν κακούργων θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν προμηθούμενος;

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, δι' ἐντεύξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς, Πάτερ ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, μιμησάμενος θεόπνευστε.

Ε'φαίνου πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαλήνῃ, ὅρμον θεία χάριτι, προσκαλουμένους σου πιστῶς, Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Γερμαίνεσθαι, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προσήνεχθης τῷ διὰ σέ, τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρωτοτόκῳ ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Σεπτῷ σου ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιῆς ὅλος ὥφθη καταπλαγεὶς, Μάρτυς τὴν δοθεῖσάν σοι, χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν. Θεοτοκίον.

Ε'ν σοὶ Πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἐθέμην, ἐπὶ τὴν σὴν, σκέπην καταπέφευγα· γενοῦ μοι Κόρη βοηθός, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἤθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, νόμῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτόν, συντηρῶν Μακαριώτατε.

Μὴ στέργων ἐνδοξε, τῇ πλάνῃ νήχεσθαι, τῇ θεογενεσίᾳ ὡς νουνεχῆς, χαίρων προσεχώρηκας, φῶς νοερὸν ἀναλαβὼν, καὶ φωστήρ ἀποδεικνύμενος.

Οὐδόλως ἔκριψε, βυθὸς δεξάμενος, σέ πανόλβιε Μάρτυς, ἐπεγνωκῶς, θείων παθημάτων σε, παναληθέστατον Χριστῷ, ὄντα Μάρτυρα Εἰρήναρχε.

Γερμαίνεσθαι, καὶ προθυόμεναι, καὶ ξεόμεναι ἅμα καὶ τῷ πυρὶ, πάντοθεν φλεγόμεναι, οὐκ ἐξηρνήσασθε Χριστόν, Ἀθλοφόροι ἀξιύμνητοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς περ ἥς πρὸ τοῦ τόκου· ὅτι Θεόν, Λόγον ἀπε-

κύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεία σου Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς, καμάτους Ὅσιε Στέφανε, ὁ ἀγνωθῆτης μόνος Θεὸς ἡμῶν, κατὰ τῶν παλαμναίων ἐνδυναμώσας σε.

Α'γωνιζόμενος εὐκλεῶς, δῆμον συμμαρτύρων ταῖς εἰρκαῖς, προσομιλῶν Μάρτυς εὐρηκας· σέ γὰρ ὡς ἀξέρες ἄδυτον ἥλιον, κυκλοῦντες ἐπὶ πλεῖον κατελαμπρύνοντο.

Ρήμασι θείοις τοὺς ἱερούς, Ὁμολογηταῖς καὶ μιμηταῖς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα, καὶ δύο, τοὺς ἀθέρους καταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὥτων ἐκκοπήν τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν, ὑπὲρ τῆς εἰκόνος Χριστοῦ ὑπήνεγκεν, ὁ δῆμος τῶν Ὁσίων ὁ εὐκλεέστατος. Θεοτοκίον.

Υ'περαγία ἡ τὸν Θεόν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σέ Θεοτόκον αἰεὶ κηρύττοντας, ἀγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ρομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τῷ γενναϊόφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτῃ πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλως καθορᾶται καὶ καταισχύνεται.

Οποῦς σου ἔστη προφητικῶς, Μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφῇ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι, καθυποσκελίζων τὸν πολυμήχανον, ταῖς τρίβοις μαρτυρίου καλλωπιζόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀνέριος ὀφθεῖς, Μάρτυς ἀπώσω Εἰρήναρχε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπῆς, χορὸς Παρθένη Θεόνυμφε, θείου τοκετῷ σε βάθος ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱεροῖς σέ προδιεχάραξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Ρήμάτων σου δύναμιν, ὁ κακίας εὐρετῆς, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν δεσμοῖς τε Στέφανε καὶ ποιναῖς, θανάτῳ βιαίῳ τε, ὡμοτάτως ὁ πλάνος παραδεδωκεν.

Ως ἄρτος ὀπτώμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὠλοκαυτώθης Παῦλε καὶ τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεξαι, συναυλίας Μαρτύρων ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθλησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῷ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφῆσῳ Ὅσιοι Μονασταί, ὅκτω καὶ τριάκοντα, οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στερρώς τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, καταξανθεὶς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἴλου διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγαστε Πέτρε μεγαλῶνυμε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρράγες, τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Επέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χερσὶ, ζωαρχικῇ Εἰρήναρχε, καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικρῶν ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυταῖς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες τὸν πτερινιστὴν, τῆς Εὐας ἐν πνεύματι, θανατώσασαι ὅφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρά, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ τυθέντι ὡς θυμὰ ἀληθινῷ, ἀμνῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σὺ ἀγνῶν, Παρθενομήτορ Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνῆται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σὺ προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀναγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, εορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι Στέφανε θεῖε, Ὅσιων τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμε ὁ φθόγγος τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφέ Ὅσιομάρτυς, ὧν περ εἰργάσω θαυμαστῶς ὅθεν δυσωπῶ σε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κηκτημένος Ὅσιε, ἐκέτευε τοῦ δοθῆναι μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημῆσαι τῆς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὁρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοσημένων ὅς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἀπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεικρῶσας, ἀθλήσει δὲ νῦν τὸν τύραννον ἐτροπώσω, Ὅσιων τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τῆς Νέου.

Στίχοι.

Πληγεῖς Νέε Στέφανε τὴν κάραν ξύλῳ,
Εὗρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφάνου Νέου κράτα
θραύσαν.

Οὗς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, τοῦ καὶ Ἀρτεμίου καλουμένου, πατριαρχούντος τοῦ ἐν ἀγίοις Γερμανῆ, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός, Ἰωάννου καὶ Ἀννης. Οὗτος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καὶ καθ' ἑκάστην μετὰ τῆς μητρὸς τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ παρήδρευε, τῇ νησιείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς· ἔθιν καὶ τὸ ἀγγελικὸν περιτίθεται σχῆμα τῷ ἐκκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εὐθύς οὖν ἐπὶ πλείον πρὸς τοὺς πνευματικὸς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὁρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ ὁ Θεοπέσιος Ἰωάννης, ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος Στέφανος τὴν ἐπιστάσιαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ Ἀγίου Αὐξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν δίαυλον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορέυς πόλεμον ἄσπονδον ἡγεῖρε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἀγίας καὶ σειπτάς εἰκόνας· Λέων δὲ ἦν ὄργανον τούτου, ὁ ἐξ Ἰσαυρίας ὁρμώμενος· ἀλλ' αὐτὸς μὲν τῆς παρουσίας ζωῆς ἀπερράγη, ὑπὸ τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκρουσθεὶς, καὶ διελεγχθεὶς ἱκανῶς. Τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γέννημα, Κωνσταντῖνος φημί ὁ Κοπρώνυμος, μίζονα δεινὰ κατεργάσατο, πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱεράς Εἰκόνας πυρὶ κατακαίων, καὶ τοὺς Μοναχοὺς ἐξορία καὶ διάφοροις βαβάνοις ὑποβάλλων. Οὗτος, μαθὼν καὶ περὶ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ αἰρίσει, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτόν. Καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, τῇ λεγομένῃ Πραιτώριον, ἐν ᾧ ἐφρουρῶντο καὶ ἕτεροι Μοναχοὶ λογάδες, ἐκ διαφόρων τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο· καὶ ἄλλοι, οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρίαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν τὸν ἀριθμὸν τριακόςιοι, οἱ μὲν ῥίνας, οἱ δὲ ὦτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφηρημένοι, καὶ χεῖρας, καὶ γενεάδας· οὓς εὐρὼν ὁ μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπῆλπιε, πᾶσαν μοναχὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν ἐν τῷ Πραιτωρίῳ διατελῶν.

Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅτι τὸ Πραιτώριον Μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, πληρωθέντος ἤδη ἐνδεκαμηνιαίου χρόνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Πραιτώριον τεύτου καθεύξεως, ἐκβάλλεται τῇ φυλακῇ, καὶ εἰς γῆν ῥίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. Εἰς δέ τις τῶν φονῶντων λαβόμενος ξύλου, καὶ κρούσας κατὰ τῆς μνήνῃκος, ἀνείλε τὸν Ἅγιον, τῆς ἀγίας αὐτοῦ διαραγείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων ἐσυρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου, γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα· αἶτε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ, λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο, καὶ οἱ δάκτυλοι οὖν τοῖς ὀνύξεσιν ἀπεσπῶντο, ἕως καὶ τις πῶν τοῦ ἀλάστορος Θεραπευτῶν, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ Ὁσίου διέρρηξε, καὶ αὐτίκα πᾶσαι αἱ τῶν

σπλάγγνων συνθήσεις εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπηλός τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελόμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διατιμών, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψε. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων ἐν τῷ πελάγει ἔρριψεν· ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαδῶν τινῶν ἐτάφη ἐν ᾧ νῦν κατὰκειται τάφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, συρόμενος κατὰ γῆς, διὰ τὴν τῶν ἀγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐπλάσθη, γῆ με δὴ καὶ κτεινάτω.
Πλάσθῃ γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ τύπῃς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πέτρος, τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν ἀγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,
Εὐρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἄννα, τυπτομένη πρὸς τὸ κατεῖπεν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετυμμένην,
Ἐδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἀγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν ἀγίων Εἰκόνων.

Στίχ. Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκὸς σου Λόγε,
Θνήσκουσιν οἱ Ἅγιοι βίαιον μόρον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, Ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γεγόνασι Μοναχοί· τοὺς τοιοῦτους δὲ ὁ παρὰ νόμος τιμωρησάμενος βασιλεὺς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. Καὶ γὰρ ἓνα ἐξ αὐτῶν, βασιλεῖον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενον εὐρῶν, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἀγίων Εἰκόνων σέβειν εἰπόντα, λαβὲ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα ἐξέχει, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος, ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωσθηνείῳ, ῥινοκοπηγείῳ, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη· καὶ μέλλων φονευθῆναι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν, ἐν ἧ καὶ Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελεύτησεν. Ἄλλος, Στέφανος τοῦ ὀνόματος, εἰς Σουγδαίαν ἐξωρίσθη· καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε τῷ βίῳ. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριοι δύο σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἀλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν Δαφνουσίᾳ ἐξορισθεὶς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑπτὰ Ἀγίων Γυναικῶν.

Στίχ. Τὸν Εἰρηναρχὸν ἡ φονεύτρια σπάθη
Σῶ Σῶτερ εἰρηναρχε συντάττει μέρος.

Ἐδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ πόλει,
Γυναῖκας ἑπτὰ, πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Εἰρηναρχος ὁ Μάρτυς ἐγένετο ἀπὸ τῆς πόλεως Σεβαστείας. Νεὸς δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δῆμιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε, καὶ τιμωρουμένων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐταξομένων δὲ γυναικῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξιμου ἀρχόντος Σεβαστείας φωτίζεται τὴν ψυχὴν ὁ Εἰρηναρχος ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἴδλετο τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδρίζομένας, καὶ καταισχυνοῦσας τὸν οὐράνιον διὰ τῶν παρ' αὐτῶν γινόμενων θαυμάτων.

Ὅθεν παρρησίᾳ ἐμολογήσας τὸν Χριστὸν, καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύττων Χριστιανὸν, πρῶτον μὲν τῇ τοῦ Ἀρχόντος προστάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀπερρίφη. Ἐπειτα ἐκ τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθὼν, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται πυρὸς. Καὶ ταύτης παραδόξως διασωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται σὺν Ἀκακίῳ τῷ Πρεσβυτέρῳ, τῷ τοῦτον βαπτίσαντι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Εμνηνύθη σοι τὸ τέλος τὸ μακάριον, παντηργικῶ βουλήματι· ὅθεν πλείονι ἐπιδουὺς ἀσκήσει σαυτὸν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ Πρωτᾷθλῳ συνδεδόξασαι· καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρέδωκας.

Εν πλατεῖαις Μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς πόλεως, ἐξωμάλισας μαρτυρίᾳ τρίβον τοῖς πιθοῖς· ἐν ἧ ἐπιβαίνοντες στερρώως, πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς, πόλιν κατήντησαν.

Θεοτοκίον.

Γερώτατοι Προφῆται προεδήλωσαν, Ἀγνή ἐμφαντικώτατα, τὸ μυστήριον τῆς σεπτῆς λοχείας σου· καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, κατανοοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν Μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος σοφέ, τῶν Παίδων ἐδόξας τὴν ὠδὴν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται τῶν παίδων θείος ὄμιλος, καὶ γυναικῶν ἐπτάριθμος, χορὸς ἅγιος, τοὺς ξεσμής, τὸ πῦρ, τοὺς αἰκισμοὺς, στερρώως ὑπομείναντες ὁμοῦ, καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν καταξιούμενοι.

Απελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε Ἀλητὴν ἀήττητον Χριστοῦ, Εἰρηναρχε μέλποντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρᾠθιμῖά με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἀχραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς, δελεαζόντων με.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Μανικώτατοι ὥσπερ θῆρες συνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, παίοντες, κτείνοντες, καὶ μετὰ ἀνδρῶν, ἀνομιάντων συνθάπτοντες, οἱ παρανομία, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Απηνῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν, ἦν Θεὸς ἐν ὑψίστοις, στέφει κατέστρεψε, τῷ νικητικῷ, Στεφανῖτα πολὺάθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καρτερώς τῷ διώκτῃ ἀντιταπτόμενος, ὁ Θεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγίως ἀναπαυόμενον, ἔσχε ἐν τῇ σῇ, ἐνοικούντα πολὺάθλε, Στέφανε καρδίᾳ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ράντισμῷ θείῳ λύθρη Θεοχαρίτωτε, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σὺ Υἱοῦ καὶ Θεῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς ἀμαρτίας προσόντα μοι, ρύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἐπισταζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ Νικοποιῷ, παρασταῖς ὡς Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτου ἐκομίσω.

Ιψωθείς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπλημένῃν ὄφρυν κατέαξας, καὶ εἰδωλικόν, ἐταπείνωσας φρύαγμα, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμακάρε.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστει σε θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβαδίζον· ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις· ἀκουσμά φρικτὸν, δυσθεώρητον ὄραμα· χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
- » καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας·
- » ἀπαντα γὰρ δρᾶς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βύλεσθαι.
- » Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδὼν ἀγάλλῃ Ἀγγέλων τάγματα, Πατριαρχῶν, Ὁσίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἀπάντων Θεόπνευστε· οἷς συμπεριπολεύων, μνήσθητι, πρόστητι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαρίζόντων σε.

Ως φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς οὐρανὸς κατὰστερος θαυμάτων λαμπρότηται, καὶ στιγμάτων ἁγίων γεγένησαι, πάντων τὰς διανοίας, τῶν εὐφημούντων σε, Στέφανε λαμπρύνων ἀληθῶς Μάρτυς πολὺάθλε.

Στερρόις ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλὼν τοῦ σκότους τὰς ἀρχαῖς Πάτερ πρότερον, ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στερρότατα, παντελεῖ ἀπωλεία, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε Μαρτύρων καλλονὴ Ὁσίων καύχημα.

Ησὴ περίδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικαῖς ἁκτίσι χαρισμάτων τῷ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα· ἦν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἑορταίζοντας, φωτίσον ἀγίασον ἡμᾶς, Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἀπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατείληφας Θεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας, ψάλλον σὺν Ἀσωμάτοις· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριάς ἡ παντουργός, καὶ παντοδύναμος.

Ρυσθείς παγίδων τῶν θηρευόντων σε, πρὸς καλιὰν οὐράνιον κατέπαυσας Ἐνδοξε, καὶ Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν συναθλῶν· ὅθεν γεραίρομεν, μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Ισχὺν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τῆς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὠραῖσμένος, ὅλος τοῦ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαψιλῶς περιχεόμενος. Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ τοῦ σου Παρθενομῆτορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὡς Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

- » Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
- » τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
- » διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
- » σαρκαρῶμενος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
- » οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Εξαποσειλάριον τῷ Ὁσίῳ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἐκομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβάζόμενος, πάντων τε τῶν Ἀγίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς ἀθέους,

καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κεκόσμησαι· διὰ τοῦτο πιστῶς σε, αἰεὶ μακαρίζομεν.
Θεοτοκίον.

Α᾽χραντε Δέσποινα ἀγνή, καὶ μόνη ἀπειρώγαμε, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'.

Α᾽φιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Ὅσιε Στέφανε, φερωνύμως στέφανος ἀνεδείχθης τῶν πιστῶν εὐσεβείας βακτηρία καὶ ἐδραΐωμα, καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρρόομεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου. Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ρομφαία τὴν καρδίαν σε διήλθε Πάναγνε, ἡνίκα τὸν υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας· Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας με μετὰ τόκον Παρθένον. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νοεμβρίου ΚΘ'. ἰορτάζονται καὶ οἱ ἐν Τιβερίουπόλει (τὰνδὺν Στρουμνίτση, ἢ Στρουμίτση), ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν ἔτει 361, ἀθλήσαντες δεκάπεντε Μάρτυρες, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶ, Τιμόθεος καὶ Θεόδωρος Ἐπίσκοποι, Πέτρος, Ἰωάννης, Σέργιος, Θεόδωρος καὶ Νικηφόρος Ἱερεῖς, Βασίλειος καὶ Θωμᾶς Διάκονοι, Ἱερόθεος, Δανιὴλ, Χαρίτων, Σωκράτης, Κομάσιος, καὶ Εὐσέβιος Μοναχοί. Κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστὴν, προστίθεται καὶ δέκατος ἕκτος τὴν κλῆσιν Ἐτιμάσιος.

Τῶν Μαρτύρων τούτων ὁ μὲν βίος συνεγράφη ὑπὸ Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας. Ἡ δὲ ἰορτάσιμος αὐτῶν Ἀκολουθία, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Τιβερίουπόλεως Μητροπολίτου Κωνσταντίνου τοῦ Καβάσιλα, καὶ τυπωθεῖσα ἐν Μοσχόπολει κατὰ τὸ 1741 ἔτος, μετετυπώθη ἔπειτα εἰς φυλλάδα πάλιν χωριστὴν κατὰ τὸ 1830, ἔτος, ἐν Γαλατῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δαπάνη τοῦ πρότερον μὲν Τιβερίουπόλεως, ὑατιρον δὲ Ἀδριανουπόλεως Μητροπολίτου, Γρηγορίου τοῦ Βυζαντίου. Χάριν δὲ τῶν πρὸς τοὺς Μαρτύρας τούτους εὐλαβείᾳ φερομένων Χριστιανῶν, τίθενται ἐνταῦθα τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτῶν καὶ τὸ Κοντάκιον, ἃν καὶ κακόζηλον ὀλίγον τὸ πρῶτον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Μέγα καύχημα ἡ Τιβερίου, καὶ ὀχύρωμα τοὺς Ἱεράρχας, Ἱερεῖς τε καὶ Λευῖτας κατέχουσα· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην ἐλέγ-

ξάντες, τῶν ἀσεβούντων νικηταὶ ἀνεδείχθησαν. Οὗτοι δαιμόνων ἀποσοβούντες τὰς φαλαγγας, ῥῶσιν δωροῦνται πιστοῖς οἱ πεντεκαίδεκα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ πεντεκαίδεκα Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, τῆς Τιβερίου οἱ στερόροι πολιοῦχοι, ὥσπερ ἀστέρες σήμερον ἀνίσχουσι φαιδραὶ, Τιμόθεος Θεόδωρος, οἱ κλεινοὶ Ἱεράρχαι, Εὐσέβιος, Κομάσιος, καὶ ὁ θεῖος Σωκράτης, σὺν τῇ δεκάδι τῶν συναθλητῶν, πᾶσι θαυμαμάτων ἀκτῖνας πυρσεύοντες.

Τῇ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Παραμόνε (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Φωτοφανείᾳ σαφῶς πεπυρσευμένος, παμμακάριε Παράμονε, τοῦ θείου Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλειον, ἀπεβδελύξω, πολυθείας καὶ ηὐτομόλησας, εὐθέτου λαθόμενος, καιροῦ πανόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκῆμματα, γενναιοφρόνως· καὶ νικηφόρος ὄφθεις κατέβαλες, τὸν ἀλαζόνα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν μεγαλύνων Χριστόν· ὃν ἰκέτευσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, δῆμον πολυάριθμον κατασφαττόμενον, κατανοήσας Παράμονε, τῷ θείῳ ζήλῳ, ὅλως ἐθέλχθης καὶ ἀνεβόησας· Χριστοῦ δούλος γνήσιος ὑπάρχω πάντοτε· γινώτε παράνομοι τύραννοι· καὶ ὡς ἀρνίον, ἄκακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παρεγενόμην· μὴ οὖν μέλλετε· θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκί, δι' ἐμὲ ἐκουσίως, τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Τῇ ἑπταρίθμῳ τιμώμενος δεκάδι, τριπλῇ τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορὸς, τῶν Ἀθλοφόρων πολύθεον, καθεῖλε πλάνην, παρανομούντων διὰ τῆς πίστεως· μεθ' οὗ ἐστεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γενναιοφρόνως Παράμονε, καὶ ταῖς χορείαις, τῶν Ἀσωμάτων χαίρων ἡρίθμησαι.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει κατὰ τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἐν τοῖς Ἀποδείκνους ψαλλομένην, τοῦ Ἀγίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι, τοῦ κατὰ τὴν κς' τοῦ παρόντος ἀναγερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Τοῦ Ὁσίου τούτου ὁ Κανὼν, πρὸς τὸ, θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, μεμελουργημένος, ἀκροστιχίζει οὕτως· Ἀκακίον τὸν ἀρίστον ὑπήκοον ἄσμασιν ἔδω. Θεοφάνης.

μεθ' ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημῶντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινὰ μου, ὅτι πάντα κέκτημαι ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νῦν ἐννοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσση κατακρίνων τε τῆς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρῳ ἐργάζομαι. Θεογεννήτορ, τίτῶν μοι δίδῃ πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ χαρίσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε,

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦτον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υμνεῖν σε τὴν σὴν νῦν δίδῃ Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦντος, τὴν φωτοφόρον μνήμην σε, Μάρτυς Παράμονε, φωτιστικάς τε Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένει θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυναμῶσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὴν εὐκλειαν, μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικάς ἐμπρέψας καλλολογαῖς, καὶ ὠραίοις ἐν στίγμασιν, ὠραιωθείς Παράμονε· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζωμεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τε Πνεύματος, ὑπάρχων ἐμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῶ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἐνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὠδήγησας.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον· ὃν ἐκτενῶς ἐκέτευε Ἀγνή, ὡς υἱόν σου καὶ Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια, πάθη ἰάσασθαι πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεὶς διὰ Χριστὸν ἔθραυσας· καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ηκύρωςας πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα, καὶ καρτερῶς ἠθλησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

Νενεύρωσαι θείκῃ, ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὡς περ ὄναρ λελόγισαι. Θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νῆν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ πάντα γνε, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κρίζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ρείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυρᾶν, ἐνθέως κατέσθεσεν· ὅθεν τῶν ἱκαμάτων, εἰληφῶς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. Αὐτοῦ Χριστέ πρεσβεΐαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, Μητρός τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δὲ αὐτῆς τὴν χαρὰν, τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν· λύσιν τῆς ἀμαρτίας, εὐραμένη ἢ φύσις, ἅπαντα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει· Εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ρύσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύεσσα, Δόξα βοῶσα Λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει· θέλων γὰρ ἐνεκρώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ρύόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Η καρδία σου ἀνδρεία ὠχυρωμένη, καὶ παρρησία ἐνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολὺπλοκα, νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλόγισατο.

Νεκρωθέντας ταῖς προσταῖξι τοῦ τυράννου, τοὺς Ἀθλητὰς θεώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἐνθεον ἀνέλαβεν, ὁ Μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ἡτομόλησεν.

Νεανικῶς σε τεινόμενον, καὶ τὰς λόγχας, ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγνοηθέτης Μακάριε.

Υπομονὴν ἐκπληττόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελειώσιν, "Ἐνδοξε θαυμαζῶν, τούτοις ἐκοινωνήσας, τῇ ζήλῃ τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρρία, πάντας ἀνανέωσας· διό σε δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελές σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίστη σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάνην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Γδρύματα σοφῆ, τῶν Δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἐδρασμένον, λογισμόν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθύν, ἀνδρικῶς ἐτραυματίσας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, Ἀθλητὰ γενναϊόφρον· διό σε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ομότιμος Πατρί, ἐνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἀγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἀγνή βροτὸς γεγόμενος.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας, ἐγνηγερμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν ἀθλήσιν ῥωμαλέος· διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὁμηγύρει σαυτὸν συγκατέλεξας, τελεωθείσῃ προθύμως, πρὸ τῆς σῆς Ἀοίδιμε μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις, σωτηρίου πασταῶδος ἡξίωσαι.

Αἰ λόγχοι, μιμητὴν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο· αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτῃ στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ἔψεσι. Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου Παναχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ σκοτομήνης, λογισμῶν ἀτόπως κεκρατημένον, καὶ κακία, τοῦ δυσμενοῦς αἰεὶ σκοτιζόμενον. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρης
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τῇ αὐτῇ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆς Ἀγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν Ἀγίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Παραμόνος νύττεται σοι, Χριστέ μου·

Γνοὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θνήσκει μόνω.

Novembre. T. Φ.

25

Εἴφει κεφαλὰς ἄνδρες ἐπτάκις δέκα
Σὺν ἑξαπλῇ διδοῦσι πεντηκοντάδι.

Παραμόνον δ' ἐνάτην κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρό.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου ἄρχοντος. Πρέφαις δὲ αὐτοῖς τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς τελειώσεως, αὕτη. Ἐν τόπῳ τῆς Βαλσατίας, καλουμένῳ Ἱερῷ, πολλή τις καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις, παραδέξως τὰς νόσους ἰωμένη. Ἐνταῦθα διὰ σώματος θεραπείαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς Εἰσῆς ἀρχὴν διέπων Ἀκυλίνος, ἐπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς δεσμίους παρεκελεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἰσίδος τέμενος, καὶ τὰς μυσσὰς θυσίας ἐκτελέσας, τοὺς Ἀγίους θύειν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταττεν. Οὐς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ἔψεσιν ἀναιριθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγονάσι Μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακίσιοι ἑβδομήκοντα.

Τούτους θιασάμενος ὁ ἅγιος Παραμόνος, φωνῇ μεγάλῃ ἐδόκησε, εἰπὼν· Μεγίστην ἀσέβειαν ὀρώ· ὅτι ὁ μικρὸς οὗτος τοσοῦτες δικαίους, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγῳ κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, εὐθείως τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προστάττει· ὅπερ οὐκ εἰδὼτα τὸν μακάριον, ἐν ᾧ τόπῳ βαδίζων διετέλει, κατασχόντες αὐτὸν οἱ ἀπεισταλμένοι, ἔκηνέοντο ἐνὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες, ἐπ' ἔψεσι τοῦ δικαζόντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ, καὶ τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀθῶον ἠπείγοντο· οἱ μὲν λόγχαις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμους ὀξεῖς, διὰ τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἀγίου διαλαύνοντες, ἐπ' ἔψεσι τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν αὐτὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς διεδίδασαν· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χώρῳ τῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθεὶς, κατετίθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχ. Φιλουμένου πείρουσιν ἥλοις τοὺς πόδας,

Χριστὸν φιλοῦντος καὶ Θεῷ φιλουμένου.

Φιλούμενος ὁ Μάρτυς ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐκ Λυκαονίας ὁρμώμενος, καὶ τὸν οἶτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φίληκε οὖν τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἡλκύεται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεται. Ἔπειτα ἀναρτηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαίντα ἐμβάλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διαφυλαχθεὶς, ἡλκύεται αἰθίς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριάκοντα σταδίου ἐλαύνεται, ἕως λειποψυχῆσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης· καὶ τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Περσίδι· καὶ τῶν Ἀγίων ἑξ Μαρτύρων, οὓς διωκόμενους, πέτρα ῥαγεῖσα ὑπεδέξατο αὐτοὺς.

Στίχ. Ἦνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἑξ ἀνδράσιν,

Ὁ νεκρὸς εὐρὼν εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Οὐρβανὸς, Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων,
Οὐρβανὸς ἐστίν, οὗ βίος κατ' Ἀγγέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγείς τελειοῦται.

Στίχ. Διονύσιος εἰς τελῶν θυηπόλων,
Ξίφος μετελθὼν, εἰς ἐστὶ καὶ Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Παγκόσμιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σύμπας ὁ κόσμος οὐδὲν ἦν Παγκοσμίῳ·
Ἐδέμ γὰρ ἦρα καὶ μόνης, ἦν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πιτυροῦν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῇ σῇ θελήσει πρὸς σέ χωρεῖ Χριστέ μου,
Ὁ σὼν Πιτυροῦν ἐργάτης θελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐαλλερῖνος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Διὰ στέφος πάντιμον οἶσω καὶ ξίφος,
Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐαλλερῖνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζέσης καταχεθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχ. Πολλῆς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥητίνης ζέσιν,
Στερόρως ἀθλῆντα, Φαῖδρον ἐγνωμεν μόνον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῶν ἱαμάτων, καὶ τῶν θαυμαμάτων χάριν σοφέ, Μάρτυς ἐκ Θεῆ πλουτήσας περιφανῶς, ἱατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υφαπλουμένων, κολασηρίων ἐκ ἐφρόντισας, ὅλην τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων Ἀξιάγαστε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῶν αἱμάτων, Ἀθλητὰ τῷ πυρὶ πᾶσαν ἐφλεξας ὕλην, ἀθείας ἐνδοξε πονηράν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυμαμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσῳ, τῶν δυσχερῶν δροσίζεις Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη, τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις κυήσασα· χαῖρε οὐρανὲ καὶ θρόνε Χερουβικέ, καὶ περιδοξὸν παλάτιον, τοῦ βασιλεύοντος, τῶν αἰώνων πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Αγρυπνὸν σε φύλακα Πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταιγίδας λογισμῶν, Μάρτυς πολυάθλε, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεῖθροις σὼν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἐβαψας, σαυτῷ παλαίῳσιν, μηδὲως μέλλουσιν δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὠραϊζόμενος,

τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς, βρωὴν μακάριε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γρεῖον ὥσπερ καθαρὸν, καὶ θυμὸν ἁμῶν, καὶ καλλιέρημα, ὀλοκαυτούμενον ἄνθραξιν, ἱερᾶς Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλπων σοφέ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε σκιαὶ καὶ Προφητῶν, προδιεχάραν, σεπτὰ κηρύγματα, ἀρρήτως μέλλουσιν ἐσεσθαι, τοῦ Θεῆ ἡμῶν λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε Ἀγνή· ὧ πάντες μέλπομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἐφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσβέσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ ζ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, φωτοφανῆς ἐλαμψε μνήμη, πάντων τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας, φωταγωγοῦν τῷ θείῳ Πνεύματι· περιχαρῶς χορεύσωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ως τῇ ἐπτακύνκλῳ δεκάδι, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων, συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάνκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεστωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ηρθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σὼν ἀγῶνων ἐκομίσω· νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυματῶν τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψία, τῆς φθοροποιοῦ ἀμαρτίας, Θεογεννητορ πάνταγενε Δέσποινα· σὺ γὰρ Πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις· Ἀχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθοῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου
Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ-
στάσιν τοῦ ἀ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ παρόντα
τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ἐψίστου κληθεῖς.

Ο τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος, ὅτε
τὸ ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πα-
τρὸς δόξης ἔφανε, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐ-
σπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος
Ἐνδόξε, τῷ προσέδραμες, καταυγασθεὶς τὴν
διάνοιαν, τελειοτάτῃ, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς
Θεότητος· ὅθεν καὶ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος,
χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέ-
τευσεν σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ
πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζῶν ἡμῖν
παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγ-
γελιζόμενος, τότε τούτῳ Πάνσοφε, κατηκολού-
θησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν,
ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας· ὃν καὶ ἐπέ-
γνωσ καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῶ τὸν
Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐκέτευσεν σῶσαι, καὶ φωτίσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῷ ἐκ στερείας βλαστήσαντι φοιτήσας,
ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐ-
σεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδει-
κνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος,
τῆς ἀρετῆς ἐραστής, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι,
ταῖς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος· καὶ
ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἀφράστον, ἦρθης δόξαν
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέτευσεν σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπό-
στολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ
κηρύγματος, χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐ-

σεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ
τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστο-
λε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίων, καὶ τῆς οἰκουμέ-
νης ὑψηλῆς διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης
ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημῶν-
των πανεύφημε, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ησαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προ-
φήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον κα-
ταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ
τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρέπιζου, ἀνοίγε πύ-
λην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν
σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον· ὃν Ἀσὴρ
ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότῃν Κύ-
ριον, τὸν σῶζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλε-
κτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου,
Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,
κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ἀγιασμῷ
Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵμα-
τος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
πληθυνθεῖη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν
ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προ-
φῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύ-
σαντες· ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν
ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρ-
τυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ ταῖς
μετὰ ταῦτα δόξας· Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ
ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέ-
λη ὑμῖν, διὰ τὸν εὐαγγελισάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύ-
ματι Ἀγίῳ, ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ᾧ
ἐπιθυμοῦσιν Ἀγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζω-
σάμενοι, ταῖς ὁσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, κη-
φοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην
ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς
τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρό-
τερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ,
κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἁγίον, καὶ αὐτοὶ
ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέ-
γραπται· Ἁγιοὶ γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι.
Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπο-
λήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν
φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀνα-
στράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ
ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν
ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ
αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χρι-
στοῦ· προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς Κό-

Κεφ.
ἀ. 1.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει προσέτι καὶ ἄλλα τρία προσόμοια,
πρὸς τὸ, Ὡς γεννᾷ τὸν ἐν Μάρτυσιν· ἐφεξῆς ὁμοῦς οὗτ' Ἀ-
ναγνώσματα, οὗτ' Ἀπόστιχα, οὗτε Καθίσματα ἔχει, ὅτε Κανόνα
διττὸν· ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὰ Δοξαστικά ἔχει Καὶ νῦν προεόρ-
τιον τῶν Χριστουγέννων, ἀλλὰ Θεοτοκίον ἀπλῶς, ἢ Σταυρο-
θεοτοκίον. Τὰ δὲ ἐνταῦθα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τάττει εἰς τὰς
Αἶνες, καὶ μετ' αὐτοὺς μόλις σημειεῖ, Δοξολογία Μεγάλῃ.

σμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥς τε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτη, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ, ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτὸ ἐξέπεσε· Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει, εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλίας, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικᾶς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρωγωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτόν, οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 21.

Α'γαπητοί, Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ· Ὅς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· Ὅς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πᾶσιν οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· Ὅς ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθεῖσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθῇσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν. Ὡς ἐξωσὺς ὁ ἔξωθεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ

κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής. Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ὡς Σάρρᾳ ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιῶσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικεῖντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεσέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλαδελφοί, εὐσπλαγχνοί, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τὸν ἀντίον δὲ, εὐλογῶντες· εἰδότες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α'γαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θεῖον τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς σῴσεως ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμῳ ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Εἰς τὸ γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγγικε. Σωφρονήσατε ἅν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτῆς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλήθος ἀμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονῶντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεός διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ο Πρωτόκλητος Μαθητὴς καὶ μιμητὴς τοῦ πατρὸς, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀν-

δρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σε ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ Ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Υμνήσωμεν οἱ Πιστοὶ, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστῷ μαθητὴν· οὗτος γὰρ τὴν θαλάσσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτέ, ἰχθύας ἐζώγρησε· νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην, τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι· καὶ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερὸν, τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἀμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ Μαθητῆς, λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανῶδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας· τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. "Ὡ θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν! ἢ πηλώδης γλῶσσα, ἢ πηλίνη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν νοεράν καὶ αὔλον ὑπέδεξατο γνῶσιν. Ἀλλ' ὦ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρὲ τῶν οὐρανίων, ἰκέτευε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεόν, ἐν σαρκὶ κατιδὼν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα Πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὁμαίμονι ἐθῶς ἀγαλλόμενος· Εὐρήκαμεν ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον· τῷ δὲ Σωτῆρι δαυτικῶς ἐκραύγαζες· "Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἢ ψυχὴ μου πρὸς σέ Χριστέ ὁ Θεός. "Ὁθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθεῖς, διὰ σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθὴς Μαθητῆς, καὶ σοφὸς μιμητὴς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους· διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλλιεύει, ἀντὶ καλάμου, τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίαν χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπαναγεί τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἔχ-

θρῷ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι:

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανὸς, δόξαν Θεοῦ διαπαντός διηγούμενος· ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγενόμενος· ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθωράθης φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμρούμενος. "Ὁθεν τὴν παναγίαν σου, τελῶμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις σωτηρίαν τοῖς αἰτούσι, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὐρηκῶς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν περικείμενον, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, συνανεκράθης αὐτῷ, διαπύρῳ πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν· "Ὁν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὐρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὠραιότησι, καταθέλωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν· ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Εἴθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεόν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγρησας, σαγήνη τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἀλμυρὰς θαλάσσας, ἵππος ἄριστος, ὀφθεῖς τοῦ Δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης αἰοῖδιμε· καὶ σπηεδόνα, αἰδεῖας ἐξήρανας, ἄλλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου· ἦν περ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τῆς μῶρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ Μαθητὴν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτὴν, καὶ ἀλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον· τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξαπαίδευσεν τοῖς δόγμασι· καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευτεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ιωσήφ, εἶπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων, ἦν πα-
ρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ;
Ἐγὼ, φησὶ, τῆς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρη-
ματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν
γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσ-
κύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσιν, σὺν δώ-
ροις τιμίαις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς,
Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ος τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ
Κορυφαίου ἀντάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν
ὅλων Ἀνδρέα ἐκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκυμένη δω-
ρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ος Δεῖον Μαθητὴν, καὶ Πρωτόκλητον πάν-
των, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν
σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκ-
βαῶμέν σοι· Ῥῦσαι ποίμνην σου, ἦν ἐκ Θεοῦ
ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ
σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα, Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτεῖνᾶσα οἶκτῳ,
βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἀγίου παραίσχου, καὶ
δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς
δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ
Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ
καύχημα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα (*), μύ-
στην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ
προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ
οἰκυμένη καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα
ἐθνῶν τὰ συσκήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν παμμακά-
ριστε ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάν-
αγνε, Θεοκυῖτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέ-

(*) Ἐγράφετο πρότερον καλοῦντα, ὅπερ ἐστὶν ἀκατάλλη-
λον. Τινὲς διώρθωσαν αὐτὸ εἰς τὰ κληθέντα· ἀλλὰ τοῦτο
ἀντέκειται καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ
Τροπαρίῳ τῆς γ'. Ὁδῆς λεγόμενα· Προσέδραμε δέ φει
οὐ κληθεὶς, ..., ἀλλ' αὐθαίρετος. Ὅθεν μετεποιήθη ἡ
λέξις εἰς τὸ μολοῦντα· αὐτὸ δὲ ἐκλεξοῦν τὰ κρεῖττον.

λους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκάθαρσεν, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμα-
σι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς
αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ Δεῖον κήρυκα,
καὶ ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς·
ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ,
Ἀνδρέας ὁ Διηγόρος· καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδια-
λείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ ταῖς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε,
ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα,
ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ
κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσ-
βεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστό-
λοις, καὶ σῶσον πάτας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τῷ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ
τὴν θάλασσαν. Ζήτει Κυριακὴ β'.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος α'.

Ὁ Πρωτόκλητος μαθητὴς Ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Μετὰ τοῦτο λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς
Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχί-
» νι ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δε-
» δόξασται.

Ος μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τε-
κοῦσα σαρκὶ ἀγνή, Παναγία ἄχραντε,
πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς,
πάθη θανάπτεισον.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου,
καρδίας τὴν πώρωσιν, λησμοῦ τὴν σκό-
τωσιν, καὶ τοῦ νοὸς ἐκτροπᾶς, ἀφάρκισον ὡς
συμπαθὴς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κηῖσασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ
σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασιάνων Ἀ-
χράντε, τῶν αἰώνων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑ-
μῶν, τὰ μεγαλεῖά σου.

Νεὸς μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις φωτί σου ἀπέλασον, ἢ τὸ φῶς κηύσασα· καὶ δώρησαί μοι ἀγαθὴν, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρσον, τῇ ἐνσηκνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιος ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στερεινότητος σε βλαστός, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Εἰρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις αἰεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναιμι ἐφθασας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσῇ, καὶ ὅρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κηύσασα.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ διὰ στύλου πυρός.

Τῷ καλαμῷ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελθὼν, Ἀνδρέα πολυῦμνητε, σὺ ἐζώγησας λαοὺς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγεῖν.

Ο τῆς πίστεως στύλος, ἡ ἔδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνελθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἀλιεὺς, σαγήνη τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη φύλα καὶ λαὸς, ζωγεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥήτορ, τῆς ἀπὸ ῥήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἵκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητά· ἔστι γὰρ ἐνοειδής, ἀπλῆ ἀμέριστος· συ-

νάπτω δὲ αὐτὴν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ.

Καὶ νῦν.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεοργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμὸν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς Προμήτορος ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθὼν.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**περεωθήτω ἡ καρδίᾳ μου, εἰς τὸ θέλημα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὑδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τῆς στερεινότητος διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ρῦσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἀγνή, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα· σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένου πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθεῖς, Ἀνδρέα, ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος· καὶ πᾶσι ταύτην εὐρὼν ἐκήρυξας, καὶ πίων ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Επέγνως τῆς φύσεως δεσμὸς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· Εὐρήκαμεν τὸν ποθούμενον· καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Σαγήνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὁψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθέने δια Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένην ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄσπεκτον.

Ἔτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Λόγῳ καλοῦντι· Δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθύς ἠκολούθητε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾷ τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκῆφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ Πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεῦρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὐράμενα.

Ως Θεσαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν Πολυῦμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾷ, σὺν ταῖς ἁθλοῖς σου. Δόξα.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἀναρχον ἀκτιστον Θεόν, ὁμοούσιον σύνηθρονον, τρισυπρόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμελποντες. Καὶ νῦν.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται· σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἀγνή διαμένουσα, Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε· τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τῷ κόσμῳ τὰ πταίσματα, ἀδιζάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τῷ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἐκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἔτερον, ὁμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλὼν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιπαθὼν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν παῖσι πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμακάρι Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τῷ Κυρίῳ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφύρε-

στρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, γλαμὺς ἀλεργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πασαὶ ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκηνώμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς σου εὐπρέπεια.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηπή, μολυνθέντα πταισμάσι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ῥανίσι καθαρωτάταις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι Ἀγνή θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν· αὐτὸν δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικήτηριον Πνεύματος.

Ελέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λύσαν τὴν δεινὴν, τῆς ψυχῆς μου νόσον καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης ἐν Πνεύματι Θεοῦ, Ὁρος σε προέγραψε, κατὰ σκίον Ἀγνή· τοὺς γὰρ φλογμῷ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας, ἀποκαθαίρεις μεσιτεῖαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὅρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Η θεία ἐξαναλωτική τε τοῦ χείρονος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δυνάμεις ἐν σοὶ, Ἀνδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνέδειξε Κήρυκα.

Οὐχ ὅπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέας ὁ πάντιμος, ἀλλὰ Χριστῷ φραζάμενος προσενηνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Τοὺς πόθῳ τελούντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ἁσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου σου Χριστοῦ, Ἀνδρέας πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως νόματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπης πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθῶν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ ὁ Ὄν καταβέβηκεν, ὡς ὑετός ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἔτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ρίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρόν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ· καὶ τὴν σαγήνην τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσῃ προσλαβὼν, γέγονας Ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνὴρ, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεύων, καὶ τὰ ἐν τέτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας Σοφὲ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτήν, πολυγονοῦσαν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ ἀφραστόν σε κάλλος, Ἀνδρέας προῖδων. Ἰησοῦ, τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς· Πέτρε ὁμαῖμον, εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ καὶ Προφήταις κηρυχθέντα· δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Θεῖον, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως ἀχωρίσως· ἀμερίσως· εἰς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόν· καὶ ἡ Τριάς μὲν προσθήκην ὅλως οὐκ ἔσχε, ἡ δὲ ἀγνεία, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σῶα Θεομητορ διέμεινεν.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.
» ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας με, διάνοιξον Ἀγνή, βλέπειν με τρανῶς, τὴν θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, φέροντα

μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Πανάχραντε ὡς τέξασα, Σωτῆρα καὶ Θεόν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σώζεσθαι τῆς πίστει σοι κράζοντας· Χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ κόσμου προστασία.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Απείληφας ὃν ἐπόθεις, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, ἐν ἀφθάρτοις σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, καὶ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· ὅθεν σε ὕμνοις δοξαζόμεν.

Επόθησας τὸν Δεσπότην, καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Εντείνας σε δυνατόν, ὥσπερ βέλος Μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος τραυματίζων δαίμονας, καὶ δυσσεβεῖα τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι σε, ἀγαλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνωνται τῷ σῶ, Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξαζόντα.

Ἔτερος. Καταύγασον ἡμῶν.

Ποθήσας τὸν σταυρόν Χριστοῦ Μαθητὰ, ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἐλκύσας σταυρῷ τοὺς θεομύστας, κληροδοτήσει ὑμῖν, τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ.

Εζήτησας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωὴν, καὶ ζήτησας πρῶτος εὗρες· καὶ εὐρὼν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβες αὐτήν ἐν αὐτῷ τῷ δεδοκότι, καὶ γέγονας θησαυρός, ζωῆς ἀκαταλύτου.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηχήθη ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀπ' ἀκρῶν εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν· ἐκύκλωσαν γὰρ ὥσπερ τροχός, καὶ ἔφανάν σου αἱ ἀστραπαὶ, ὡς φησὶ Δαυὶδ τῇ αἰκουμένη.

Μνημόνευε ἡμῶν Χριστὲ Μαθητὰ, τῶν τελῶντων σε τὴν μνήμην καὶ τιμώντων, τὰ λείψανά σε· δεήθητι αἰεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς Ποίμνης, ἥς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία.

Δόξα.

Πατέρα καὶ Υἱόν καὶ Πνεῦμα Θεόν, ἀδελφαιρετον Τριάδα, Τριὑπόστατον Βασιλείαν,

δοξάσωμεν συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις
θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Καὶ νῦν.

Εγέννησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἡ
ὀλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφό-
ρε, καὶ γέγονας αὐτοῦ φωτὸς καινὸν δοχεῖον,
πηγάζον πάση τῇ γῇ, θεογνωσίας αὐγᾶς.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» **Τ**ὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσω-
πῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυν-
τον Σκηνὴν· Ἀπόπλυνον, παντοίου ρύπου, τῇ
μεσιτείᾳ σου.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι αἰεὶ, ἐν
κελεύει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρα-
σμῶν· καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὄρμον
ἰθύνασα.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί,
καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυ-
χὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, Ἀγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι αἰεὶ, ἐποίησατο Χριστός· ὃν
ἰκέτευε αἰεὶ, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλῆ-
σια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἀποστόλου· Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὴν θαλάσσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν
σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαν-
τα διέποντα Χριστὸν, εὗρες κυβερνήτην παμ-
μακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα,
χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νό-
σοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημά-
των ὁ ἔσμος, πόρρω τῶν νοσηντῶν ἀπελαύνον-
ται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένῃ, Ἀνδρέα χάριτι.

Ὡς κύμα γαληνὸν πραέῳ πνεύματι, κινου-
μενον Μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας
πονηρὰς, τῆς πολυθείας δείοις ρεύμασι, καὶ
ποταμοὺς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ
γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπο-
λαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλε-
σαν· σὺ γὰρ Ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ
μετὰ γέννησιν.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδᾶ, καταγόμενος ἡμᾶς,
ἐορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανύγυριν αὐτῆ,

προθεῖς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων
αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἄλιεὺς, καὶ τῇ πίστει μαθητὴς,
ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν
πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ λόγου, καὶ
σαγηνεὺς ἡμᾶς.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου
τὸ πῦρ περιφέρων Μαθητᾶ, κατεβόας
τῶν ἐθνῶν· Ἡ φλόξ ὑμῶν, ἐσβέσθη ὄντως, ἐπι-
φανέντος Χριστοῦ.

Ὁὶ τῷ ἁλάτι τὸν νῆν, ἀρτυθέντες τῷ Χριστῷ,
τὰ ὀψώνια ἡμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ
δόγματα, τῆς οὐρανίου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς,
προσκυνήσωμεν πιστοί, τρισυπόστατον φύσιν,
ἀμέριστον, βοῶντες· Δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν.

Εὐδοκία τοῦ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱός, διὰ
Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἀγνή,
καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυῆτορ σαφῶς·
Καταβασία. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ
Μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος,
Πέτρον τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι
τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν
δεῦτε τὸν ποθούμενον. Ὁ Οἶκος.

Ανῶθεν μὲν Δαυὶδ ἀναστέλλει ἁμαρτωλόν,
ὡς ἐμὲ, διηγείσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δι-
καιώματα· ὁμῶς πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν,
καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον
γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ εἰς ἀκούσητε, καρδίας
μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρα-
νεν· Ἐπάγει οὖν τῷ ἐξῆς Ψαλμῷ· Τῷ Κυρίῳ
ἡ σύμπασα γῆ ᾄσατε· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν
ποθούμενον.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου
τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχοι.

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεῖς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους.

Σταυρόν καὶ κεφαλῆς τριακῶς Ἀνδρέας ἔτλη.

Ὁς ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς μὲν Ἰωνᾶ τι-
νός Ἑβραίου, ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου,
καὶ Κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος πρῶ-
τον τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύσας,

πειτα τὸ, Ἰδὲ ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ Διδα-
σκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, κατα-
λιπὼν αὐτὸν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πίτρῳ τὸ,
Εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, εἰπὼν,
ἐπεσάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτερα πολλά
ἐστὶν ἐν τῇ Θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος
τοῖνυν οὕτω τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀναλήψιν αὐτοῦ, ἄλλῳ μὲν Ἀποστόλῳ
ἄλλη τις ἐκκληρώθη χώρα· τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ ἦτε Βιθυ-
νῶν, καὶ ὁ Εὐξείνιος Πόντος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη,
σὺν Χαλκηδόνι καὶ Βυζαντίῳ καὶ Θράκῃ καὶ Μακεδο-
νίᾳ, καὶ τὰ ἕως Ἰστροῦ φθάνοντα, Θεσσαλία τε καὶ Ἑλ-
λάς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας· ἀλλὰ καὶ Ἀμινός, καὶ Τρα-
πιζοῦς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἀμαστρίς. Ταύτας δὲ, οὐχ
ὥσπερ ὁ λόγος διέρχεται, οὕτω κακῆενος διήλθεν, ἀλλ' ἐν
ἐκάστῃ πόλει πολλά τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς, πολλὰς τε
πραγμάτων δυσχερεῖαις ὠμίληκώς, εἰ καὶ ῥοπῇ τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει· ἐξ ὧν μίᾳς πόλεως
ἐπιμνησθεῖς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἰάσω.

Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὸν λόγον κα-
ταγγείλας, πολλὰς θλίψεις καθυποβάλλεται· κατὰ γῆς
γὰρ αὐτὸν ἐρρίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι
εἴλκον, καὶ τοῖς ὁδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔπαιον,
καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπερρίπτουν·
ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὁδοῦσιν ἔκοψαν. Ἀλλ' αὐτὸς αὐθις
ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιῆς ἀπὸ
τῶν πληγῶν ἐφάνη. Ἐκείθιν τε ἀναστάς, ἤμειψε πλείστας
πόλεις καὶ χώρας, τὴν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμώσατα,
Ἀλανοὺς (ἢ Ἀγαυοὺς), Ἀθασγοῦς, Ζήκχους, Βοσπορια-
νοὺς, καὶ Χερσωνίτας.

Εἶτα διαπλευσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ Στάχυν Ἐπί-
σκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς
τὴν περιφανῇ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς πα-
ρὰ Σωσίῳ, χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. Καὶ πα-
ραυτίκα πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν προσήλθε τῷ
Χριστῷ· ὅτε καὶ ἡ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χα-
λεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεισμών, καὶ ταχείας τυχοῦσα
θεραπείας, ἐπίστευσε. Καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ
τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγιάτου ἀντάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοί,
νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
χειρῶν τοῦ Ἀποστόλου.

Διὰ ταῦτα, μανίᾳ περιπεσὼν ὁ Αἰγιάτης, καὶ Σταυρῷ
προσηλώσας τὸν Ἀπόστολον, τῆς παρούσης ζωῆς ἐξίστα·
αὐτὸς δὲ, ἀπὸ τινος μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν κα-
ταβέβληκώς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον,
μετὰ πολὺν χρόνον, μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ
τῆς βασιλείας Κωνσταντίου, τῇ τούτου κελεύσει, παρὰ Ἀρ-
τεμίου τοῦ Μάρτυρος· καὶ κατετίθη μετὰ Λουκᾶ καὶ Τι-
μοθέου ἐν τῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων περιδλέπτῳ τεμένει.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημί τοῦ πάνυ,
τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει κα-
τελθόντος διατριβάς· ἐκάλει γὰρ τὴν φωνὴν ὁ Λόγος, καὶ
τὸν λύχνον τὸ φῶς, ἥδη τῷ κόσμῳ φανέν, καὶ φωτίζειν
ἐπείγομενον τὰ ἐσκοτισμένα· ὑφ' οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἐμελ-
λε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν Βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ τοῦ φωτὸς κα-
θάρωτερος· ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ
διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν Βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας,
εἰς τῶν μαθητῶν τεύτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τὰ τε
ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ βάθει τοῦ φρονήματος

τὴν ἐν βάθει τοῦ γράμματος ἀνιχνεύων ἀλήθειαν, καὶ τὰ
ὑπὸ παραπετάσματι, τῷ λόγῳ, κεκρυμμένας προρρήσεις
ὑπὲρ Χριστοῦ θηρεύων, καὶ τῷ δηλουμένῳ δι' αὐτῶν προσ-
τιθέμενος.

Τούτῳ δὴ τῷ Ἀνδρίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν μαθητῶν,
βουόμενος ὁ Ἰωάννης μείζονας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέ-
ρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτοῦ
μαθητῶν ἀπολεξάμενος, ὧν ἕτερος Ἀνδρέας ἐτύγχανε, μεθ'
ἑαυτοῦ τε ἔχων, καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, Ἰ-
δε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, λέγει· ἀμέλει, καὶ ἀκολου-
θοῦσιν ἐκεῖνοι παραυτίκα Χριστῷ, καὶ ὅπου μένει διαπν-
δάνονται. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθούντας
αὐτοὺς θεασάμενος, Τίνα ζητεῖτε; λέγει. Οἱ δὲ,
Ρ' αὖθις, φασὶν (ὃ λέγεται, Διδάσκαλε), ποῦ μένεις;
Ὁ δὲ, Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἠλθον οὖν, φησὶν
ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ'
αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀνδρέας
τοῖνυν τῷ ζητούμένῳ περιτυχὼν, καὶ παρ' αὐτῷ μένας,
καὶ μαθὼν ἅπερ ἔμαθε, τὸν θησαυρὸν οὐ κατέσχε παρ' ἑαυ-
τῷ, οὐδὲ ὑπέμεινε, εἰμὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσεται· ἀλ-
λ' ἐπείγεται καὶ τρέχει ταχέως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀ-
γαθῶν, ὧν πεπλούτηκε. Πίτρος δὲ οὗτος ἦν· οὗτος γὰρ
Ἀνδρίᾳ σύγγονος· καὶ Βηθσαϊδᾶ Πατρίς ἀμφοτέρων, κώ-
μη ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἄσημος, ἀπὸ δὲ τούτων καὶ
λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. Καὶ γεννήτορες πενία συ-
ζῶντες, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χερσὶν, ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ
ζῆν πορίζόμενοι. Τοῦτον εὐρηκῶς, τῆς συνήθους ἀλείας
ἐχόμενον, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενον, Εὐ-
ρήκαμεν, φησί, τὸν Μεσσίαν (ὃ ἐστὶ μεθερμηνευό-
μενον, Χριστός). Τοῦτο ψυχῆς ἦν ὠδιθύνουσα τὴν πα-
ρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἀφίξιν ἄνωθεν προσδοκώσης· τί
γὰρ βούλεται ἢ τοῦ ἄρθρου προσθήκη; τὸ γὰρ, τὸν Μεσ-
σίαν, εἰπεῖν, δεικνύντος ἦν τοῦ Ἀνδρίου, ὡς ἕνα πάντως
Χριστὸν προσδοκῶντες, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχον-
τα. Τί δὲ ὁ Πίτρος; Θερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχύς δει-
κνυται καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθής γίνεται. Καὶ αὐτὸν
τῆς χειρὸς Ἀνδρίου λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄγει.
Ὅν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος, καὶ ἐμβλέψας,
Σὺ εἰ Σίμων, φησὶν, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κλη-
θήσῃ Κηφᾶς (ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος)·
εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγῶγει τὰ
τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς οὖν Ἰωάννης τῷ δεσποτηρίῳ καθιέρκτο, καὶ οἷα
Προφήτης, μᾶλλον δὲ καὶ Προφήτου περισσότερος, προ-
δείκνυε ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὕτω ὑπὸ Ἡρώδου διαχειρισθσό-
μενον, τοὺς ἑαυτοῦ δὲ μαθητὰς τῇ νεμικῇ σκιᾷ καὶ τῷ
ζόφῳ παραμενοῦντας, ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδὲ, ἐξ
ἀνθρώπων αὐτῷ γενόμενου, ταῖς ταπειναῖς καὶ ἐτι περὶ
Χριστοῦ ὑπολήψειςιν οἱ μαθηταὶ καταμείνωσι, τί ποιεῖ;
δύο τούτων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐκπέμψας, Σὺ εἰ ὁ ἐρ-
χόμενος, εἶπεν, ἢ ἕτερον προσδεκώμεν; Τί
οὖν ὁ τῶν γνώσεων Κύριος; οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔ-
τε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει Θεότητα· ἀλλὰ τοῖς
πράγμασιν ἐπιτρέψας, ὁφίνοι ἐκείνους σκεπεῖν, ὡς ὁ
ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ καὶ ἐλευσεσθαι μέλλων.
Φησὶ γάρ· Ἀπειθόντες εἶπατε Ἰωάννῃ, ὅτι
τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νε-
κροὶ ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτω-
χοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος ὁν ἂν μὴ
σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Οὔτε οὖν Ἰωάννης, εἰς
ἐρώτησιν ἐκπέμψων τοὺς μαθητὰς, ἠγνῶει τὸν ἐρωτώμε-
νον, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ἐσπευδε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ Θεότητα διδαχθῆναι. Οὔτε μὲν ὁ
Χριστὸς, ἀποστέλλων ἐκείνους, Ἰωάννην ἐβούλετο βεβαίουν·
ἐγίνωσκε γὰρ ἐκείνον, ὑφ' οὗπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγινώσκε-

το· ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἔτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῶ τῷ μέσῳ τὴν Ἰωάννου δέξαν ὑπερτίθεντας τῆς Ἰησοῦ· ὅτι ὁ μὲν, ἐκ παραδόξου συλλήψεως, ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφαινόμενος· ὁ πᾶς τε ὄχλος συρρέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προστιθέμενος· ὁ δὲ, πένης, καὶ ἐκ πενήτων, καὶ ἄσημος, ὅσον γοῦν τὸ ὀρώμενον, καὶ μηδὲ μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσμωτήριον, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς μεταβάς ἐκείθεν, ἢ τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην Γεννησαρετ ἀφικνεῖται. Καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες Ἀνδρίας τε καὶ Πέτρος, τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀκταῖς ὁ Θεάνδρωπος ἐπιστάς, οὐθ' ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὠνείδισεν, οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προῆκε, καθικέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πραεῖα καὶ ἡμέρῳ φωνῇ, Δεῦτε, ἔφη, ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων· οἷγε εὐθέως, ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ' ἴσως τὴν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας· τί γὰρ ἐκείνοις πλεῖον εἰς ὑπαρξιν, ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθέως οὖν ἀκολουθήσαι φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζεῖον τῆς ψυχῆς ἐπιδείξαντας. Ἐτι γὰρ τὴν μνήμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν, ἐγκαθημένῃν εἶχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου τέως ἀναμεινάτω· τὸ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρίας προκείμεθω τοῖς φιλοθέοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν.

Οὗτος τείνου μικρά, ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ ὅσα τῆς κάτω φροντίσας περιφορᾶς, εἶχετο τοῦ Διδασκάλου, συνείπετο, διδάχων ἤκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ, καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδεύς προσαρμοζόμενος. Ἦδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ τε τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων καὶ τῶν Πρεφητικῶν ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πηρώσεις σωμάτων εἶδε καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα, χωροῦς μὲν ἀλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος, τυφλοῦς δὲ τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς ἡλίου φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδεύόμενα, καὶ νεκροὺς ῥᾶν τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τ' ἄλλατε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ θεϊκῷ κελεύσματι, ἐνεργούμενα, ἐκ τούτων οἷα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀνεβιβάζετο. Διελογίζετο γὰρ νουνεχῆς ὢν, ὡς, εἰ καὶ πολλοῖς τῶν Προφητῶν καὶ τῶν πάλαι Δικαίων σημεῖα, καὶ τέρατα κατεπράχθη, ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς, ἰκετικῶς δὲ μᾶλλον καὶ δι' εὐχῆς τὰ πάντα κατάρθουν. Ὁ δὲ τὸ, Σοὶ λέγω, καὶ τὸ, Θέλω, καὶ τ' ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικά κατὰ πολλὴν προβαλλόμενος αὐθεντείαν, ἴση τοῦ λέγειν εὐκολία, τὰ μέζονα τερατουργεῖ καὶ θεϊότερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμὸν ξηρανθεῖση χειρὶ, καὶ λύει παραντίκα πάθους δισμᾶ. Ἐπιτάσσει λεγιῶνι πνευμάτων, καὶ οἷα καπνὸς ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φέρει τὴν ἐπιτίμησιν. Ἰστησιν ἀνέμων πνεύς· πεζεύει τὴν ὑγραὺν ὡς ξηράν· ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπλησι· πάντα, ὅσα Θεῷ προσῆκον, ἀκολούθως ποιεῖ· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος, καὶ Θεὸς ἀψευδής, καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Οὗτος ὁ ἱερός Ἀνδρίας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκεται, καὶ τὸ ἐξῆς ἀδιαίρετος τοῦ Διδασκάλου καθίσταται, παρ' ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγγινόμενος.

Ἐπεὶ δὲ τὰς πόλεις ἀφίει ὁ Σωτὴρ, πολλάκις περιενόσσει τὴν ἐρημον, περιήει δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων, ἀπὸ τε τῶν θαυμάτων καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἡδέως ἱλκόμενοι· ἐρημία δὲ ἦν καὶ τροφῆς ἀπορία καὶ ἡ γαστήρ οὐκ ἐσπένδετο, ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ὀρών, θαῦμα παλαιὸν ἐκαίνιζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθεῖν, καὶ μάρτυρα πάλιν ἐποίητο τὴν ἐρημον, καὶ τοὺς μαθητὰς ἐστιατορας, προεβάλλετο, καὶ πρὸς εὐωχίαν σχιδίου παρεκάλει τὸ πλῆθος. Τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἀπορίαν τὸ γενόμενον καὶ θόρυβον ὡς εἰκὸς ἐποίει, τὴν ἐνδειαν ἐπισταμένοις,

καὶ τί βούλεται τῷ Χριστῷ ἢ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρουν. Ἀνδρίας δὲ, ἐλευθεριώτερόν τι ποιῶν, καὶ φανερώς διελέγχων τῶν ἀναγκαίων τὴν ὀλιγότητα, ἔλαβε διδούς τῷ Σωτῇ τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις· φησὶ γάρ· Οὐκ εἰσὶν, εἰ μὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. Τί οὖν ἐκεῖνος; Φέρετέ μοι αὐτὰ ὧδε· καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐνδείας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἐξεσσι δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὸν Διδάσκαλον οἰκεῖον καὶ προσφιλές· καὶ ὁπόσης μὲν αὐτὸς ἀπέλαβε τῆς παρέκκινου ροπῆς, ὅσον δὲ οὗτος πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἐτρεφε πῦρ· ὑφ' οὗ καὶ θανάτου παντὸς κατετόλμα, καὶ ἀνδρείαν καὶ εὐτολμον εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρίας. Δειῖσαν γάρ ποτε τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τινὰς Ἑλλήνων, περὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτήν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆναι τὸν ναόν τε ἰδεῖν, καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν (ἐπειδὴ καὶ οὗτοι τὸν Ἰουδαϊσμόν ἠρετίσαντο), φημι δὴ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ ἀκοάς, ὡς εἴη τὸ κατὰ τὸν Λάζαρον θαῦμα ἐνηργηκώς, ὡς ἀπαντηθεῖη παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βατῶν, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις εἰς ἐννοιαν αὐτοῦ ἐμβαλλεῖ θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θίας μεταστάντες, προσίαι Φιλίππῳ, δι' αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιούντες τῆς πρὸς τὸν Διδάσκαλον ὁμιλίας. Ὁ δὲ οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινώσατο πρῶτον Ἀνδρίᾳ, τὰ προσβεβία τῷ Πρωτοκλήτῳ διδούς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Διδάσκαλον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ὑπὲρ τῶν παθῶν Κύριος, καὶ σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας, δυνάμει τε θεότητος ἐξανέστη τοῦ τάφου, καὶ τοὺς Μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγάγετο, παρέπεμπε τε πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος πανοπλίαν, ταύτην καὶ Ἀνδρίας καθοπλισθεὶς, πρὸς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον παρεσκυάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν ἀπεκληροῦντο καὶ ἀφωρίζοντο· Ἀνδρίᾳ δὲ τίς; ὡς μεγάλη τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα· ἦτε γὰρ Βιθυνῶν ἅπασα χώρα, καὶ Πόντος ὁ Εὐξεινός, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἐκάτερα, ἄχρι καὶ τοῦ Ἀστακηνοῦ Κόλπου τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκείθεν διήκοντος. Ἀρίθμει οὖν τούτοις καὶ Χαλκηδὼνα τὴν περιώνυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτὸ, καὶ τὰ τὴν Θράκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἰστροῦ φθάνοντα. Καὶ Θισσαλία δὲ, καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσέδειαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πόλεων, ὁ Πρωτοκλήτος τὸν κλῆρον ἐγχειρισθεὶς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποδλίψας ἡμεδύνθη τε τὸ πρόθυμον, καὶ ὤκνησε τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ πίστειως πλήρης τε ὢν, καὶ τὸν τοῦ Διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἤπτετο τοῦ κηρύγματος, μαθητὰς ἐπαγόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἱκανοὺς ἔχειν ᾤετο πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ' ὀλίγον καὶ ἐτέρων αὐτῷ προστεθησομένων. Πολλοὶ μὲν οὖν αἱ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημῖαι, πλείους δὲ τούτων αἱ κατὰ πόλεις καὶ κώμας, ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ δόγματα κατασπείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθήρισε.

Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμινσὸς αὐτὸν ὑπεδέχετο, ἐν ἡ συχνοῦς εὐρηκῶς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας· καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεχμένους, φιλοξενία δὲ καὶ ἀπλότῃ, καὶ τῷ τοῦ ἡθους ἐλευθερίῳ σφόδρα σεμνυνομένους, ἐπιξενουῖται τινι τῶν τὰ Ἰουδαϊκά σεδομένων ἀνδρῶν· ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἴη πλῆθος τοσοῦτον θαλάσσης πλάνης βεδυθισμένον τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν ἐωθινῆς γεγενοῦσας, καὶ τοῦ

Ἀνδρίου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπειθάνοντο, τίς τε εἶη, καὶ πόθεν, καὶ ἐποῖον ἦκει διαγγίλλων τὸ κήρυγμα. Οὗ δὲ, δημηγορίας ἀφάμενος, διηγείτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ Προφήται μὲν προηγόρευσαν, Νόμος δὲ ὑπέφηνε, καὶ διὰ πάντων ἐτραίνου, ὅτι αὐτὸς ἐστίν, ὃ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθὼς, αὐτὸν παραγαγὼν τὸν Πρῶτον Μάρτυρα, καὶ ὅσα περ αὐτῷ ἐκεῖνος μεμυσταγώγηκε. Ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν, καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράφας, ψυχαῖς, καὶ εἰς τῶν ἰδίων ἡδὴ δικτύων θίμενος, οὕτως αἰεὶς ἀνθρώπων, κατὰ τὸν τοῦ Διδασκαλοῦ λόγον, ἐφάνη. Εἶτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥύπον ἀποκαθαίρει· ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονήρως εἶχον τὰ σώματα, ἢ πνεύμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἐκατέρωθεν αὐτοῦς ἀπὸ λατρεῖς βλάβης. Ἐντεῦθεν ναοὺς τε ἱερῶς ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἡδὴ πεπιστευκότων ἱερείας προχειρισάμενος ἐξεῖσι μὲν ἐκείσιν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίνεσθαι, ἐπὶ δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Λαζικήν. Καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστεῦσθαι τάλαντον καταθέμενος τῆς διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ ἐκεῖθεν ἀπαίρειν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπιτελέσων, ἵνα Παύλῳ τε ὁμιλήσῃ τῷ Θεῷ, καὶ Πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγίνηται.

Καίκεῖθεν, ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, πρὸς Ἐφεσον ἀφικνεῖται· ἐνθα καὶ νυκτερινῆς τυχῶν ὀφείας, πρὸς τὴν Βιβυνῶν αὐτῷ κλειούσης ἐπανελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν Νικαίων καταλαμβάνει, οὐκ ὅτε τειχὴν καὶ ἀσφαλὴ οὖσαν· χρόνοις γὰρ ὕστερον παρὰ Τραϊανοῦ, φασί, Καίσαρος περιδύλιος αὐτὴν καὶ πύργους ὀχυρωθῆναι. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀγγίθυρον αὐτῆς λίμνην, οὕτως ἔχουσαν τῷ τῆνικαδε μεγέθει, ἀλλὰ βραχεῖαν οὖσαν καὶ ἐνπερίγραπτον, καὶ πολὺ Νικαίων ἀπωκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστάς τὴν πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν Ἑλληνισμῷ τε καὶ Ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὢν ἐκείνους λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εἰσέβειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ· καὶ ἃ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχὰς, ἐνῆργει τὰ θαύματα, ὅτι μὲν ἀφωνίας χαλινὰ λύων, ὅτι δὲ δαίμονας ἐλαύνων, καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἄμισθος ἰατρός γινόμενος. Νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκείσε δράκοντας τῇ σιδηρᾷ ράβδῳ, ἢ ἐπιφέρειτο, ἥς κατὰ τὸ ἄκρον Σταυρὸς ἐπιπήγει, καταβάλλων καὶ θανάτων· νῦν δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρτέμιδος τῶν αἰσχίστων τὰ μιστὰ καθαιρῶν ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικούντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ, ποιούμενος, ὥς εἶναι μετὰ ταῦτα βάσιμον τὸν ἐκεῖσε χώρον τοῖς βουλομένοις. Ἐντεῦθεν ἡ τῶν ἑλληνικῶν καθαίρεισις ἑορτῶν, καὶ ἡ τῶν χάριτι αὐτῶν συναθροισμένων ἰνδικὸς μισθαποδοσία· δαιμονῶντες γὰρ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξοιστρούμενοι, σαρκῶν τε ἥπτοντο τῶν ἐδίων, καὶ ταύτας ἐσθιόντες κατευφραίνοντο, ἀξίας παρ' αὐτῶν, ὥσπερ ἔφημεν, λαμβάνοντες ἀντιδόσεις οὕς θεραπεύειν συνελήλυθασιν· οὐ μὴν ἐκεῖνου τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελεήσας, διπλῆς παρέσχε τὴν ἴασιν, φῶς τε Θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν κατ' αὐτῶν πολὺδακρυν στήσας πόλεμον· αὐτὰ τε τὰ τῶν εἰδῶλων τιμὴν εἰς ἱερῶς μεταποιήσας ναοὺς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστήσας. Διτίαν δὲ ὅλην ἐκεῖσε διαγαγὼν, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτὴν δεισιδαιμονεστάτην οὖσαν, πλάνη τε ἀσείβειας προσέχουσαν, καὶ ψεῦδος τὴν ἐλπίδα θείμην. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν Χαλκηδῶνα, καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν Πρεποντίδα, καὶ τὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραμειθῶν ἀκτὰς, Ἡράκλειαν ἰστορεῖ. Καί

κεῖθεν μίττεισι πρὸς Ἀμάστριδα. Ταύτας δὲ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος ῥηδὶως διέρχεται, οὕτω καίκενος διήρχετο, ἀλλ' ἐν ἐκάστη πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστός, πολλαῖς δὲ πραγμαμάτων δυσχερίαις ὠμίληκώς, εἰ καὶ ῥοπή τοῦ Χριστοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει· ὅς καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων, καὶ στόμα διδούς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύνουσαν.

Εἶτα μεταβὰς ἐκεῖθεν, τῇ Σινωπίῳ ἐπιφοιτᾷ, ἥ φασι λόγοι παλαιοὶ αὐτὸν τὸν Πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγγένου χρόνον οὐ μικρὸν διατρίψαι· μαρτύριον δὲ, καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις ὁρώμεναι, λίθου πεποιημέναι λευκοῦ· αἷς καθιζόμενοι, τὸ γλυκὺ νόμα τῆς διδασκαλίας προείχον. Καὶ εἰκὼν δὲ Ἀνδρίου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπόδειξις ἐναργής· οὐ καὶ φέρει τύπον αὐτῇ δυνάμει, ὅτι περ οὐ ζῶν ἀπλῶς καὶ φθειγγόμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ' ἐκάστην Ἀνδρίας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ, ὅτι τὸν Ἀπόστολον Μαθίαν παρὰ Σινωπεῦσι τῷ δεσποτηρίῳ, καθειργμένον εὖροι, τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξαντα, τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμώταις ἐκεῖθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Θεὸς Ἀνδρίας. Σινωπεῖς δὲ, Ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχεν ὡμοὶ δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχὰς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὄψει τὸ μὴ θῆρες εἶναι πιστευόμενοι. Οὗ καὶ τὸν Ἀπόστολον θασάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκίας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσποτήριον εὐχῇ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι· τοὺς καθειργμένους, εἰς ἐν γενόμενοι σύστημα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾶν ἐπεχείρουν, ἐν ἡ περ αὐτὸς ἐπιξενωθείς ἐτύγχανεν, ἐκείνον δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἐρρίπτον. Καὶ οἱ μὲν ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, ἐλκόν τε καὶ δέισπων, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαινύσης αὐτοὺς ὀρμώμενοι λύσσης, καὶ αὐτοῖς ὁδοῦσιν ἐφίεμενοι τῶν ἀγίων ἐκείνων σαρκῶν ἄσφαθαι. Οἱ μὲν οὖν ξύλοις ἔπαιον, οἱ δὲ λίθοις ἔβαλλον, Ἰουδαῖοι πάντων καὶ αὐτοὶ ὄντες, τὸν μισητὴν Χριστοῦ, τοῦ πρώτου ὑπ' ἐκείνων ἀναιρεθέντος, ἕως ἡμίθανῃ θίμενοι, ὥσπερ τι τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριπτον. Ἀλλ' ἐγγὺς ἡ παράκλησις. Ἐπιφανεῖς γὰρ, ὁ Διδάσκαλος, ἐθάρρυνέ τε καὶ ἀνεκτάτο μαλα φιλανθρώπως τὸν μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χειρὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. Ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἵνα τῶν δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπεῖς, ὑγιαῖ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. Εἰσεῖσιν οὖν καὶ αὐθις εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος, ὑγιῆς, μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑπεφαίνεμένου. Ὅν οἱ αἰκισάμενοι θασάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες, τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῆς Θεραπείας ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐκπλαγύντες μεταβάλλονται τῆς θηριωδίας, κατανύσσονται τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἐκείνου διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. Ὅς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσάγει, ψυχὰς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἔχόντων τὰ σώματα τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθήσει. Οὕτω πολλάκις τὴν κακῶς παθόντα μακροθύμως διενεγκεῖν τιμωρίας πάσης τοὺς διδρακτάς ἐπληξεν ἰσχυρότερον, ὁρετῆς θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσαντα, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλας ἀτεχνῶς ποιούμενον. Ἐπειτα φόνον τίς ὑπεστάς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ, ὅτι περ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανὴς, ἡ μήτηρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρεμένη. Ὁ δὲ σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῷ τέπῳ εὐθὺς ἐφίσταται. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν υἱὸν τῇ μητρί. Οὕτως ἐλαβὼν γυναῖκα ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ὁ τοὺς ἰδόντας πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ Θεῷ τελειωθέντας Βαπτίσματι, λαὸν ἱερὸν γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ ποίμνης ἀληθῶς ἄξιον.

Ὅν κἀνταῦθα τοὺς δεξιωτέρους ἱερείας χειροτονήσας,

ἔξεισιν ἐκεῖθεν, καὶ τῷ Ἀμινᾷ πάλιν πρόσσει, παρ' ὧν εἰς Τραπεζυντίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. Ὡν ὀλίγων τινῶν φωτὶ Θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. Οἷς ἐπιμείνας, τὰ περὶ Πίστειος τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν Νισοκαισάρειαν. Καὶ οἷς ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, πρὸς Σαμώσατα πάλιν μεταχωρεῖ· ἦν ἄνδρες τότε κατ' ὥκουν, οὐ μόνον τὴν περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν δόξῃ δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ὄντες, ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοὶ τε ἄμαχοι εἶναι, καὶ εὖς ἂν βουλευθῆεν εὐκόλως θηρᾶν οἰόμενοι. Ἀλλ' οὗτος διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκάς ὡς ἄμματα τινὰ δικοφάς, παῖδας ἔδειξε τοὺς τῷ δοκεῖν ἀληπτοὺς καὶ μετεώρους, μακρὰν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ὑποπλανωμένους, καὶ πολλῶς τοὺς αὐτῶν Θεοὺς ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρους. Οἱ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμας καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἰς πολέμιοι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριβῶς δείκνυται. Οὕτω καὶ λόγῳ τὴν τῶν φιλοσόφων ὀφρὺν ὁ αἰεὺς κατασπάσας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων πείσας ψυχάς, καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσεβείαν, πάλιν πρὸς Ἱερουσαλήμ ἀφικνεῖται. Καὶ οἷς τὰ συνήθη ἐπιτελέσας, εἴτα καὶ πρὸς τὰς οὐπω δεξαμένας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας πόλεις ὑπέστρεψε. Καὶ ἐπειδὴ Μαθθίας τε, καὶ Θαδδαῖος, καὶ τινες ἄλλοι τῶν Μαθητῶν αὐτῷ συνεῖποντο, Θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμένειν τῇ Ἐδессηνῶν πόλει, Μαθθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλει κήρυγμα.

Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀνδρέας τῆς Ἀλανῶν χώρας ἐπιθὰς, καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασαλπύσας Εὐαγγελίον, μεταβαίνει πρὸς Ἀβασγούς· καὶ ἐκεῖθεν τὴν Σεβαστούπολιν εἰσιὼν, ἐδίδασκε τε καὶ εἰσηγεῖτο τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ἔργον γενέσθαι τῆς Ἀνδρίου γλώττης, καὶ τὴν Θεογνωσίαν ἀσπάσασθαι. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσποριανῶν ἡμέλησε σωτηρίας· ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπιδημήσας, τῶν μὲν τὸ ἀπειθὲς μισήσας καὶ ἄγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὐρῶν τοῦ Θεοῦ σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσποριανῶν δὲ τὸ εὐπειθὲς ἐπαινέσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑπόδοχὴν τοῦ Θεοῦ λόγου νεόμικε, καὶ τὴν εὐσεβείαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. Παρ' οἷς καὶ εἰκόνες Ἀγίων, ἀρχετύπῳ μεμορφωμέναι κηρῶ, τέχνην οὐ μιμητὴν, καὶ σοφίαν ὅσῃ δηλοῦσαι χειρῶν, τέχνην ἡττωμένην, ἠλέγχοντο. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λάρνακες ἐν μυχῷ γῆς ἀποκεκρυμμέναι δυοῖν Ἀποστόλων ὁμωνύμων ἐδείκνυντο· τὴν μὲν γὰρ Σίμωνος εἶναι τοῦ Ζηλωτοῦ, τὴν δὲ τοῦ Κανανίτου Σίμωνος αἱ ἐπιγραφαὶ διεσάφουν. Ὁ μὲν οὖν, μικρὸν ἐν Βοσπόρῳ παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα πόλιν ἐφοῖτα, ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν οὐκ εὐπαγῇ, πρὸς δὲ τὰς συνήθεις αἰρέσεις εὐπαραδέκτως ἔχουσαν. Ὅθεν καὶ αὐτοὺς ὑπελθὼν εὐφρόνως, καὶ τὸν εὐθὺν τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγείλας, διαπόντιος περαιωθεὶς, αὐθὺς κατὰ Σινώπην γίνεται· καὶ τὸ ἤδη προφυτευθὲν αὐτῷ νεόφυτον, τοῖς ἄρτι φημὶ τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεξαμένους, ἰδραιοτέρους πάλιν καταστήσας πρὸς Σεβείδειαν, Φιλόλογόν τε αὐτοῖς προχειρισάμενος Ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ Βυζάντιον, πολίχνιον ἔτι ὄν, καὶ εὐπω τοσαύτην μεγαλειότητα καὶ πολυανθρωπίαν εὐτυχηκός. Ἐν ᾧ καταστάς, Στάχυν μὲν, εἷνα τῶν ἐδεδμήκοντα, ἐπίσκοπον ἐκείσε χειροτονεῖ· πολλὰ δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηγήσας, καὶ τέκνα φωτὸς τῇ τῆς πίστεως παραδοχῇ ποιησάμενος, ἱερὸν τέμενος τῇ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ πρὸς τὴν ἀκροπόλιν τοῦ ἁγίου ἀνεγείρει, φύλακα ταύτην καὶ πολιούχον τῆς ἐσώτερον ὀρθοδό-

ξου βασιλείας κατηστροφάμενος. Εἴτα ἐκεῖθεν ἀπάρας πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θράκης ἐχώραν. Ὀλίγον οὖν καὶ ταύτῃ προσμείνας, τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διήει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπίστη τὴν Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, οἴκους δὲ Θεῖους οἰκοδομῶν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον Θεοῦ οἴκους κατασκευάζων, καὶ ψυχαῖς πεινώσας τὸν τῶν Ἀγγέλων διανίμων ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα.

Εἴτα διὰ πάσης Θισσαλίας καὶ Ἑλλάδος περιοδεύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον· ἦν εἰσιὼν, πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων ἐπιξενούται ἀνδρὶ, Πάτραι τῇ πόλει, Σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. Οὗτος, ἀρρώστια κάτοχος ὢν, λυτήριον εὐρίσκει ταύτης τοῦ ξενισθέντος τὴν εἰσοδὸν. Παραπολαύουσι δὲ καὶ ἐτέρων αἱ Πάτραι θαυμάτων τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ κήρυκος. Κατὰ γὰρ μέσην τὴν πόλιν δούλος τις τῶν ἡμελημένων, ἐπὶ κοπρίας κείμενος, καὶ ὅλος νόσον δαπάνημα γεγωνώς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφρητημένος, ταχείας τυγχάνει τῆς παρ' αὐτοῦ Θεραπείας· ἔδει γὰρ μηδὲ τοῦτον ἔρημεν ἀφεῖναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ κήρυκα, μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ᾧ οὔτε δούλος, οὔτε ἐλεύθερος ἀπλῶς κρίνεται· καὶ ὅς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλαχίστον, καὶ ἴδιον εἶναι τὸ εἰς ἐκείνον γινόμενον ὁμολογεῖ. Ἐκείνος οὖν τῇ ἰδίᾳ Δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἱατρὸν· καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ' οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἥς ἱατροὶ καὶ τέχναι φανερῶς ἡττώοντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἄμισθον Ἰατρὸν, τὸν Θεῖον φημὶ Ἀπόστολον. Ὅς, τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστάς, ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναθελάς, ἀλλ' εὐθύως τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δισμῶν· τὸν δέγε Ἀνθύπατον, σύζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὅσον ἔπω ἑαυτὸν μαχαίρα διαχειρίσασθαι μέλλοντα, εἰ ταύτην τεθνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπήλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρεσκεύασε, χαρὰς ἀντὶ λύπης αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. Ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν ἰώρα, τὴν δὲ ψυχὴν νεκράν εἶχεν ἐκείνος, τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἰδῶλα μανίᾳ, οὐκ ἡγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν Θεραπεύσαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθούς αὐτῷ παρασχεῖν τῆς ἰάσεως. Ὁ δὲ οὐδὲ ἄκροισ ὡς παρεδίχετο· ἀσέβημα γὰρ αὐτῷ ἐδόκει χρημάτων ὄνιον τοῦ Πνεύματος ποιῆσθαι τὴν δωρεάν, τὸ τοῦ Διδασκάλου καὶ εἰπὼν καὶ δράσας ὁ Θεὸς Ἀπόστολος, τὸ, Δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε.

Ἐκεῖθεν μὲν οὖν ἀπίστη, τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιῶν, ὅρᾳ ἐν τινι τῶν στοῶν ἄνδρα παράλυτον, νόσῳ μὲν χρονίᾳ κατελημμένον, μηδεμιᾶς δὲ παράτινος ἀξούμενον Θεραπείας· οὐπερ οἶκτον λαβὼν, οἷά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπωδὴν, τὸ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ ὄνομα, καὶ εὐθύς χεῖρα ὀρέγει· καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ' ἴσης ἀκίνητον βαδίζειν ἐποίει. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον Ἀνδρέας Πατρεῦσιν ἐπιδατήρια, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὅμματα τυφλῶντα διανοίγει, καὶ φῶς ἀφωτίστοις δίδωσι. Καὶ τινα λεπρὸν τῷ τῆς πόλεως λιμένι παρερρίμμενον, καὶ κατὰ τὸν Ἰωβ ἐπὶ κοπρίας κείμενον, βρύνοντα δὲ καὶ ὀδωδῶτα τοῖς ἔλκεσι θρασάμενος, χεῖρα δούς, ἐξάνιστησιν· εἴτα τοῦ ἐκ γειτόνων ἀποσμήξας θαλάσσης, μᾶλλον δὲ τῷ Θεῷ ἀνακαινίσας Βαπτίσματι, καθαίρει τοῦ νοσήματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν εὐεξίαν, ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ, τὸ τῆς Θεῖας φάναι Γραφῆς, καθάπερ παιδάριου μικροῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Νεεμᾶν ἐκείνη τοῦ παλαιοῦ ἐλεγεν· Ὅς καὶ αὐτίκα τῷ Ἀποστόλῳ συνεῖπετο, διαγγέλλων ἀπὸ τῆς Θεῖας καὶ πρὸ τῆς γλώττης τὸν ἰασάμενον, καὶ διαπρύσιος κήρυξ τῶν τοῦ Χριστοῦ θαυμάτων γινόμενος. Οὕτω Πατρεῖς τῶν Ἀποστολικῶν ἀπώναντο τερα-

οπίων· οὕτως Ἀνδρίας τὸν ἐν πάσῃ τῇ Ἀχαΐα λαόν, τὸν μὲν τῷ λόγῳ, τὸν δὲ θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισπασάμενος, καὶ ποιμνὴν Χριστοῦ καὶ λαὸν ἅγιον ἐκτελείας, ἔχαιρέ τε καὶ ἐγεγνήθει τῷ κατορθώματι. Ἐντεῦθεν τὰς εἰδωλικὰς στήλας καὶ τὰ τιμένῃ τὸ πιστεῦσαν πλῆθος κατέαξε τε, καὶ εἰς γῆν καταβέβληκε, δικαίᾳ ὕβρει ἄλογον τιμὴν ἀμειδόμενον· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς βίβλους, πίστει παρεχούσας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδίδωκεν. Εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιούτων γενόμενον, οἷς εἶχον ἐθελόντες θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων, ἕκαστος καθόσον οἷός τε ἦν, ἀπέμοιραν τῷ Ἀποστόλῳ παρῆχεν· ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ γὰρ εἰδεῖτο· τὴν γνώμην δὲ προσείμενος, ἐκεῖνα πενομένοις ἐκίλευσε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν, τὰ δὲ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκειν. Ὅς καὶ πολλῷ τῷ τάχει νεουργηθεὶς, εἰς σύναξιν ἦν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. Ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ, θυσίας ἀναφέρων πνευματικὰς, ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγούς καὶ ἱερέας ἀπολεξάμενος, καὶ ἀπαρτίσας Θεοῦ Ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τῶν συνήθων εἶχετο πρὸς αὐτοὺς διδάχων, ποτὶ μὲν ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς παράγων Γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ, ποτὶ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Νέας προστιθεὶς Διαθήκης, καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἐκδασιν ἴσχον τὰ τῶν Προφητῶν προκηρύγματα, καὶ δεικνύς τὴν Νεὴν συμφθεγγομένην τῇ Παλαιᾷ, καὶ Θεὸν ἵνα τὸν αὐτὴν τε καὶ αὐτὴν νομοθετήσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ, ὁ μὲν Ἀνθύπατος πρὸς Ῥώμην ἀπῆει, ὡς τε ἐνεχειρίσθη τὸν λόγον ὑφ' ἑξῶν Καίσαρι, καὶ τῶν εἰς τὸ ἐξῆς ληψόμενος τὴν διατάξιν· ὁ δὲ γε αὐτάδελφος ἐκείνου Στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀνακομισθεὶς, συμφορᾷ περιέπεσεν οὐ μετρία, τὸν εὐνούστατον αὐτῷ τῶν θεραπευόντων δαίμονι κάτοχον εὐρηκώς. Τούτον οὖν θαυμάζων ἐθύμει, ἥσυχάλλεν, ἰδυσφόρει, φέρειν οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγὰς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γαμετή, εὐτὼ διακείμενον ὁρῶσα, τὰ περὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰσηγεῖτο, καὶ οὕτω χρησταῖς ἀνελάμβανε ταῖς ἐλπίσιν, ἄνδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων πολλῶν αὐτουργόν, καὶ εὐ πρὸς νόσων ἴασιν χαλεπῶν αὐταρκες καὶ ῥῆμα ψιλόν· χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἀρκούν εἶναι τῶν εἰρημίων μαρτύριον τούτου· ἐμὲ γὰρ οὕτω, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν, θανάτου τε ἐρρύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν εὐχερῶς ἐδωρήσατο· ὁ δὲ εὐελπὶν εἶναί σου τὴν ἀρετὴν βούλομαι· οὐδὲν γὰρ τὸ κωλύον ἄνδρα, ὃν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τὴν σὴν ἰάσασθαι συμφορὰν. Οὕτω λεγούσης, ἐπείθετο Στρατοκλῆς· καὶ γὰρ ἦν οὐκ ἐκ τοῦ βούλεισθαι μόνον ταχὺς πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπιτηδείαν εὐσεβείας σπέρματα καταδέξασθαι. Πτεκαλιέτο τοίνυν Ἀνδρίας, καὶ Χριστοῦ ἐπὶ κλήσιν ἦν, καὶ εὐθὺς ἐλύετο ὁ πάσχων τε τοῦ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ Στρατοκλῆς. Καὶ παραχρῆμα Βάπτισμα, καὶ παρ' ὅλου οἴκου προσαγωγή τῷ Χριστῷ· μεθ' ὧν καὶ Μαξιμίλλα τῷ θείῳ προσελθοῦσα Λουτρῷ, συνάμα, καὶ Στρατοκλεῖ, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδρουν, καὶ κοινῇ τῶν θείων ἀπήλαυνον διδάχων.

Τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἐπάνεισιν ἐκ Ῥώμης ὁ Ἀνθύπατος, καὶ οἱ καταλαβὼν, πρέσεισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. Μαξιμίλλα δὲ οὐκ εἶχεν ὥσπερ τὸ πρότερον· ἐκείνη γὰρ ἔδῃ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ Χριστοῦ οὐκ εἰδότες ἀπώδειτο τὴν ὁμιλίαν, τοὺς μισοῦντάς σε, μετὰ τοῦ Δαυὶδ λέγουσα, ἐμίσησα· Κύριε, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην· τὸ μὲν τοι ἀπωθεῖσθαι τὸ πρόσχημα, νόσου τίως προσποιήσῃς ἦν, ἦν μετ' ἐλίγον ἐλέγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκεῖνος τοῦ μίσους ἤρωτα. Ἐπεὶ δὲ τις αὐτῷ ἀπήγγειλεν ὡς ὁ ἐνταῦθα παρὼν ξένος αἴτιος εἴη-σοι τῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων δῆγμα ὤφθησαν Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς, καὶ τῷ αὐτοῦ Θεῷ πεπιστεύκασιν, τὸ πάτριον ἐξωμε-

σάμενοι σέβας· τούτων ἀκούσας Ἀνθύπατος παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὀδόντα σὺς τρόπον ἔθηκε κατὰ τοῦ Ἀγίου· πλὴν ἀλλὰ πρότερον σιωπὴν ἐνεγκὼν ἀπειράτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, τί μὲν εὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποιῶν, ὡς τε ταύτην ἐπαγαγίσθαι, καὶ πείσαι Ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμούς· προσβάλλειν ἡμέρως; Ἐπεὶ δὲ κενὴν ψάλλειν ἐώκει, καὶ εἰς ὧτα λέγειν μὴ ἀκουούσης, τὸν θυμὸν ἔλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ Κήρυκος. Καὶ νῦν μὲν εἰρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουροῖς καὶ σφραγίσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκέψηται, πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χορήσαιτο. Ἡ δὲ βαθείας νυκτὸς οὔσης, ὁ Στρατοκλῆς σὺν Μαξιμίλλῃ, καὶ τισιν ἄλλοις τῶν πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντες, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς γρηγοροῦντι μόνῳ αἰσθῆσιν παρασχεῖν. Ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν προσευχῇ σχολάζων), συνείς τὴν ἔλευσιν, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγει. Εἶτα τὸ γεγυμνασμένον φρουροῖς εἰς γυνῶσιν ἐλθόν, φόβος ἐμπίπτει πολὺς. Καὶ ὅς ἀμείλιν ἐκίλευε καὶ θάρρειν οὐδὲν προσδόκιμον πονηρὸν ἔχοντας. Στρατοκλῆς δὲ, σὺν Μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, προσπίπτειν τε καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τῷ Ἀποστόλῳ, ἐπὶ ῥῶσιν αὐτοῖς τὴν εὐσεβείαν. Ὁ δὲ, πολλὰ τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τούτο μὲν πρὸς θισοῖς, τούτο δὲ καὶ πρὸς ἐπιμέλειαν βίου καταρτίσας αὐτοὺς, καὶ τῶν ἁγίων μεταδούς Μυστηρίων, ἐπανείναι πάλιν ἐκίλευσε· καὶ οἱ μὲν ἐξέισαν· ὁ δὲ τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον, αὐταῖς ἀποκαθίστησι σφραγίσιν.

Ὁ μὲν τοι Ἀνθύπατος, ἐπεὶ, ὥσπερ εἴρηται, τῆς γυναικὸς ἀπέγνω τὴν ὁμιλίαν, τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς οὐ φέρων θυμὸς, πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ, σέβας, τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ Ἀγίου. Τὸ δὲ, ποίας δόξης, ποίου πλούτου, ποίας τρυφῆς οὐ μᾶλλον εὐφρανέ τὸν Ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἐμέλλεν ὑπέκειν τῷ Δεσπότῃ, καὶ συμμορφοῦσθαι τοῖς ἐκείνου παθήμασι; Καὶ διὰ τούτο καὶ φωναῖς αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἡμείβετο χάριν ὁμολογῶν ὅσῃ τῆς ἐμοιώσεως, καὶ τῆς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον εἰς πέρας ἤγαγε, καὶ ὅτι τὴν πίστιν ἀκατασχυντον τετήρηκε τῷ Δεσπότῃ. Ἀμίλει καὶ πρὸς αὐτὸ ἀπιδὼν τὸν σταυρὸν, πολλοῖς ἐτίμα τρεῖς ἑγκωμίους, σωτηρίας αἴτιον ἀνθρώποις, θανάτου θάνατον, ἐχθρῶν καταπτώσιν, πιστῶν φύλακα, γένους ἀνθρώπων εἰς οὐρανούς ἀνύψωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκείνου ἀποκαλῶν. Πρὸς τούτοις εὐκαταφρόνητον ἵγεισθαι τὸν θάνατον, καὶ χαίρειν παρήνει, ὅτι δι' αὐτοῦ Χριστῷ συναπτόμεθα τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἐλομένῳ, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν φθαρτῶν πρὸς τὰ ἀφθάρτα, καὶ μυρίων ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ σταυρῷ τοῦ Ἀποστόλου ἐγκαρτερύνοντος, ὁ μὲν Στρατοκλῆς ἐπειράτο καταγαγεῖν αὐτόν, τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγιάτου διὰ μίσους ποιούμενος· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤφει ὁ μυρίων ἐκεῖνος σταυρῶν ἄξιος ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδάσκων πλῆθος, ἀκίβδηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συρρέοντων, κατὰ θείαν ἄμα καὶ ἀκοὴν τῆς μακαρίας ἐκείνης μορφῆς τε καὶ φωνῆς, καὶ ζημίαν οὐ φορητὴν ἡγουμένων τὸ μὴ ἐπιθανάτιον τι ῥῆμα λαβεῖν, ὡς τε ἀπεμνημόνευμα τούτου ἔχειν καὶ παραμύθιον ἕκαστος τῆς ἐλθῆς ζωῆς, ὁ Ἀνθύπατος, δείσας μή τι καὶ νεωτεριοθεῖη παρὰ τῷ ὄχλῳ, προσέειπεν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁ δὲ οὐκ ἠνείχετο, ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον, εἴτις γε δυνάμεις, ἑαυτὸν ἀπώλεσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνοίας δεσμῶν, καὶ Χριστῷ συνάψαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως· εἰδ' οὖν, ὅσον εὐπω προσδοκᾷ τὸν εἰκτιστον ὑπεστίσσεσθαι θάνατον, ὃ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκεῖνον λόγον κατὰ πόδας ἀπῆντα. Ὁ μὲν γὰρ θεὸς Ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺν οὕτω τὸν χρόνον τῷ σταυρῷ προσανηστημένος, τῷ Θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν

ἰσχύων ἤδη τῆς ἡλικίας ἀπτόμενος, μαρτυρικῶς τέλει Ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δὲ γε Θεμιστῆς Ἀνδύπατος, μανία κάτοχος γεγονώς, καὶ ὑπὸ τῶν Θεραπευμένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις, ἀπὸ τινος μετεωροτάτου κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβιβληκώς, ὡς εἰ πάχος γῆς ἐρράγη, καὶ τὰ ὁστὰ αὐτοῦ παρὰ τὸν Ἀδην, κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια, φάναι, διεσκορπίσθη.

Ἀλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα, Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ σταυροῦ καθελόντες, καὶ ὅσα πάντα ἐπ' αὐτῷ δράσαντες, Σάπτουσιν ἐντίμως, Πατριῦσι φρουρὸν, πατρικὴν στοργὴν διασώζοντα. Στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὅτι οὖν μετασχεῖν Σελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἀμαρτωλοῦ λιπανθῆναι τὴν κεφαλὴν· καὶ οὐπὲρ ἐκεῖνος τῶν τοῦ Πνεύματος οὐ μετεῖχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ Ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς τῆς φθιρομένης, μεθ' ἣν ἔτυχε τῆς ἀφθάρτου καὶ κρείττονος. Αὐτὴ καὶ μετὰ Στρατοκλῆους πένησι τὰ ὄντα διανεμώμεναι, μικρῶν παραχωροῦντες ἐκείνοις, ἐπεὶ τῶν μειζόνων Στρατοκλῆους εἰς Ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου πραχειρισθέντες φροντιστήριά τε ἐκ βάρων αὐτῶν δειμάμενοι, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἰκισιν, οὕτω Θεοφιλῶς τὸ ἕξῃς τοῦ βίου διανύσαντες, εἴτα καὶ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαντο. Ἀλλὰ προστιθίσθω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατεῖς ἐπὶ πολὺ τιμώμενον, καὶ πολλαῖς θαυμάτων δωρεαῖς τῆς ξενοδοχίας αὐτοῦς ἀμειβόμενον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβὴς βασιλεὺς Κωνσταντῖος παῖς, ἐπαινετῶ ληφθεὶς ἔρωτι, μετακομίζειν αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδαν ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τοῦτο, ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδεῖω τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστός, ἐν Μάρτυσι καὶ γενναῖος· καλὴ γὰρ ὄντως καὶ φίλη διακονία, ἣν αὖ Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι διακονήσωσι Μάρτυρις. Ὑπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τὴνδε τὴν βασιλίδαν πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἐτέροις ἀποστολικαῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκᾶ, φημί, τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμοθίου, ὃν μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ὃν δὲ ἐξ Ἐφρεσίων, αὐτῶν ἐρώτων ἀνελομένων τοῦ Κωνσταντίου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἐνὸς κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἐπωνύμῳ ναῷ, οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἐκτὸς ἐν τινὶ χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, καλοὶ καλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἐμελλεν, ὡς τὰ πνεύματα εἰκος ὁ ἐνδότατος ἔχει Θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἀξιομίαν τιμῆς; οἱ καὶ ἡμῖν ἀμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεοθεύονται βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρίκει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στιχ. Φραυρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος, Φρουμέντιος δέδειχε φρεῖδαν τὴν πλάην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, Ὁ Τύριος τις φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὰν ἰσχάτην Ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ

ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμίσαντες λιμένι τινὲ διὰ χρεῖαν ὕδατος, βαρβάροις περιέπεσον· καὶ οὓς μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βάρβαροι πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν, οὓς δὲ κατέσφαξαν ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύρις, φόνου παρανάλωμα γεγονώς· τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνομάζοντο.

Ὁ γοῦν βασιλεὺς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφυῶς ἔχοντας πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προύδαλετο. Εἰθ' ὕστερον, τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ πατρὸς, τῆς βασιλείας ἐπιλαδομένου, πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀξιοθέντες οἱ νεανίσκοι παρ' αὐτοῦ, τῶν ἐκεῖσε ἐμπορῶν ἀφικνουμένων, θαρρόντες παρεκκελεύοντο αὐτοὺς κατὰ τὰ τῶν Ῥωμαίων ἔθους, συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. Χρόνων δὲ τινων διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προσίασι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθόν, τὴν πρὸς τὴν ἀνεγκαμένην ἐξελιπάρουν ἐπάνοδον. Τούτου δὲ τυγχόντες, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκία ἐπιζητῶν. Φρουμέντιος δὲ τὴν περὶ τὰ θεία σπουδὴν τῆς τῶν γεννητόρων προτετίμηκε θείας. Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς Ἐκκλησίας δεδῆλωσε Προέδρῳ, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας δεῖξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος (οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν Ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν θρόνον κοσμῶν). Καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων, ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλύν ἀποσκευάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ Θεοῦ κηρύγματος ἀντεπείσασθαι τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδὼς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν.

Ὁ δὲ, καὶ τὴν πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφείς, καὶ τοῦ μεγίστου πελάγου ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγιώργητον ἔθος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργόν τὴν Θεόδοτον χάριν. Ἀποστολικάς γὰρ κεχρημένος διδασκαλίαις καὶ θαυματουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονώοντας ἰθεράπευε, καὶ πᾶν ὅτι ἐν νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγειν, καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις, ὃν μὲν δαίμωνι ἐδίδου, κατὰ τὸν λέγοντα Ἀπόστολον, Παράδοτε αὐτὸν τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ· ὃν δὲ ξηρὸν ἐποίει· ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀβλεψίαν μετέβαλλεν. Οἱ δὲ, εὐθίως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ Χριστῷ. Αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γινόμεναι θαυματουργαὶ μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεῖ ἅπαν τὰ ἔθνη πρὸς Θεογνωσίαν διήλυνον. Διὰ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, μόνος σὺν Θεῷ, πᾶσαν τὰν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας, καὶ τὰ ξόανα πάντα συντρίψας, ἅπαν τὰ ἔθνη εἰς Θεογνωσίαν μετέβαλεν.

Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, λέγοντες· Οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὦν διαβιβάσας, οὐδὲν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θαυμασίων ποτὶ ἐποίησας· καὶ νῦν πόθεν σοι, παμφίλτατε, ἡ τοιαύτη χάρις ἐδόθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; Οὐκ ἔμῳ, ἀπαρίνατο, τὰ δῶρον, ὃ τιμιώταται τοῦ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν γνῶμην, ἰάσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγένειαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, τὰ περὶ ὑμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσας ἀγίῳ χρίσματι παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῶς χάρισματι λαμπρυνθεὶς, τῇ πρὸς

Θεὸν αὐτοῦ ἐντεύξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπιστάλην. Ὑμῶν δὲ πιστῶς ἡμεῖς δεξαμένων, ἡ τῆς ἱερωσύνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾶτε δι' ἡμῶν. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας Σαρρίστως ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταρρυθμίσας, κατὰ τὸ δυνατόν ἐκάστω, ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη πρὸς Κύριον ἐξειδήμησεν. Οὐ τὸ τίμιον λείψανον παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ
• ἠψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τὸ
• τε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ
• εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
• Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μανθεῖσαν ἄχραντε ψυχὴν, ἀγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἀγνή, καὶ τοῦ νοῦς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμαῖς, τάχος ἀφάνισον. Νενεκρωμένον πάθεισι σαρκὸς, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῶ, τὰ ἀρεστά ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· ἵνα μεγαλύνω σε ἵνα δοξάζω αἰεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα Ἀγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχυσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίῳ με, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σοὶ Παναγία ἄχραντε Ἀγνή, οἱ δοῦλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν συντετριμμένη διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἀμαρτημάτων εὐρεῖν, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

Πτόλου. Σε νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἰ' ἀψευδής, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητῆς, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἰλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοητῷ, τῆς Σιών Ἀπόστολε, προβῆναι ὅρει κελευσθεῖς, σωτηρίᾳ τε εἰληφώς, χαίρων τὸ ποτήριον, ἔβης προβμευόμενος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν, ἐνθα Χριστὸς τῶν ἀπάντων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενής, πεφυκὼς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τεράτουργεῖς· δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεῖς, τέτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ

γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἔτερος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἄνωθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς, αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Ὑπερεκπλήττει πάντα λογισμόν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπίσσατε τῇ γῇ, μύσται Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω· ὅτι μόνοι δώδεκα ὄντες, τὰς μυριάδας τῆς γῆς κατεφωτίσατε.

Ε' θαυμαστώθη Δέσποτα Χριστέ, ἡ χάρις σου, ἐν ταῖς Θεοσόφοις Μαθηταῖς· ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἕως περάτων αὐτῆς.

Τ' ἐπὶ τὸ διδάξαν οὕτως λαλεῖν, Ἀπόστολε· τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς, τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν; Δόξα.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν οὐσίαν μίαν· ἣν τρισῶς ὑμνήσωμεν Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ νῦν.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστέ, δοξάζομεν ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, δίχα τρωπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχῃ, μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν. Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὡς φρίττῃσιν Ἀγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
• τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὕμνεῖτε
• ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ
• ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ Θεοπρεπῶς· ὃν αἵτησαι Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστη ἀμαρτίᾳ.

Ἰ' ἄσω τὸ σύντριμμα, Ἀδάμ τοῦ χοῖκου, Σωτῆρα κηῖσασα, Πανάχραντε Θεόν· αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγαῖς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς Θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσοῦσης.

Α' νάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνή μὴ παρίδῃς, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἰ' ἀτρευσον Ἀχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κηῖσασα, τὸν πάντων Ἰατρόν· καὶ τῆς

τῶν Δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντική, ἀκτῖνας ἱαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε, νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθρωπίνης φύσεως λαχὼν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, θεσμούς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέβηκας σκηνήν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοή σε ἐκπυρώσασα, ῥήτορα θεηγόρον, ἀναδείκνυσι θερμόν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγοβόλος ὥσπερ ἀστραπή, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας ἐκδιώκων καὶ πιγούς, φωτίζων κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπύρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βάτον.

Τὴ τέχνη τῆς ἀλείας, ἐκ θαλάσσης ἤγρευσας ἰχθύας πάνσοφε· νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτέ, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας βυθὸν Ἀπόστολε, διαπετάσας, τὸ ἱστίον τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος αὐτεξουσίῳ βουλῇ, ὁ τοῦ ἡλίου, φωστήρ συναλύσαι ζητῶν, καὶ δύναι εἰς Χριστόν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ω μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύμψηφε τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ, κάθηται Κριτὴς σὺν ὑμῖν, τοῖς δώδεκα κρίναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησὶ, γένοισθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος.

Δόξα.

Τρισσοφαῖ Μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἐνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν ἡνωμένην, ἐν προσώποις τρισὶν, οὐ συναλειφωμένην.

Καὶ νῦν.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοκας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἀγνή. Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεόν, αἰεὶ δυσωποῦσα, μὴ παύσῃ Θεοτόκε.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων
• **Δ**εσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
• πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
• νόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀναρχος, μεγαλύνωμεν
• πάντες ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀγνήν.

Φιλαμαρτημῶν ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διὰ γω, καὶ τὸ κριτήριον Ἀγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἀγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστατίν μακαρίζω σε αἰεὶ.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ πράξεις αἰσχυράς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Πανεύσπλαγχνε Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον Ἀγνή.

Ως φοβερά ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη! ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτή! ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη! τίς ὑποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἀγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὐσα πάντων τῶν καλῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Οἷα φοιτητὴς πανάριστος, τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότη σου μέχρι θανάτου ἐπόμενος, ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ Ἀπόστολε.

Πύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἡνοικταί, καὶ προστεθή κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο τῶν οὐρανῶν τὰ σικνωμάτα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότη, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Ι"σοις ἐδοξάσθης πάθει, τῇ Διδασκάλου μάκαρ Ἀνδρέα πάνσοφε· διὰ γὰρ σταυροῦ τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας· διό σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Χαίροις ξυνωρίς πανάριστος, ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα· ἐποπτεύοις τε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἐαυτῶν ἐκνικῶσαν τὴν δύναμιν, καὶ θεῶν χαρισμάτων, καταγλαΐζοις τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ρίζης ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένε καὶ θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οτὴν σαγήνην ἀπλώσας, τῆς μουσικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, ἰκέτευε Ἄγιε, τὴν Ἀγίαν Τριάδα, τοῦ πηγᾶσαι καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς διὰ σοῦ ἀναχθέντα· τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες γεγόναμεν συμμέτοχοι, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρεταὶ τῇ Λόγου, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροὶ, τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε Ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμῆν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅτε ἐλευσεται Χριστός, καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ Δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τασσέτοις, κρῖναι πάσας, τὰς φυλάς τῇ Ἰσραὴλ.

Δόξα.

Τὴν τρισυπόστατον Φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάζωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ο Λόγος ὁ προάναρχος, εὐρηκῶς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνεδείξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε· καὶ τοῖς τούτους ἵχνεσιν, ἐπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοῦς, ἀνάγων θεῖαν πορείαν.

Ἄλλος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρετήν, γεγόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητῆς τοῦ Δεσπότη.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεὸν ὃνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τῇ σὲ Υἱῷ καὶ ῥάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἀγίων· ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαῖδα νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἦνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

Ανδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμπει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας· τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ο μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, ἐβόα φησί, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδὼν· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ητῶν Πατέρων σε πόλις, Ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύσιν καὶ φρερόν σε, Ἀνδρέα σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε. Ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασωῆσθαι αλώβητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρετήν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλίσυει, ἀντί

καλάμου τὸν σταυρόν, ἐν ταῖς χερσὶ διακραι-
τῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν,
ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχ-
θροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσ-
δεκτον. Ἀεὶ τῷτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν
Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσ-
βεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρόθεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρό-
πολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεν-
νῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ·

ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μαῖγοι ἐκ
Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσα-
τε. Ποιμένες ἀγραυλῶντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον
μελωδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παν-
τουργέτην,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥή-
ματα αὐτοῦ,

Τ Ε Λ Ο Σ.

7. 23.

